

श्रीमन्नारायणीयम्

श्रीश्रीजगद्गुरुशङ्कराचार्यम्
हासंसंस्थानम्
दक्षिणाम्नाय श्रीशारदापीठम्, शृङ्गगिरिः

Sriman Narayaneeyam -

**Electronic Version for Free Distribution
(Hard copy available in Sringeri Math ,
+91-8265-295123, +91-8265-295555)**

**Published &
Printed by**

: Vidya Bharati Press
(An inhouse publication wing of
Sringeri Sri Sharada Peetham, Karnataka
Ph: 080-23211168)

First Edition

: 2022

Copyright

: Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

This book is distributed electronically for the sustenance and propagation of Sanatana Dharma and to reach all sections of the society.

शृङ्गेरी श्रीशारदाम्बा

जगद्गुरु श्रीमच्छङ्करभगवत्पादाचार्याः

जगद्गुरुश्रीश्रीभारतीतीर्थमहास्वामिनः

जगद्गुरुश्रीश्रीविधुशेखरभारतीमहास्वामिनः

श्री श्री जगद्गुरु शङ्कराचार्य महासंस्थानम्,
दक्षिणाम्नाय श्रीशारदापीठम्, शृङ्गेरी
Sri Sri Jagadguru Shankaracharya Mahasamsthanam
Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri - 577 139.

शृङ्गेरीजगद्गुरु श्रीश्रीभारतीतीर्थमहास्वामिकरकमलसञ्जातानां जगद्गुरु श्रीश्रीविद्युशेखरभारतीमहास्वामिनामनुग्रहसन्देशः

इह खलु भगवतः अचिन्त्यमहिमसम्पन्नस्य लोकानुग्रहदीक्षितस्य लीलागृहीतनैकाकृतेः पवित्रतरविचित्रचरित्रप्रतिपादकम् आजानसिद्धेन ब्रह्मविद्वरिष्ठेन परमदयालुना भगवता वैयासकिना राज्ञे परीक्षिते समुपदिष्टं श्रीमद्भागवतमहापुराणं विद्योतते । तस्य सङ्ग्रहरूपः विपश्चिदपश्चिममेल्पचूरु-श्रीनारायणभट्टतिरिमहोदयोपनिबद्धः श्रीमन्नारायणीयाख्यो ग्रन्थः ललितपदविन्यासरमणीयालङ्कारादिसकलसत्काव्यलक्षणपरिशोभितः निखिलास्तिकैः पठनपाठनादिषु समाद्रियमाणः चकास्ति । तथैव श्रीमन्महाभारते आनुशासनिकपर्वणि शरतल्पगतेन शान्तनवेन धर्मनन्दनाय समुपदिष्टं भगवतः महिमातिशयस्फोरकेण नाम्नां सहस्रेण युक्तं श्रीविष्णुसहस्रनामस्तोत्रं निरतिशयमहिमोपेतं विराजते, यत् सनातनधर्मोद्धारकाः परशिवावताराः श्रीशङ्करभगवत्पादाचार्याः अनवद्येन भाष्येण पर्यभूषयन् । तदिदं नारायणीयं विष्णुसहस्रनामस्तोत्रं च भगवतः महिमावगतौ भक्तानामक्षियुगलमिव विभ्राजते । तत्र अस्मद्गुरुचरणाः दक्षिणाम्नाय-शृङ्गेरीशारदापीठाधीश्वराः अनन्तश्रीविभूषिताः जगद्गुरुश्रीश्रीभारतीतीर्थ-महास्वामिनः भगवतः प्रेरणामवाप्य श्रीविष्णोर्दिव्यसहस्रनामभिः सह श्रीमन्नाराणीयेन भगवतः अर्चनं विधेयमित्याजिज्ञपन् । तत्र श्रीमन्नारायणीये शतं दशकानि सन्ति । तेषु क्रमेण एकैकस्य श्लोकस्यान्ते एकैकस्य नाम्नः पठनपूर्वकं पत्रपुष्पाद्यैः भगवदर्चनं विधेयमिति गुरुचरणानामाज्ञा । तदनुसारेण

श्री श्री जगद्गुरु शङ्कराचार्य महासंस्थानम्,
दक्षिणाम्नाय श्रीशारदापीठम्, शृङ्गेरी
Sri Sri Jagadguru Shankaracharya Mahasamsthanam
Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri - 577 139.

श्रीमन्नारायणीयग्रन्थः विष्णुसहस्रनामावलिस्वलिः श्रीशङ्करभगवत्पादाचार्य-
विरचितकतिपयस्तोत्रसहितश्च सर्वेषामास्तिकजनानामुपकाराय प्रकाश्यते ।

सोऽयं ग्रन्थः समेषामास्तिकानां पाणिपल्लवान्यलङ्करोतु, आस्तिकास्समेऽपि
गुरुचरणैस्समुपदिष्टेनानेन प्रकारेण सभक्तिश्रद्धं भगवन्तं सम्पूज्य भगवतः
श्रीगुरुचरणानां च निरवग्रहानुग्रहपात्रतां प्रपद्यन्ताम् , एतद्ग्रन्थसम्पादनादिषु
कृतपरिश्रमाः तद्गिरालशिवकुमारशर्म-सीतारामशर्म-प्रभृतयः समेऽपि
श्रेयोभाजनानि भूयासुरिति चाशास्महे ॥

इति नारायणस्मरणम्

शुभकृद्वत्सराषाढकृष्णौकादशी, रविवासरः
२४.७.२०२२

शृङ्गेरीजगद्गुरुश्रीश्रीभारतीतीर्थमहास्वामि-
करकमलसञ्जातः

विधुशेखरभारती

Translation of the Benedictory message of
Sringeri Jagadguru Sri Sri Bharati Tirtha Mahaswami
Kara-kamala-sanjata
Jagadguru Sri Sri Vidhushekhara Bharati Sannidhanam

Srimad Bhagavata Mahapurana was instructed to Raja Pareekshit by the compassionate Bhagavan Sri Shuka, who was Self-realised right from birth and is revered as the foremost amongst Brahma-jnanis. The Mahapurana shines as the text that describes the sacred and wondrous exploits of the omnipotent and supremely gracious Paramatma ever intent on showering His grace on the world by sporting multifarious divine forms.

Srimad Bhagavata Mahapurana was condensed by the elite scholar Melpattur Narayana Bhattatiri as “Sriman Narayaneeyam”, a text that is laced with beauty in word usage, figures of speech and all aspects of a Kavya. Astikas revere this text, study it and also have the Parayanam of this text performed.

Astikas also revere the Vishnusahasranama Stotram that contains the thousand sacred names glorifying the greatness of Bhagavan and was taught by Sri Bhishma lying on the bed of arrows to Yudhishtira as described in the Anushasana Parva of Sriman Mahabharata. Sri Shankara Bhagavatpada, the Avatara of Lord Paramashiva and rejuvenator of Sanatana Dharma, has written an impeccable commentary on this Stotram.

These two texts, the Vishnusahasranama Stotram and the Narayaneeyam, are like the two eyes of devotees that help comprehend the

greatness of Bhagavan.

Our revered Guru, Dakshinamnaya Sringeri Sri Sharada Peethadheswara Sri Sri Bharati Tirtha Mahaswamin having received divine inspiration gave the direction to perform Archana to Bhagavan by chanting Sriman Narayaneeyam along with Sri Vishnu Sahasranama.

Sriman Narayaneeyam contains 100 dashakas. Our revered Guru directed that Puja be performed to Bhagavan with flowers and leaves by chanting every verse contained in the dashakas of Sriman Narayaneeyam along with a divine name from the Sahasranama.

Accordingly, this book containing the verses of Sriman Narayaneeyam interspersed with the divine names from the Sahasranama along with some of the hymns composed by Sri Shankara Bhagavatpada is being published for the benefit of Astikas.

May this book adorn the hands of all Astikas and may all Astikas worship Bhagavan with Bhakti and Shraddha in accordance with the procedure directed by our revered Guru and be a recipient of the unbounded grace of Bhagavan and our revered Guru. May Sri Tangirala Shivakumara Sharma, Sri Tangirala Sitarama Sharma and all others who worked on bringing about this publication be endowed with Shreyas.

With remembrance of Sriman Narayana

Sringeri Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

Shubhakrit Aashaadha Krishna Ekadashi

Sunday 24-7-2022

विषयानुक्रमः

प्रथमस्कन्धपरिच्छेदः

१. श्रीभगवन्महिमानुवर्णनम्	५
२. श्रीभगवद्रूपवर्णनम्	७
३. भक्तस्वरूपवर्णनम्	१०

द्वितीयस्कन्धपरिच्छेदः

४. अष्टाङ्गयोगवर्णनम् , योगसिद्धिवर्णनञ्च	१२
५. विराट्पुरुषोत्पत्तिप्रकारवर्णनम्	१४
६. विराड्देहस्य जगदात्मवर्णनम्	१७
७. हिरण्यगर्भोत्पत्त्यादिवर्णनम्	१८

तृतीयस्कन्धपरिच्छेदः

८. प्रलयवर्णनम् , जगत्सृष्टिप्रकारवर्णनञ्च	२१
९. सृष्टिप्रकारवर्णनम्	२४
१०. सृष्टिभेदवर्णनम्	२६
११. सनकादीनां वैकुण्ठप्रवेशवर्णनम्	२८
१२. वराहावतारवर्णनम्	३०
१३. हिरण्याक्षयुद्धवर्णनम्	३२
१४. कपिलोपाख्यानम्	३४
१५. कपिलोपाख्यानम्	३६

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

चतुर्थस्कन्धपरिच्छेदः

१६. नरनारायणावतारवर्णनं दक्षयागवर्णनञ्च	३९
---	----

१७. ध्रुवचरितवर्णनम्	४१
१८. पृथुचरितवर्णनम्	४३
१९. दक्षोत्पत्तिवर्णनम्	४६

पञ्चमस्कन्धपरिच्छेदः

२०. ऋषभयोगीश्वरचरितवर्णनम्	४८
२१. जम्बूद्वीपादिषु भगवदुपासनाप्रकारवर्णनम्	५०

षष्ठस्कन्धपरिच्छेदः

२२. अजामिलोपाख्यानम्	५३
२३. चित्रकेतूपाख्यानम्	५५

सप्तमस्कन्धपरिच्छेदः

२४. प्रह्लादचरितवर्णनम्	५८
२५. नरसिंहावतारवर्णनम्	६०

अष्टमस्कन्धपरिच्छेदः

२६. गजेन्द्रमोक्षवर्णनम्	६३
२७. अमृतमथनवर्णनम्	६५
२८. अमृतमथनवर्णनम्	६७
२९. देवानाममृतोपलब्धिप्रकारवर्णनम्	६९
३०. वामनचरितवर्णनम्	७२
३१. वामनचरितवर्णनम्	७४
३२. मत्स्यावतारवर्णनम्	७६

नवमस्कन्धपरिच्छेदः

३३. अम्बरीषोपाख्यानम्	७८
३४. श्रीरामचरितवर्णनम्	८१
३५. श्रीरामचरितवर्णनम्	८३
३६. परशुरामचरितवर्णनम्	८५

दशमस्कन्धपरिच्छेदः

३७. श्रीकृष्णावतारप्रसङ्गवर्णनम्	८८
३८. श्रीकृष्णावतारवर्णनम्	९०
३९. योगमायानयनादिवर्णनम्	९३
४०. पूतनामोक्षवर्णनम्	९५
४१. पूतनाशरीरदाहवर्णनम्	९७
४२. शकटासुरवधवर्णनम्	९९
४३. तृणावर्तवधवर्णनम्	१०१
४४. नामकरणवर्णनम्	१०३
४५. बालक्रीडावर्णनम्	१०५
४६. विश्वरूपप्रदर्शनवर्णनम्	१०७
४७. उलूखलबन्धवर्णनम्	१०९
४८. यमलार्जुनभञ्जनवर्णनम्	१११
४९. वृन्दावनगमनवर्णनम्	११२
५०. वत्सबकासुरवधवर्णनम्	११४
५१. अघासुरवधवर्णनम्	११६
५२. वत्सापहारवर्णनम्	११८
५३. धेनुकासुरवधवर्णनम्	१२०
५४. कालीयमर्दनवर्णनम्	१२१

५५.	कालीयमर्दनवर्णनम्	१२४
५६.	भगवदनुग्रहवर्णनम्	१२५
५७.	प्रलम्बासुरवधवर्णनम्	१२७
५८.	दावाग्निमोक्षवर्णनम्	१२८
५९.	वेणुगानवर्णनम्	१३१
६०.	गोपीवस्त्रापहारवर्णनम्	१३२
६१.	यज्वपत्न्युद्धरणवर्णनम्	१३४
६२.	इन्द्रयागविघातवर्णनम्	१३६
६३.	गोवर्धनोद्धारणवर्णनम्	१३८
६४.	गोविन्दपट्टाभिषेकवर्णनम्	१४०
६५.	रासक्रीडायां गोपीनां भगवत्समीपागमनवर्णनम्	१४२
६६.	रासक्रीडायां भगवत्कृतधर्मोपदेशवर्णनं विहारवर्णनं च	१४४
६७.	रासक्रीडायां भगवतस्तिरोधानादिवर्णनम्	१४६
६८.	रासक्रीडायां गोपीनां भगवत्समागमादिवर्णनम्	१४७
६९.	रासक्रीडावर्णनम्	१४९
७०.	सुदर्शनशापमोक्षादिवर्णनम्	१५१
७१.	केशिव्योमवधवर्णनम्	१५४
७२.	अक्रूरस्य गोकुलयात्रावर्णनम्	१५५
७३.	भगवतो मथुराप्रस्थानवर्णनम्	१५८
७४.	भगवतो मथुरापुरीप्रवेशवर्णनम्	१६०
७५.	कंसवधवर्णनम्	१६२
७६.	उद्धवदूत्यवर्णनम्	१६५
७७.	उपश्लोकोत्पत्तिवर्णनम्	१६७
७८.	द्वारकावासवर्णनम्	१७०
७९.	रुक्मिणीपरिणयः	१७२

८०. स्यमन्तकोपाख्यानम्	१७३
८१. सुभद्राहरणवर्णनम्	१७६
८२. उषापरिणयनादिवर्णनम्	१७८
८३. पौण्ड्रकवधः	१८१
८४. समन्तपञ्चकयात्रावर्णनम्	१८३
८५. जरासन्धवधवर्णनम्	१८५
८६. साल्वादिवधवर्णनम्	१८७
८७. कुचेलोपाख्यानम्	१९०
८८. सन्तानगोपालोपाख्यानम्	१९१
८९. वृकासुरवधवर्णनम्	१९४
९०. आगमादीनां भगवत्येव परमतात्पर्यनिरूपणम्	१९६

एकादशस्कन्धपरिच्छेदः

९१. भक्तेरेव निःश्रेयसहेतुत्ववर्णनम्	१९९
९२. कर्ममिश्रभक्तिस्वरूपवर्णनम्	२०१
९३. पञ्चविंशतेर्गुरुभ्यः शिक्षणीयस्य वर्णनम्	२०४
९४. तत्त्वज्ञानोत्पत्तिप्रकारवर्णनम्	२०६
९५. भक्त्या विशुद्धचित्तस्यैव भगवत्स्वरूपध्यानयोग्यतावर्णनम्	२०९
९६. भगवद्विभूतिवर्णनम्	२११
९७. उत्तमभक्तिप्रार्थनावर्णनं मार्कण्डेयोपाख्यानं च	२१४

द्वादशस्कन्धपरिच्छेदः

९८. सत्यज्ञानादिस्वरूपाद् ब्रह्मणो जगदुत्पत्त्यादिनिरूपणम्	२१६
९९. भगवन्महिमानुवर्णनम्	२१९
१००. केशादिपादान्तवर्णनम्	२२१

श्रीकृष्णाष्टोत्तरशतनामावलिः २२५

प्रबोधसुधाकरे

१७. ध्यानविधिप्रकरणम्	२२८
१८. सगुणनिर्गुणयोरैक्यप्रकरणम्	२२९
१९. आनुग्रहिकप्रकरणम्	२३२

स्तोत्राणि

१. विष्णुषट्पदीस्तोत्रम्	२३७
२. विष्णुभुजङ्गप्रयातस्तोत्रम्	२३८
३. पाण्डुरङ्गाष्टकम्	२४१
४. जगन्नाथाष्टकम्	२४३
५. अच्युताष्टकम्	२४५
६. कृष्णाष्टकम्	२४७
७. गोविन्दाष्टकम्	२४९
८. भगवन्मानसपूजा	२५१
९. दशावतारस्तोत्रम्	२५३
१०. श्रीवेङ्कटेशकरावलम्बस्तोत्रम्	२५५
११. श्रीकृष्णषट्कम्	२५८
१२. लक्ष्मीनृसिंहपञ्चरत्नम्	२५९
१३. श्रीविष्णुगीतम्	२६०
१४. श्रीविष्णुसेवापद्यावलिः	२६१

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

श्रीगुरुदेवताप्रार्थनम्

- शङ्कारूपेण मच्चित्तं पङ्कीकृतमभूद्यया ।
किङ्करी यस्य सा माया शङ्कराचार्यमाश्रये ॥ १ ॥
- प्रह्लादवरदो देवो यो नृसिंहः परो हरिः ।
नृसिंहोपासकं नित्यं तं नृसिंहगुरुं भजे ॥ २ ॥
- श्रीसच्चिदानन्दशिवाभिनव्य-
नृसिंहभारत्यभिधान् यतीन्द्रान् ।
विद्यानिधीन् मन्त्रनिधीन्
सदात्मनिष्ठान् भजे मानवशम्भुरूपान् ॥ ३ ॥
- सदात्मध्याननिरतं विषयेभ्यः पराङ्मुखम् ।
नौमि शास्त्रेषु निष्णातं चन्द्रशेखरभारतीम् ॥ ४ ॥
- विवेकिनं महाप्रज्ञं धैर्यौदार्यक्षमानिधिम् ।
सदाभिनवपूर्वं तं विद्यातीर्थगुरुं भजे ॥ ५ ॥
- अज्ञानां जाह्नवी तीर्थं विद्या तीर्थं विवेकिनाम् ।
सर्वेषां सुखदं तीर्थं भारतीतीर्थमाश्रये ॥ ६ ॥
- विद्याविनयसम्पन्नं वीतरागं विवेकिनम् ।
वन्दे वेदान्ततत्त्वज्ञं विधुशेखरभारतीम् ॥ ७ ॥

पञ्चाशल्लिपिभिर्विभक्तमुखदोः पन्मध्यवक्षस्थलाम्
 भास्वन्मौलिनिबद्धचन्द्रशकलामापीनतुङ्गस्तनीम् ।
 मुद्रामक्षगुणं सुधाढ्यकलशं विद्यां च हस्ताम्बुजैः
 विभ्राणां विशदप्रभां त्रिनयनां वाग्देवतामाश्रये ॥ ८ ॥

शान्तं पद्मासनस्थं शशधरमकुटं पञ्चवक्त्रं त्रिनेत्रम्
 शूलं वज्रं च खड्गं परशुमभयदं दक्षभागे वहन्तम् ।
 नागं पाशं च घण्टां प्रलयहुतवहं साङ्कुशं वामभागे
 नानालङ्कारयुक्तं स्फटिकमणिनिभं पार्वतीशं नमामि ॥ ९ ॥

आरोग्यं पद्मबन्धुर्वितरतु नितरां सम्पदं शीतरश्मिः
 भूलाभं भूमिपुत्रः सकलगुणयुतां वाग्विभूर्तिं च सौम्यः ।
 सौभाग्यं देवमन्त्री रिपुभयशमनं भार्गवः शौर्यमार्किः
 दीर्घायुस्सैहिकेयो विपुलतरयशः केतुराचन्द्रतारम् ॥ १० ॥

अरिष्टानि प्रणश्यन्तु दुरितानि भयानि च ।
 शान्तिरस्तु शुभं मेऽस्तु ग्रहाः कुर्वन्तु मङ्गलम् ॥ ११ ॥

बिरुदावलिः

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य-पदवाक्यप्रमाणपारावारपारीण-
 यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाध्यष्टाङ्गयोगानुष्ठाननिष्ठ-
 तपश्चक्रवर्ति-अनाद्यविच्छिन्नश्रीशङ्कराचार्यगुरुपरम्पराप्राप्त-
 षड्दर्शनस्थापनाचार्य-व्याख्यानसिंहसनाधीश्वर-
 सकलनिगमागमसारहृदय-साङ्ख्यत्रयप्रतिपादक-
 वैदिकमार्गप्रवर्तक-सर्वतन्त्रस्वतन्त्र-आदिराजधानी-
 विद्यानगरमहाराजधानी-कर्णाटकसिंहासनप्रतिष्ठापनाचार्य-
 श्रीमद्राजाधिराजगुरु-भूमण्डलाचार्य-ऋष्यशृङ्गपुरवराधीश्वर-
 तुङ्गभद्रातीरवासि-श्रीमद्विद्याशङ्करपादपद्माराधक-
 श्रीमज्जगद्गुरु-श्रीमदभिनवविद्यातीर्थमहास्वामिगुरुकरकमलसञ्जात-
 श्रीमज्जगद्गुरु-श्रीभारतीतीर्थमहास्वामिनां
 तत्करकमलसञ्जात-श्रीमज्जगद्गुरु-श्रीविधुशेखरभारतीमहास्वामिनाञ्च
 चरणारविन्दयोः साष्टाङ्गप्रणामान् समर्पयामः ॥

ध्यानम्

क्षीरोदन्वत्प्रदेशे शुचिमणिविलसत्सैकतेमौक्तिकानां
 मालाक्लृप्तासनस्थः स्फटिकमणिनिभैर्मौक्तिकैर्मण्डिताङ्गः ।
 शुभ्रैरभ्रैरदभ्रैरुपरिविरचितैर्मुक्तपीयूष वर्षै-
 रानन्दी नः पुनीयादरिनलिनगदाशङ्खपाणिमुकुन्दः ॥

भूः पादौ यस्य नाभिर्वियदसुरनिलश्चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे
 कर्णावाशाः शिरो द्यौर्मुखमपि दहनो यस्य वास्तेयमब्धिः ।
 अन्तःस्थं यस्य विश्वं सुरनरखगगोभोगिगन्धर्वदैत्यै-
 श्चित्रं रंरम्यते तं त्रिभुवनवपुषं विष्णुमीशं नमामि ॥

शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशं
 विश्वाधारं गगनसदृशं मेघवर्णं शुभाङ्गम् ।
 लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिभिर्ध्यानगम्यं
 वन्दे विष्णुं भवभयहरं सर्वलोकैकनाथम् ॥

मेघश्यामं पीतकौशेयवासं
 श्रीवत्साङ्गं कौस्तुभोद्भासिताङ्गम् ।
 पुण्योपेतं पुंडरीकायताक्षं
 विष्णुं वन्दे सर्वलोकैकनाथम् ॥

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

प्रथमस्कन्धपरिच्छेदः

१. श्रीभगवन्महिमानुवर्णनम्

(स्रग्धरा)

सान्द्रानन्दावबोधात्मकमनुपमितं कालदेशावधिभ्यां
निर्मुक्तं नित्यमुक्तं निगमशतसहस्रेण निर्भास्यमानम् ।
अस्पष्टं दृष्टमात्रे पुनरुरुपुरुषार्थात्मकं ब्रह्मतत्त्वं
तत्तावद्भाति साक्षाद्गुरुपवनपुरे हन्त भाग्यं जनानाम् ॥ १ ॥

विश्वस्मै नमः

एवं दुर्लभ्यवस्तुन्यपि सुलभतया हस्तलब्धे यदन्यत्
तन्वा वाचा धिया वा भजति बत जनः क्षुद्रतैव स्फुटेयम् ।
एते तावद्वयं तु स्थिरतरमनसा विश्वपीडापहत्यै
निशेषात्मानमेनं गुरुपवनपुराधीशमेवाश्रयामः ॥ २ ॥

विष्णवे नमः

सत्त्वं यत्तत्पराभ्यामपरिकलनतो निर्मलं तेन तावद्-
भूतैर्भूतेन्द्रियैस्ते वपुरिति बहुशः श्रूयते व्यासवाक्यम् ।
तत्स्वच्छत्वाद्यदच्छादितपरसुखचिद्गर्भनिर्भासरूपं
तस्मिन् धन्या रमन्ते श्रुतिमतिमधुरे सुग्रहे विग्रहे ते ॥ ३ ॥

वषट्काराय नमः

निष्कम्पे नित्यपूर्णे निरवधिपरमानन्दपीयूषरूपे
निर्लीनानेकमुक्तावलिभुगतमे निर्मलब्रह्मासिन्धौ ।
कल्लोलोल्लासतुल्यं खलु विमलतरं सत्त्वमाहुस्तदात्मा
कस्मान्नो निष्कलस्त्वं सकल इति वचस्त्वत्कलास्वेव भूमन् ॥४ ॥

भूतभव्यभवत्प्रभवे नमः

निर्व्यापारोऽपि निष्कारणमज भजसे यत्क्रियामीक्षणाख्यां
 तेनैवोदेति लीना प्रकृतिरसतिकल्पाऽपि कल्पादिकाले ।
 तस्याः संशुद्धमंशं कमपि तमतिरोधायकं सत्त्वरूपं
 स त्वं धृत्वा दधासि स्वमहिमविभवाकुण्ठ वैकुण्ठरूपम् ॥ ५ ॥

भूतकृते नमः

तत्ते प्रत्यग्रधाराधरललितकलायावलीकेलिकारं
 लावण्यस्यैकसारं सुकृतिजनदृशां पूर्णपुण्यावतारम् ।
 लक्ष्मीनिशङ्कलीलानिलयनममृतस्यन्दसन्दोहमन्त-
 स्सिञ्चत्सञ्चिन्तकानां वपुरनुकलये मारुतागारनाथ ॥ ६ ॥

भूतभृते नमः

कष्टा ते सृष्टिचेष्टा बहुतरभवखेदावहा जीवभाजा-
 मित्येवं पूर्वमालोचितमजित मया नैवमद्याभिजाने ।
 नो चेज्जीवाः कथं वा मधुरतरमिदं त्वद्वपुश्चिद्रसार्द्रं
 नेत्रैः श्रोत्रैश्च पीत्वा परमरससुधाम्भोधिपूरे रमेरन् ॥ ७ ॥

भावाय नमः

नम्राणां सन्निधत्ते सततमपि पुरस्तैरनभ्यर्थितान-
 प्यर्थान् कामानजस्रं वितरति परमानन्दसान्द्रां गतिं च ।
 इत्थं निशशेषलभ्यो निरवधिकफलः पारिजातो हरे त्वं
 क्षुद्रं तं शक्रवाटीद्रुममभिलषति व्यर्थमर्थिव्रजोऽयम् ॥ ८ ॥

भूतात्मने नमः

कारुण्यात्काममन्यं ददति खलु परे स्वात्मदस्त्वं विशेषा-
 दैश्वर्यादीशतेऽन्ये जगति परजने स्वात्मनोऽपीश्वरस्त्वम् ।

त्वय्युच्चैरारमन्ति प्रतिपदमधुरे चेतनाः स्फीतभाग्या-
स्त्वं चात्माराम एवेत्यतुलगुणगणाधार शौरै नमस्ते ॥ ९ ॥

भूतभावनाय नमः

ऐश्वर्यं शङ्करादीश्वरविनियमनं विश्वतेजोहराणां
तेजस्संहारि वीर्यं विमलमपि यशो निस्पृहैश्वोपगीतम् ।
अङ्गासङ्गा सदा श्रीरखिलविदसि न कापि ते सङ्गवार्ता
तद्वातागारवासिन् मुरहर भगवच्छब्दमुख्याश्रयोऽसि ॥ १० ॥

पूतात्मने नमः (१०)

॥ इति प्रथमदशकं समाप्तम् ॥

२. श्रीभगवद्रूपवर्णनम् (शार्दूलविक्रीडितम्)

सूर्यस्पर्धिकिरीटमूर्ध्वतिलकप्रोद्भासिफालान्तरं
कारुण्याकुलनेत्रमार्द्रहसितोल्लासं सुनासापुटम् ।
गण्डोद्यन्मकराभकुण्डलयुगं कण्ठोज्ज्वलत्कौस्तुभं
त्वद्रूपं वनमाल्यहारपटलश्रीवत्सदीप्रं भजे ॥ १ ॥

परमात्मने नमः

केयूराङ्गदकङ्कणोत्तममहारत्नाङ्गुलीयाङ्कित-
श्रीमद्वाहुचतुष्कसङ्गतगदाशङ्कारिपङ्केरुहाम् ।
काञ्चित्काञ्चनकाञ्चिलाञ्छितलसत्पीताम्बरालम्बिनी-
मालम्बे विमलाम्बुजद्युतिपदां मूर्तिं तवार्तिच्छिदम् ॥ २ ॥

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

मुक्तानां परमायै गतये नमः

यत्त्रैलोक्यमहीयसोऽपि महितं सम्मोहनं मोहनात्
 कान्तं कान्तिनिधानतोऽपि मधुरं माधुर्यधुर्यादपि ।
 सौन्दर्योत्तरतोऽपि सुन्दरतरं त्वद्रूपमाश्चर्यतोऽ-
 प्याश्चर्यं भुवने न कस्य कुतुकं पुष्पाति विष्णो विभो ॥ ३ ॥

अव्ययाय नमः

तत्तादृङ्मधुरात्मकं तव वपुः सम्प्राप्य सम्पन्मयी
 सा देवी परमोत्सुका चिरतरं नास्ते स्वभक्तेष्वपि ।
 तेनास्या बत कष्टमच्युत विभो त्वद्रूपमानोज्ञक-
 प्रेमस्थैर्यमयादचापलबलाच्चापल्यवार्तोदभूत् ॥ ४ ॥

पुरुषाय नमः

लक्ष्मीस्तावकरामणीयकहृतैवेयं परेष्वस्थिरे-
 त्यस्मिन्नन्यदपि प्रमाणमधुना वक्ष्यामि लक्ष्मीपते ।
 ये त्वद्द्व्यानगुणानुकीर्तनरसासक्ता हि भक्ता जना-
 स्तेष्वेषा वसति स्थिरैव दयितप्रस्तावदत्तादरा ॥ ५ ॥

साक्षिणे नमः

॥ भक्त्युत्पत्तिवर्णनम् ॥

एवंभूतमनोज्ञतानवसुधानिष्यन्दसन्दोहनं
 त्वद्रूपं परचिद्रसायनमयं चेतोहरं शृण्वताम् ।
 सद्यः प्रेरयते मतिं मदयते रोमाञ्चयत्यङ्गकं
 व्यासिञ्चत्यपि शीतबाष्पविसरैरानन्दमूर्च्छोद्भवैः ॥ ६ ॥

क्षेत्रज्ञाय नमः

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri
 एवंभूततया हि भक्त्यभिहितो योगः स योगद्वयात्
 कर्मज्ञानमयाद्भृशोत्तमतरो योगीश्वरैर्गीयते ।

सौन्दर्यैकरसात्मके त्वयि खलु प्रेमप्रकर्षात्मिका
भक्तिर्निःश्रममेव विश्वपुरुषैर्लभ्या रमावल्लभ ॥ ७ ॥

अक्षराय नमः

निष्कामं नियतस्वधर्मचरणं यत्कर्मयोगाभिधं
तद्दूरेत्यफलं यदौपनिषदज्ञानोपलभ्यं पुनः ।
तत्त्वव्यक्ततया सुदुर्गमतरं चित्तस्य तस्माद्विभो
त्वत्प्रेमात्मकभक्तिरेव सततं स्वादीयसी श्रेयसी ॥ ८ ॥

योगाय नमः

अत्यायासकराणि कर्मपटलान्याचर्य निर्यन्मलाः
बोधे भक्तिपथेऽथवाप्युचिततामायान्ति किं तावता ।
क्लिष्टा तर्कपथे परं तव वपुर्ब्रह्माख्यमन्ये पुन-
श्चित्तार्द्रत्वमृते विचिन्त्य बहुभिः सिद्ध्यन्ति जन्मान्तरैः ॥ ९ ॥

योगविदां नेत्रे नमः

त्वद्भक्तिस्तु कथारसामृतझरीनिर्मज्जनेन स्वयं
सिद्ध्यन्ती विमलप्रबोधपदवीमक्लेशतस्तन्वती ।
सद्यः सिद्धिकरी जयत्ययि विभो सैवास्तु मे त्वत्पद-
प्रेमप्रौढिरसार्द्रता द्रुततरं वातालयाधीश्वर ॥ १० ॥

प्रधानपुरुषेश्वराय नमः (२०)

॥ इति द्वितीयदशकं समाप्तम् ॥

३. भक्तस्वरूपवर्णनम्

(शिखरिणी)

पठन्तो नामानि प्रमदभरसिन्धौ निपतिताः

स्मरन्तो रूपं ते वरद कथयन्तो गुणकथाः ।

चरन्तो ये भक्तास्त्वयि खलु रमन्ते परममू-

नहं धन्यान्मन्ये समधिगतसर्वाभिलषितान् ॥ १ ॥

नारसिंहवपुषे नमः

गदक्लिष्टं कष्टं तव चरणसेवारसभरेऽ-

प्यनासक्तं चित्तं भवति बत विष्णो कुरु दयाम् ।

भवत्पादाम्भोजस्मरणरसिको नामनिवहा-

नहं गायं गायं कुहचन विवत्स्यामि विजने ॥ २ ॥

श्रीमते नमः

कृपा ते जाता चेत्किमिव न हि लभ्यं तनुभृतां

मदीयक्लेशौघप्रशमनदशा नाम कियती ।

न के के लोकेऽस्मिन्ननिशमयि शोकाभिरहिता

भवद्भक्ता मुक्ताः सुखगतिमसक्ता विदधते ॥ ३ ॥

केशवाय नमः

मुनिप्रौढा रूढा जगति खलु गूढात्मगतयो

भवत्पादाम्भोजस्मरणविरुजो नारदमुखाः ।

चरन्तीश स्वैरं सततपरिनिर्भातपरचित्-

सदानन्दाद्वैतप्रसरपरिमग्नाः किमपरम् ॥ ४ ॥

पुरुषोत्तमाय नमः

॥ भक्तिप्रार्थना ॥

भवद्भक्तिः स्फीता भवतु मम सैव प्रशमये-
 दशेषक्लेशौघं न खलु हृदि सन्देहकणिका ।
 न चेद्ध्यासस्योक्तिस्तव च वचनं नैगमवचो
 भवेन्मिथ्या रथ्यापुरुषवचनप्रायमखिलम् ॥ ५ ॥

सर्वस्मै नमः

भवद्भक्तिस्तावत्प्रमुखमधुरा त्वद्गुणरसात्
 किमप्यारूढा चेदखिलपरितापप्रशमनी ।
 पुनश्चान्ते स्वान्ते विमलपरिवोदयमिल-
 न्महानन्दाद्वैतं दिशति किमतः प्रार्थ्यमपरम् ॥ ६ ॥

शर्वाय नमः

विधूय क्लेशान्मे कुरु चरणयुग्मं धृतरसं
 भवत्क्षेत्रप्राप्तौ करमपि च ते पूजनविधौ ।
 भवन्मूर्त्यालोके नयनमथ ते पादतुलसी-
 परिघ्राणे घ्राणं श्रवणमपि ते चारुचरिते ॥ ७ ॥

शिवाय नमः

प्रभूताधिव्याधिप्रसभचलिते मामकहृदि
 त्वदीयं तद्रूपं परमसुखचिद्रूपमुदियात् ।
 उदञ्चद्रोमाञ्चो गलितबहुहर्षाश्रुनिवहो
 यथा विस्मर्यासं दुरुपशमपीडापरिभवान् ॥ ८ ॥

स्थाणवे नमः

मरुद्रेहाधीश त्वयि खलु पराञ्चोऽपि सुखिनो
 भवत्स्नेही सोऽहं सुबहु परितप्ये च किमिदम् ।

अकीर्तिस्ते मा भूद्वरद गदभारं प्रशमयन्
भवद्भक्तोत्तंसं झटिति कुरु मां कंसदमन ॥ ९ ॥

भूतादये नमः

किमुक्तैर्भूयोभिस्तव हि करुणा यावदुदिया-
दहं तावद्देव प्रहितविविधार्तप्रलपितः ।
पुरः क्लृप्ते पादे वरद तव नेष्यामि दिवसान्
यथाशक्ति व्यक्तं नतिनुतिनिषेवा विरचयन् ॥ १० ॥

निधयेऽव्ययाय नमः (३०)

॥ इति तृतीयदशकं समाप्तम् ॥

॥ श्रीमद्भागवतप्रथमस्कन्धपरिच्छेदः समाप्तः ॥

आदितः श्लोकाः - ३०

प्रथमस्कन्धे श्लोकाः - ३०

द्वितीयस्कन्धपरिच्छेदः

४. अष्टाङ्गयोगवर्णनम् , योगसिद्धिवर्णनञ्च (रथोद्धता)

कल्यतां मम कुरुष्व तावतीं कल्यते भवदुपासनं यया ।
स्पष्टमष्टविधयोगचर्यया पुष्टयाऽऽशु तव तुष्टिमाप्नुयाम् ॥ १ ॥

सम्भवाय नमः

ब्रह्मचर्यदृढतादिभिर्यमैराप्लवादिनियमैश्च पाविताः ।
कुर्महे दृढममी सुखासनं पङ्कजाद्यमपि वा भवत्पराः ॥ २ ॥

भावनाय नमः

तारमन्तरनुचिन्त्य सन्ततं प्राणवायुमभियम्य निर्मलाः ।
इन्द्रियाणि विषयादथापहृत्याऽऽस्महे भवदुपासनोन्मुखाः ॥ ३ ॥

भर्त्रे नमः

अस्फुटे वपुषि ते प्रयत्नतो धारयेम धिषणां मुहुर्मुहुः ।
तेन भक्तिरसमन्तरार्द्रतामुद्वहेम भवदङ्घ्रिचिन्तकाः ॥ ४ ॥

प्रभवाय नमः

विस्फुटावयवभेदसुन्दरं त्वद्वपुस्सुचिरशीलनावशात् ।
अश्रमं मनसि चिन्तयामहे ध्यानयोगनिरतास्त्वदाश्रयाः ॥ ५ ॥

प्रभवे नमः

ध्यायतां सकलमूर्तिमीदृशीमुन्मिषन्मधुरताहृतात्मनाम् ।
सान्द्रमोदरसरूपमान्तरं ब्रह्मरूपमयि तेऽवभासते ॥ ६ ॥

ईश्वराय नमः

तत्समास्वदनरूपिणीं स्थितिं त्वत्समाधिमयि विश्वनायक ।
आश्रिताः पुनरतः परिच्युतावारभेमहि च धारणादिकम् ॥ ७ ॥

स्वयम्भुवे नमः

इत्थमभ्यसननिर्भरोल्लसत्त्वत्परात्मसुखकल्पितोत्सवाः ।
मुक्तभक्तकुलमौलितां गताः सञ्चरेम शुक्नारदादिवत् ॥ ८ ॥

शम्भवे नमः

त्वत्समाधिविजये तु यः पुनर्मङ्गु मोक्षरसिकः क्रमेण वा ।
योगवश्यमनिलं षडाश्रयैरुन्नयत्यज सुषुम्नया शनैः ॥ ९ ॥

आदित्याय नमः

लिङ्गदेहमपि सन्त्यजन्नथो लीयते त्वयि परे निराग्रहः ।
ऊर्ध्वलोककुतुकी तु मूर्धतस्सार्धमेव करणैर्निरियते ॥ १० ॥

पुष्कराक्षाय नमः (४०)

अग्निवासरवलर्क्षपक्षगौरुत्तरायणजुषा च दैवतैः ।
 प्रापितो रविपदं भवत्परो मोदवान् ध्रुवपदान्तमीयते ॥ ११ ॥

आस्थितोऽथ महारालये यदा शेषवक्रदहनोष्मणाऽर्द्यते ।
 ईयते भवदुपाश्रयस्तदा वेधसः पदमतः पुरैव वा ॥ १२ ॥

तत्र वा तव पदेऽथवा वसन् प्राकृतप्रलय एति मुक्तताम् ।
 स्वेच्छया खलु पुरापि मुच्यते संविभिद्य जगदण्डमोजसा ॥ १३ ॥

तस्य च क्षितिपयोमहोऽनिलद्योमहत्प्रकृतिसप्तकावृतीः ।
 तत्तदात्मकतया विशन् सुखी याति ते पदमनावृतं विभो ॥ १४ ॥

अर्चिरादिगतिमीदृशीं ब्रजन् विच्युतिं न भजते जगत्पते ।
 सच्चिदात्मक भवद्गुणोदयानुच्चरन्तमनिलेश पाहि माम् ॥ १५ ॥

॥ इति सपञ्चकं चतुर्थदशकं समाप्तम् ॥

५. विराट्पुरुषोत्पत्तिप्रकारवर्णनम् (शार्दूलविक्रीडितम्)

व्यक्ताव्यक्तमिदं न किञ्चिदभवत्प्राक्प्राकृतप्रक्षये
 मायायां गुणसाम्यरुद्धविकृतौ त्वय्यागतायां लयम् ।
 नो मृत्युश्च तदामृतं च समभून्नाहो न रात्रेः स्थिति-
 स्तत्रैकस्त्वमशिष्यथाः किल परानन्दप्रकाशात्मना ॥ १ ॥

महास्वनाय नमः

कालः कर्मगुणाश्च जीवनिवहा विश्वं च कार्यं विभो
 चिल्लीलारतिमेयुषि त्वयि तदा निर्लीनतामाययुः ।
 तेषां नैव वदन्त्यसत्त्वमयि भोः शक्त्यात्मना तिष्ठतां
 नो चेत् किं गगनप्रसूनसदृशां भूयो भवेत्सम्भवः ॥ २ ॥

अनादिनिधनाय नमः

एवं च द्विपरार्धकालविगतावीक्षां सिसृक्षात्मिकां
 विभ्राणे त्वयि चुक्षुभे त्रिभुवनीभावाय माया स्वयम् ।
 मायातः खलु कालशक्तिरखिलादृष्टं स्वभावोऽपि च
 प्रादुर्भूय गुणान्विकास्य विदधुस्तस्यास्सहायक्रियाम् ॥ ३ ॥

धात्रे नमः

मायासन्निहितोऽप्रविष्टवपुषा साक्षीति गीतो भवान्
 भेदैस्तां प्रतिबिम्बितो विविशिवान् जीवोऽपि नैवापरः ।
 कालादिप्रतिबोधिताऽथ भवता सञ्चोदिता च स्वयं
 माया सा खलु बुद्धितत्त्वमसृजद्योऽसौ महानुच्यते ॥ ४ ॥

विधात्रे नमः

तत्रासौ त्रिगुणात्मकोऽपि च महान् सत्त्वप्रधानः स्वयं
 जीवेऽस्मिन् खलु निर्विकल्पमहमित्युद्धोधनिष्पादकः ।
 चक्रेऽस्मिन् सविकल्पबोधकमहन्तत्त्वं महान् खल्वसौ
 सम्पुष्टं त्रिगुणैस्तमोऽतिबहुलं विष्णो भवत्प्रेरणात् ॥ ५ ॥

धातव उत्तमाय नमः

सोऽहं च त्रिगुणक्रमात्त्रिविधतामासाद्य वैकारिको
 भूयस्तैजसतामसाविति भवन्नाद्येन सत्त्वात्मना ।
 देवानिन्द्रियमानिनोऽकृत दिशावातार्कपाश्यश्विनो
 वहीन्द्राच्युतमित्रकान् विधुविधिश्चीरुद्रशारीरकान् ॥ ६ ॥

अप्रमेयाय नमः

भूमन्मानसबुद्ध्यहङ्कृतिमिलच्चित्ताख्यवृत्त्यन्वितं
 तच्चान्तःकरणं विभो तव बलात्सत्त्वांश एवासृजत् ।

जातस्तैजसतो दशेन्द्रियगणस्तत्तामसांशात्पुन-

स्तन्मात्रं नभसो मरुत्पुरपते शब्दोऽजनि त्वद्वलात् ॥ ७ ॥

हृषीकेशाय नमः

शब्दाद्योम ततः ससर्जिथ विभो स्पर्शं ततो मारुतं

तस्माद्रूपमतो महोऽथ च रसं तोयं च गन्धं महीम् ।

एवं माधव पूर्वपूर्वकलनादाद्याद्यधर्मान्वितं

भूतग्राममिमं त्वमेव भगवन् प्राकाशयस्तामसात् ॥ ८ ॥

पद्मनाभाय नमः

एते भूतगणास्तथेन्द्रियगणा देवाश्च जाता पृथङ्-

नो शेकुर्भुवनाण्डनिर्मितिविधौ देवैरमीभिस्तदा ।

त्वं नानाविधसूक्तिभिर्नुतगुणस्तत्त्वान्यमून्याविशं-

श्रेष्ठाशक्तिमुदीर्य तानि घटयन् हैरण्यमण्डं व्यधाः ॥ ९ ॥

अमरप्रभवे नमः

अण्डं तत्खलु पूर्वसृष्टसलिलेऽतिष्ठत्सहस्रं समाः

निर्भिन्दन्नकृथाश्चतुर्दशजगद्रूपं विराडाह्वयम् ।

साहस्रैः करपादमूर्धनिवहैर्निशेषजीवात्मको

निर्भातोऽसि मरुत्पुराधिप स मां त्रायस्व सर्वामयात् ॥ १० ॥

विश्वकर्मणे नमः (५०)

॥ इति पञ्चमदशकं समाप्तम् ॥

६. विराड्देहस्य जगदात्मवर्णनम् (वसन्ततिलका)

एवं चतुर्दशजगन्मयतां गतस्य

पातालमीश तव पादतलं वदन्ति ।

पादोर्ध्वदेशमपि देव रसातलं ते

गुल्फद्वयं खलु महातलमद्भुतात्मन् ॥ १ ॥

मनवे नमः

जङ्घे तलातलमथो सुतलं च जानू

किञ्चोरुभागयुगलं वितलातले द्वे ।

क्षोणीतलं जघनमम्बरमङ्ग नाभि-

र्वक्षश्च शक्रनिलयस्तव चक्रपाणे ॥ २ ॥

त्वष्ट्रे नमः

ग्रीवा महस्तव मुखं च जनस्तपस्तु

फालं शिरस्तव समस्तमयस्य सत्यम् ।

एवं जगन्मयतनो जगदाश्रितैर-

प्यन्यैर्निबद्धवपुषे भगवन्नमस्ते ॥ ३ ॥

स्थविष्ठाय नमः

त्वद्ब्रह्मरन्ध्रपदमीश्वर विश्वकन्द

छन्दांसि केशव घनास्तव केशपाशाः ।

उल्लासि चिल्लियुगलं द्रुहिणस्य गेहं

पक्ष्माणि रात्रिदिवसौ सविता च नेत्रे ॥ ४ ॥

स्थविराय ध्रुवाय नमः

निश्शेषविश्वरचना च कटाक्षमोक्षः

कर्णौ दिशोऽश्वियुगलं तव नासिके द्वे ।

लोभत्रपे च भगवन्नधरोत्तरोष्ठौ

तारागणाश्च रदनाः शमनश्च दंष्ट्रा ॥ ५ ॥

अग्राहाय नमः

माया विलासहसितं श्वसितं समीरो

जिह्वा जलं वचनमीश शकुन्तपङ्क्तिः ।

सिद्धादयस्स्वरगणा मुखरन्ध्रमग्नि-

र्देवा भुजाः स्तनयुगं तव धर्मदेवः ॥ ६ ॥

शाश्वताय नमः

पृष्ठं त्वधर्म इह देव मनस्सुधांशु-

रव्यक्तमेव हृदयाम्बुजमम्बुजाक्ष ।

कुक्षिस्समुद्रनिवहा वसनं तु सन्ध्ये

शेफः प्रजापतिरसौ वृषणौ च मित्रः ॥ ७ ॥

कृष्णाय नमः

श्रोणीस्थलं मृगगणाः पदयोर्नखास्ते

हस्त्युष्ट्रसैन्धवमुखा गमनं तु कालः ।

विप्रादिवर्णभवनं वदनाब्जबाहु-

चारूरुयुग्मचरणं करुणाम्बुधे ते ॥ ८ ॥

लोहिताक्षाय नमः

संसारचक्रमयि चक्रधर क्रियास्ते

वीर्यं महासुरगणोऽस्थिकुलानि शैलाः ।

नाड्यस्सरित्समुदयस्तरवश्च रोम

जीयादिदं वपुरनिर्वचनीयमीश ॥ ९ ॥

प्रतर्दनाय नमः

ईदृग्जगन्मयवपुस्तव कर्मभाजां

कर्मावसानसमये स्मरणीयमाहुः ।

तस्यान्तरात्मवपुषे विमलात्मने ते

वातालयाधिप नमोऽस्तु निरुन्धि रोगान् ॥ १० ॥

प्रभूताय नमः (६०)

७. हिरण्यगर्भोत्पत्त्यादिवर्णनम् (शार्दूलविक्रीडितम्)

एवं देव चतुर्दशात्मकजगद्रूपेण जातः पुन-
स्तस्योर्ध्वं खलु सत्यलोकनिलये जातोऽसि धाता स्वयम् ।
यं शंसन्ति हिरण्यगर्भमखिलत्रैलोक्यजीवात्मकं
योऽभूत् स्फीतरजोविकारविकसन्नानासिसृक्षारसः ॥ १ ॥

त्रिककुब्धाम्ने नमः

सोऽयं विश्वविसर्गदत्तहृदयः सम्पश्यमानः स्वयं
बोधं खल्वनवाप्य विश्वविषयं चिन्ताकुलस्तस्थिवान् ।
तावत्त्वं जगतां पते तप तपेत्येवं हि वैहायसीं
वाणीमेनमशिश्रवः श्रुतिसुखां कुर्वस्तपःप्रेरणाम् ॥ २ ॥

पवित्राय नमः

कोऽसौ मामवदत्पुमानिति जलापूर्णे जगन्मण्डले
दिक्षुद्वीक्ष्य किमप्यनीक्षितवता वाक्यार्थमुत्पश्यता ।
दिव्यं वर्षसहस्रमात्ततपसा तेन त्वमाराधित-
स्तस्मै दर्शितवानसि स्वनिलयं वैकुण्ठमेकाद्भुतम् ॥ ३ ॥

मङ्गलाय परस्मै नमः

माया यत्र कदापि नो विकुरुते भाते जगद्भ्यो बहि-
शशोकक्रोधविमोहसाध्वसमुखा भावास्तु दूरं गताः ।
सान्द्रानन्दझरी च यत्र परमज्योतिःप्रकाशात्मके
तत्ते धाम विभावितं विजयते वैकुण्ठरूपं विभो ॥ ४ ॥

ईशानाय नमः

यस्मिन्नाम चतुर्भुजा हरिमणिश्यामावदातत्विषो
 नानाभूषणरत्नदीपितदिशो राजद्विमानालयाः ।
 भक्तिप्राप्ततथाविधोन्नतपदा दीव्यन्ति दिव्या जना-
 स्तत्ते धाम निरस्तसर्वशमलं वैकुण्ठरूपं जयेत् ॥ ५ ॥

प्राणदाय नमः

नानादिव्यवधूजनैरभिवृता विद्युल्लतातुल्यया
 विश्वोन्मादनहृद्यगात्रलतया विद्योतिताशान्तरा ।
 त्वत्पादाम्बुजसौरभैककुतुकाल्लक्ष्मीः स्वयं लक्ष्यते
 यस्मिन् विस्मयनीयदिव्यविभवा तत्ते पदं देहि मे ॥ ६ ॥

प्राणाय नमः

तत्रैवं प्रतिदर्शिते निजपदे रत्नासनाध्यासितं
 भास्वत्कोटिलसत्किरीटकटकाद्याकल्पदीप्राकृति ।
 श्रीवत्साङ्कितमात्तकौस्तुभमणिच्छायारुणं कारणं
 विश्वेषां तव रूपमैक्षत विधिस्तत्ते विभो भातु मे ॥ ७ ॥

ज्येष्ठाय नमः

कालाम्भोदकलायकोमलरुचीचक्रेण चक्रं दिशा-
 मावृण्वानमुदारमन्दहसितस्यन्दप्रसन्नाननम् ।
 राजत्कम्बुगदारिपङ्कजधरश्रीमद्भुजामण्डलं
 स्रष्टुस्तुष्टिकरं वपुस्तव विभो मद्रोगमुद्वासयेत् ॥ ८ ॥

श्रेष्ठाय नमः

दृष्ट्वा सम्भृतसम्भ्रमः कमलभूस्त्वत्पादपाथोरुहे
 हर्षावेशवशंवदो निपतितः प्रीत्या कृतार्थीभवन् ।

जानास्येव मनीषितं मम विभो ज्ञानं तदापादय
द्वैताद्वैतभवत्स्वरूपपरमित्याचष्ट तं त्वां भजे ॥ ९ ॥

प्रजापतये नमः

आताम्रे चरणे विनम्रमथ तं हस्तेन हस्ते स्पृशन्
बोधस्ते भविता न सर्गविधिभिर्बन्धोऽपि सञ्जायते ।
इत्याभाष्य गिरं प्रतोष्य नितरां तच्चित्तगूढः स्वयं
सृष्टौ तं समुदैरयस्स भगवन्नुल्लासयोल्लाघताम् ॥ १० ॥

हिरण्यगर्भाय नमः (७०)

॥ इति सप्तमदशकं समाप्तम् ॥

॥ श्रीमद्भागवतद्वितीयस्कन्धपरिच्छेदः समाप्तः ॥

आदितः श्लोकाः - ७५

द्वितीयस्कन्धे श्लोकाः - ४५

॥ तृतीयस्कन्धपरिच्छेदः ॥

८. प्रलयवर्णनम् , जगत्सृष्टिप्रकारवर्णनञ्च (शालिनी)

एवं तावत्प्राकृतप्रक्षयान्ते

ब्राह्मे कल्पे ह्यादिमे लब्धजन्मा ।

ब्रह्मा भूयस्त्वत्त एवाप्य वेदान्

सृष्टिं चक्रे पूर्वकल्पोपमानाम् ॥ १ ॥

भूर्गर्भाय नमः

सोऽयं चतुर्युगसहस्रमितान्यहानि

तावन्मिताश्च रजनीर्बहुशो निनाय ।

निद्रात्यसौ त्वयि निलीय समं स्वसृष्टै-

नैमित्तिकप्रलयमाहुरतोऽस्य रात्रिम् ॥ २ ॥

माधवाय नमः

अस्मादृशां पुनरहर्मुखकृत्यतुल्यां

सृष्टिं करोत्यनुदिनं स भवत्प्रसादात् ।

प्राग्ब्राह्मकल्पजनुषां च परायुषां तु

सुप्तप्रबोधनसमाऽस्ति तदा विसृष्टिः ॥ ३ ॥ मधुसूदनाय नमः

पञ्चाशदब्दमधुना स्ववयोऽर्धरूप-

मेकं परार्धमतिवृत्त्य हि वर्ततेऽसौ ।

तत्रान्त्यरात्रिजनितान्कथयामि भूमन्

पश्चाद्दिनावतरणे च भवद्विलासान् ॥ ४ ॥ ईश्वराय नमः

दिनावसानेऽथ सरोजयोनिः

सुषुप्तिकामस्त्वयि सन्निलिल्ये ।

जगन्ति च त्वज्जठरं समीयु-

स्तदेदमेकार्णवमास विश्वम् ॥ ५ ॥ विक्रमिणे नमः

तवैव वेषे फणिराजि शेषे

जलैकशेषे भुवने स्म शेषे ।

आनन्दसान्द्रानुभवस्वरूपः

स्वयोगनिद्रापरिमुद्रितात्मा ॥ ६ ॥ धन्विने नमः

कालारख्यशक्तिं प्रलयावसाने

प्रबोधयेत्यादिशता किलादौ ।

त्वया प्रसुप्तं परिसुप्तशक्ति-

व्रजेन तत्राखिलजीवधाम्ना ॥ ७ ॥ मेधाविने नमः

चतुर्युगाणां च सहस्रमेवं

त्वयि प्रसुप्ते पुनरद्वितीये ।

कालारख्यशक्तिः प्रथमप्रबुद्धा

प्राबोधयत्त्वां किल विश्वनाथ ॥ ८ ॥ विक्रमाय नमः

विबुध्य च त्वं जलगर्भशायिन्
विलोक्य लोकानखिलान्प्रलीनान् ।

तेष्वेव सूक्ष्मात्मतया निजान्त-
स्स्थितेषु विश्वेषु ददाथ दृष्टिम् ॥ ९ ॥

क्रमाय नमः

ततस्त्वदीयादयि नाभिरन्ध्रा-
दुदञ्चितं किञ्चन दिव्यपद्मम् ।

निलीननिश्शेषपदार्थमाला-
सङ्घेपरूपं मुकुलायमानम् ॥ १० ॥ अनुत्तमाय नमः (८०)

तदेतदम्भोरुहकुङ्गलं ते
कलेबरात्तोयपथे प्ररूढम् ।
बहिर्निरीतं परितः स्फुरद्भिः
स्वधामभिर्ध्वान्तमलं न्यकृन्तत् ॥ ११ ॥

सम्फुल्लपत्रे नितरां विचित्रे
तस्मिन्भवद्वीर्यधृते सरोजे ।
स पद्मजन्मा विधिराविरासीत्
स्वयम्प्रबुद्धाखिलवेदराशिः ॥ १२ ॥

अस्मिन्परात्मन् ननु पाद्मकल्पे
त्वमित्थमुत्थापितपद्मयोनिः ।
अनन्तभूमा मम रोगरार्शि
निरुन्धि वातालयवास विष्णो ॥ १३ ॥

९. सृष्टिप्रकारवर्णनम्

(पृथ्वी)

स्थितः स कमलोद्भवस्तव हि नाभिपङ्केरुहे
 कुतःस्विदिदमम्बुधावुदितमित्यनालोकयन् ।
 तदीक्षणकुतूहलात्प्रतिदिशं विवृत्तानन-
 श्रतुर्वदनतामगाद्विकसदष्टदृष्ट्यम्बुजाम् ॥ १ ॥

दुराधर्षाय नमः

महार्णवविघूर्णितं कमलमेव तत्केवलं
 विलोक्य तदुपाश्रयं तव तनुं तु नालोकयन् ।
 क एष कमलोदरे महति निस्सहायो ह्यहं
 कुतःस्विदिदमम्बुजं समजनीति चिन्तामगात् ॥ २ ॥

कृतज्ञाय नमः

अमुष्य हि सरोरुहः किमपि कारणं सम्भवे-
 दिति स्म कृतनिश्चयः स खलु नालरन्ध्राध्वना ।
 स्वयोगबलविद्यया समवरूढवान् प्रौढधीः
 त्वदीयमतिमोहनं न तु कलेबरं दृष्टवान् ॥ ३ ॥

कृतये नमः

ततः सकलनालिकाविवरमार्गगो मार्गयन्
 प्रयस्य शतवत्सरं किमपि नैव सन्दृष्टवान् ।
 निवृत्य कमलोदरे सुखनिषण्ण एकाग्रधीः
 समाधिबलमादधे भवदनुग्रहैकाग्रही ॥ ४ ॥

आत्मवते नमः

शतेन परिवत्सरैर्दृढसमाधिबन्धोल्लसत्-

प्रबोधविशदीकृतः स खलु पद्मिनीसम्भवः ।

अदृष्टचरमद्भुतं तव हि रूपमन्तर्दृशा

व्यचष्ट परितुष्टधीर्भुजगभोगभागाश्रयम् ॥ ५ ॥

सुरेशाय नमः

किरीटमुकुटोल्लसत्कटकहारकेयूरयुङ्-

मणिस्फुरितमेखलं सुपरिवीतपीताम्बरम् ।

कलायकुसुमप्रभं गलतलोल्लसत्कौस्तुभं

वपुस्तदयि भावये कमलजन्मने दर्शितम् ॥ ६ ॥

शरणाय नमः

श्रुतिप्रकरदर्शितप्रचुरवैभव श्रीपते

हरे जय जय प्रभो पदमुपैषि दिष्ट्या दृशोः ।

कुरुष्व धियमाशु मे भुवननिर्मितौ कर्मठा-

मिति द्रुहिणवर्णितस्वगुणबंहिमा पाहि माम् ॥ ७ ॥

शर्मणे नमः

लभस्व भुवनत्रयीरचनदक्षतामक्षतां

गृहाण मदनुग्रहं कुरु तपश्च भूयो विधे ।

भवत्वखिलसाधनी मयि च भक्तिरत्युत्कटे-

त्युदीर्य गिरमादधा मुदितचेतसं वेधसम् ॥ ८ ॥

विश्वरेतसे नमः

शतं कृततपास्ततः स खलु दिव्यसंवत्सरा-

नवाप्य च तपोबलं मतिलं च पूर्वाधिकम् ।

उदीक्ष्य किल कम्पितं पयसि पङ्कजं वायुना
भवद्वलविजृम्भितः पवनपाथसी पीतवान् ॥ ९ ॥

प्रजाभवाय नमः

तवैव कृपया पुनः सरसिजेन तेनैव सः
प्रकल्प्य भुवनत्रयीं प्रववृते प्रजानिर्मितौ ।
तथाविधकृपाभरो गुरुमरुत्पुराधीश्वर
त्वमाशु परिपाहि मां गुरुदयोक्षितैरीक्षितैः ॥ १० ॥

अहे नमः (९०)

॥ इति नवमदशकं समाप्तम् ॥

१०. सृष्टिभेदवर्णनम्

(वसन्ततिलका)

वैकुण्ठ वर्धितबलोऽथ भवत्प्रसादा-
दम्भोजयोनिरसृजत् किल जीवदेहान् ।
स्थास्त्रूनि भूरुहमयानि तथा तिरश्चां
जातीर्मनुष्यनिवहानपि देवभेदान् ॥ १ ॥

संवत्सराय नमः

मिथ्याग्रहास्मिमतिरागविकोपभीती-
रज्ञानवृत्तिमिति पञ्चविधां स सृष्ट्वा ।
उद्दामतामसपदार्थविधानदून-

स्तेने त्वदीयचरणस्मरणं विशुद्ध्यै ॥ २ ॥

व्यालाय नमः

तावत्ससर्ज मनसा सनकं सनन्दं
भूयः सनातनमुनिं च सनत्कुमारम् ।
ते सृष्टिकर्मणि तु तेन नियुज्यमाना-

स्त्वत्पादभक्तिरसिका जगृहुर्न वाणीम् ॥ ३ ॥

प्रत्ययाय नमः

तावत्प्रकोपमुदितं प्रतिरुन्धतोऽस्य

भ्रूमध्यतोऽजनि मृडो भवदेकदेशः ।

नामानि मे कुरु पदानि च हा विरिञ्चे-

त्यादौ रुरोद किल तेन स रुद्रनामा ॥ ४ ॥ सर्वदर्शनाय नमः

एकादशाह्वयतया च विभिन्नरूपं

रुद्रं विधाय दयिता वनिताश्च दत्त्वा ।

तावन्त्यदत्त च पदानि भवत्प्रणुन्नः

प्राह प्रजाविरचनाय च सादरं तम् ॥ ५ ॥ अजाय नमः

रुद्राभिसृष्टभयदाकृतिरुद्रसङ्घ-

सम्पूर्यमाणभुवनत्रयभीतचेताः ।

मा मा प्रजाः सृज तपश्चर मङ्गलाये-

त्याचष्ट तं कमलभूर्भवदीरितात्मा ॥ ६ ॥ सर्वेश्वराय नमः

तस्याथ सर्गरसिकस्य मरीचिरत्रि-

स्तत्राङ्गिराः क्रतुमुनिः पुलहः पुलस्त्यः ।

अङ्गादजायत भृगुश्च वसिष्ठदक्षौ

श्रीनारदश्च भगवन् भवदङ्घ्रिदासः ॥ ७ ॥ सिद्धाय नमः

धर्मादिकानभिसृजन्नथ कर्दमं च

वाणीं विधाय विधिरङ्गजसङ्कुलोऽभूत् ।

त्वद्धोधितैः सनकदक्षमुखैस्तनूजै-

रुद्धोधितश्च विरराम तमो विमुञ्चन् ॥ ८ ॥ सिद्धये नमः

वेदान् पुराणानिवहानपि सर्वविद्याः

कुर्वन्निजाननगणाच्चतुराननोऽसौ ।

पुत्रेषु तेषु विनिधाय स सर्गवृद्धि-

मप्राप्तुवंस्तव पदाम्बुजमाश्रितोऽभूत् ॥ ९ ॥

सर्वादये नमः

जानन्नुपायमथ देहमजो विभज्य

स्त्रीपुंसभावमभजन्मनुतद्वधूभ्याम् ।

ताभ्यां च मानुषकुलानि विवर्धयंस्त्वं

गोविन्द मारुतपुराधिप रुन्धि रोगान् ॥ १० ॥

अच्युताय नमः (१००)

॥ इति दशमदशकं समाप्तम् ॥

११. सनकादीनां वैकुण्ठप्रवेशवर्णनम् (उपजातिः)

क्रमेण सर्गे परिवर्धमाने कदापि दिव्याः सनकादयस्ते ।

भवद्विलोकाय विकुण्ठलोकं प्रपेदिरे मारुतमन्दिरे श ॥ १ ॥

वृषाकपये नमः

मनोज्ञनैःश्रेयसकाननाद्यैरनेकवापीमणिमन्दिरैश्च ।

अनोपमं तं भवतो निकेतं मुनीश्वराः प्रापुरतीतकक्ष्याः ॥ २ ॥

अमेयात्मने नमः

भवद्विदृक्षून् भवनं विविक्षून्

द्वाःस्थौ जयस्तान् विजयोऽप्यरुन्धाम् ।

तेषां च चित्ते पदमाप कोपः

सर्वं भवत्प्रेरणयैव भूमन् ॥ ३ ॥

सर्वयोगविनिस्सृताय नमः

वैकुण्ठलोकानुचितप्रचेष्टौ

कष्टौ युवां दैत्यगतिं भजेतम् ।

इति प्रशप्तौ भवदाश्रितौ तौ

हरिस्मृतिर्नोऽस्त्विति नेमतुस्तान् ॥ ४ ॥

वसवे नमः

तदेतदाज्ञाय भवानवाप्तः सहैव लक्ष्म्या बहिरम्बुजाक्ष ।

खगेश्वरांसापितचारुबाहुरानन्दयंस्तानभिराममूर्त्या ॥ ५ ॥

वसुमनसे नमः

प्रसाद्य गीर्भिः स्तुवतो मुनीन्द्राननन्यनाथावथ पार्षदौ तौ ।

संरम्भयोगेन भवैस्त्रिभिर्मामुपेतमित्यात्तकृपं न्यगादीः ॥ ६ ॥

सत्याय नमः

त्वदीयभृत्यावथ कश्यपात्तौ

सुरारिवीरावुदितौ दितौ द्वौ ।

सन्ध्यासमुत्पादनकष्टचेष्टौ

यमौ च लोकस्य यमाविवान्यौ ॥ ७ ॥

समात्मने नमः

हिरण्यपूर्वः कशिपुः किलैकः परो हिरण्याक्ष इति प्रतीतः ।

उभौ भवन्नाथमशेषलोकं रुषा न्यरुन्धां निजवासनान्यौ ॥ ८ ॥

असम्मिताय नमः

तयोर्हिरण्याक्षमहासुरेन्द्रो

रणाय धावन्ननवाप्तवैरी ।

भवत्प्रियां क्षमां सलिले निमज्ज्य

चचार गर्वाद्विनदन् गदावान् ॥ ९ ॥

समाय नमः

ततो जलेशात्सदृशं भवन्तं
 निशम्य बभ्राम गवेषयंस्त्वाम् ।
 भक्तैकदृश्यः स कृपानिधे त्वं
 निरुन्धि रोगान् मरुदालयेश ॥ १० ॥

अमोघाय नमः (११०)

॥ इति एकादशदशकं समाप्तम् ॥

१२. वराहावतारवर्णनम्

(वसन्ततिलका)

स्वायम्भुवो मनुरथो जनसर्गशीलो
 दृष्ट्वा महीमसमये सलिले निमग्नान् ।
 स्रष्टारमाप शरणं भवदङ्घ्रिसेवा-
 तुष्टाशयं मुनिजनैः सह सत्यलोके ॥ १ ॥ पुण्डरीकाक्षाय नमः

कष्टं प्रजाः सृजति मय्यवनिर्निमग्ना
 स्थानं सरोजभव कल्पय तत्प्रजानाम् ।
 इत्येवमेष कथितो मनुना स्वयम्भू-
 रम्भोरुहाक्ष तव पादयुगं व्यचिन्तीत् ॥ २ ॥ वृषकर्मणे नमः

हा हा विभो जलमहं न्यपिबं पुरस्ता-
 दद्यापि मज्जति मही किमहं करोमि ।
 इत्थं त्वदङ्घ्रियुगलं शरणं यतोऽस्य
 नासापुटात्समभवः शिशुकोलरूपी ॥ ३ ॥ वृषाकृतये नमः

अङ्गुष्ठमात्रवपुरुत्पतितः पुरस्ताद्

भूयोऽथ कुम्भिसदृशः समजृम्भथास्त्वम् ।

अभ्रे तथाविधमुदीक्ष्य भवन्तमुच्चै-

र्विस्मेरतां विधिरगात्सह सूनुभिः स्वैः ॥ ४ ॥ रुद्राय नमः

कोऽसावचिन्त्यमहिमा किटिरुत्थितो मे

नासापुटात्किमु भवेदजितस्य माया ।

इत्थं विचिन्तयति धातरि शैलमात्रः

सद्यो भवन् किल जगर्जिथ घोरघोरम् ॥ ५ ॥ बहुशिरसे नमः

तं ते निनादमुपकर्ण्य जनस्तपःस्थाः

सत्यस्थिताश्च मुनयो नुनुवुर्भवन्तम् ।

तत्स्तोत्रहर्षुलमनाः परिणद्य भूय-

स्तोयाशयं विपुलमूर्तिरवातरस्त्वम् ॥ ६ ॥ बभ्रवे नमः

ऊर्ध्वप्रसारिपरिधूम्रविधूतरोमा

प्रोत्क्षिप्तवालधिरवाङ्मुखघोरघोणः ।

तूर्णप्रदीर्णजलदः परिघूर्णदक्षणा

स्तोतृन्मुनीन् शिशिरयन्नवतेरिथ त्वम् ॥ ७ ॥ विश्वयोनये नमः

अन्तर्जलं तदनु सङ्कुलनक्रचक्रं

भ्राम्यत्तिमिङ्गिलकुलं कलुषोर्मिमालम् ।

आविश्य भीषणरवेण रसातलस्था-

नाकम्पयन् वसुमतीमगवेषयस्त्वम् ॥ ८ ॥ शुचिश्रवसे नमः

दृष्ट्वाऽथ दैत्यहतकेन रसातलान्ते

संवेशितां झटिति कूटकिटिर्विभो त्वम् ।

आपातुकानविगणय्य सुरारिखेटान्

दंष्ट्राङ्कुरेण वसुधामदधाः सलीलम् ॥ ९ ॥ अमृताय नमः

अभ्युद्धरन्नथ धरां दशनाग्रलग्न-

मुस्ताङ्कुराङ्कित इवाधिकपीवरात्मा ।

उद्धूतघोरसलिलाज्जलधेरुदञ्चन्

क्रीडावराहवपुरीश्वर पाहि रोगात् ॥ १० ॥

शाश्वतस्थाणवे नमः (१२०)

॥ इति द्वादशदशकं समाप्तम् ॥

१३. हिरण्याक्षयुद्धवर्णनम्

(शिखरिणी)

हिरण्याक्षं तावद्वरद भवदन्वेषणपरं

चरन्तं सांवर्ते पयसि निजजङ्घापरिमिते ।

भवद्भक्तो गत्वा कपटपटुधीर्नारदमुनिः

शनैरूचे नन्दन् दनुजमपि निन्दंस्तव बलम् ॥ १ ॥

वरारोहाय नमः

स मायावी विष्णुर्हरति भवदीयां वसुमतीं

प्रभो कष्टं कष्टं किमिदमिति तेनाभिगदितः ।

नदन् कासौ कासाविति स मुनिना दर्शितपथो

भवन्तं सम्प्रापद्धरणधरमुद्यन्तमुदकात् ॥ २ ॥

महातपसे नमः

अहो आरण्योऽयं मृग इति हसन्तं बहुतरै-

र्दुरुक्तैर्विध्यन्तं दितिसुतमवज्ञाय भगवन् ।

महीं दृष्ट्वा दंष्ट्राशिरसि चकितां स्वेन महसा

पयोधावाधाय प्रसभमुदयुङ्क्त्वा मृधविधौ ॥ ३ ॥

सर्वगाय नमः

गदापाणौ दैत्ये त्वमपि हि गृहीतोन्नतगदो
 नियुद्धेन क्रीडन् घटघटरवोद्भुष्टवियता ।
 रणालोकौत्सुक्यान्मिलति सुरसङ्घे द्रुतममुं
 निरुन्ध्याः सन्ध्यातः प्रथममिति धात्रा जगदिषे ॥ ४ ॥

सर्वविद्वानवे नमः

गदोन्मर्दे तस्मिस्तव खलु गदायां दितिभुवो
 गदाघाताद् भूमौ झटिति पतितायामहह ! भोः ! ।
 मृदुस्मेरास्यस्त्वं दनुजकुलनिर्मूलनचणं
 महाचक्रं स्मृत्वा करभुवि दधानो रुरुचिषे ॥ ५ ॥

विष्वक्सेनाय नमः

ततः शूलं कालप्रतिमरुषि दैत्ये विसृजति
 त्वयि छिन्दत्येनत्करकलितचक्रप्रहरणात् ।
 समारुष्टो मुष्ट्या स खलु वितुदंस्त्वां समतनोत्
 गलन्माये मायास्त्वयि किल जगन्मोहनकरीः ॥ ६ ॥

जनार्दनाय नमः

भवच्चक्रज्योतिष्कणलवनिपातेन विधुते
 ततो मायाचक्रे विततघनरोषान्धमनसम् ।
 गरिष्ठाभिर्मुष्टिप्रहृतिभिरभिघ्नन्तमसुरं
 कराग्रेण स्वेन श्रवणपदमूले निरवधीः ॥ ७ ॥

वेदाय नमः

महाकायः सोऽयं तव करसरोजप्रमथितो
 गलद्रक्तो वक्रादपतदृषिभिः श्लाघितहतिः ।
 तदा त्वामुद्दामप्रमदभरविद्योतिहृदयाः
 मुनीन्द्राः सान्द्राभिः स्तुतिभिरनुवन्नध्वरतनुम् ॥ ८ ॥

वेदविदे नमः

त्वचि च्छन्दो रोमस्वपि कुशगणश्चक्षुषि घृतं
 चतुर्होतारोऽङ्घ्रौ स्रुगपि वदने चोदर इडा ।
 ग्रहा जिह्वायां ते परपुरुष कर्णे च चमसा
 विभो सोमो वीर्यं वरद गलदेशेऽप्युपसदः ॥ ९ ॥

अव्यङ्गाय नमः

मुनीन्द्रैरित्यादिस्तवनमुखरैर्मोदितमनाः
 महीयस्या मूर्त्या विमलतरकीर्त्या च विलसन् ।
 स्वधिष्ण्यं सम्प्राप्तः सुखरसविहारी मधुरिपो
 निरुन्ध्या रोगं मे सकलमपि वातालयपते ॥ १० ॥

वेदाङ्गाय नमः (१३०)

॥ इति त्रयोदशदशकं समाप्तम् ॥

१४. कपिलोपाख्यानम्

(वसन्तमालिका)

समनुस्मृततावकाङ्घ्रियुग्मः

स मनुः पङ्कजसम्भवाङ्गजन्मा ।

निजमन्तरमन्तरायहीनं

चरितं ते कथयन् सुखं निनाय ॥ १ ॥

वेदविदे नमः

समये खलु तत्र कर्दमाख्यो

द्रुहिणच्छायभवस्तदीयवाचा ।

धृतसर्गरसो निसर्गरम्यं

भगवंस्त्वामयुतं समाः सिषेवे ॥ २ ॥

कवये नमः

गरुडोपरि कालमेघकम्रं

विलसत्केलिसरोजपाणिपद्मम् ।

हसितोल्लसिताननं विभो

त्वं वपुराविष्कुरुषे स्म कर्दमाय ॥ ३ ॥ लोकाध्यक्षाय नमः

स्तुवते पुलकावृताय तस्मै

मनुपुत्रीं दयितां नवापि पुत्रीः ।

कपिलं च सुतं स्वमेव पश्चात्

स्वर्गतिं चाप्यनुगृह्य निर्गतोऽभूः ॥ ४ ॥ सुराध्यक्षाय नमः

स मनुश्शतरूपया महिष्या

गुणवत्या सुतया च देवहृत्या ।

भवदीरितनारदोपदिष्टः

समगात्कर्दममागतिप्रतीक्षम् ॥ ५ ॥ धर्माध्यक्षाय नमः

मनुनोपहृतां च देवहृतिं

तरुणीरत्नमवाप्य कर्दमोऽसौ ।

भवदर्चननिर्वृतोऽपि तस्यां

दृढशुश्रूषणया दधौ प्रसादम् ॥ ६ ॥ कृताकृताय नमः

स पुनस्त्वदुपासनप्रभावा-

दयिताकामकृते कृते विमाने ।

वनिताकुलसङ्कुलो नवात्मा

व्यहरद्देवपथेषु देवहृत्या ॥ ७ ॥ चतुरात्मने नमः

शतवर्षमथ व्यतीत्य सोऽयं

नव कन्याः समवाप्य धन्यरूपाः ।

वनयानसमुद्यतोऽपि कान्ता-

हितकृत्वज्जननोत्सुको न्यवात्सीत् ॥ ८ ॥ चतुर्व्यूहाय नमः

निजभर्तृगिरा भवन्निषेवा-

निरतायामथ देव देवहृत्याम् ।

कपिलस्त्वमजायथा जनानां

प्रथयिष्यन्परमात्मतत्त्वविद्याम् ॥ ९ ॥

चतुर्दशाय नमः

वनमेयुषि कर्दमे प्रसन्ने

मतसर्वस्वमुपादिशञ्जनन्यै ।

कपिलात्मक वायुमन्दिरेश

त्वरितं त्वं परिपाहि मां गदौघात् ॥ १० ॥

चतुर्भुजाय नमः (१४०)

॥ इति चतुर्दशदशकं समाप्तम् ॥

१५. कपिलोपाख्यानम्

(मालिनी)

मतिरिह गुणसक्ता बन्धकृत्तेष्वसक्ता

त्वमृतकृदुपरुन्धे भक्तियोगस्तु सक्तिम् ।

महदनुगमलभ्या भक्तिरेवात्र साध्या

कपिलतनुरिति त्वं देवहृत्यै न्यगादीः ॥ १ ॥

भ्राजिष्णवे नमः

प्रकृतिमहदहङ्काराश्च मात्राश्च भूता-

न्यपि हृदपि दशाक्षी पूरुषः पञ्चविंशः ।

इति विदितविभागो मुच्यतेऽसौ प्रकृत्या

कपिलतनुरिति त्वं देवहृत्यै न्यगादीः ॥ २ ॥

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

भोजनाय नमः

प्रकृतिगतगुणौघैर्नाज्यते पूरुषोऽयं
 यदि तु सजति तस्यां तद्गुणास्तं भजेरन् ।
 मदनुभजनतत्त्वालोचनैः साप्यपेयात्
 कपिलतनुरिति त्वं देवहृत्यै न्यगादीः ॥ ३ ॥

भोक्त्रे नमः

विमलमतिरुपात्तैरासनाद्यैर्मदङ्गं
 गरुडसमाधिरूढं दिव्यभूषायुधाङ्गम् ।
 रुचितुलिततमालं शीलयेतानुवेलं
 कपिलतनुरिति त्वं देवहृत्यै न्यगादीः ॥ ४ ॥

सहिष्णवे नमः

मम गुणगणलीलाकर्णनैः कीर्तनाद्यैः
 मयि सुरसरिदोघप्रख्यचित्तानुवृत्तिः ।
 भवति परमभक्तिः सा हि मृत्योर्विजेत्री
 कपिलतनुरिति त्वं देवहृत्यै न्यगादीः ॥ ५ ॥

जगदादिजाय नमः

अहह बहुलहिंसासञ्चितार्थैः कुटुम्बं
 प्रतिदिनमनुपुष्पान् स्त्रीजितो बाललाली ।
 विशति हि गृहसक्तो यातनां मय्यभक्तः
 कपिलतनुरिति त्वं देवहृत्यै न्यगादीः ॥ ६ ॥

अनघाय नमः

युवतिजठरखिन्नो जातबोधोऽप्यकाण्डे
 प्रसवगलितबोधः पीडयोल्लङ्घ्य बाल्यम् ।
 पुनरपि बत मुह्यत्येव तारुण्यकाले
 कपिलतनुरिति त्वं देवहृत्यै न्यगादीः ॥ ७ ॥

विजयाय नमः

पितृसुरगणयाजी धार्मिको यो गृहस्थः
 स च निपतति काले दक्षिणाध्वोपगामी ।
 मयि निहितमकामं कर्म तूदक्पथार्थं
 कपिलतनुरिति त्वं देवहृत्यै न्यगादीः ॥ ८ ॥

जेत्रे नमः

इति सुविदितवेद्यां देव हे देवहृतिं
 कृतनुतिमनुगृह्य त्वं गतो योगिसङ्घैः ।
 विमलमतिरथाऽसौ भक्तियोगेन मुक्ता
 त्वमपि जनहितार्थं वर्तसे प्रागुदीच्याम् ॥ ९ ॥

विश्वयोनये नमः

परम किमु बहूक्त्या त्वत्पदाम्भोजभक्तिं
 सकलभयविनेत्रीं सर्वकामोपनेत्रीम् ।
 वदसि खलु दृढं त्वं तद्विधूयामयान्मे
 गुरुपवनपुरेश त्वय्युपाधत्स्व भक्तिम् ॥ १० ॥

पुनर्वसवे नमः (१५०)

॥ इति पञ्चदशदशकं समाप्तम् ॥

॥ श्रीमद्भागवततृतीयस्कन्धपरिच्छेदः समाप्तः ॥

आदितः श्लोकाः - १५८

तृतीयस्कन्धे श्लोकाः - ८३

चतुर्थस्कन्धपरिच्छेदः

१६. नरनारायणावतारवर्णनं दक्षयागवर्णनञ्च

(वसन्ततिलका)

दक्षो विरिञ्चतनयोऽथ मनोस्तनूजां

लब्ध्वा प्रसूतिमिह षोडश चाप कन्याः ।

धर्मे त्रयोदश ददौ पितृषु स्वधां च

स्वाहां हविर्भुजि सतीं गिरिशे त्वदंशे ॥ १ ॥ उपेन्द्राय नमः

मूर्तिर्हि धर्मगृहिणी सुषुवे भवन्तं

नारायणं नरसखं महितानुभावम् ।

यज्जन्मनि प्रमुदिताः कृततूर्यघोषाः

पुष्पोत्करान् प्रववृषुर्नुनुवुः सुरौघाः ॥ २ ॥ वामनाय नमः

दैत्यं सहस्रकवचं कवचैः परीतं

साहस्रवत्सरतपस्समराभिलष्यैः ।

पर्यायनिर्मिततपस्समरौ भवन्तौ

शिष्टैककङ्कटममुं न्यहतां सलीलम् ॥ ३ ॥ प्रांशवे नमः

अन्वाचरन्नुपदिशन्नपि मोक्षधर्मं

त्वं भ्रातृमान् बदरिकाश्रममध्यवात्सीः ।

शक्रोऽथ ते शमतपोबलनिस्सहात्मा

दिव्याङ्गनापरिवृतं प्रजिघाय मारम् ॥ ४ ॥ अमोघाय नमः

कामो वसन्तमलयानिलबन्धुशाली

कान्ताकटाक्षविशिखैर्विकसद्विलासैः ।

विध्यन्मुहुर्मुहुरकम्पमुदीक्ष्य च त्वां

भीतस्त्वायाऽथ जगदे मृदुहासभाजा ॥ ५ ॥

शुचये नमः

भीत्याऽलमङ्गजवसन्तसुराङ्गना वो

मन्मानसन्त्वह जुषध्वमिति ब्रुवाणः ।

त्वं विस्मयेन परितः स्तुवतामथैषां

प्रादर्शयः स्वपरिचारककातराक्षीः ॥ ६ ॥

ऊर्जिताय नमः

सम्मोहनाय मिलिता मदनादयस्ते

त्वद्दासिकापरिमलैः किल मोहमापुः ।

दत्तां त्वया च जगृहुस्त्रपयैव सर्व-

स्वर्वासिगर्वशमनीं पुनरुर्वशीं ताम् ॥ ७ ॥

अतीन्द्राय नमः

दृष्ट्वोर्वशीं तव कथां च निशम्य शक्रः

पर्याकुलोऽजनि भवन्महिमावमर्शात् ।

एवं प्रशान्तरमणीयतरोऽवतारा-

त्त्वत्तोऽधिको वरद कृष्णतनुस्त्वमेव ॥ ८ ॥

सङ्ग्रहाय नमः

दक्षस्तु धातुरतिलालनया रजोऽन्धो

नात्यादृतस्त्वयि च कष्टमशान्तिरासीत् ।

येन व्यरुन्ध स भवत्तनुमेव शर्व

यज्ञे च वैरपिशुने स्वसुतां व्यमानीत् ॥ ९ ॥

सर्गाय नमः

क्रुद्धे शमर्दितमखः स तु कृत्तशीर्षो

देवप्रसादितहरादथ लब्धजीवः ।

त्वत्पूरितक्रतुवरः पुनराप शान्तिं

स त्वं प्रशान्तिकर पाहि मरुत्पुरेश ॥ १० ॥ am, Sringeri

धृतात्मने नमः (१६०)

॥ इति षोडशदशकं समाप्तम् ॥

१७. ध्रुवचरितवर्णनम्

(वसन्ततिलका)

उत्तानपादनृपतेर्मनुनन्दनस्य

जाया बभूव सुरुचिर्नितरामभीष्टा ।

अन्या सुनीतिरिति भर्तुरनादृता सा

त्वामेव नित्यमगतिः शरणं गताऽभूत् ॥ १ ॥

नियमाय नमः

अङ्गे पितुः सुरुचिपुत्रकमुत्तमं तं

दृष्ट्वा ध्रुवः किल सुनीतिसुतोऽधिरोक्ष्यन् ।

आचिक्षिपे किल शिशुः सुतरां सुरुच्या

दुःसन्त्यजा खलु भवद्विमुखैरसूया ॥ २ ॥

यमाय नमः

त्वन्मोहिते पितरि पश्यति दारवश्ये

दूरं दुरुक्तिनिहतः स गतो निजाम्बाम् ।

साऽपि स्वकर्मगतिसन्तरणाय पुंसां

त्वत्पादमेव शरणं शिशवे शशंस ॥ ३ ॥

वेद्याय नमः

आकर्ण्य सोऽपि भवदर्चननिश्चितात्मा

मानी निरेत्य नगरात्किल पञ्चवर्षः ।

सन्दृष्टनारदनिवेदितमन्त्रमार्ग-

स्त्वामारराध तपसा मधुकाननान्ते ॥ ४ ॥

वैद्याय नमः

ताते विषण्णहृदये नगरीं गतेन
 श्रीनारदेन परिसान्त्वितचित्तवृत्तौ ।
 बालस्त्वदर्पितमनाः क्रमवर्धितेन
 निन्ये कठोरतपसा किल पञ्च मासान् ॥ ५ ॥

सदायोगिने नमः

तावत्तपोबलनिरुच्छ्वसिते दिगन्ते
 देवार्थितस्त्वमुदयत्करुणार्द्रचेताः ।
 त्वद्रूपचिद्रसनिलीनमतेः पुरस्ता-
 दाविर्बभूविथ विभो गरुडाधिरूढः ॥ ६ ॥

वीरघ्ने नमः

त्वद्दर्शनप्रमदभारतरङ्गितं तं
 दृग्भ्यां निमग्नमिव रूपरसायने ते ।
 तुष्टूषमाणमवगम्य कपोलदेशे
 संस्पृष्टवानसि दरेण तथाऽऽदरेण ॥ ७ ॥

माधवाय नमः

तावद्विबोधविमलं प्रणुवन्तमेन-
 माभाषथास्त्वमवगम्य तदीयभावम् ।
 राज्यं चिरं समनुभूय भजस्व भूयः
 सर्वोत्तरं ध्रुव पदं विनिवृत्तिहीनम् ॥ ८ ॥

मधवे नमः

इत्यूचिषि त्वयि गते नृपनन्दनोऽसा-
 वानन्दिताखिलजनो नगरीमुपेतः ।

रेमे चिरं भवदनुग्रहपूर्णकाम-

स्ताते गते च वनमादृतराज्यभारः ॥ ९ ॥

अतीन्द्रियाय नमः

यक्षेण देव निहते पुनरुत्तमेऽस्मिन्
यक्षैः स युद्धनिरतो विरतो मनूत्त्या ।

शान्त्या प्रसन्नहृदयाद्धनदादुपेतात्
त्वद्भक्तिमेव सुदृढामवृणोन्महात्मा ॥ १० ॥

महामायाय नमः (१७०)

अन्ते भवत्पुरुषनीतविमानयातो
मात्रा समं ध्रुवपदे मुदितोऽयमास्ते ।

एवं स्वभृत्यजनपालनलोलधीस्त्वं
वातालयाधिप निरुन्धि ममामयौघान् ॥ ११ ॥
॥ इति सैकं सप्तदशदशकं समाप्तम् ॥

१८. पृथुचरितवर्णनम्

(प्रहर्षिणी)

जातस्य ध्रुवकुल एव तुङ्गकीर्ते-
रङ्गस्य व्यजनि सुतः स वेननामा ।

तद्दोषव्यथितमतिः स राजवर्य-
स्त्वत्पादे निहितमना वनं गतोऽभूत् ॥ १ ॥

महोत्साहाय नमः

पापोऽपि क्षितितलपालनाय वेनः Sharada Peetham, Sringeri

पौराद्यैरुपनिहितः कठोरवीर्यः ।

सर्वेभ्यो निजबलमेव सम्प्रशंसन्
भूचक्रे तव यजनान्ययं न्यरौत्सीत् ॥ २ ॥

महाबलाय नमः

सम्प्राप्ते हितकथनाय तापसौघे
मत्तोऽन्यो भुवनपतिर्न कश्चनेति ।
त्वन्निन्दावचनपरो मुनीश्वरैस्तैः
शापाग्नौ शलभदशामनायि वेनः ॥ ३ ॥

महाबुद्धये नमः

तन्नाशात्खलजनभीरुकैर्मुनीन्द्रै-
स्तन्मात्रा चिरपरिरक्षिते तदङ्गे ।
त्यक्ताघे परिमथितादथोरुदण्डा-
द्दोर्दण्डे परिमथिते त्वमाविरासीः ॥ ४ ॥

महावीर्याय नमः

विख्यातः पृथुरिति तापसोपदिष्टैः
सूताद्यैः परिणुतभाविभूरिवीर्यः ।
वेनात्यर्था कबलितसम्पदं धरित्री-
माक्रान्तां निजधनुषा समामकार्षीः ॥ ५ ॥

महाशक्तये नमः

भूयस्तां निजकुलमुख्यवत्सयुक्तै-
र्देवाद्यैः समुचितचारुभाजनेषु ।
अन्नादीन्यभिलषितानि यानि तानि
स्वच्छन्दं सुरभितनूमदूदुहस्त्वम् ॥ ६ ॥

महाद्युतये नमः

आत्मानं यजति मखैस्त्वयि त्रिधाम-
 न्नारब्धे शततमवाजिमेधयागे ।
 स्पर्धालुः शतमख एत्य नीचवेषो
 हत्वाऽश्वं तव तनयात् पराजितोऽभूत् ॥ ७ ॥

अनिर्देश्यवपुषे नमः

देवेन्द्रं मुहुरिति वाजिनं हरन्तं
 वह्नौ तं मुनिवरमण्डले जुहूषौ ।
 रुन्धाने कमलभवे क्रतोः समाप्तौ
 साक्षात्त्वं मधुरिपुमैक्षथाः स्वयं स्वम् ॥ ८ ॥

श्रीमते नमः

तद्वत्तं वरमुपलभ्य भक्तिमेकां
 गङ्गान्ते विहितपदः कदापि देव ।
 सत्रस्थं मुनिनिवहं हितानि शंस-
 न्नैक्षिष्ठाः सनकमुखान् मुनीन् पुरस्तात् ॥ ९ ॥

अमेयात्मने नमः

विज्ञानं सनकमुखोदितं दधानः
 स्वात्मानं स्वयमगमो वनान्तसेवी ।
 तत्तादृक्पृथुवपुरीश सत्वरं मे
 रोगौघं प्रशमय वातगेहवासिन् ॥ १० ॥

महाद्रिधृते नमः (१८०)

१९. दक्षोत्पत्तिवर्णनम्

(वंशस्थम्)

पृथोऽस्तु नप्ता पृथुधर्मकर्मठः

प्राचीनबर्हिर्युवतौ शतद्रुतौ ।

प्रचेतसो नाम सुचेतसः सुता-

नजीजनत्वत्करुणाङ्कुरानिव ॥ १ ॥

महेष्वासाय नमः

पितुः सिसृक्षानिरतस्य शासना-

द्भवत्तपस्याभिरता दशापि ते ।

पयोनिधिं पश्चिममेत्य तत्तटे

सरोवरं सन्ददृशुर्मनोहरम् ॥ २ ॥

महीभर्त्रे नमः

तदा भवत्तीर्थमिदं समागतो

भवो भवत्सेवकदर्शनादृतः ।

प्रकाशमासाद्य पुरः प्रचेतसा-

मुपादिशद्भक्ततमस्तव स्तवम् ॥ ३ ॥

श्रीनिवासाय नमः

स्तवं जपन्तस्तममी जलान्तरे

भवन्तमासेविषतायुतं समाः ।

भवत्सुखास्वादरसादमीष्वियान्

बभूव कालो ध्रुववन्न शीघ्रता ॥ ४ ॥

सतां गतये नमः

तपोभिरेषामतिमात्रवर्धिभिः

स यज्ञहिंसानिरतोऽपि पावितः ।

पिताऽपि तेषां गृह्यातनारद-

प्रदर्शितात्मा भवदात्मतां ययौ ॥ ५ ॥

अनिरुद्धाय नमः

कृपाबलेनैव पुरः प्रचेतसां

प्रकाशमागाः पतगेन्द्रवाहनः ।

विराजिचक्रादिवरायुधांशुभि-

र्भुजाभिरष्टाभिरुदञ्चितद्युतिः ॥ ६ ॥

सुरानन्दाय नमः

प्रचेतसां तावदयाचतामपि

त्वमेव कारुण्यभराद्वरानदाः ।

भवद्विचिन्ताऽपि शिवाय देहिनां

भवत्वसौ रुद्रनुतिश्च कामदा ॥ ७ ॥

गोविन्दाय नमः

अवाप्य कान्तां तनयां महीरुहां

तया रमध्वं दशलक्षवत्सरीम् ।

सुतोऽस्तु दक्षो ननु तत्क्षणाच्च मां

प्रयास्यथेति न्यगदो मुदैव तान् ॥ ८ ॥

गोविदां पतये नमः

ततश्च ते भूतलरोधिनस्तरून्

क्रुधा दहन्तो द्रुहिणेन वारिताः ।

द्रुमैश्च दत्तां तनयामवाप्य तां

त्वदुक्तकालं सुखिनोऽभिरेमिरे ॥ ९ ॥

मरीचये नमः

अवाप्य दक्षं च सुतं कृताध्वराः

प्रचेतसो नारदलब्धया धिया ।

अवापुरानन्दपदं तथाविध-

स्त्वमीश वातालयनाथ पाहि माम् ॥ १० ॥

दमनाय नमः (१९०)

॥ इति एकोनविंशदशकं समाप्तम् ॥

© Dakṣiṇī Śrīmadbhāgavatcaturthaskandhapariśeḍaḥ samāptaḥ ॥ Tringiri

आदितः श्लोकाः - १९९

चतुर्थस्कन्धे श्लोकाः - ४१

पञ्चमस्कन्धपरिच्छेदः

२०. ऋषभयोगीश्वरचरितवर्णनम् (उपजातिः)

प्रियव्रतस्य प्रियपुत्रभूता-

दाग्नीध्रराजादुदितो हि नाभिः ।

त्वां दृष्टवानिष्टदमिष्टिमध्ये

तवैव तुष्ट्यै कृतयज्ञकर्मा ॥ १ ॥

हंसाय नमः

अभिष्टुतस्तत्र मुनीश्वरैस्त्वं

राज्ञा स्वतुल्यं सुतमर्थ्यमानः ।

स्वयं जनिष्येऽहमिति ब्रुवाण-

स्तिरोऽदधा बर्हिषि विश्वमूर्ते ॥ २ ॥

सुपर्णाय नमः

नाभिप्रियायामथ मेरुदेव्यां

त्वमंशतोऽभूर्ऋषभाभिधानः ।

अलोकसामान्यगुणप्रभाव-

प्रभाविताशेषजनप्रमोदः ॥ ३ ॥

भुजगोत्तमाय नमः

त्वयि त्रिलोकीभृति राज्यभारं

निधाय नाभिः सह मेरुदेव्या ।

तपोवनं प्राप्य भवन्निषेवी

गतः किलानन्दपदं पदं ते ॥ ४ ॥

हिरण्यनाभाय नमः

इन्द्रस्त्वदुत्कर्षकृतादमर्षा-

द्ववर्षं नास्मिन्नजनाभवर्षे ।

यदा तदा त्वं निजयोगशक्त्या

स्ववर्षमेनद्यदधाः सुवर्षम् ॥ ५ ॥

सुतपसे नमः

जितेन्द्रदत्तां कमनीं जयन्ती-

मथोद्धहन्नात्मरताशयोऽपि ।

अजीजनत्तत्र शतं तनूजा-

नेषां क्षितीशो भरतोऽग्रजन्मा ॥ ६ ॥

पद्मनाभाय नमः

नवाभवन् योगिवरा नवान्ये

त्वपालयन् भारतवर्षखण्डान् ।

सैका त्वशीतिस्तव शेषपुत्रा-

स्तपोबलाद्भूसुरभूयमीयुः ॥ ७ ॥

प्रजापतये नमः

उक्त्वा सुतेभ्योऽथ मुनीन्द्रमध्ये

विरक्तिभक्त्यन्वितमुक्तिमार्गम् ।

स्वयं गतः पारमहंस्यवृत्ति-

मधा जडोन्मत्तपिशाचचर्याम् ॥ ८ ॥

अमृत्यवे नमः

परात्मभूतोऽपि परोपदेशं

कुर्वन् भवान् सर्वनिरस्यमानः ।

विकारहीनो विचचार कृत्स्नां

महीमहीनात्मरसाभिलीनः ॥ ९ ॥

सर्वदृशे नमः

शयुव्रतं गोमृगकाकचर्यां

चिरं चरन्नाप्य परं स्वरूपम् ।

दवाहताङ्गः कुटकाचले त्वं

तापान् ममापाकुरु वातनाथ ॥ १० ॥

सिंहाय नमः (२००)

२१. जम्बूद्वीपादिषु भगवदुपासनाप्रकारवर्णनम्

(वसन्ततिलका)

मध्योद्भवे भुव इलावृतनाम्नि वर्षे
 गौरीप्रधानवनिताजनमात्रभाजि ।
 शर्वेण मन्त्रनुतिभिः समुपास्यमानं
 सङ्कर्षणात्मकमधीश्वर संश्रये त्वाम् ॥ १ ॥

सन्धात्रे नमः

भद्राश्वनामक इलावृतपूर्ववर्षे
 भद्रश्रवोभिर्ऋषिभिः परिणूयमानम् ।
 कल्पान्तगूढनिगमोद्धरणप्रवीणं
 ध्यायामि देव ह्यशीर्षतनुं भवन्तम् ॥ २ ॥

सन्धिमते नमः

ध्यायामि दक्षिणगते हरिवर्षवर्षे
 प्रह्लादमुख्यपुरुषैः परिषेव्यमाणम् ।
 उत्तुङ्गशान्तधवलाकृतिमेकशुद्ध-
 ज्ञानप्रदं नरहरिं भगवन् भवन्तम् ॥ ३ ॥

स्थिराय नमः

वर्षे प्रतीचि ललितात्मनि केतुमाले
 लीलाविशेषललितस्मितशोभनाङ्गम् ।
 लक्ष्म्या प्रजापतिसुतैश्च निषेव्यमाणं
 तस्याः प्रियाय धृतकामतनुं भजे त्वाम् ॥ ४ ॥

अजाय नमः

रम्ये ह्युदीचि खलु रम्यकनाम्नि वर्षे
 तद्वर्षनाथमनुवर्यसपर्यमाणम् ।
 भक्तैकवत्सलममत्सरहृत्सु भान्तं
 मत्स्याकृतिं भुवननाथ भजे भवन्तम् ॥ ५ ॥

दुर्मर्षणाय नमः

वर्षं हिरण्मयसमाह्वयमौत्तराह-
 मासीनमद्रिधृतिकर्मठकामठाङ्गम् ।
 संसेवते पितृगणप्रवरोऽर्यमायं
 तं त्वां भजामि भगवन् परचिन्मयात्मन् ॥ ६ ॥

शास्त्रे नमः

किं चोत्तरेषु कुरुषु प्रियया धरण्या
 संसेवितो महितमन्त्रनुतिप्रभेदैः ।
 दंष्ट्राग्रघृष्टघनपृष्ठगरिष्ठवर्ष्मा
 त्वं पाहि विज्ञानुत यज्ञवराहमूर्ते ॥ ७ ॥

विश्रुतात्मने नमः

याम्यां दिशं भजति किंपुरुषाख्यवर्षे
 संसेवितो हनुमता दृढभक्तिभाजा ।
 सीताभिरामपरमाद्भुतरूपशाली
 रामात्मकः परिलसन् परिपाहि विष्णो ॥ ८ ॥

सुरारिघ्ने नमः

श्रीनारदेन सह भारतखण्डमुख्यै-
 स्त्वं साङ्ख्ययोगनुतिभिः समुपास्यमानः ।

आकल्पकालमिह साधुजनाभिरक्षी
नारायणो नरसखः परिपाहि भूमन् ॥ ९ ॥

गुरवे नमः

प्लाक्षेऽर्करूपमयि शाल्मल इन्दुरूपं
द्वीपे भजन्ति कुशनामनि वह्निरूपम् ।
क्रौञ्चेऽम्बुरूपमथ वायुमयं च शाके
त्वां ब्रह्मरूपमयि पुष्करनाम्नि लोकाः ॥ १० ॥

गुरुतमाय नमः (२१०)

सर्वैर्ध्रुवादिभिरुडुप्रकरैर्ग्रहैश्च
पुच्छादिकेष्ववयवेष्वभिकल्पमानैः ।
त्वं शिशुमारवपुषा महतामुपास्यः
सन्ध्यासु रुन्धि नरकं मम सिन्धुशायिन् ॥ ११ ॥

पातालमूलभुवि शेषतनुं भवन्तं
लोलैककुण्डलविराजिसहस्रशीर्षम् ।
नीलाम्बरं धृतहलं भुजगाङ्गनाभि-
र्जुष्टं भजे हर गदान् गुरुगेहनाथ ॥ १२ ॥

॥ इति सद्विक्रम एकविंशदशकं समाप्तम् ॥

॥ श्रीमद्भागवतपञ्चमस्कन्धपरिच्छेदः समाप्तः ॥

आदितः श्लोकाः – २२१

पञ्चमस्कन्धे श्लोकाः – २२

पष्ठस्कन्धपरिच्छेदः

२२. अजामिलोपाख्यानम्

(वंशस्थम्)

अजामिलो नाम महीसुरः पुरा

चरन् विभो धर्मपथान् गृहाश्रमी ।

गुरोर्गिरा काननमेत्य दृष्टवान्

सुदृष्टशीलां कुलटां मदाकुलाम् ॥ १ ॥

धाम्ने नमः

स्वतः प्रशान्तोऽपि तदाहृताशयः

स्वधर्ममुत्सृज्य तथा समारमन् ।

अधर्मकारी दशमी भवन् पुन-

र्दधौ भवन्नामयुते सुते रतिम् ॥ २ ॥

सत्याय नमः

स मृत्युकाले यमराजकिङ्करान्

भयङ्करांस्त्रीनभिलक्षयन् भिया ।

पुरा मनाक् त्वत्स्मृतिवासनाबला-

ज्जुहाव नारायणनामकं सुतम् ॥ ३ ॥

सत्यपराक्रमाय नमः

दुराशयस्यापि तदात्वनिर्गत-

त्वदीयनामाक्षरमात्रवैभवात् ।

पुरोऽभिपेतुर्भवदीयपार्षदा-

श्रतुर्भुजाः पीतपटा मनोहराः ॥ ४ ॥

निमिषाय नमः

अमुं च सम्पाश्य विकर्षतो भटान्

विमुञ्चतेत्यारुरुधुर्बलादमी ।

निवारितास्ते च भवज्जनैस्तदा

तदीयपापं निखिलं न्यवेदयन् ॥ ५ ॥

अनिमिषाय नमः

भवन्तु पापानि कथं तु निष्कृते

कृतेऽपि भो दण्डनमस्ति पण्डिताः ।

न निष्कृतिः किं विदिता भवादृशा-

मिति प्रभो त्वत्पुरुषा बभाषिरे ॥ ६ ॥

स्रग्विणे नमः

श्रुतिस्मृतिभ्यां विहिता व्रतादयः

पुनन्ति पापं न लुनन्ति वासनाम् ।

अनन्तसेवा तु निकृन्तति द्वयी-

मिति प्रभो त्वत्पुरुषा बभाषिरे ॥ ७ ॥

वाचस्पतय उदारधिये नमः

अनेन भो जन्मसहस्रकोटिभिः

कृतेषु पापेष्वपि निष्कृतिः कृता ।

यदग्रहीन्नाम भयाकुलो हरे-

रिति प्रभो त्वत्पुरुषा बभाषिरे ॥ ८ ॥

अग्रण्ये नमः

नृणामबुद्ध्यपि मुकुन्दकीर्तनं

दहत्यघौघान् महिमाऽस्य तादृशः ।

यथाऽग्निरेधांसि यथौषधं गदा-

निति प्रभो त्वत्पुरुषा बभाषिरे ॥ ९ ॥

ग्रामण्ये नमः

इतीरितैर्याम्यभटैरपासृते भव-

द्भटानां च गणे तिरोहिते ।

भवत्स्मृतिं कञ्चन कालमाचरन्

भवत्पदं प्रापि भवद्भटैरसौ ॥ १० ॥

श्रीमते नमः (२२०)

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

स्वकिङ्करावेदनशङ्कितो यम-

स्त्वदङ्घ्रिभक्तेषु न गम्यतामिति ।

स्वकीयभृत्यानशिशिक्षदुच्चकैः

स देव वातालयनाथ पाहि माम् ॥ ११ ॥

॥ इति सैकं द्वाविंशदशकं समाप्तम् ॥

२३. चित्रकेतूपाख्यानम्

(वसन्ततिलका)

प्राचेतसस्तु भगवन्नपरोऽहि दक्ष-

स्त्वत्सेवनं व्यधित सर्गविवृद्धिकामः ।

आविर्बभूविथ तदा लसदष्टबाहु-

स्तस्मै वरं ददित्य तां च वधूमसिक्रीम् ॥ १ ॥

न्यायाय नमः

तस्यात्मजास्त्वयुतमीश पुनः सहस्रं

श्रीनारदस्य वचसा तव मार्गमापुः ।

नैकत्रवासमृषये स मुमोच शापं

भक्तोत्तमस्त्वृषिरनुग्रहमेव मेने ॥ २ ॥

नेत्रे नमः

षष्ठ्या ततो दुहितृभिः सृजतः कुलौघान्

दौहित्रसूनुरथ तस्य स विश्वरूपः ।

त्वत्स्तोत्रवर्मितमजापयदिन्द्रमाजौ

देव त्वदीयमहिमा खलु सर्वजैत्रः ॥ ३ ॥

समीरणाय नमः

प्राक्शूरसेनविषये किल चित्रकेतुः Sharada Peetham, Sringeri

पुत्राग्रही नृपतिरङ्गिरसः प्रभावात् ।

लब्ध्वैकपुत्रमथ तत्र हते सपत्नी-
सङ्घैरमुह्यदवशस्तव माययाऽसौ ॥ ४ ॥

सहस्रमूर्ध्ने नमः

तं नारदस्तु सममङ्गिरसा दयालुः
सम्प्राप्य तावदुपदर्श्य सुतस्य जीवम् ।
कस्यास्मि पुत्र इति तस्य गिरा विमोहं
त्यक्त्वा त्वदर्चनविधौ नृपतिं न्ययुङ्क्त ॥ ५ ॥

विश्वात्मने नमः

स्तोत्रं च मन्त्रमपि नारदतोऽथ लब्ध्वा
तोषाय शेषवपुषो ननु ते तपस्यन् ।
विद्याधराधिपतितां स हि सप्तरात्रे
लब्ध्वाऽप्यकुण्ठमतिरन्वभजद्भवन्तम् ॥ ६ ॥

सहस्राक्षाय नमः

तस्मै मृणालधवलेन सहस्रशीर्ष्णा
रूपेण बद्धनुतिसिद्धगणावृतेन ।
प्रादुर्भवन्नचिरतो नुतिभिः प्रसन्नो
दत्त्वाऽऽत्मतत्त्वमनुगृह्य तिरोदधाथ ॥ ७ ॥

सहस्रपदे नमः

त्वद्भक्तमौलिरथ सोऽपि च लक्षलक्षं
वर्षाणि हर्षुलमना भुवनेषु कामम् ।
सङ्गापयन् गुणगणं तव सुन्दरीभिः
सङ्गातिरेकरहितो ललितं चचार ॥ ८ ॥

आवर्तनाय नमः

अत्यन्तसङ्गविलयाय भवत्प्रणुन्नो
 नूनं स रूप्यगिरिमाप्य महत्समाजे ।
 निशङ्कमङ्ककृतवल्लभमङ्गजारिं
 तं शङ्करं परिहसन्नुमयाभिशेषे ॥ ९ ॥

निवृत्तात्मने नमः

निस्सम्भ्रमस्त्वयमयाचितशापमोक्षो
 वृत्रासुरत्वमुपगम्य सुरेन्द्रयोधी ।
 भक्त्याऽऽत्मतत्त्वकथनैः समरे विचित्रं
 शत्रोरपि भ्रममपास्य गतः पदं ते ॥ १० ॥

संवृताय नमः (२३०)

त्वत्सेवनेन दितिरिन्द्रवधोद्यताऽपि
 तान् प्रत्युतेन्द्रसुहृदो मरुतोऽभिलेभे ।
 दुष्टाशयेऽपि शुभदैव भवन्निषेवा
 तत्तादृशस्त्वमव मां पवनालयेश ॥ ११ ॥

॥ इति सैकं त्रयोविंशदशकं समाप्तम् ॥

॥ श्रीमद्भागवतषष्ठस्कन्धपरिच्छेदः समाप्तः ॥

आदितः श्लोकाः - २४३

षष्ठस्कन्धे श्लोकाः - २२

सप्तमस्कन्धपरिच्छेदः

२४. प्रह्लादचरितवर्णनम्

(शिखरिणी)

हिरण्याक्षे पोत्रिप्रवरवपुषा देव भवता

हते शोकक्रोधग्लपितधृतिरेतस्य सहजः ।

हिरण्यप्रारम्भः कशिपुरमरारातिसदसि

प्रतिज्ञामातेने तव किल वधार्थं मुररिपो ॥ १ ॥

सम्प्रमर्दनाय नमः

विधातारं घोरं स खलु तपसित्वा नचिरतः

पुरः साक्षात्कुर्वन् सुरनरमृगाद्यैरनिधनम् ।

वरं लब्ध्वा दृप्तो जगदिह भवन्नायकमिदं

परिक्षुन्दन्निन्द्रादहरत दिवं त्वामगणयन् ॥ २ ॥

अहस्संवर्तकाय नमः

निहन्तुं त्वां भूयस्तव पदमवाप्तस्य च रिपो-

र्बहिर्दृष्टेरन्तर्दधिथ हृदये सूक्ष्मवपुषा ।

नदन्नुच्चैस्तत्राप्यखिलभुवनान्ते च मृगयन्

भिष्या यातं मत्वा स खलु जितकाशी निववृते ॥ ३ ॥

वह्नये नमः

ततोऽस्य प्रह्लादः समजनि सुतो गर्भवसतौ

मुनेर्वीणापाणेरधिगतभवद्भक्तिमहिमा ।

स वै जात्या दैत्यः शिशुरपि समेत्य त्वयि रतिं

गतस्त्वद्भक्तानां वरद परमोदाहरणताम् ॥ ४ ॥

अनिलाय नमः

सुरारीणां हास्यं तव चरणदास्यं निजसुते
 स दृष्ट्वा दुष्टात्मा गुरुभिरशिक्षच्चिरममुम् ।
 गुरुप्रोक्तं चासाविदमिदमभद्राय दृढमि-
 त्यपाकुर्वन् सर्वं तव चरणभक्त्यैव ववृधे ॥ ५ ॥

धरणीधराय नमः

अधीतेषु श्रेष्ठं किमिति परिपृष्टेऽथ तनये
 भवद्भक्तिं वर्यामभिगदति पर्याकुलधृतिः ।
 गुरुभ्यो रोषित्वा सहजमतिरस्येत्यभिविदन्
 वधोपायानस्मिन् व्यतनुत भवत्पादशरणे ॥ ६ ॥

सुप्रसादाय नमः

स शूलैराविद्धः सुबहु मथितो दिग्गजगणै-
 र्महासर्पैर्दष्टोऽप्यनशनगराहारविधुतः ।
 गिरीन्द्रावक्षिप्तोऽप्यहह परमात्मन्नयि विभो
 त्वयि न्यस्तात्मत्वात् किमपि न निपीडामभजत ॥ ७ ॥

प्रसन्नात्मने नमः

ततः शङ्काविष्टः स पुनरतिदुष्टोऽस्य जनको
 गुरूक्त्या तद्ग्रेहे किल वरुणपाशैस्तमरुणत् ।
 गुरोश्चासान्निध्ये स पुनरनुगान्दैत्यतनयान्
 भवद्भक्तेस्तत्त्वं परममपि विज्ञानमशिषत् ॥ ८ ॥

विश्वधृषे नमः

पिता शृण्वन् बालप्रकरमखिलं त्वत्स्तुतिपरं
 रुषाऽन्धः प्राहैनं कुलहतक कस्ते बलमिति ।

बलं मे वैकुण्ठस्तव च जगतां चापि स बलं
स एव त्रैलोक्यं सकलमिति धीरोऽयमगदीत् ॥ ९ ॥

विश्वभुजे नमः

अरे कासौ कासौ सकलजगदात्मा हरिरिति
प्रभिन्ते स्म स्तम्भं चलितकरवालो दितिसुतः ।
अतः पश्चाद्विष्णो न हि वदितुमीशोऽस्मि सहसा
कृपात्मन् विश्वात्मन् पवनपुरवासिन् मृडय माम् ॥ १० ॥

विभवे नमः (२४०)

॥ इति चतुर्विंशदशकं समाप्तम् ॥

२५. नरसिंहावतारवर्णनम् (शार्दूलविक्रीडितम्)

स्तम्भे घट्टयतो हिरण्यकशिपोः कर्णौ समान्चूर्णय-
न्नाघूर्णज्जगदण्डकुण्डकुहरो घोरस्तवाभूद्रवः ।
श्रुत्वा यं किल दैत्यराजहृदये पूर्वं कदाऽप्यश्रुतं
कम्पः कश्चन सम्पपात चलितोऽप्यम्भोजभूर्विष्टरात् ॥ १ ॥

सत्कर्त्रे नमः

दैत्ये दिक्षु विसृष्टचक्षुषि महासंरम्भिणि स्तम्भतः
सम्भूतं न मृगात्मकं न मनुजाकारं वपुस्ते विभो ।
किं किं भीषणमेतद्द्भुतमिति व्युद्धान्तचित्तेऽसुरे
विस्फूर्जद्धवलोग्ररोमविकसद्वर्ष्मा समाजृम्भथाः ॥ २ ॥

सत्कृताय नमः

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri
तप्तस्वर्णसवर्णघूर्णदतिरूक्षाक्षं सटाकेसर-

प्रोत्कम्पप्रनिकुम्बिताम्बरमहो जीयात्तवेदं वपुः ।

व्यात्तव्याप्तमहादरीसखमुखं खङ्गोग्रवल्गन्महा-
जिह्वानिर्गमदृश्यमानसुमहादंष्ट्रायुगोष्ठामरम् ॥ ३ ॥

साधवे नमः

उत्सर्पद्वलिभङ्गभीषणहनुं ह्रस्वस्थवीयस्तर-
ग्रीवं पीवरदोशशतोद्गतनखकूरांशुदूरोल्बणम् ।
व्योमोल्लङ्घि घनाघनोपमघनप्रध्वाननिर्धावित-
स्पर्धालुप्रकरं नमामि भवतस्तन्नारसिंहं वपुः ॥ ४ ॥

जह्ववे नमः

नूनं विष्णुरयं निहन्यमुमिति भ्राम्यद्गदाभीषणं
दैत्येन्द्रं समुपाद्रवन्तमधृथा दोर्भ्यां पृथुभ्याममुम् ।
वीरो निर्गलितोऽथ खङ्गफलके गृह्णन् विचित्रप्रमान्
व्यावृण्वन् पुनरापपात भुवनग्रासोद्यतं त्वामहो ॥ ५ ॥

नारायणाय नमः

भ्राम्यन्तं दितिजाधमं पुनरपि प्रोद्गृह्य दोर्भ्यां जवाद्
द्वारेऽथोरुयुगे निपात्य नखरान् व्युत्वाय वक्षोभुवि ।
निर्भिन्दन्नधिगर्भनिर्भरगलद्रक्ताम्बु बद्धोत्सवं
पायं पायमुदैरयो बहुजगत्संहारिसिंहारवान् ॥ ६ ॥

नराय नमः

त्यक्त्वा तं हतमाशु रक्तलहरीसिक्तोन्नमद्वर्ष्मणि
प्रत्युत्पत्य समस्तदैत्यपटलीं चाखाद्यमाने त्वयि ।
भ्राम्यद्भूमिविकम्पिताम्बुधिकुलं व्यालोलशैलोत्करं
प्रोत्सर्पत्वचरं चराचरमहो दुःस्थामवस्थां दधौ ॥ ७ ॥

असङ्ख्येयाय नमः

तावन्मांसवपाकरालवपुषं घोरान्त्रमालाधरं
 त्वां मध्येसभमिद्धरोषमुषितं दुर्वारगुर्वारवम् ।
 अभ्येतुं न शशक कोऽपि भुवने दूरे स्थिता भीरवः
 सर्वे शर्वविरिञ्चवासवमुखाः प्रत्येकमस्तोषत ॥ ८ ॥

अप्रमेयात्मने नमः

भूयोऽप्यक्षतरोषधाम्नि भवति ब्रह्माज्ञया बालके
 प्रह्लादे पदयोर्नमत्यपभये कारुण्यभाराकुलः ।
 शान्तस्त्वं करमस्य मूर्ध्नि समधाः स्तोत्रैरथोद्गायत-
 स्तस्याकामधियोऽपि तेनिथ वरं लोकाय चानुग्रहम् ॥ ९ ॥

विशिष्टाय नमः

एवं नाटितरौद्रचेष्टित विभो श्रीतापनीयाभिध-
 श्रुत्यन्तस्फुटगीतसर्वमहिमन्नत्यन्तशुद्धाकृते ।
 तत्ताट्टङ्गिखिलोत्तरं पुनरहो कस्त्वां परो लङ्घयेत्
 प्रह्लादप्रिय हे मरुत्पुरपते सर्वामयात्पाहि माम् ॥ १० ॥

शिष्टकृते नमः (२५०)

॥ इति पञ्चविंशदशकं समाप्तम् ॥

॥ श्रीमद्भागवतसप्तमस्कन्धपरिच्छेदः समाप्तः ॥

आदितः श्लोकाः - २६३

सप्तमस्कन्धे श्लोकाः - २०

अष्टमस्कन्धपरिच्छेदः

२६. गजेन्द्रमोक्षवर्णनम्

(शालिनी)

इन्द्रद्युम्नः पाण्ड्यखण्डाधिराज-

स्त्वद्भक्तात्मा चन्दनाद्रौ कदाचित् ।

त्वत्सेवायां मग्नधीरालुलोके

नैवागस्त्यं प्राप्तमातिथ्यकामम् ॥ १ ॥

शुचये नमः

कुम्भोद्भूतिस्सम्मृतक्रोधभारः

स्तब्धात्मा त्वं हस्तिभूयं भजेति ।

शस्त्वाऽथैनं प्रत्यगात्सोऽपि लेभे

हस्तीन्द्रत्वं त्वत्स्मृतिव्यक्तिधन्यम् ॥ २ ॥

सिद्धार्थाय नमः

दुग्धाम्बोधेर्मध्यभाजि त्रिकूटे

क्रीडञ्छैले यूथपोऽयं वशाभिः ।

सर्वान् जन्तूनत्यवर्तिष्ट शक्त्या

त्वद्भक्तानां कुत्र नोत्कर्षलाभः ॥ ३ ॥

सिद्धसङ्कल्पाय नमः

स्वेन स्थेम्ना दिव्यदेशत्वशक्त्या

सोऽयं खेदानप्रजानन् कदाचित् ।

शैलप्रान्ते घर्मतान्तस्सरस्यां

यूथैः सार्धं त्वत्प्रणुन्नोऽभिरेमे ॥ ४ ॥

सिद्धिदाय नमः

हृहस्तावद्देवलस्यापि शापद्
 ग्राहीभूतस्तज्जले वर्तमानः ।
 जग्राहैनं हस्तिनं पाददेशे
 शान्त्यर्थं हि श्रान्तिदोऽसि स्वकानाम् ॥ ५ ॥

सिद्धिसाधनाय नमः

त्वत्सेवाया वैभवाद्दुर्निरोधं
 युध्यन्तं तं वत्सराणां सहस्रम् ।
 प्राप्ते काले त्वत्पदैकाग्र्यसिद्ध्यै
 नक्राक्रान्तं हस्तिवर्यं व्यधास्त्वम् ॥ ६ ॥

वृषाहिणे नमः

आर्तिव्यक्तप्राक्तनज्ञानभक्तिः
 शुण्डोत्क्षिप्तैः पुण्डरीकैः समर्चन् ।
 पूर्वाभ्यस्तं निर्विशेषात्मनिष्ठं
 स्तोत्रश्रेष्ठं सोऽन्वगादीत्परात्मन् ॥ ७ ॥

वृषभाय नमः

श्रुत्वा स्तोत्रं निर्गुणस्थं समस्तं
 ब्रह्मेशाद्यैर्नाहमित्यप्रयाते ।
 सर्वात्मा त्वं भूरिकारुण्यवेगा-
 त्ताक्षर्यारूढः प्रेक्षितोऽभूः पुरस्तात् ॥ ८ ॥

विष्णवे नमः

हस्तीन्द्रं तं हस्तपद्मेन धृत्वा
 चक्रेण त्वं नक्रवर्यं व्यदारीः ।

गन्धर्वेऽस्मिन् मुक्तशापे स हस्ती
त्वत्सारूप्यं प्राप्य देदीप्यते स्म ॥ ९ ॥

वृषपर्वणे नमः

एतद्वृत्तं त्वां च मां च प्रगे यो
गायेत्सोऽयं भूयसे श्रेयसे स्यात् ।
इत्युक्तवैनं तेन सार्धं गतस्त्वं
धिष्यं विष्णो पाहि वातालयेश ॥ १० ॥

वृषोदराय नमः (२६०)

॥ इति षड्विंशदशकं समाप्तम् ॥

२७. अमृतमथनवर्णनम्

(प्रहर्षिणी)

दुर्वासाः सुरवनिताऽऽप्तदिव्यमाल्यं
शक्राय स्वयमुपदाय तत्र भूयः ।
नागेन्द्रप्रतिमृदिते शशाप शक्रं
का क्षान्तिस्त्वदितरदेवतांशजानाम् ॥ १ ॥

वर्धनाय नमः

शापेन प्रथितजरेऽथ निर्जरेन्द्रे
देवेष्वप्यसुरजितेषु निष्प्रभेषु ।
शर्वाद्याः कमलजमेत्य सर्वदेवा
निर्वाणप्रभव समं भवन्तमापुः ॥ २ ॥

वर्धमानाय नमः

ब्रह्माद्यैः स्तुतमहिमा चिरं तदानीं
प्रादुष्यन् वरद पुरः परेण धाम्ना ।
हे देवा दितिजकुलैर्विधाय सन्धि
पीयूषं परिमथतेति पर्यशास्त्वम् ॥ ३ ॥

विविक्ताय नमः

सन्धानं कृतवति दानवैः सुरौघे

मन्थानं नयति मदेन मन्दराद्रिम् ।

भ्रष्टेऽस्मिन् बदरमिवोद्वहन् खगेन्द्रे

सद्यस्त्वं विनिहितवान् पयःपयोधौ ॥ ४ ॥ श्रुतिसागराय नमः

आधाय द्रुतमथ वासुकिं वरत्रां

पाथोधौ विनिहितसर्वबीजजाले ।

प्रारब्धे मथनविधौ सुरासुरैस्तै-

र्याजान्त्वं भुजगमुखेऽकरोः सुरारीन् ॥ ५ ॥ सुभुजाय नमः

क्षुब्धाद्रौ क्षुभितजलोदरे तदानीं

दुग्धाब्धौ गुरुतरभारतो निमग्ने ।

देवेषु व्यथिततमेषु तत्प्रियैषी

प्राणैषीः कमठतनुं कठोरपृष्ठाम् ॥ ६ ॥ दुर्धराय नमः

वज्रातिस्थिरतरकर्परेण विष्णो

विस्तारात्परिगतलक्षयोजनेन ।

अम्भोधेः कुहरगतेन वर्षमणा त्वं

निर्मग्नं क्षितिधरनाथमुन्निनेथ ॥ ७ ॥ वाग्मिने नमः

उन्मग्ने झटिति तदा धराधरेन्द्रे

निर्मथुर्दृढमिह सम्मदेन सर्वे ।

आविश्य द्वितयगणेऽपि सर्पराजे

वैवश्यं परिशमयन्नवीवृधस्तान् ॥ ८ ॥ महेन्द्राय नमः

उद्दामभ्रमणजवोन्नमद्गिरीन्द्र-

न्यस्तैकस्थिरतरहस्तपङ्कजं त्वाम् ।

अभ्रान्ते विधिगिरिशादयः प्रमोदा-

दुद्भ्रान्ता नुनुवुरुपात्तपुष्पवर्षाः ॥ ९ ॥ वसुदाय नमः

दैत्यौघे भुजगमुखानिलेन तप्ते
 तेनैव त्रिदशकुलेऽपि किञ्चिदार्ते ।
 कारुण्यात्तव किल देव वारिवाहाः
 प्रावर्षन्नमरगणान्न दैत्यसङ्घान् ॥ १० ॥

वसवे नमः (२७०)

उद्भ्राम्यद्बहुतिमिनक्रचक्रवाले
 तत्राब्धौ चिरमथितेऽपि निर्विकारे ।
 एकस्त्वं करयुगकृष्टसर्पराजः
 संराजन् पवनपुरेश पाहि रोगात् ॥ ११ ॥
 ॥ इति सैकं सप्तविंशदशकं समाप्तम् ॥

२८. अमृतमथनवर्णनम्

(वसन्ततिलका)

गरलं तरलानलं पुरस्ता-
 जलधेरुद्विजगाल कालकूटम् ।
 अमरस्तुतिवादमोदनिध्नो
 गिरिशस्तन्निपपौ भवत्प्रियार्थम् ॥ १ ॥

नैकरूपाय नमः

विमथत्सु सुरासुरेषु जाता
 सुरभिस्तामृषिषु न्यधास्त्रिधामन् ।
 हयरत्नमभूदथेभरत्नं
 द्युतरुश्चाप्सरसः सुरेषु तानि ॥ २ ॥

बृहद्रूपाय नमः

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

जगदीश भवत्परा तदानीं
 कमनीया कमला बभूव देवी ।

अमलामवलोक्य यां विलोलः

सकलोऽपि स्पृहयाम्बभूव लोकः ॥ ३ ॥

शिपिविष्टाय नमः

त्वयि दत्तहृदे तदैव देव्यै

त्रिदशेन्द्रो मणिपीठिकां व्यतारीत् ।

सकलोपहृताभिषेचनीयै-

र्ऋषयस्तां श्रुतिगीर्भिरभ्यषिञ्चन् ॥ ४ ॥

प्रकाशनाय नमः

अभिषेकजलानुपातिमुग्ध-

त्वदपाङ्गैरवभूषिताङ्गवल्लीम् ।

मणिकुण्डलपीतचेलहार-

प्रमुखैस्ताममरादयोऽन्वभूषन् ॥ ५ ॥

ओजस्तेजोद्युतिधराय नमः

वरणस्रजमात्तभृङ्गनादां

दधती सा कुचकुम्भमन्दयाना ।

पदशिञ्जितमञ्जुनूपुरा त्वां

कलितव्रीलविलासमाससाद ॥ ६ ॥

प्रकाशात्मने नमः

गिरिशद्रुहिणादिसर्वदेवान्

गुणभाजोऽप्यविमुक्तदोषलेशान् ।

अवमृश्य सदैव सर्वरम्ये

निहिता त्वय्यनयाऽपि दिव्यमाला ॥ ७ ॥

प्रतापनाय नमः

उरसा तरसा ममानिथैनां
 भुवनानां जननीमनन्यभावाम् ।
 त्वदुरोविलसत्तदीक्षणश्री-
 परिवृष्ट्या परिपुष्टमास विश्वम् ॥ ८ ॥

ऋद्धाय नमः

अतिमोहनविभ्रमा तदानीं
 मदयन्ती खलु वारुणी निरागात् ।
 तमसः पदवीमदास्त्वमेना-
 मतिसम्माननया महासुरेभ्यः ॥ ९ ॥

स्पष्टाक्षराय नमः

तरुणाम्बुदसुन्दरस्तदा त्वं
 ननु धन्वन्तरिरुत्थितोऽम्बुराशेः ।
 अमृतं कलशे वहन् कराभ्या-
 मखिलार्तिं हर मारुतालयेश ॥ १० ॥

मन्त्राय नमः (२८०)

॥ इति अष्टाविंशदशकं समाप्तम् ॥

२९. देवानाममृतोपलब्धिप्रकारवर्णनम् (वसन्ततिलका)

उद्गच्छतस्तव करादमृतं हरत्सु
 दैत्येषु तानशरणाननुनीय देवान् ।
 सद्यस्तिरोदधित्य देव भवत्प्रभावा-
 दुद्यत्स्वयूथ्यकलहा दितिजा बभूवुः ॥ १ ॥

चन्द्रांशवे नमः

श्यामां रुचापि वयसापि तनुं तदानीं
 प्राप्तोऽसि तुङ्गकुचमण्डलभङ्गुरां त्वम् ।
 पीयुषकुम्भकलहं परिमुच्य सर्वे
 तृष्णाकुलाः प्रतिययुस्त्वदुरोजकुम्भे ॥ २ ॥

भास्करद्युतये नमः

का त्वं मृगाक्षि विभजस्व सुधामिमामि-
 त्यारूढरागविवशानभियाचतोऽमून् ।
 विश्वस्यते मयि कथं कुलटास्मि दैत्या
 इत्यालपन्नपि सुविश्वसितानतानीः ॥ ३ ॥

अमृतांशूद्भवाय नमः

मोदात्सुधाकलशमेषु ददत्सु सा त्वं
 दुश्चेष्टितं मम सहध्वमिति ब्रुवाणा ।
 पङ्क्तिप्रभेदविनिवेशितदेवदैत्या
 लीलाविलासगतिभिः समदाः सुधां ताम् ॥ ४ ॥

भानवे नमः

अस्मास्वियं प्रणयिनीत्यसुरेषु तेषु
 जोषं स्थितेष्वथ समाप्य सुधां सुरेषु ।
 त्वं भक्तलोकवशगो निजरूपमेत्य
 स्वर्भानुमर्धपरिपीतसुधं व्यलावीः ॥ ५ ॥

शशबिन्दवे नमः

त्वत्तः सुधाहरणयोग्यफलं परेषु
 दत्त्वा गते त्वयि सुरैः खलु ते व्यगृह्णन् ।
 घोरेऽथ मूर्च्छति रणे बलिदैत्यमाया-
 व्यामोहिते सुरगणे त्वमिहाविरासीः ॥ ६ ॥

सुरेश्वराय नमः

त्वं कालनेमिमथ मालिमुखाञ्जघन्थ
 शक्रो जघान बलिजम्भवलान् सपाकान् ।
 शुष्कार्द्रदुष्करवधे नमुचौ च लूने
 फेनेन नारदगिरा न्यरुणो रणं त्वम् ॥ ७ ॥

औषधाय नमः

योषावपुर्दनुजमोहनमाहितं ते
 श्रुत्वा विलोकनकुतूहलवान्महेशः ।
 भूतैस्समं गिरिजया च गतः पदं ते
 स्तुत्वाऽब्रवीदभिमतं त्वमथो तिरोधाः ॥ ८ ॥

जगतस्सेतवे नमः

आरामसीमनि च कन्दुकघातलीला-
 लोलायमाननयनां कमनीं मनोज्ञाम् ।
 त्वामेष वीक्ष्य विगलद्वसनां मनोभू-
 वेगादनङ्गरिपुरङ्ग समालिलिङ्ग ॥ ९ ॥

सत्यधर्मपराक्रमाय नमः

भूयोऽपि विद्रुतवतीमुपधाव्य देवो
 वीर्यप्रमोक्षविकसत्परमार्थबोधः ।
 त्वन्मानितस्तव महत्वमुवाच देव्यै
 तत्तादृशस्त्वमव वातनिकेतनाथ ॥ १० ॥

भूतभव्यभवन्नाथाय नमः (२९०)

३०. वामनचरितवर्णनम्

(वसन्ततिलका)

शक्रेण संयति हतोऽपि बलिर्महात्मा

शुक्रेण जीविततनुः क्रतुवर्धितोष्मा ।

विक्रान्तिमान् भयनिलीनसुरां त्रिलोकीं

चक्रे वशे स तव चक्रमुखादभीतः ॥ १ ॥

पवनाय नमः

पुत्रार्तिदर्शनवशाददितिर्विषण्णा

तं काश्यपं निजपतिं शरणं प्रपन्ना ।

त्वत्पूजनं तद्गुदितं हि पयोव्रताख्यं

सा द्वादशाहमचरत्त्वयि भक्तिपूर्णा ॥ २ ॥

पावनाय नमः

तस्यावधौ त्वयि निलीनमतेरमुष्याः

श्यामश्चतुर्भुजवपुः स्वयमाविरासीः ।

नम्रां च तामिह भवत्तनयो भवेयं

गोष्यं मदीक्षणमिति प्रलपन्नयासीः ॥ ३ ॥

अनलाय नमः

त्वं काश्यपे तपसि सन्निदधत्तदानीं

प्राप्तोऽसि गर्भमदितेः प्रणुतो विधात्रा ।

प्रासूत च प्रकटवैष्णवदिव्यरूपं

सा द्वादशीश्रवणपुण्यदिने भवन्तम् ॥ ४ ॥

कामघ्ने नमः

पुण्याश्रमं तमभिवर्षति पुष्पवर्षै-

र्हर्षाकुले सुरकुले कृततूर्यघोषे ।

बद्धाञ्जलिं जय जयेति नुतः पितृभ्यां

त्वं तत्क्षणे पटुतमं वटुरूपमाधाः ॥ ५ ॥

कामकृते नमः

तावत्प्रजापतिमुखैरुपनीय मौञ्जी-

दण्डाजिनाक्षवल्यादिभिरर्च्यमानः ।

देदीप्यमानवपुरीश कृताग्निकार्य-

स्त्वं प्रास्थिथा बलिगृहं प्रकृताश्वमेधम् ॥ ६ ॥ कान्ताय नमः

गात्रेण भाविमहिमोचितगौरवं प्रा-

ग्व्यावृण्वतेव धरणीं चलयन्नयासीः ।

छत्रं परोष्मतिरणार्थमिवादधानो

दण्डं च दानवजनेष्विव सन्निधातुम् ॥ ७ ॥ कामाय नमः

तां नर्मदोत्तरतटे हयमेघशाला-

मासेदुषि त्वयि रुचा तव रुद्धनेत्रैः ।

भास्वान्किमेष दहनो नु सनत्कुमारो

योगी नु कोऽयमिति शुक्रमुखैः शशङ्के ॥ ८ ॥ कामप्रदाय नमः

आनीतमाशु भृगुभिर्महसाभिभूतै-

स्त्वां रम्यरूपमसुरः पुलकावृताङ्गः ।

भक्त्या समेत्य सुकृती परिणिज्य पादौ

तत्तोयमन्वधृत मूर्धनि तीर्थतीर्थम् ॥ ९ ॥ प्रभवे नमः

प्रह्लादवंशजतया क्रतुभिर्द्विजेषु

विश्वासतो नु तदिदं दितिजोऽपि लेभे ।

यत्ते पदाम्बु गिरिशस्य शिरोभिलाल्यं

स त्वं विभो गुरुपुरालय पालयेथाः ॥ १० ॥

युगादिकृते नमः (३००)

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

॥ इति त्रिंशदशकं समाप्तम् ॥

३१. वामनचरितवर्णनम्

(मन्दाक्रान्ता)

प्रीत्या दैत्यस्तव तनुमहःप्रेक्षणात्सर्वथाऽपि
 त्वामाराध्यन्नजित रचयन्नञ्जलिं सञ्जगाद ।
 मत्तः किं ते समभिलषितं विप्रसूनो वद त्वं
 वित्तं भक्तं भवनमवर्निं वापि सर्वं प्रदास्ये ॥ १ ॥

युगावर्ताय नमः

तामक्षीणां बलिगिरमुपाकर्ण्य कारुण्यपूर्णोऽ-
 प्यस्योत्सेकं शमयितुमना दैत्यवंशं प्रशंसन् ।
 भूर्मिं पादत्रयपरिमितां प्रार्थयामासिथ त्वं
 सर्वं देहीति तु निगदिते कस्य हास्यं न वा स्यात् ॥ २ ॥

नैकमायाय नमः

विश्वेशं मां त्रिपदमिह किं याचसे बालिशस्त्वं
 सर्वा भूर्मिं वृणु किममुनेत्यालपत्त्वां स दृष्यन् ।
 यस्माद्दर्पात्त्रिपदपरिपूर्यक्षमः क्षेपवादान्
 बन्धं चासावगमदतदर्होऽपि गाढोपशान्त्यै ॥ ३ ॥

महाशनाय नमः

पादत्रय्या यदि न मुदितो विष्टपैर्नापि तुष्ये-
 दित्युक्तेऽस्मिन्वरद भवते दातुकामेऽथ तोयम् ।
 दैत्याचार्यस्तव खलु परीक्षार्थिनः प्रेरणात्तं
 मा मा देयं हरिरयमिति व्यक्तमेवाबभाषे ॥ ४ ॥

अदृश्याय नमः

याचत्येवं यदि स भगवान्पूर्णकामोऽस्मि सोऽहं
 दास्याम्येव स्थिरमिति वदन् काव्यशक्तोऽपि दैत्यः ।
 विन्ध्यावल्या निजदयितया दत्तपाद्याय तुभ्यं
 चित्रं चित्रं सकलमपि स प्रार्पयत्तोयपूर्वम् ॥ ५ ॥

व्यक्तरूपाय नमः

निस्सन्देहं दितिकुलपतौ त्वय्यशेषार्पणं तद्-
 व्यातन्वाने मुमुचुर्ऋषयः सामराः पुष्पवर्षम् ।
 दिव्यं रूपं तव च तदिदं पश्यतां विश्वभाजा-
 मुच्चैरुच्चैरवृधदवधीकृत्य विश्वाण्डभाण्डम् ॥ ६ ॥

सहस्रजिते नमः

त्वत्पादाग्रं निजपदगतं पुण्डरीकोद्भवोऽसौ
 कुण्डीतोयैरसिचदपुनाद्यज्जलं विश्वलोकान् ।
 हर्षोत्कर्षात्सुबहु ननृते खेचरैरुत्सवेऽस्मिन्
 भेरीं निघ्नन् भुवनमचरज्जाम्बवान् भक्तिशाली ॥ ७ ॥

अनन्तजिते नमः

तावद्द्वैत्यास्त्वनुमतिमृते भर्तुरारब्धयुद्धा
 देवोपेतैर्भवदनुचरैः सङ्गता भङ्गमापन् ।
 कालात्मायं वसति पुरतो यद्वशात्प्राग्जिताः स्मः
 किं वो युद्धैरिति बलिगिरा तेऽथ पातालमापुः ॥ ८ ॥

इष्टाय नमः

पाशैर्बद्धं पतगपतिना दैत्यमुच्चैरवादी-
 स्तार्त्तीयिकं दिश मम पदं किं न विश्वेश्वरोऽसि ।

पादं मूर्ध्नि प्रणय भगवन्नित्यकम्पं वदन्तं

प्रह्लादस्तं स्वयमुपगतो मानयन्नस्तवीत्त्वाम् ॥ ९ ॥

अविशिष्टाय नमः

दर्पोच्छित्त्यै विहितमखिलं दैत्य सिद्धोऽसि पुण्यै-

र्लोकस्तेऽस्तु त्रिदिवविजयी वासवत्वं च पश्चात् ।

मत्सायुज्यं भज च पुनरित्यन्वगृह्णा बलिं तं

विप्रैस्सन्तानितमखवरः पाहि वातालयेश ॥ १० ॥

शिष्टेष्टाय नमः (३१०)

॥ इति एकत्रिंशदशकं समाप्तम् ॥

३२. मत्स्यावतारवर्णनम्

(उपजातिः)

पुरा हयग्रीवमहासुरेण

षष्ठान्तरान्तोद्यदकाण्डकल्पे ।

निद्रोन्मुखब्रह्ममुखाद्भृतेषु

वेदेष्वधित्सः किल मत्स्यरूपम् ॥ १ ॥

शिखण्डिने नमः

सत्यव्रतस्य द्रमिलाधिभर्तु-

र्नदीजले तर्पयतस्तदानीम् ।

कराञ्जलौ सञ्जलिताकृतिस्त्व-

मदृश्यथाः कश्चन बालमीनः ॥ २ ॥

नहुषाय नमः

क्षिप्तं जले त्वां चकितं विलोक्य

निन्द्येऽम्बुपात्रेण मुनिः स्वगेहम् ।

स्वल्पैरहोभिः कलशीं च कूपं

वापीं सरश्चानशिषे विभो त्वम् ॥ ३ ॥

वृषाय नमः

योगप्रभावाद्भवदाज्ञयैव

नीतस्ततस्त्वं मुनिना पयोधिम् ।

पृष्टोऽमुना कल्पदिदृक्षुमेनं

सप्ताहमास्वेति वदन्नयासीः ॥ ४ ॥

क्रोधघ्ने नमः

प्राप्ते त्वदुक्तेऽहनि वारिधारा-

परिप्लुते भूमितले मुनीन्द्रः ।

सप्तर्षिभिः सार्धमपारवारि-

ण्युद्धूर्णमानः शरणं ययौ त्वाम् ॥ ५ ॥

क्रोधकृत्कर्त्रे नमः

धरां त्वदादेशकरीमवाप्तां

नौरूपिणीमारुरुहुस्तदा ते ।

तत्कम्पकम्पेषु च तेषु भूय-

स्त्वमम्बुधेराविरभूर्महीयान् ॥ ६ ॥

विश्वबाहवे नमः

ज्ञषाकृतिं योजनलक्षदीर्घां

दधानमुच्चैस्तरतेजसं त्वाम् ।

निरीक्ष्य तुष्टा मुनयस्त्वदुत्तया

त्वत्तुङ्गशृङ्गे तरणिं बबन्धुः ॥ ७ ॥

महीधराय नमः

आकृष्टनौको मुनिमण्डलाय

प्रदर्शयन्विश्वजगद्विभागान् ।

संस्तूयमानो नृवरेण तेन

ज्ञानं परं चोपदिशन्नचारीः ॥ ८ ॥

अच्युताय नमः

कल्पावधौ सप्तमुनीन्पुरोवत्

प्रस्थाप्य सत्यव्रतभूमिपं तम् ।

वैवस्वतारव्यं मनुमादधानः

क्रोधाद्धयग्रीवमभिद्रुतोऽभूः ॥ ९ ॥

प्रथिताय नमः

स्वतुङ्गशृङ्गक्षतवक्षसं तं

निपात्य दैत्यं निगमान्गृहीत्वा ।

विरिञ्चये प्रीतहृदे ददानः

प्रभञ्जनागारपते प्रपायाः ॥ १० ॥

प्राणाय नमः (३२०)

॥ इति द्वात्रिंशदशकं समाप्तम् ॥

॥ श्रीमद्भागवताष्टमस्कन्धपरिच्छेदः समाप्तः ॥

आदितः श्लोकाः - ३३४

अष्टमस्कन्धे श्लोकाः - ७१

नवमस्कन्धपरिच्छेदः

३३. अम्बरीषोपारव्यानम्

(वसन्ततिलका)

वैवस्वतारव्यमनुपुत्रनभागजात-

नाभागनामकनरेन्द्रसुतोऽम्बरीषः ।

सप्तार्णवावृतमहीदयितोऽपि रेमे

त्वत्सङ्गिषु त्वयि च मग्नमनास्सदैव ॥ १ ॥

प्राणदाय नमः

त्वत्प्रीतये सकलमेव वितन्वतोऽस्य

भक्त्यैव देव नचिरादभृथाः प्रसादम् ।

येनास्य याचनमृतेऽप्यभिरक्षणार्थं

चक्रं भवान्प्रविततार सहस्रधारम् ॥ २ ॥

वासवानुजाय नमः

स द्वादशीव्रतमथो भवदर्चनार्थं
 वर्षं दधौ मधुवने यमुनोपकण्ठे ।
 पत्न्या समं सुमनसा महतीं वितन्वन्
 पूजां द्विजेषु विसृजन्पशुषष्टिकोटिम् ॥ ३ ॥

अपां निधये नमः

तत्राथ पारणदिने भवदर्चनान्ते
 दुर्वाससाऽस्य मुनिना भवनं प्रपेदे ।
 भोक्तुं वृतश्च स नृपेण परार्तिशीलो
 मन्दं जगाम यमुनां नियमान्विधास्यन् ॥ ४ ॥

अधिष्ठानाय नमः

राज्ञाथ पारणमुहूर्तसमाप्तिखेदा-
 द्वारैव पारणमकारि भवत्परेण ।
 प्राप्तो मुनिस्तदथ दिव्यदृशा विजानन्
 क्षिप्यन् कुधोद्धृतजटो विततान कृत्याम् ॥ ५ ॥

अप्रमत्ताय नमः

कृत्यां च तामसिधरां भुवनं दहन्ती-
 मग्रेऽभिवीक्ष्य नृपतिर्न पदाच्चकम्पे ।
 त्वद्भक्तबाधमभिवीक्ष्य सुदर्शनं ते
 कृत्यानलं शलभयन्मुनिमन्वधावीत् ॥ ६ ॥

प्रतिष्ठिताय नमः

धावन्नशेषभुवनेषु भिया स पश्यन्
 विश्वत्र चक्रमपि ते गतवान्विरिञ्चम् ।

कः कालचक्रमतिलङ्घयतीत्यपास्तः
शर्वं ययौ स च भवन्तमवन्दतैव ॥ ७ ॥

स्कन्दाय नमः

भूयो भवन्निलयमेत्य मुनिं नमन्तं
प्रोचे भवानहमृषे ननु भक्तदासः ।
ज्ञानं तपश्च विनयान्वितमेव मान्यं
याह्यम्बरीषपदमेव भजेति भूमन् ॥ ८ ॥

स्कन्दधराय नमः

तावत्समेत्य मुनिना स गृहीतपादो
राजाऽपसृत्य भवदस्त्रमसावनौषीत् ।
चक्रे गते मुनिरदादखिलाशिषोऽस्मै
त्वद्भक्तिमागसि कृतेऽपि कृपां च शंसन् ॥ ९ ॥

धुर्याय नमः

राजा प्रतीक्ष्य मुनिमेकसमामनाश्वान्
सम्भोज्य साधु तमृषिं विसृजन्प्रसन्नम् ।
भुक्त्वा स्वयं त्वयि ततोऽपि दृढं रतोऽभूत्
सायुज्यमाप च स मां पवनेश पायाः ॥ १० ॥

वरदाय नमः (३३०)

॥ इति त्रयस्त्रिंशदशकं समाप्तम् ॥

३४. श्रीरामचरितवर्णनम्

(स्रग्धरा)

गीर्वाणैरथ्यमानो दशमुखनिधनं कोसलेऽध्वृष्यशृङ्गे
 पुत्रीयामिष्टिमिष्ठा ददुषि दशरथक्षमाभृते पायसाग्र्यम् ।
 तद्भुक्त्या तत्पुरन्ध्रीष्वपि तिसृषु समं जातगर्भासु जातो
 रामस्त्वं लक्ष्मणेन स्वयमथ भरतेनापि शत्रुघ्ननाम्ना ॥ १ ॥

वायुवाहनाय नमः

कोदण्डी कौशिकस्य क्रतुवरमवितुं लक्ष्मणेनानुयातो
 यातोऽभूस्तातवाचा मुनिकथितमनुद्वन्द्वशान्ताध्वखेदः ।
 नृणां त्राणाय बाणैर्मुनिवचनबलात्ताटकां पाटयित्वा
 लब्ध्वाऽस्मादस्त्रजालं मुनिवनमगमो देव सिद्धाश्रमाख्यम् ॥ २ ॥

वासुदेवाय नमः

मारीचं द्रावयित्वा मखशिरसि शरैरन्यरक्षांसि निघ्नन्
 कल्यां कुर्वन्नहल्यां पथि पदरजसा प्राप्य वैदेहगेहम् ।
 भिन्दानश्चान्द्रचूडं धनुरवनिसुतामिन्दिरामेव लब्ध्वा
 राज्यं प्रातिष्ठथास्त्वं त्रिभिरपि च समं भ्रातृवीरैः सदारैः ॥ ३ ॥

बृहद्भानवे नमः

आरुन्धाने रुषान्धे भृगुकुलतिलके सङ्गमय्य स्वतेजो
 याते यातोऽस्ययोध्यां सुखमिह निवसन्कान्तया कान्तमूर्ते ।
 शत्रुघ्नेनैकदाऽथो गतवति भरते मातुलस्याधिवासं
 तातारब्धोऽभिषेकस्तव किल विहतः केकयाधीशपुत्र्या ॥ ४ ॥

आदिदेवाय नमः

तातोक्त्या यातुकामो वनमनुजवधूसंयुतश्चापधारः

पौरानारुध्य मार्गे गुहनिलयगतस्त्वं जटाचीरधारी ।

नावा सन्तीर्य गङ्गामधिपदवि पुनस्तं भरद्वाजमारा-

न्नत्वा तद्वाक्यहेतोरतिसुखमवसश्चित्रकूटे गिरीन्द्रे ॥ ५ ॥

पुरन्दराय नमः

श्रुत्वा पुत्रार्तिखिन्नं खलु भरतमुखात्स्वर्गयातं स्वतातं

तप्तो दत्त्वाऽम्बु तस्मै निदधिथ भरते पादुकां मेदिनीं च ।

अत्रिं नत्वाऽथ गत्वा वनमतिविपुलां दण्डकं चण्डकायं

हत्वा दैत्यं विराधं सुगतिमकलयश्चारु भोः शारभङ्गीम् ॥ ६ ॥

अशोकाय नमः

नत्वाऽगस्त्यं समस्ताशरनिकरसपत्राकृतिं तापसेभ्यः

प्रत्यश्रौषीः प्रियैषी तदनु च मुनिना वैष्णवे दिव्यचापे ।

ब्रह्मास्त्रे चापि दत्ते पथि पितृसुहृदं वीक्ष्य भूयो जटायुं

मोदाद्गोदातटान्ते परिरमसि पुरा पञ्चवट्यां वधूट्या ॥ ७ ॥

तारणाय नमः

प्राप्तायाः शूर्पणख्या मदनचलधृतेरर्थनैर्निस्सहात्मा

तां सौमित्रौ विसृज्य प्रबलतमरुषा तेन निर्लूननासाम् ।

दृष्ट्वैनां रुष्टचित्तं खरमभिपतितं दूषणं च त्रिमूर्धं

व्याहिंसीराशरानप्ययुतसमधिकांस्तत्क्षणादक्षतोष्मा ॥ ८ ॥

ताराय नमः

सोदर्या प्रोक्तवार्ताविवशदशमुखादिष्टमारीचमाया-

सारङ्गं सारसाक्ष्या स्पृहितमनुगतः प्रावधीर्बाणघातम् ।

तन्मायाक्रन्दनिर्यापितभवदनुजां रावणस्तामहार्षीत्

तेनार्तोऽपि त्वमन्तः किमपि मुदमधास्तद्वधोपायलाभात् ॥ ९ ॥

शूराय नमः

भूयस्तन्वीं विचिन्वन्नहत दशमुखस्त्वद्वधूं मद्वधेने-

त्युक्त्वा याते जटायौ दिवमथ सुहृदः प्रातनोः प्रेतकार्यम् ।

गृह्णानं तं कबन्धं जघनिथ शबरीं प्रेक्ष्य पम्पातटे त्वं

सम्प्राप्तो वातसूनुं भृशमुदितमनाः पाहि वातालयेश ॥ १० ॥

शौरये नमः (३४०)

॥ इति चतुर्दशदशकं समाप्तम् ॥

३५. श्रीरामचरितवर्णनम्

(स्रग्धरा)

नीतस्सुग्रीवमैत्रीं तदनु हनुमता दुन्दुभेः कायमुच्चैः

क्षिप्त्वाऽङ्गुष्ठेन भूयो लुलविथ युगपत्पत्रिणा सप्त सालान् ।

हत्वा सुग्रीवघातोद्यतमतुलबलं वालिनं व्याजवृत्त्या

वर्षावेलामनैषीर्विरहतरलितस्त्वं मतङ्गाश्रमान्ते ॥ १ ॥

जनेश्वराय नमः

सुग्रीवेणानुजोक्त्या सभयमभियता व्यूहितां वाहिनीं ता-

मृक्षाणां वीक्ष्य दिक्षु द्रुतमथ दयितामार्गणायानम्राम् ।

सन्देशं चाङ्गुलीयं पवनसुतकरे प्रादिशो मोदशाली

मार्गे मार्गे ममार्गे कपिभिरपि तदा त्वत्प्रिया सप्रयासैः ॥ २ ॥

अनुकूलाय नमः

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

त्वद्वार्ताकर्णनोद्यद्गुरुजवसम्पातिसम्पातिवाक्य-

प्रोत्तीर्णाणोर्धिरन्तर्नगरि जनकजां वीक्ष्य दत्त्वाऽङ्गुलीयम् ।

प्रक्षुद्योद्यानमक्षक्षपणचणरणः सोढबन्धो दशास्यं

दृष्ट्वा लुष्ट्वा च लङ्कां झटिति स हनुमान्मौलिरत्नं ददौ ते ॥ ३ ॥

शतावर्ताय नमः

त्वं सुग्रीवाङ्गदादिप्रबलकपिचमूचक्रविक्रान्तभूमी-

चक्रोऽभिक्रम्य पारेजलधि निशिचरेन्द्रानुजाश्रीयमाणः ।

तत्प्रोक्तां शत्रुवार्तां रहसि निशमयन्प्रार्थनापार्थ्यरोष-

प्रास्ताग्नेयास्त्रतेजस्त्रसदुदधिगिरा लब्धवान्मध्यमार्गम् ॥ ४ ॥

पद्मिने नमः

कीशैराशान्तरोपाहतगिरिनिकरैः सेतुमाधाप्य यातो

यातून्यामर्घ्यं दंष्ट्रानखशिखरिशिलासालशस्त्रैः स्वसैन्यैः ।

व्याकुर्वन्सानुजस्त्वं समरभुवि परं विक्रमं शक्रजेत्रा

वेगान्नागास्त्रबद्धः पतगपतिगरुन्मारुतैर्मोचितोऽभूः ॥ ५ ॥

पद्मनिभेक्षणाय नमः

सौमित्रिस्त्वत्र शक्तिप्रहृतिगलदसुर्वातजानीतशैल-

घ्राणात्प्रणानुपेतो व्यकृणुत कुसृतिश्चाघिनं मेघनादम् ।

मायाक्षोभेषु वैभीषणवचनहतस्तम्भनः कुम्भकर्णं

सम्प्राप्तं कम्पितोर्वीतलमखिलचमूभक्षिणं व्यक्षिणोस्त्वम् ॥ ६ ॥

पद्मनाभाय नमः

गृह्णन् जम्भारिसम्प्रेषितरथकवचौ रावणेनाभियुध्यन्

ब्रह्मास्त्रेणास्य भिन्दन् गलततिमबलामग्निशुद्धां प्रगृह्णन् ।

देवश्रेणीवरोज्जीवितसमरमृतैरक्षतैर्ऋक्षसङ्घै-

र्लङ्काभर्त्रा च साकं निजनगरमगाः सप्रियः पुष्पकेण ॥ ७ ॥

अरविन्दाक्षाय नमः

प्रीतो दिव्याभिषेकैरयुतसमधिकान्वत्सरान्पर्यंसी-

मैथिल्यां पापवाचा शिव शिव किल तां गर्भिणीमभ्यहासीः ।
शत्रुघ्नेनार्दयित्वा लवणनिशिचरं प्रार्दयः शूद्रपाशं
तावद्वाल्मीकिगेहे कृतवसतिरुपासूत सीता सुतौ ते ॥ ८ ॥

पद्मगर्भाय नमः

वाल्मीकेस्त्वत्सुतोद्गापितमधुरकृतेराज्ञया यज्ञवाटे

सीतां त्वय्यामुकामे क्षितिमविशदसौ त्वं च कालार्थितोऽभूः ।
हेतोः सौमित्रिघाती स्वयमथ सरयूमग्ननिशेषभृत्यैः
साकं नाकं प्रयातो निजपदमगमो देव वैकुण्ठमाद्यम् ॥ ९ ॥

शरीरभृते नमः

सोऽयं मर्त्यावतारस्तव खलु नियतं मर्त्यशिक्षार्थमेवं

विश्लेषार्तिर्निरागस्त्यजनमपि भवेत्कामधर्मातिसत्तया ।
नो चेत्स्वात्मानुभूतेः क्व नु तव मनसो विक्रिया चक्रपाणे
स त्वं सत्त्वैकमूर्ते पवनपुरपते व्याधुनु व्याधितापान् ॥ १० ॥

महर्द्धये नमः (३५०)

॥ इति पञ्चत्रिंशदशकं समाप्तम् ॥

३६. परशुरामचरितवर्णनम् (शार्दूलविक्रीडितम्)

अत्रेः पुत्रतया पुरा त्वमनसूयायां हि दत्ताभिधो

जातः शिष्यनिबन्धतन्द्रितमनाः स्वस्थश्चरन्कान्तया ।
दृष्टो भक्ततमेन हेहयमहीपालेन तस्मै वरा-
नष्टैश्वर्यमुखान्प्रदाय ददित्य स्वेनैव चान्ते वधम् ॥ १ ॥

ऋद्धाय नमः

सत्यं कर्तुमथार्जुनस्य च वरं तच्छक्तिमात्रानतं
 ब्रह्मद्वेषि तदाखिलं नृपकुलं हन्तुं च भूमेर्भरम् ।
 सञ्जातो जमदग्नितो भृगुकुले त्वं रेणुकायां हरे

रामो नाम तदात्मजेष्ववरजः पित्रोरधाः सम्मदम् ॥ २ ॥

वृद्धात्मने नमः

लब्धाम्नायगणश्चतुर्दशवया गन्धर्वराजे मना-
 गासक्तां किल मातरं प्रति पितुः क्रोधाकुलस्याज्ञया ।
 ताताज्ञातिगसोदरैः सममिमां छित्वाऽथ शान्तात्पितु-
 स्तेषां जीवनयोगमापिथ वरं माता च तेऽदाद्वरान् ॥ ३ ॥

महाक्षाय नमः

पित्रा मातृमुदे स्तवाहतवियद्वेनोर्निजादाश्रमात्
 प्रस्थायाथ भृगोर्गिरा हिमगिरावाराध्य गौरीपतिम् ।
 लब्ध्वा तत्परशुं तदुक्तदनुजच्छेदी महास्त्रादिकं
 प्राप्तो मित्रमथाकृतव्रणमुनिं प्राप्यागमः स्वाश्रमम् ॥ ४ ॥

गरुडध्वजाय नमः

आखेटोपगतोऽर्जुनः सुरगवीसम्प्राप्तसम्पद्रणै-
 स्त्वत्पित्रा परिपूजितः पुरगतो दुर्मन्त्रिवाचा पुनः ।
 गां क्रेतुं सचिवं न्ययुङ्क्त कुधिया तेनापि रुन्धन्मुनि-
 प्राणक्षेपसरोषगोहतचमूचक्रेण वत्सो हतः ॥ ५ ॥

अतुलाय नमः

शुक्रोज्जीविततातवाक्यचलितक्रोधोऽथ सख्या समं
 विभ्रद्ध्य्यातमहोदरोपनिहितं चापं कुठारं शरान् ।

आरूढः सहवाहयन्तृकरथं माहिष्मतीमाविशन्
वाग्भिर्वत्समदाशुषि क्षितिपतौ सम्प्रास्तुथाः सङ्गरम् ॥ ६ ॥

शरभाय नमः

पुत्राणामयुतेन सप्तदशभिश्चाक्षौहिणीभिर्महा-
सेनानीभिरनेकमित्रनिवहैर्व्याजृम्भितायोधनः ।
सद्यस्त्वत्कुकुठारबाणविदलन्निशेषसैन्योत्करो
भीतिप्रद्रुतनष्टशिष्टनयस्त्वामापतद्धेहयः ॥ ७ ॥

भीमाय नमः

लीलावारितनर्मदाजलवलल्लङ्केशगर्वापह-
श्रीमद्वाहुसहस्रमुक्तबहुशस्त्रास्त्रं निरुन्धन्नमुम् ।
चक्रे त्वय्यथ वैष्णवेऽपि विफले बुद्ध्या हरिं त्वां मुदा
ध्यायन्तं छित्सर्वदोषमवधीः सोऽगात्परं ते पदम् ॥ ८ ॥

समयज्ञाय नमः

भूयोऽमर्षितहेहयात्मजगणैस्ताते हते रेणुका-
माघ्नानां हृदयं निरीक्ष्य बहुशो घोरां प्रतिज्ञां वहन् ।
ध्यानानीतरथायुधस्त्वमकृथा विप्रद्रुहः क्षत्रियान्
दिक्चक्रेषु कुठारयन्विशिखयन् निःक्षत्रियां मेदिनीम् ॥ ९ ॥

हविर्हरये नमः

तातोऽजीवनकृन्नृपालककुलं त्रिःसप्तकृत्वो जयन्
सन्तर्प्याथ समन्तपञ्चकमहारक्तहृदौघे पितृन् ।
यज्ञे क्षामपि काश्यपादिषु दिशन् साल्वेन युध्यन् पुनः
कृष्णोऽमुं निहनिष्यतीति शमितो युद्धात् कुमारैर्भवान् ॥ १० ॥

सर्वलक्षणलक्षण्याय नमः (३६०)

न्यस्यास्त्राणि महेन्द्रभूमृति तपस्तन्वन्पुनर्मज्जितां
 गोकर्णावधि सागरेण धरणीं दृष्ट्वाऽर्थितस्तापसैः ।
 ध्यातेष्वासधृतानलास्त्रचकितं सिन्धुं स्रुवक्षेपणा-
 दुत्सार्योद्धृतकेरलो भृगुपते वातेश संरक्ष माम् ॥ ११ ॥

॥ इति सैकं षट्त्रिंशदशकं समाप्तम् ॥

॥ श्रीमद्भागवतनवमस्कन्धपरिच्छेदः समाप्तः ॥

आदितः श्लोकाः - ३७५

नवमस्कन्धे श्लोकाः - ४५

दशमस्कन्धपरिच्छेदः

३७. श्रीकृष्णावतारप्रसङ्गवर्णनम् (शार्दूलविक्रीडितम्)

सान्द्रानन्दतनो हरे ननु पुरा दैवासुरे सङ्गरे
 त्वत्कृत्ता अपि कर्मशेषवशतो ये ते न याता गतिम् ।
 तेषां भूतलजन्मनां दितिभुवां भारेण दूरार्दिता
 भूमिः प्राप विरिञ्चमाश्रितपदं देवैः पुरैवागतैः ॥ १ ॥

लक्ष्मीवते नमः

हा हा दुर्जनभूरिभारमथितां पाथोनिधौ पातुका-
 मेतां पालय हन्त मे विवशतां सम्पृच्छ देवानिमान् ।
 इत्यादिप्रचुरप्रलापविवशामालोक्य धाता महीं
 देवानां वदनानि वीक्ष्य परितो दध्यौ भवन्तं हरे ॥ २ ॥

समितिञ्जयाय नमः

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

ऊचे चाम्बुजभूरमूनयि सुराः सत्यं धरित्र्या वचो
 नन्वस्या भवतां च रक्षणविधौ दक्षो हि लक्ष्मीपतिः ।

सर्वे शर्वपुरस्सरा वयमितो गत्वा पयोवारिधिं

नत्वा तं स्तुमहे जवादिति ययुः साकं तवाकेतनम् ॥ ३ ॥

विक्षराय नमः

ते मुग्धानिलशालिदुग्धजलधेस्तीरं गताः सङ्गता

यावत्त्वत्पदचिन्तनैकमनसस्तावत्स पाथोजभूः ।

त्वद्वाचं हृदये निशम्य सकलानानन्दयन्नूचिवा-

नाख्यातः परमात्मना स्वयमहं वाक्यं तदाकर्ण्यताम् ॥ ४ ॥

रोहिताय नमः

जाने दीनदशामहं दिविषदां भूमेश्च भीमैर्नृपै-

स्तत्क्षेपाय भवामि यादवकुले सोऽहं समग्रात्मना ।

देवा वृष्णिकुले भवन्तु कलया देवाङ्गनाश्चावनौ

मत्सेवार्थमिति त्वदीयवचनं पाथोजभूरूचिवान् ॥ ५ ॥

मार्गाय नमः

श्रुत्वा कर्णरसायनं तव वचः सर्वेषु निर्वापित-

स्वान्तेष्वीश गतेषु तावककृपापीयूषतृप्तात्मसु ।

विख्याते मथुरापुरे किल भवत्सान्निध्यपुण्योत्तरे

धन्यां देवकनन्दनामुदवहद्राजा स शूरात्मजः ॥ ६ ॥

हेतवे नमः

उद्धाहावसितौ तदीयसहजः कंसोऽथ सम्मानय-

न्नेतौ सूततया गतः पथि रथे व्योमोत्थया त्वद्गिरा ।

अस्यास्त्वामतिदुष्टमष्टमसुतो हन्तेति हन्तेरितिः

सन्त्रासात्स तु हन्तुमन्तिकगतां तन्वीं कृपाणीमघात् ॥ ७ ॥

दामोदराय नमः

गृहानश्विकुरेषु तां खलमतिः शौरेश्वरं सान्त्वनै-
 नो मुञ्चन्पुनरात्मजार्पणगिरा प्रीतोऽथ यातो गृहान् ।
 आद्यं त्वत्सहजं तथाऽर्पितमपि स्नेहेन नाहन्नसौ
 दुष्टानामपि देव पुष्टकरुणा दृष्टा हि धीरेकदा ॥ ८ ॥

सहाय नमः

तावत्त्वन्मनसैव नारदमुनिः प्रोचे स भोजेश्वरं
 यूयं नन्वसुराः सुराश्च यदवो जानासि किं न प्रभो ।
 मायावी स हरिर्भवद्वधकृते भावी सुरप्रार्थना-
 दित्याकर्ण्य यदूनदूधुनदसौ शौरेश्वरं सूनुनहन् ॥ ९ ॥

महीधराय नमः

प्राप्ते सप्तमगर्भतामहिपतौ त्वत्प्रेरणान्मायया
 नीते माधव रोहिणीं त्वमपि भोः सच्चित्सुखैकात्मकः ।
 देवक्या जठरं विवेशिथ विभो संस्तूयमानस्सुरैः
 स त्वं कृष्ण विधूय रोगपटलीं भक्तिं परां देहि मे ॥ १० ॥

महाभागाय नमः (३७०)

॥ इति सप्तत्रिंशदशकं समाप्तम् ॥

३८. श्रीकृष्णावतारवर्णनम् (वसन्ततिलका)

आनन्दरूप भगवन्नयि तेऽवतारे
 प्राप्ते प्रदीप्तभवदङ्गनिरीयमाणैः ।
 कान्तिव्रजैरिव घनाघनमण्डलैर्या-
 मावृण्वती विरुरुचे किल वर्षवेला ॥ १ ॥

वेगवते नमः

आशासु शीतलतरासु पयोदतोयै-
 राशासिताप्तिविवशेषु च सज्जनेषु ।
 नैशाकरोदयविधौ निशि मध्यमायां
 क्लेशापहस्त्रिजगतां त्वमिहाऽऽविरासीः ॥ २ ॥

अमिताशनाय नमः

बाल्यस्पृशापि वपुषा दधुषा विभूती-
 रुद्यत्किरीटकटकाङ्गदहारभासा ।
 शङ्खारिवारिजगदापरिभासितेन
 मेघासितेन परिलेसिथ सूतिगेहे ॥ ३ ॥

उद्भवाय नमः

वक्षःस्थलीसुखनिलीनविलासिलक्ष्मी-
 मन्दाक्षलक्षितकटाक्षविमोक्षभेदैः ।
 तन्मन्दिरस्य खलकंसकृतामलक्ष्मी-
 मुन्मार्जयन्निव विरेजिथ वासुदेव ॥ ४ ॥

क्षोभणाय नमः

शौरिस्तु धीरमुनिमण्डलचेतसोऽपि
 दूरस्थितं वपुरुदीक्ष्य निजेक्षणाभ्याम् ।
 आनन्दबाष्पपुलकोद्गमगद्गद्दार्द्र-
 स्तुष्टाव दृष्टिमकरन्दरसं भवन्तम् ॥ ५ ॥

देवाय नमः

देव प्रसीद परपूरुष तापवल्ली-
 निर्लूनदात्र समनेत्र कलाविलासिन् ।

खेदानपाकुरु कृपागुरुभिः कटाक्षै-
रित्यादि तेन मुदितेन चिरं नुतोऽभूः ॥ ६ ॥

श्रीगर्भाय नमः

मात्रा च नेत्रसलिलास्तृतगात्रवल्ल्या
स्तोत्रैरभिष्टुतगुणः करुणालयस्त्वम् ।
प्राचीनजन्मयुगलं प्रतिबोध्य ताभ्यां
मातुर्गिरा दधित्य मानुषबालवेषम् ॥ ७ ॥

परमेश्वराय नमः

त्वत्प्रेरितस्तदनु नन्दतनूजया ते
व्यत्यासमारचयितुं स हि शूरसूनुः ।
त्वां हस्तयोरधृत चित्तविधार्यमार्यै-
रम्भोरुहस्थकलहंसकिशोररम्यम् ॥ ८ ॥

करणाय नमः

जाता तदा पशुपसद्धानि योगनिद्रा
निद्राविमुद्रितमथाकृत पौरलोकम् ।
त्वत्प्रेरणात्किमिह चित्रमचेतनैर्यद्-
द्वारैः स्वयं व्यघाटि सङ्घटितैस्सुगाढम् ॥ ९ ॥

कारणाय नमः

शेषेण भूरिफणवारितवारिणाऽथ
स्वैरं प्रदर्शितपथो मणिदीपितेन ।
त्वां धारयन् स खलु धन्यतमः प्रतस्थे
सोऽयं त्वमीश मम नाशय रोगवेगान् ॥ १० ॥

कर्त्रे नमः (३८०)

॥ इति अष्टात्रिंशदशकं समाप्तम् ॥

३९. योगमायानयनादिवर्णनम्

(पृथ्वी)

भवन्तमयमुद्वहन् यदुकुलोद्वहो निस्सरन्
 ददर्श गगनोच्चलज्जलभरां कलिन्दात्मजाम् ।
 अहो सलिलसञ्चयः स पुनरैन्द्रजालोदितो
 जलौघ इव तत्क्षणात्प्रपदमेयतामाययौ ॥ १ ॥

विकर्त्रे नमः

प्रसुप्तपशुपालिकां निभृतमारुदद्वालिका-
 मपावृतकवाटिकां पशुपवाटिकामाविशन् ।
 भवन्तमयमर्पयन् प्रसवतल्पके तत्पदा-
 द्वहन् कपटकन्यकां स्वपुरमागतो वेगतः ॥ २ ॥

गहनाय नमः

ततस्त्वदनुजारवक्षपितनिद्रवेगद्रव-
 द्भटोत्करनिवेदितप्रसववार्तयैवार्तिमान् ।
 विमुक्तचिकुरोत्करस्त्वरितमापतन् भोजरा-
 डतुष्ट इव दृष्टवान् भगिनिकाकरे कन्यकाम् ॥ ३ ॥

गुहाय नमः

ध्रुवं कपटशालिनो मधुहरस्य माया भवे-
 दसाविति किशोरिकां भगिनिकाकरालिङ्गिताम् ।
 द्विपो नलिनिकान्तरादिव मृणालिकामाक्षिप-
 न्नयं त्वदनुजामजामुपलपट्टके पिष्टवान् ॥ ४ ॥

व्यवसायाय नमः

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

ततो भवदुपासको झटिति मृत्युपाशादिव
 प्रमुच्य तरसैव सा समधिरूढरूपान्तरा ।

अधस्तलमजग्मुषी विकसदष्टबाहुस्फुरन्-

महायुधमहो गता किल विहायसा दिद्युते ॥ ५ ॥

व्यवस्थानाय नमः

नृशंसतर कंस ते किमु मया विनिष्पिष्टया

बभूव भवदन्तकः क्वचन चिन्त्यतां ते हितम् ।

इति त्वदनुजा विभो खलमुदीर्य तं जग्मुषी

मरुद्गणपणायिता भुवि च मन्दिराण्येयुषी ॥ ६ ॥

संस्थानाय नमः

प्रगे पुनरगात्मजावचनमीरिता भूभुजा

प्रलम्बबकपूतनाप्रमुखदानवा मानिनः ।

भवन्निधनकाम्यया जगति बभ्रमुर्निर्भयाः

कुमारकविमारकाः किमिव दुष्करं निष्कृपैः ॥ ७ ॥

स्थानदाय नमः

ततः पशुपमन्दिरे त्वयि मुकुन्द नन्दप्रिया-

प्रसूतिशयनेशये रुदति किञ्चिदञ्चत्पदे ।

विबुध्य वनिताजनैस्तनयसम्भवे घोषिते

मुदा किमु वदाम्यहो सकलमाकुलं गोकुलम् ॥ ८ ॥

ध्रुवाय नमः

अहो खलु यशोदया नवकलायचेतोहरं

भवन्तमलमन्तिके प्रथममापिबन्त्या दृशा ।

पुनः स्तनभरं निजं सपदि पाययन्त्या मुदा

मनोहरतनुस्पृशा जगति पुण्यवन्तो जिताः ॥ ९ ॥

परर्धये नमः

भवत्कुशलकाम्यया स खलु नन्दगोपस्तदा
 प्रमोदभरसङ्कुलो द्विजकुलाय किं नाददात् ।
 तथैव पशुपालकाः किमु न मङ्गलं तेनिरे
 जगत्त्रितयमङ्गल त्वमिह पाहि मामामयात् ॥ १० ॥

परमस्पष्टाय नमः (३९०)

॥ इति एकोनचत्वारिंशदशकं समाप्तम् ॥

४०. पूतनामोक्षवर्णनम्

(पृथ्वी)

तदनु नन्दममन्दशुभास्पदं
 नृपपुरीं करदानकृते गतम् ।
 समवलोक्य जगाद् भवत्पिता
 विदितकंससहायजनोद्यमः ॥ १ ॥ तुष्टाय नमः

अयि सखे तव बालकजन्म मां
 सुखयतेऽद्य निजात्मजजन्मवत् ।
 इति भवत्पितृतां ब्रजनायके
 समाधिरोप्य शशंस तमादरात् ॥ २ ॥ पुष्टाय नमः

इह च सन्त्यनिमित्तशतानि ते
 कटकसीम्नि ततो लघु गम्यताम् ।
 इति च तद्वचसा ब्रजनायको
 भवदपायभिया द्रुतमाययौ ॥ ३ ॥ शुभेक्षणाय नमः

अवसरे खलु तत्र च काचन
 ब्रजपदे मधुराकृतिरङ्गना ।
 तरलषट्पदलालितकुन्तला
 कपटपोतक ते निकटं गता ॥ ४ ॥ रामाय नमः

सपदि सा हृतबालकचेतना

निशिचरान्वयजा किल पूतना ।

ब्रजवधूष्विह केयमिति क्षणं

विमृशतीषु भवन्तमुपाददे ॥ ५ ॥

विरामाय नमः

ललितभावविलासहृतात्मभि-

र्युवतिभिः प्रतिरोद्धुमपारिता ।

स्तनमसौ भवनान्तनिषेदुषी

प्रददुषी भवते कपटात्मने ॥ ६ ॥

विरताय नमः

समधिरुह्य तदङ्गमशङ्कित-

स्त्वमथ बालकलोपनरोषितः ।

महदिवाभ्रफलं कुचमण्डलं

प्रतिचुचूषिथ दुर्विषदूषितम् ॥ ७ ॥

मार्गाय नमः

असुभिरेव समं धयति त्वयि

स्तनमसौ स्तनितोपमनिस्वना ।

निरपतद्भयदायि निजं वपुः

प्रतिगता प्रविसार्य भुजावुभौ ॥ ८ ॥

नेयाय नमः

भयदघोषणभीषणविग्रह-

श्रवणदर्शनमोहितवल्लवे ।

ब्रजपदे तदुरःस्थलखेलनं

ननु भवन्तमगृह्णत गोपिकाः ॥ ९ ॥

नयाय नमः

भुवनमङ्गलनामभिरेव ते

युवतिभिर्बहुधा कृतरक्षणः ।

त्वमयि वातनिकेतननाथ मा-

मगदयन् कुरु तावकसेवकम् ॥ १० ॥ अनयाय नमः (४००)

॥ इति चत्वारिंशदशकं समाप्तम् ॥

४१. पूतनाशरीरदाहवर्णनम् (उपजातिः)

ब्रजेश्वरः शौरिवचो निशम्य

समाब्रजन्नध्वनि भीतचेताः ।

निष्पिष्टनिशेषतरुं निरीक्ष्य

कञ्चित्पदार्थं शरणं गतस्त्वाम् ॥ १ ॥

वीराय नमः

निशम्य गोपीवचनादुदन्तं

सर्वेऽपि गोपा भयविस्मयान्धाः ।

त्वत्पातितं घोरपिशाचदेहं

देहुर्विदूरेऽथ कुठारकृत्तम् ॥ २ ॥

शक्तिमतां श्रेष्ठाय नमः

त्वत्पीतपूतस्तनतच्छरीरात्

समुच्चलन्नुच्चतरो हि धूमः ।

शङ्कामधादागरवः किमेष

किं चान्दनो गौल्गुलवोऽथवेति ॥ ३ ॥

धर्माय नमः

मदङ्गसङ्गस्य फलं न दूरे

क्षणेन तावद्भवतामपि स्यात् ।

इत्युल्लपन्वल्लवतल्लजेभ्यस्त्वं

पूतनामातनुथास्सुगन्धिम् ॥ ४ ॥

धर्मविदुत्तमाय नमः

चित्रं पिशाच्या न हतः कुमार-

श्चित्रं पुरैवाकथि शौरिणेदम् ।

इति प्रशंसन्किल गोपलोको

भवन्मुखालोकरसे न्यमाङ्गीत् ॥ ५ ॥

वैकुण्ठाय नमः

दिने दिनेऽथ प्रतिवृद्धलक्ष्मी-

रक्षीणमाङ्गल्यशतो ब्रजोऽयम् ।

भवन्निवासादयि वासुदेव

प्रमोदसान्द्रः परितो विरेजे ॥ ६ ॥

पुरुषाय नमः

गृहेषु ते कोमलरूपहासमिथः

कथासङ्कुलिताः कमन्यः ।

वृत्तेषु कृत्येषु भवन्निरीक्षा-

समागताः प्रत्यहमत्यनन्दन् ॥ ७ ॥

प्राणाय नमः

अहो कुमारो मयि दत्तदृष्टिः

स्मितं कृतं मां प्रति वत्सकेन ।

एह्येहि मामित्युपसार्य पाणिं

त्वयीश किं किं न कृतं वधूभिः ॥ ८ ॥

प्राणदाय नमः

भवद्वपुःस्पर्शनकौतुकेन

करात्करं गोपवधूजनेन ।

नीतस्त्वमाताम्रसरोजमालाव्या-

लम्बिलोलम्बतुलामलासीः ॥ ९ ॥

प्रणवाय नमः

निपाययन्ती स्तनमङ्गुं त्वां

विलोकयन्ती वदनं हसन्ती ।

दशां यशोदा कतमां न भेजे

स तादृशः पाहि हरे गदान्माम् ॥ १० ॥ पृथवे नमः (४१०)

॥ इति एकचत्वारिंशदशकं समाप्तम् ॥

४२. शकटासुरवधवर्णनम्

(वशंस्थम्)

कदापि जन्मर्क्षदिने तव प्रभो

निमन्त्रितज्ञातिवधूमहीसुरा ।

महानसस्त्वां सविधे निधाय सा

महानसादौ ववृते व्रजेश्वरी ॥ १ ॥

हिरण्यगर्भाय नमः

ततो भवत्ताणनियुक्तबालक-

प्रभीतिसङ्कन्दनसङ्कुलारवैः ।

विमिश्रमश्रावि भवत्समीपतः

परिस्फुटदारुचटच्चटारवः ॥ २ ॥

शत्रुघ्नाय नमः

ततस्तदाकर्णनसम्भ्रमश्रम-

प्रकम्पिवक्षोजभरा व्रजाङ्गनाः ।

भवन्तमन्तर्दृशुः समन्ततो

विनिष्पतदारुणदारुमध्यगम् ॥ ३ ॥

व्याप्ताय नमः

शिशोरहो किं किमभूदिति द्रुतं

प्रधाव्य नन्दः पशुपाश्च भूसुराः ।

भवन्तमालोक्य यशोदया धृतं

समाश्वसन्नश्रुजलार्द्रलोचनाः ॥ ४ ॥

वायवे नमः

कस्को नु कौतस्कृत एष विस्मयो

विशङ्कटं यच्छकटं विपाटितम् ।

न कारणं किञ्चिदिहेति ते स्थिताः

स्वनासिकादत्तकरास्त्वदीक्षकाः ॥ ५ ॥

अधोक्षजाय नमः

कुमारकस्यास्य पयोधरार्थिनः

प्ररोदने लोलपदाम्बुजाहतम् ।

मया मया दृष्टमनो विपर्यगा-

दितीश ते पालकबालका जगुः ॥ ६ ॥

ऋतवे नमः

भिया तदा किञ्चिदजानतामिदं

कुमारकाणामतिदुर्घटं वचः ।

भवत्प्रभावाविदुरैरितीरितं

मनागिवाशङ्क्यत दृष्टपूतनैः ॥ ७ ॥

सुदर्शनाय नमः

प्रवालताम्रं किमिदं पदं क्षतं

सरोजरम्यौ नु करौ विरोजितौ ।

इति प्रसर्पत्करुणातरङ्गिता-

स्त्वदङ्गमापस्पृशुरङ्गनाजनाः ॥ ८ ॥

कालाय नमः

अये सुतं देहि जगत्पतेः कृपा-

तरङ्गपातात्परिपातमद्य मे ।

इति स्म सङ्गृह्य पिता त्वदङ्गकं

मुहुर्मुहुः श्लिष्यति जातकण्टकः ॥ ९ ॥

परमेष्ठिने नमः

अनोनिलीनः किल हन्तुमागतः

सुरारिरेवं भवता विहिंसितः ।

रजोऽपि नो दृष्टममुष्य तत्कथं
स शुद्धसत्त्वे त्वयि लीनवान्ध्रुवम् ॥ १० ॥

परिग्रहाय नमः (४२०)

प्रपूजितैस्तत्र ततो द्विजातिभि-
र्विशेषतो लम्बितमङ्गलाशिषः ।
व्रजं निजैर्बाल्यरसैर्विमोहयन्
मरुत्पुराधीश रुजां जहीहि मे ॥ ११ ॥
॥ इति सैकं द्विचत्वारिंशदशकं समाप्तम् ॥

४३. तृणावर्तवधवर्णनम्

(वसन्ततिलका)

त्वामेकदा गुरुमरुत्पुरनाथ वोढुं
गाढाधिरूढगरिमाणमपारयन्ती ।
माता निधाय शयने किमिदं बतेति
ध्यायन्त्यचेष्टत गृहेषु निविष्टशङ्का ॥ १ ॥

उग्राय नमः

तावद्विदूरमुपकर्णितघोरघोष-
व्याजृम्भिपांसुपटलीपरिपूरिताशः ।
वात्यावपुः स किल दैत्यवरस्तृणाव-
र्ताख्यो जहार जनमानसहारिणं त्वाम् ॥ २ ॥

संवत्सराय नमः

© Dakshinamnava Sri Sharada Peetham, Sringeri

उद्दामपांसुतिमिराहतदृष्टिपाते
द्रष्टुं किमप्यकुशले पशुपाललोके ।

हा बालकस्य किमिति त्वदुपान्तमाप्ता
माता भवन्तमविलोक्य भृशं रुरोद ॥ ३ ॥

दक्षाय नमः

तावत्स दानववरोऽपि च दीनमूर्ति-
र्भावत्कभारपरिधारणलूनवेगः ।
सङ्कोचमाप तदनु क्षतपांसुघोषे
घोषे व्यतायत भवज्जननीनिनादः ॥ ४ ॥

विश्रामाय नमः

रोदोपकर्णनवशादुपगम्य गेहं
क्रन्दत्सु नन्दमुखगोपकुलेषु दीनः ।
त्वां दानवस्त्वखिलमुक्तिकरं मुमुक्षु-
स्त्वय्यप्रमुञ्चति पपात वियत्प्रदेशात् ॥ ५ ॥

विश्वदक्षिणाय नमः

रोदाकुलास्तदनु गोपगणा बहिष्ठ-
पाषाणपृष्ठभुवि देहमतिस्थविष्ठम् ।
प्रैक्षन्त हन्त निपतन्तममुष्य वक्ष-
स्यक्षीणमेव च भवन्तमलं हसन्तम् ॥ ६ ॥

विस्ताराय नमः

ग्रावप्रपातपरिपिष्टगरिष्ठदेह-
भ्रष्टासुदुष्टदनुजोपरि धृष्टहासम् ।
आघ्नानमम्बुजकरेण भवन्तमेत्य
गोपा दधुर्गिरिवरादिव नीलरत्नम् ॥ ७ ॥

स्थावरस्थाणवे नमः

एकैकमाशु परिगृह्य निकामनन्द-
 न्नन्दादिगोपपरिरब्धविचुम्बिताङ्गम् ।
 आदातुकामपरिशङ्कितगोपनारी-
 हस्ताम्बुजप्रपतितं प्रणुमो भवन्तम् ॥ ८ ॥

प्रमाणाय नमः

भूयोऽपि किञ्चु कृणुमः प्रणतार्तिहारी
 गोविन्द एव परिपालयतात्सुतं नः ।
 इत्यादि मातरपितृप्रमुखैस्तदानीं
 सम्प्रार्थितस्त्वदवनाय विभो त्वमेव ॥ ९ ॥

बीजायाव्ययाय नमः

वातात्मकं दनुजमेवमयि प्रधून्वन्
 वातोद्भवान्मम गदान्किमु नो धुनोषि ।
 किं वा करोमि पुरनप्यनिलालयेश
 निशशेषरोगशमनं मुहुरर्थये त्वाम् ॥ १० ॥

अर्थाय नमः (४३०)

॥ इति त्रिचत्वारिंशदशकं समाप्तम् ॥

४४. नामकरणवर्णनम्

(गीती)

गूढं वसुदेवगिरा कर्तुं ते निष्क्रियस्य संस्कारान् ।
 हृद्गतहोरातत्वो गर्गमुनिस्त्वद्गूढं विभो गतवान् ॥ १ ॥

अनर्थाय नमः

नन्दोऽथ नन्दितात्मा वृन्दिष्ठं मानयन्नमुं यमिनाम् ।
मन्दस्मितार्द्रमूचे त्वत्संस्कारान् विधातुमुत्सुकधीः ॥ २ ॥

महाकोशाय नमः

यदुवंशाचार्यत्वात्सुनिभृतमिदमार्यं कार्यमिति कथयन् ।
गर्गो निर्गतपुलकश्चक्रे तव साग्रजस्य नामानि ॥ ३ ॥

महाभोगाय नमः

कथमस्य नाम कुर्वे सहस्रनाम्नो ह्यनन्तनाम्नो वा ।
इति नूनं गर्गमुनिश्चक्रे तव नाम नाम रहसि विभो ॥ ४ ॥

महाधनाय नमः

कृषिधातुणकाराभ्यां सत्तानन्दात्मतां किलाभिलपत् ।
जगदघकर्षित्वं वा कथयदृषिः कृष्णनाम ते व्यतनोत् ॥ ५ ॥

अनिर्विण्णाय नमः

अन्यांश्च नामभेदान् व्याकुर्वन्नग्रजे च रामादीन् ।
अतिमानुषानुभावं न्यगदत्त्वामप्रकाशयन्पित्रे ॥ ६ ॥

स्थविष्ठाय नमः

स्निह्यति यस्तव पुत्रे मुह्यति स न मायिकैः पुनश्शोकैः ।
द्रुह्यति यस्स तु नश्येदित्यवदत्ते महत्त्वमृषिवर्यः ॥ ७ ॥

अभुवे नमः

जेष्यति बहुतरदैत्यान् नेष्यति निजबन्धुलोकममलपदम् ।
श्रोष्यति सुविमलकीर्तीरस्येति भवद्विभूतिमृषिरूचे ॥ ८ ॥

धर्मयूपाय नमः

अमुनैव सर्वदुर्गं तरितास्थ कृतास्थमत्र तिष्ठध्वम् ।
हरिरेवेत्यनभिलपन्नित्यादि त्वामवर्णयत्स मुनिः ॥ ९ ॥

महामखाय नमः

गर्गेऽथ निर्गतेऽस्मिन् नन्दितनन्दादिनन्द्यमानस्त्वम् ।
मद्गदमुद्गतकरुणो निर्गमय श्रीमरुत्पुराधीश ॥ १० ॥

नक्षत्रनेमये नमः (४४०)

॥ इति चतुश्चत्वारिंशदशकं समाप्तम् ॥

४५. बालक्रीडावर्णनम्

(मालिनी)

अयि सबल मुरारे पाणिजानुप्रचारैः
किमपि भवनभागान् भूषयन्तौ भवन्तौ ।
चलितचरणकञ्जौ मञ्जुमञ्जीरशिञ्जा-
श्रवणकुतुकभाजौ चेरतुश्चारु वेगात् ॥ १ ॥

नक्षत्रिणे नमः

मृदु मृदु विहसन्तावुन्मिषदन्तवन्तौ
वदनपतितकेशौ दृश्यपादाब्जदेशौ ।
भुजगलितकरान्तव्यालगत्कङ्कणाङ्कौ
मतिमहरतमुच्चैः पश्यतां विश्वनृणाम् ॥ २ ॥

क्षमाय नमः

अनुसरति जनौघे कौतुकव्याकुलाक्षे arada Peetham, Sringeri

किमपि कृतनिनादं व्याहसन्तौ द्रवन्तौ ।

वलितवदनपद्मं पृष्ठतो दत्तदृष्टी
किमिव न विदधाथे कौतुकं वासुदेव ॥ ३ ॥

क्षामाय नमः

द्रुतगतिषु पतन्तावुत्थितौ लिप्तपङ्कौ
दिवि मुनिभिरपङ्कैः सस्मितं वन्द्यमानौ ।
द्रुतमथ जननीभ्यां सानुकम्पं गृहीतौ
मुहुरपि परिरब्धौ द्राग्युवां चुम्बितौ च ॥ ४ ॥

समीहनाय नमः

स्रुतकुचभरमङ्के धारयन्ती भवन्तं
तरलमति यशोदा स्तन्यदा धन्यधन्या ।
कपटपशुप मध्ये मुग्धहासाङ्कुरं ते
दशनमुकुलहृद्यं वीक्ष्य वक्रं जहर्ष ॥ ५ ॥

यज्ञाय नमः

तदनु चरणचारी दारकैः साकमारा-
न्निलयततिषु खेलन् बालचापल्यशाली ।
भवनशुकबिडालान् वत्सकांश्चानुधावन्
कथमपि कृतहासैर्गोपकैर्वारितोऽभूः ॥ ६ ॥

इज्याय नमः

हलधरसहितस्त्वं यत्र यत्रोपयातो
विवशपतितनेत्रास्तत्र तत्रैव गोप्यः ।
विगलितगृहकृत्या विस्मृतापत्यभृत्या
मुरहर मुहुरत्यन्ताकुला नित्यमासन् ॥ ७ ॥

महेज्याय नमः

प्रतिनवनवनीतं गोपिकादत्तमिच्छन्
 कलपदमुपगायन् कोमलं कापि नृत्यन् ।
 सद्ययुवतिलोकैरर्पितं सर्पिरश्वन्
 कचन नवविपक्वं दुग्धमप्यापिवस्त्वम् ॥ ८ ॥

क्रतवे नमः

मम खलु बलिगेहे याचनं जातमास्ता-
 मिह पुनरबलानामग्रतो नैव कुर्वे ।
 इति विहितमतिः किं देव सन्त्यज्य याचूजां
 दधिघृतमहरस्त्वं चारुणा चोरणेन ॥ ९ ॥

सत्राय नमः

तव दधिघृतमोषे घोषयोषाजनाना-
 मभजत हृदि रोषो नावकाशं न शोकः ।
 हृदयमपि मुषित्वा हर्षसिन्धौ न्यधास्त्वं
 स मम शमय रोगान्वातगेहाधिनाथ ॥ १० ॥

सतां गतये नमः (४५०)

॥ इति पञ्चचत्वारिंशदशकं समाप्तम् ॥

४६. विश्वरूपप्रदर्शनवर्णनम्

(वियोगिनी)

अयि देव पुरा किल त्वयि स्वयमुत्तानशये स्तनन्धये ।
 परिजृम्भणतो व्यपावृते वदने विश्वमचष्ट वल्लवी ॥ १ ॥

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

सर्वदर्शिने नमः

पुनरप्यथ बालकैः समं त्वयि लीलानिरते जगत्पते ।
फलसञ्चयवञ्चनक्रुधा तव मृद्भोजनमूचुरर्भकाः ॥ २ ॥

विमुक्तात्मने नमः

अयि ते प्रलयावधौ विभो क्षितितोयादिसमस्तभक्षिणः ।
मृदुपाशनतो रुजा भवेदिति भीता जननी चुकोप सा ॥ ३ ॥

सर्वज्ञाय नमः

अयि दुर्विनयात्मक त्वया किमु मृत्सा बत वत्स भक्षिता ।
इति मातृगिरं चिरं विभो वितथां त्वं प्रतिजज्ञिषे हसन् ॥ ४ ॥

ज्ञानायोत्तमाय नमः

अयि ते सकलैर्विनिश्चिते विमतिश्चेद्वदनं विदार्यताम् ।
इति मातृविभर्त्सितो मुखं विकसत्पद्मनिभं व्यदारयः ॥ ५ ॥

सुव्रताय नमः

अपि मृल्लवदर्शनोत्सुकां जननीं तां बहु तर्पयन्निव ।
पृथिवीं निखिलां न केवलं भुवनान्यप्यखिलान्यदीदृशः ॥ ६ ॥

सुमुखाय नमः

कुहचिद्वनमम्बुधिः क्वचित् क्वचिदभ्रं कुहचिद्रसातलम् ।
मनुजा दनुजाः क्वचित्सुरा ददृशे किं न तदा त्वदानने ॥ ७ ॥

सूक्ष्माय नमः

कलशाम्बुधिशायिनं पुनः परवैकुण्ठपदाधिवासिनम् ।
स्वपुरश्च निजार्भकात्मकं कतिधा त्वां न ददर्श सा मुखे ॥ ८ ॥

सुघोषाय नमः

विकसद्भुवने मुखोदरे ननु भूयोऽपि तथाविधाननः ।

अनया स्फुटमीक्षितो भवाननवस्थां जगतां बतातनोत् ॥ ९ ॥

सुखदाय नमः

धृततत्त्वधियं तदा क्षणं जननीं तां प्रणयेन मोहयन् ।

स्तनमम्ब दिशेत्युपासजन् भगवन्नद्भुतबाल पाहि माम् ॥ १० ॥

सुहृदे नमः (४६०)

॥ इति षड्वारिंशदशकं समाप्तम् ॥

४७. उलूखलबन्धवर्णनम्

(स्थोद्धता)

एकदा दधिविमाथकारिणीं मातरं समुपसेदिवान् भवान् ।

स्तन्यलोलुपतया निवारयन्नङ्गमेत्य पपिवान्पयोधरौ ॥ १ ॥

मनोहराय नमः

अर्धपीतकुचकुङ्गले त्वयि स्निग्धहासमधुराननाम्बुजे ।

दुग्धमीश दहने परिस्रुतं धर्तुमाशु जननी जगाम ते ॥ २ ॥

जितक्रोधाय नमः

सामिपीतरसभङ्गसङ्गतक्रोधभारपरिभूतचेतसा ।

मन्थदण्डमुपगृह्य पाटितं हन्त देव दधिभाजनं त्वया ॥ ३ ॥

वीरबाहवे नमः

उच्चलद्धनितमुच्चकैस्तदा सन्निशम्य जननी समादृता ।

त्वद्यशोविसरवद्दर्श सा सद्य एव दधि विस्तृतं क्षितौ ॥ ४ ॥

विदारणाय नमः

वेदमार्गपरिमार्गितं रुषा त्वामवीक्ष्य परिमार्गयन्त्यसौ ।
सन्ददर्श सुकृतिन्युलूखले दीयमाननवनीतमोतवे ॥ ५ ॥

स्वापनाय नमः

त्वां प्रगृह्य बत भीतिभावनाभासुराननसरोजमाशु सा ।
रोषरूषितमुखी सखीपुरो बन्धनाय रशनामुपाददे ॥ ६ ॥

स्ववशाय नमः

बन्धुमिच्छति यमेव सज्जनस्तं भवन्तमयि बन्धुमिच्छति ।
सा नियुज्य रशनागुणान्बहून् द्यङ्गुलोनमखिलं किलैक्षत ॥ ७ ॥

व्यापिने नमः

विस्मितोत्स्मितसखीजनेक्षितां स्वन्नसन्नवपुषं निरीक्ष्य ताम् ।
नित्यमुक्तवपुरप्यहो हरे बन्धमेव कृपयान्वमन्यथाः ॥ ८ ॥

नैकात्मने नमः

स्थीयतां चिरमुलूखले खलेत्यागता भवनमेव सा यदा ।
प्रागुलूखलबिलान्तरे तदा सर्पिरर्पितमदन्नवास्थिताः ॥ ९ ॥

नैककर्मकृते नमः

यद्यपाशसुगमो विभो भवान् संयतः किमु सपाशयानया ।
एवमादि दिविजैरभिष्टुतो वातनाथ परिपाहि मां गदात् ॥ १० ॥

वत्सराय नमः (४७०)

॥ इति सप्तचत्वारिंशदशकं समाप्तम् ॥

४८. यमलार्जुनभञ्जनवर्णनम् (वंशस्थम्)

मुदा सुरौघैस्त्वमुदारसम्मदैरुदीर्य दामोदर इत्यभिष्टुतः ।

मृदूदरः स्वैरमुलूखले लगन्नदूरतो द्वौ ककुभावुदैक्षथाः ॥ १ ॥

वत्सलाय नमः

कुबेरसूनुर्नलकूबराभिधः परो मणिग्रीव इति प्रथां गतः ।

महेशसेवाधिगतश्रियोन्मदौ चिरं किल त्वद्विमुखावखेलताम् ॥ २ ॥

वत्सिने नमः

सुरापगायां किल तौ मदोत्कटौ सुरापगायद्वह्युयौवतावृतौ ।

विवाससौ केलिपरौ स नारदो भवत्पदैकप्रवणो निरैक्षत ॥ ३ ॥

रत्नगर्भाय नमः

भिया प्रियालोकमुपात्तवाससं पुरो निरीक्ष्यापि मदान्धचेतसौ ।

इमौ भवद्भक्त्युपशान्तिसिद्धये मुनिर्जगौ शान्तिमृते कुतस्सुखम् ॥ ४ ॥

धनेश्वराय नमः

युवामवाप्तौ ककुभात्मतां चिरं हरिं निरीक्ष्याथ पदं स्वमाप्नुतम् ।

इतीरितौ तौ भवदीक्षणस्पृहां गतौ ब्रजान्ते ककुभौ बभूवतुः ॥ ५ ॥

धर्मगुपे नमः

अतन्द्रमिन्द्रद्रुयुगं तथाविधं समेयुषा मन्थरगामिना त्वया ।

तिरायितोलूखलरोधनिर्धुतौ चिराय जीर्णौ परिपातितौ तरू ॥ ६ ॥

धर्मकृते नमः

अभाजि शाखिद्वितयं यदा त्वया तदैव तद्गर्भतलान्निरेयुषा ।

महात्विषा यक्षयुगेन तत्क्षणादभाजि गोविन्द भवानपि स्तवैः ॥ ७ ॥

धर्मिणे नमः

इहान्यभक्तोऽपि समेष्यति क्रमाद्भवन्तमेतौ खलु रुद्रसेवकौ ।
मुनिप्रसादाद्भवदङ्घ्रिमागतौ गतौ वृणानौ खलु भक्तिमुत्तमाम् ॥ ८ ॥

सते नमः

ततस्तरूद्धारणदारुणारवप्रकम्पिसम्पातिनि गोपमण्डले ।
विलज्जितत्वज्जननीमुखेक्षिणा व्यमोक्षि नन्देन भवान्विमोक्षदः ॥ ९ ॥

असते नमः

महीरुहोर्मध्यगतो बतार्भको हरेः प्रभावादपरिक्षतोऽधुना ।
इति ब्रुवाणैर्गमितो गृहं भवान्मरुत्पुराधीश्वर पाहि मां गदात् ॥ १० ॥

क्षराय नमः (४८०)

॥ इति अष्टचत्वारिंशदशकं समाप्तम् ॥

४९. वृन्दावनगमनवर्णनम्

(उपेन्द्रवज्रा)

भवत्प्रभावाविदुरा हि गोपास्तरुप्रपातादिकमत्र गोष्ठे ।
अहेतुमुत्पातगणं विशङ्क्य प्रयातुमन्यत्र मनो वितेनुः ॥ १ ॥

अक्षराय नमः

तत्रोपनन्दाभिधगोपवर्यो जगौ भवत्प्रेरणयैव नूनम् ।
इतः प्रतीच्यां विपिनं मनोज्ञं वृन्दावनं नाम विराजतीति ॥ २ ॥

अविज्ञात्रे नमः

बृहद्वनं तत्खलु नन्दमुख्या विधाय गौष्ठीनमथ क्षणेन ।
त्वदन्वितत्वज्जननीनिविष्टगरिष्ठयानानुगता विचेलुः ॥ ३ ॥

सहस्रांशवे नमः

अनोमनोज्ञध्वनिधेनुपालीखुरप्रणादान्तरतो वधूभिः ।
भवद्विनोदालपिताक्षराणि प्रपीय नाज्ञायत मार्गदैर्घ्यम् ॥ ४ ॥

विधात्रे नमः

निरीक्ष्य वृन्दावनमीश नन्दत्प्रसूनकुन्दप्रमुखद्रुमौघम् ।
अमोदथाशशाद्वलसान्द्रलक्ष्म्या हरिन्मणीकुट्टिमपुष्टशोभम् ॥ ५ ॥

कृतलक्षणाय नमः

नवाकनिर्व्यूढनिवासभेदेष्वशेषगोपेषु सुखासितेषु ।
वनश्रियं गोपकिशोरपालीविमिश्रितः पर्यवलोकथास्त्वम् ॥ ६ ॥

गभस्तिनेमये नमः

अरालमार्गागतनिर्मलापां मरालकूजाकृतनर्मलापाम् ।
निरन्तरस्मेरसरोजवक्रां कलिन्दकन्यां समलोकयस्त्वम् ॥ ७ ॥

सत्त्वस्थाय नमः

मयूरकेकाशतलोभनीयं मयूखमालाशबलं मणीनाम् ।
विरिञ्चलोकस्पृशमुच्चश्रृङ्गैर्गिरिं च गोवर्धनमैक्षथास्त्वम् ॥ ८ ॥

सिंहाय नमः

समं ततो गोपकुमारकैस्त्वं समन्ततो यत्र वनान्तमागाः ।
ततस्ततस्तां कुटिलामपश्यः कलिन्दजां रागवतीमिवैकाम् ॥ ९ ॥

भूतमहेश्वराय नमः

तथाविधेऽस्मिन्विपिने पशव्ये समुत्सुको वत्सगणप्रचारे ।
चरन्सरामोऽथ कुमारकैस्त्वं समीरगेहाधिप पाहि रोगात् ॥ १० ॥

आदिदेवाय नमः (४९०)

॥ इति एकोनपञ्चाशत्तमदशकं समाप्तम् ॥

५०. वत्सबकासुरवधवर्णनम्

(हरिणी)

तरलमधुकृद्वन्दे वृन्दावनेऽथ मनोहरे
 पशुपशिशुभिस्साकं वत्सानुपालनलोलुपः ।
 हलधरसखो देव श्रीमन् विचेरिथ धारयन्
 गवलमुरलीवेत्रं नेत्राभिरामतनुद्युतिः ॥ १ ॥

महादेवाय नमः

विहितजगतीरक्षं लक्ष्मीकराम्बुजलालितं
 ददति चरणद्वन्द्वं वृन्दावने त्वयि पावने ।
 किमिव न बभौ सम्पत्सम्पूरितं तरुवल्लरी-
 सलिलधरणीगोत्रक्षेत्रादिकं कमलापते ॥ २ ॥

देवेशाय नमः

विलसदुलपे कान्तारान्ते समीरणशीतले
 विपुलयमुनातीरे गोवर्धनाचलमूर्धसु ।
 ललितमुरलीनादस्सञ्चारयन्खलु वात्सकं
 क्वचन दिवसे दैत्यं वत्साकृतिं त्वमुदैक्षथाः ॥ ३ ॥

देवभृद्गुरवे नमः

रभसविलसत्पुच्छं विच्छायतोऽस्य विलोकयन्
 किमपि वलितस्कन्धं रन्ध्रप्रतीक्षमुदीक्षितम् ।
 तमथ चरणे विभ्रद्विभ्रामयन्मुहुरुच्चकैः
 कुहचन महावृक्षे चिक्षेपिथ क्षतजीवितम् ॥ ४ ॥

उत्तराय नमः

निपतति महादैत्ये जात्या दुरात्मनि तत्क्षणं
 निपतनजवक्षुण्णक्षोणीरुहक्षतकानने ।
 दिवि परिमिलद्वन्दा वृन्दारकाः कुसुमोत्करैः
 शिरसि भवतो हर्षाद्वर्षन्ति नाम तदा हरे ॥ ५ ॥

गोपतये नमः

सुरभिलतमा मूर्धन्यूर्ध्वं कुतः कुसुमावली
 निपतति तवेत्युक्तो बालैः सहेलमुदैरयः ।
 झटिति दनुजक्षेपेणोर्ध्वं गतस्तरुमण्डलात्
 कुसुमनिकरस्सोऽयं नूनं समेति शनैरिति ॥ ६ ॥

गोत्रे नमः

क्वचन दिवसे भूयो भूयस्तरे परुषातपे
 तपनतनयापाथः पातुं गता भवदादयः ।
 चलितगरुतं प्रेक्षामासुर्बकं खलु विस्मृतं
 क्षितिधरगरुच्छेदे कैलासशैलमिवापरम् ॥ ७ ॥

ज्ञानगम्याय नमः

पिबति सलिलं गोपव्राते भवन्तमभिद्रुतः
 स किल निगिलन्नग्निप्रख्यं पुनर्द्रुतमुद्धमन् ।
 दलयितुमगात्तोठ्याः कोठ्या तदा तु भवान्विभो
 खलजनभिदाचुञ्चुश्चू प्रगृह्य ददार तम् ॥ ८ ॥

पुरातनाय नमः

सपदि सहजां सन्द्रष्टुं वा मृतां खलु पूतना-
 मनुजमघमप्यग्रे गत्वा प्रतीक्षितुमेव वा ।

शमननिलयं याते तस्मिन्बके सुमनोगणे

किरति सुमनोवृन्दं वृन्दावनाद्गृहमैयथाः ॥ ९ ॥

शरीरभूतभृते नमः

ललितमुरलीनादं दूरान्निशम्य वधूजनै-

स्त्वरितमुपगम्यारादारूढमोदमुदीक्षितः ।

जनितजननीनन्दानन्दस्समीरणमन्दिर-

प्रथितवसते शौरै दूरीकुरुष्व ममामयान् ॥ १० ॥

भोक्त्रे नमः (५००)

॥ इति पञ्चाशत्तमशतकं समाप्तम् ॥

५१. अघासुरवधवर्णनम्

(अतिरुचिरा)

कदाचन व्रजशिशुभिः समं भवान् वनाशने विहितमतिः प्रगेतराम् ।

समावृतो बहुतरवत्समण्डलैः सतेमनैर्निरगमदीश जेमनैः ॥ १ ॥

कपीन्द्राय नमः

विनिर्यतस्तव चरणाम्बुजद्वयादुदञ्चितं त्रिभुवनपावनं रजः ।

महर्षयः पुलकधरैः कलेवरैरुदूहिरे धृतभवदीक्षणोत्सवाः ॥ २ ॥

भूरिदक्षिणाय नमः

प्रचारयत्यविरलशाद्वले तले पशून्विभो भवति समं कुमारकैः ।

अघासुरो न्यरुणदघाय वर्तनीं भयानकः सपदि शयानकाकृतिः ॥ ३ ॥

सोमपाय नमः

महाचलप्रतिमतनोर्गुहानिभप्रसारितप्रथितमुखस्य कानने ।

मुखोदरं विहरणकौतुकाद्गताः कुमारकाः किमपि विदूरगे त्वयि ॥ ४ ॥

अमृतपाय नमः

प्रमादतः प्रविशति पन्नगोदरं कथत्तनौ पशुपकुले सवात्सके ।
 विदन्निदं त्वमपि विवेशिथ प्रभो सुहृज्जनं विशरणमाशु रक्षितुम् ॥ ५ ॥
 सोमाय नमः

गलोदरे विपुलितवर्ष्मणा त्वया महोरगे लुठति निरुद्धमारुते ।
 द्रुतं भवान्विदलितकण्ठमण्डलो विमोचयन्पशुपपशून् विनिर्ययौ ॥ ६ ॥
 पुरुजिते नमः

क्षणं दिवि त्वदुपगमार्थमास्थितं महासुरप्रभवमहो महो महत् ।
 विनिर्गते त्वयि तु निलीनमञ्जसा नभःस्थले ननृतुरथो जगुस्सुराः ॥ ७ ॥
 पुरुसत्तमाय नमः

सविस्मयैः कमलभवादिभिः सुरैरनुद्रुतस्तदनु गतः कुमारकैः ।
 दिने पुनस्तरुणदशामुपेयुषि स्वकैर्भवानतनुत भोजनोत्सवम् ॥ ८ ॥
 विनयाय नमः

विषाणिकामपि मुरलीं नितम्बके निवेशयन्कबलधरः कराम्बुजे ।
 प्रहासयन्कलवचनैः कुमारकान् बुभोजिथ त्रिदशगणैर्मुदा नुतः ॥ ९ ॥
 जयाय नमः

सुखाशनं त्विह तव गोपमण्डले मखाशनात्प्रियमिव देवमण्डले ।
 इति स्तुतस्त्रिदशवरैर्जगत्पते मरुत्पुरीनिलय गदात्प्रपाहि माम् ॥ १० ॥
 सत्यसन्धाय नमः (५१०)

॥ इति एकपञ्चाशत्तमदशकं समाप्तम् ॥

५२. वत्सापहारवर्णनम्

(वसन्ततिलका)

अन्यावतारनिकरेष्वनिरीक्षितं ते

भूमातिरेकमभिवीक्ष्य तदाघमोक्षे ।

ब्रह्मा परीक्षितुमनाः स परोक्षभावं

निन्येऽथ वत्सकगणान्प्रवितत्य मायाम् ॥ १ ॥

दाशार्हाय नमः

वत्सानवीक्ष्य विवशे पशुपोत्करे ता-

नानेतुकाम इव धातृमतानुवर्ती ।

त्वं सामिभुक्तकबलो गतवांस्तदानीं

भुक्तांस्तिरोधित सरोजभवः कुमारान् ॥ २ ॥

सात्वतां पतये नमः

वत्सायितस्तदनु गोपगणायितस्त्वं

शिक्ष्यादिभाण्डमुरलीगवलादिरूपः ।

प्राग्वद्विहृत्य विपिनेषु चिराय सायं

त्वं माययाऽथ बहुधा ब्रजमाययाथ ॥ ३ ॥

जीवाय नमः

त्वामेव शिक्ष्यगवलादिमयं दधानो

भूयस्त्वमेव पशुवत्सकबालरूपः ।

गोरूपिणीभिरपि गोपवधूमयीभि-

रासादितोऽसि जननीभिरतिप्रहर्षात् ॥ ४ ॥

विनयितासाक्षिणे नमः

जीवं हि कञ्चिदभिमानवशात्स्वकीयं

मत्वा तनूज इति रागभरं वहन्त्यः ।

आत्मानमेव तु भवन्तमवाप्य सूनुं
प्रीतिं ययुर्न कियतीं वनिताश्च गावः ॥ ५ ॥

मुकुन्दाय नमः

एवं प्रतिक्षणविजृम्भितहर्षभार-
निशेषगोपगणलालितभूरिमूर्तिम् ।
त्वामग्रजोऽपि बुबुधे किल वत्सरान्ते
ब्रह्मात्मनोरपि महान्युवयोर्विशेषः ॥ ६ ॥

अमितविक्रमाय नमः

वर्षावधौ नवपुरातनवत्सपालान्
दृष्ट्वा विवेकमसृणे द्रुहिणे विमूढे ।
प्रादीदृशः प्रतिनवान्मकुटाङ्गदादि-
भूषांश्चतुर्भुजयुजः सजलाम्बुदाभान् ॥ ७ ॥

अम्भोनिधये नमः

प्रत्येकमेव कमलापरिलालिताङ्गान्
भोगीन्द्रभोगशयनान्नयनाभिरामान् ।
लीलानिमीलितदृशः सनकादियोगि-
व्यासेवितान्कमलभूर्भवतो ददर्श ॥ ८ ॥

अनन्तात्मने नमः

नारायणाकृतिमसङ्घतमां निरीक्ष्य
सर्वत्र सेवकमपि स्वमवेक्ष्य धाता ।
मायानिमग्नहृदयो विमुमोह याव-
देको बभूविथ तदा कबलार्धपाणिः ॥ ९ ॥

महोदधिशयाय नमः

नश्यन्मदे तदनु विश्वपतिं मुहुस्त्वां

नत्वा च नूतवति धातरि धाम याते ।

पोतैः समं प्रमुदितैः प्रविशन्निकेतं

वातालयाधिप विभो परिपाहि रोगात् ॥ १० ॥

अन्तकाय नमः (५२०)

॥ इति द्विपञ्चाशत्तमदशकं समाप्तम् ॥

५३. धेनुकासुरवधवर्णनम्

(उपजातिः)

अतीत्य बाल्यं जगतां पते त्वमुपेत्य पौगण्डवयो मनोज्ञम् ।

उपेक्ष्य वत्सावनमुत्सवेन प्रावर्तथा गोगणपालनायाम् ॥ १ ॥

अजाय नमः

उपक्रमस्यानुगुणैव सेयं मरुत्पुराधीश तव प्रवृत्तिः ।

गोत्रापरित्राणकृतेऽवतीर्णस्तदेव देवारभथास्तदा यत् ॥ २ ॥

महार्हाय नमः

कदापि रामेण समं वनान्ते वनश्रियं वीक्ष्य चरन्सुखेन ।

श्रीदामनाम्नः स्वसखस्य वाचा मोदादगा धेनुककाननं त्वम् ॥ ३ ॥

स्वाभाव्याय नमः

उत्तालतालीनिवहे त्वदुक्त्या बलेन धूतेऽथ बलेन दोर्भ्याम् ।

मृदुः खरश्चाभ्यपतत्पुरस्तात् फलोत्करो धेनुकदानवोऽपि ॥ ४ ॥

जितामित्राय नमः

समुद्यतो धैनुकपालनेऽहं कथं वधं धैनुकमद्य कुर्वे ।

इतीव मत्वा ध्रुवमग्रजेन सुरौघयोद्धारमजीघनस्त्वम् ॥ ५ ॥

प्रमोदनाय नमः

तदीयभृत्यानपि जम्बुकत्वेनोपागतानग्रजसंयुतस्त्वम् ।
जम्बूफलानीव तदा निरास्थस्तालेषु खेलन्भगवन् निरास्थः ॥ ६ ॥

आनन्दाय नमः

विनिघ्नति त्वय्यथ जम्बुकौघं सनामकत्वाद्द्वरुणस्तदानीम् ।
भयाकुलो जम्बुकनामधेयं श्रुतिप्रसिद्धं व्यधितेति मन्ये ॥ ७ ॥

नन्दनाय नमः

तवावतारस्य फलं मुरारे सञ्जातमद्येति सुरैर्नुतस्त्वम् ।
सत्यं फलं जातमिहेति हासी बालैः समं तालफलान्यभुङ्क्थाः ॥ ८ ॥

नन्दाय नमः

मधुद्रवस्रुन्ति बृहन्ति तानि फलानि मेदोभरभृन्ति भुक्त्वा ।
तृप्तैश्च दृप्तैर्भवनं फलौघं वहद्विरागाः खलु बालकैस्त्वम् ॥ ९ ॥

सत्यधर्मणे नमः

हतो हतो धेनुक इत्युपेत्य फलान्यदद्विर्मधुराणि लोकैः ।
जयेति जीवेति नुतो विभो त्वं मरुत्पुराधीश्वर पाहि रोगात् ॥ १० ॥

त्रिविक्रमाय नमः (५३०)

॥ इति त्रिपञ्चाशत्तमदशकं समाप्तम् ॥

५४. कालीयमर्दनवर्णनम्

(शालिनी)

त्वत्सेवोत्कः सौभरिर्नाम पूर्वं
कालिन्धन्तद्वाद्दशब्दं तपस्यन् ।

मीनव्राते स्नेहवान्भोगलोले

ताक्षर्यं साक्षादैक्षताग्रे कदाचित् ॥ १ ॥

महर्षये कपिलाचार्याय नमः

त्वद्वाहं तं सक्षुधं तृक्षसूनुं
मीनं कञ्चिज्जक्षतं लक्षयन् सः ।
तप्तश्चित्ते शप्तवानत्र चेत्त्वं
जन्तून् भोक्ता जीवितं चापि मोक्ता ॥ २ ॥

कृतज्ञाय नमः

तस्मिन्काले कालियः क्ष्वेलदर्पात्
सर्पारातेः कल्पितं भागमश्नन् ।
तेन क्रोधात्त्वत्पदाम्भोजभाजा
पक्षक्षिप्तस्तदुरापं पयोऽगात् ॥ ३ ॥

मेदिनीपतये नमः

घोरे तस्मिन्सूरजानीरवासे
तीरे वृक्षा विक्षताः क्ष्वेलवेगात् ।
पक्षिव्राताः पेतुरभ्रे पतन्तः
कारुण्यार्द्रं त्वन्मनस्तेन जातम् ॥ ४ ॥

त्रिपदाय नमः

काले तस्मिन्नेकदा सीरपाणिं
मुक्त्वा याते यामुनं काननान्तम् ।
त्वय्युद्धामग्रीष्मभीष्मोष्मतप्ता
गोगोपाला व्यापिबन् क्ष्वेलतोयम् ॥ ५ ॥

त्रिदशाध्यक्षाय नमः

नश्यज्जीवान् विच्युतान् क्ष्मातले तान्
विश्वान् पश्यन्नच्युत त्वं दयार्द्रः ।

प्राप्योपान्तं जीवयामासिथ द्राक्
पीयूषाम्भोवर्षिभिः श्रीकटाक्षैः ॥ ६ ॥

महाशृङ्गाय नमः

किं किं जातो हर्षवर्षातिरेकः
सर्वाङ्घ्रित्युत्थिता गोपसङ्घाः ।
दृष्ट्वाऽग्रे त्वां त्वत्कृतं तद्विदन्त-
स्त्वामालिङ्गन् दृष्टनानाप्रभावाः ॥ ७ ॥

कृतान्तकृते नमः

गावश्चैवं लब्धजीवाः क्षणेन
स्फीतानन्दास्त्वां च दृष्ट्वा पुरस्तात् ।
द्रागावव्रुः सर्वतो हर्षबाष्पं
व्यामुञ्चन्त्यो मन्दमुद्यन्निनादाः ॥ ८ ॥

महावराहाय नमः

रोमाञ्चोऽयं सर्वतो नः शरीरे
भूयस्यन्तः काचिदानन्दमूर्छा ।
आश्चर्योऽयं क्ष्वेलवेगो मुकुन्दे-
त्युक्तो गोपैर्नन्दितो वन्दितोऽभूः ॥ ९ ॥

गोविन्दाय नमः

एवं भक्तान्मुक्तजीवानपि त्वं
मुग्धापाङ्गैरस्तरोगांस्तनोषि ।
तादृग्भूतस्फीतकारुण्यभूमा
रोगात्पाया वायुगेहाधिनाथ ॥ १० ॥

सुषेणाय नमः (५४०)

॥ इति चतुःपञ्चाशत्तमदशकं समाप्तम् ॥

५५. कालीयमर्दनवर्णनम्

(तोटकम्)

अथ वारिणि घोरतरं फणिनं प्रतिवारयितुं कृतधीर्भगवन् ।
द्रुतमारिथ तीरगनीपतरं विषमारुतशोषितपर्णचयम् ॥ १ ॥

कनकाङ्गदिने नमः

अधिरुह्य पदाम्बुरुहेण च तं नवपल्लवतुल्यमनोज्ञरुचा ।
हृदवारिणि दूरतरं न्यपतः परिघूर्णितघोरतरङ्गणे ॥ २ ॥

गुह्याय नमः

भुवनत्रयभारभृतो भवतो गुरुभारविकम्पिविजृम्भजला ।
परिमज्जयति स्म धनुःशतकं तटिनी झटिति स्फुटघोषवती ॥ ३ ॥

गभीराय नमः

अथ दिक्षु विदिक्षु परिक्षुभितभ्रमितोदरवारिनिनादभरैः ।
उदकादुदगादुरगाधिपतिस्त्वदुपान्तमशान्तरुषान्धमनाः ॥ ४ ॥

गहनाय नमः

फणशृङ्गसहस्रविनिस्सृमरज्वलदग्निकणोग्रविषाम्बुधरम् ।
पुरतः फणिनं समलोकयथा बहुशृङ्गिणमञ्जनशैलमिव ॥ ५ ॥

गुप्ताय नमः

ज्वलदक्षिपरिक्षरदुग्रविषश्वसनोष्मभरः स महाभुजगः ।
परिदश्य भवन्तमनन्तबलं समवेष्टयदस्फुटचेष्टमहो ॥ ६ ॥

चक्रगदाधराय नमः

अविलोक्य भवन्तमथाकुलिते तटगामिनि बालकधेनुगणे ।
ब्रजगेहतलेऽप्यनिमित्तशतं समुदीक्ष्य गता यमुनां पशुपाः ॥ ७ ॥

वेधसे नमः

अखिलेषु विभो भवदीयदशामवलोक्य जिहासुषु जीवभरम् ।
फणिवन्धनमाशु विमुच्य जवादुदगम्यत हासजुषा भवता ॥ ८ ॥

स्वाङ्गाय नमः

अधिरुह्य ततः फणिराजफणान्नृते भवता मृदुपादरुचा ।
कलशिञ्जितनूपुरमञ्जुमिलत्करकङ्कणसङ्कुलसङ्कणितम् ॥ ९ ॥

अजिताय नमः

जहृषुः पशुपास्तुतुषुर्मुनयो ववृषुः कुसुमानि सुरेन्द्रगणाः ।
त्वयि नृत्यति मारुतगेहपते परिपाहि स मां त्वमदान्तगदात् ॥ १० ॥

कृष्णाय नमः (५५०)

॥ इति पञ्चपञ्चात्तमदशकं समाप्तम् ॥

५६. भगवदनुग्रहवर्णनम् (द्रुतविलम्बितम्)

रुचिरकम्पितकुण्डलमण्डलः सुचिरमीश ननर्तिथ पन्नगे ।
अमरताडितदुन्दुभिसुन्दरं वियति गायति दैवतयौवते ॥ १ ॥

दृढाय नमः

नमति यद्यदमुष्य शिरो हरे परिविहाय तदुन्नतमुन्नतम् ।
परिमथन्पदपङ्करुहा चिरं व्यहरथाः करतालमनोहरम् ॥ २ ॥

सङ्कर्षणाय च्युताय नमः

त्वद्वभग्नविभुग्नफणागणे गलितशोणितशोणितपाथसि ।
फणिपताववसीदति सन्नतास्तदबलास्तव माधव पादयोः ॥ ३ ॥

वरुणाय नमः

अयि पुरैव चिराय परिश्रुतत्वदनुभावविलीनहृदो हि ताः ।
मुनिभिरप्यनवाप्यपथैः स्तवैर्नुनुवुरीश भवन्तमयन्त्रितम् ॥ ४ ॥

वारुणाय नमः

फणिवधूजनभक्तिविलोकनप्रविकसत्करुणाकुलचेतसा ।
फणिपतिर्भवताच्युत जीवितस्त्वयि समर्पितमूर्तिरवानमत् ॥ ५ ॥

वृक्षाय नमः

रमणकं ब्रज वारिधिमध्यगं फणिरिपुर्न करोति विरोधिताम् ।
इति भवद्वचनान्यतिमानयन् फणिपतिर्निरगादुरगैः समम् ॥ ६ ॥

पुष्कराक्षाय नमः

फणिवधूजनदत्तमणिव्रजज्वलितहारदुकूलविभूषितः ।
तटगतैः प्रमदाश्रुविमिश्रितैः समगथाः स्वजनैर्दिवसावधौ ॥ ७ ॥

महामनसे नमः

निशि पुनस्तमसा ब्रजमन्दिरं ब्रजितुमक्षम एव जनोत्करे ।
स्वपिति तत्र भवच्चरणाश्रये दवकृशानुररुन्ध समन्ततः ॥ ८ ॥

भगवते नमः

प्रबुधितानथ पालय पालयेत्युदयदार्तरवान् पशुपालकान् ।
अवितुमाशु पपाथ महानलं किमिह चित्रमयं खलु ते मुखम् ॥ ९ ॥

भगध्ने नमः

शिखिनि वर्णत एव हि पीतता परिलसत्यधुना क्रिययाऽप्यसौ ।
इति नुतः पशुपैर्मुदितैर्विभो हर हरे दुरितैः सह मे गदान् ॥ १० ॥

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

आनन्दिने नमः (५६०)

॥ इति षट्त्रिंशत्तमदशकं समाप्तम् ॥

५७. प्रलम्बासुरवधवर्णनम्

(गीती)

रामसखः कापि दिने कामद भगवन् गतो भवान्विपिनम् ।
सूनुभिरपि गोपानां धेनुभिरभिसंवृतो लसद्वेषः ॥ १ ॥

वनमालिने नमः

सन्दर्शयन्बलाय स्वैरं वृन्दावनश्रियं विमलाम् ।
काण्डीरैः सह बालैर्भाण्डीरकमागमो वटं क्रीडन् ॥ २ ॥

हलायुधाय नमः

तावत्तावकनिधनस्पृहयालुर्गोपमूर्तिरदयालुः ।
दैत्यः प्रलम्बनामा प्रलम्बबाहुं भवन्तमापेदे ॥ ३ ॥

आदित्याय नमः

जानन्नप्यविजानन्निव तेन समं निबद्धसौहार्दः ।
वटनिकटे पटुपशुपव्याबद्धं द्वन्द्वयुद्धमारब्धाः ॥ ४ ॥

ज्योतिरादित्याय नमः

गोपान्विभज्य तन्वन्सङ्घं बलभद्रकं भवत्कमपि ।
त्वद्वलभीतं दैत्यं त्वद्वलगतमन्वमन्यथा भगवन् ॥ ५ ॥

सहिष्णवे नमः

कल्पितविजेतृवहने समरे परयूथगं स्वदयिततरम् ।
श्रीदामानमघत्थाः पराजितो भक्तदासतां प्रथयन् ॥ ६ ॥

गतिसत्तमाय नमः

एवं बहुषु विभूमन् बालेषु वहत्सु वाह्यमानेषु ।
रामविजितः प्रलम्बो जहार तं दूरतो भवद्गीत्या ॥ ७ ॥

सुधन्वने नमः

त्वदूरं गमयन्तं तं दृष्ट्वा हलिनि विहितगरिमभरे ।

दैत्यः स्वरूपमागाद्यद्रूपात्स हि बलोऽपि चकितोऽभूत् ॥ ८ ॥

खण्डपरशवे नमः

उच्चतया दैत्यतनोस्त्वन्मुखमालोक्य दूरतो रामः ।

विगतभयो दृढमुष्ट्या भृशदुष्टं सपदि पिष्टवानेनम् ॥ ९ ॥

दारुणाय नमः

हत्वा दानववीरं प्राप्तं बलमालिलिङ्गिथ प्रेम्णा ।

तावन्मिलतोर्युवयोः शिरसि कृता पुष्पवृष्टिरमरगणैः ॥ १० ॥

द्रविणप्रदाय नमः (५७०)

आलम्बो भुवनानां प्रालम्बं निधनमेवमारचयन् ।

कालं विहाय सद्यो लोलम्बरुचे हरे हरेः क्लेशान् ॥ ११ ॥

॥ इति सैकं सप्तपञ्चाशत्तमदशकं समाप्तम् ॥

५८. दावाग्निमोक्षवर्णनम्

(मालिनी)

त्वयि विहरणलोले बालजालैः प्रलम्ब-

प्रमथनसविलम्बे धेनवः स्वैरचाराः ।

तृणकुतुकनिविष्टा दूरदूरं चरन्त्यः

किमपि विपिनमैषीकारख्यमीषाम्बभूवुः ॥ १ ॥

दिविस्पृशे नमः

अनधिगतनिदाघक्रौर्यवृन्दावनान्तात्

बहिरिदमुपयाताः काननं धेनवस्ताः ।

तव विरहविषण्णा ऊष्मलग्रीष्मताप-

प्रसरविसरदम्भस्याकुलाः स्तम्भमापुः ॥ २ ॥

सर्वदृग्व्यासाय नमः

तदनु सह सहायैर्दूरमन्विष्य शौरै

गलितसरणिमुञ्जारण्यसञ्जातखेदम् ।

पशुकुलमभिवीक्ष्य क्षिप्रमानेतुमारात्

त्वयि गतवति ही ही सर्वतोऽग्निर्जजृम्भे ॥ ३ ॥

वाचस्पतयेऽयोनिजाय नमः

सकलहरिति दीप्ते घोरभाङ्कारभीमे

शिखिनि विहतमार्गा अर्धदग्धा इवार्ताः ।

अहह भुवनबन्धो पाहि पाहीति सर्वे

शरणमुपगतास्त्वां तापहर्तारमेकम् ॥ ४ ॥

त्रिसाम्ने नमः

अलमलमतिभीत्या सर्वतो मील्यध्वं

दृशमिति तव वाचा मीलिताक्षेषु तेषु ।

क्व नु दवदहनोऽसौ कुत्र मुञ्जाटवी सा

सपदि ववृतिरे ते हन्त भाण्डीरदेशे ॥ ५ ॥

सामगाय नमः

जय जय तव माया केयमीशेति तेषां

नुतिभिरुदितहासो बद्धनानाविलासः ।

पुनरपि विपिनान्ते प्राचरः पाटलादि-

प्रसवनिकरमात्रग्राह्यघर्मानुभावे ॥ ६ ॥

साम्ने नमः

त्वयि विमुखमिवोचैस्तापभारं वहन्तं
 तव भजनवदन्तःपङ्कमुच्छोषयन्तम् ।
 तव भुजवदुदञ्चद्भूरितेजःप्रवाहं
 तपसमयमनैषीर्यामुनेषु स्थलेषु ॥ ७ ॥

निर्वाणाय नमः

तदनु जलदजालैस्त्वद्वपुस्तुल्यभाभि-
 र्विकसदमलविद्युत्पीतवासोविलासैः ।
 सकलभुवनभाजां हर्षदां वर्षवेलां
 क्षितिधरकुहरेषु स्वैरवासी व्यनैषीः ॥ ८ ॥

भेषजाय नमः

कुहरतलनिविष्टं त्वां गरिष्ठं गिरीन्द्रः
 शिखिकुलनवकेकाकाकुभिः स्तोत्रकारी ।
 स्फुटकुटजकदम्बस्तोमपुष्पाञ्जलिं च
 प्रविदधदनुभेजे देव गोवर्धनोऽसौ ॥ ९ ॥

भिषजे नमः

अथ शरदमुपेतां तां भवद्भक्तचेतो-
 विमलसलिलपूरां मानयन्काननेषु ।
 तृणममलवनान्ते चारु सञ्चारयन् गाः
 पवनपुरपते त्वं देहि मे देहसौख्यम् ॥ १० ॥

संन्यासकृते नमः (५८०)

५९. वेणुगानवर्णनम्

(रथोद्धता)

त्वद्वपुर्नवकलायकोमलं प्रेमदोहनमशेषमोहनम् ।

ब्रह्मतत्त्वपरचिन्मुदात्मकं वीक्ष्य सम्मुमुहुरन्वहं स्त्रियः ॥ १ ॥

शमाय नमः

मन्मथोन्मथितमानसाः क्रमात्त्वद्विलोकनरतास्ततस्ततः ।

गोपिकास्तव न सेहिरे हरे काननोपगतिमप्यहर्मुखे ॥ २ ॥

शान्ताय नमः

निर्गते भवति दत्तदृष्टयस्त्वद्गतेन मनसा मृगेक्षणाः ।

वेणुनादमुपकर्ण्य दूरतस्त्वद्विलासकथयाऽभिरेमिरे ॥ ३ ॥

निष्ठायै नमः

काननान्तमितवान्भवानपि स्निग्धपादपतले मनोरमे ।

व्यत्ययाकलितपादमास्थितः प्रत्यपूरयत वेणुनालिकाम् ॥ ४ ॥

शान्त्यै नमः

मारबाणधुतखेचरीकुलं निर्विकारपशुपक्षिमण्डलम् ।

द्रावणं च दृषदामपि प्रभो तावकं व्यजनि वेणुकूजितम् ॥ ५ ॥

परायणाय नमः

वेणुरन्ध्रतरलाङ्गुलीदलं तालसञ्चलितपादपल्लवम् ।

तत्स्थितं तव परोक्षमप्यहो संविचिन्त्य मुमुहुर्व्रजाङ्गनाः ॥ ६ ॥

शुभाङ्गाय नमः

निर्विशङ्कभवदङ्गदर्शिनीः खेचरीः खगमृगान्पशूनपि ।

त्वत्पदप्रणयि काननं च ताः धन्यधन्यमिति नन्वमानयन् ॥ ७ ॥

शान्तिदाय नमः

आपिबेयमधरामृतं कदा वेणुभुक्तरसशेषमेकदा ।

दूरतो बत कृतं दुराशयेत्याकुला मुहुरिमाः समामुहन् ॥ ८ ॥

स्रष्ट्रे नमः

प्रत्यहं च पुनरित्थमङ्गनाश्चित्तयोनिजनितादनुग्रहात् ।

बद्धरागविवशास्त्वयि प्रभो नित्यमापुरिह कृत्यमूढताम् ॥ ९ ॥

कुमुदाय नमः

रागस्तावज्जायते हि स्वभावान्मोक्षोपायो यत्नतः स्यान्न वा स्यात् ।

तासां त्वेकं तद्द्वयं लब्धमासीद्भाग्यं भाग्यं पाहि मां मारुतेश ॥ १० ॥

कुवलेशयाय नमः (५९०)

॥ इति एकोनषष्टितमदशकं समाप्तम् ॥

६०. गोपीवस्त्रापहारवर्णनम्

(वियोगिनी)

मदनातुरचेतसोऽन्वहं भवदङ्घ्रिद्वयदास्यकाम्यया ।

यमुनातटसीम्नि सैकतीं तरलाक्ष्यो गिरिजां समार्चिचन् ॥ १ ॥

गोहिताय नमः

तव नामकथारताः समं सुदृशः प्रातरुपागता नदीम् ।

उपहारशतैरपूजयन् दयितो नन्दसुतो भवेदिति ॥ २ ॥

गोपतये नमः

इति मासमुपाहितव्रतास्तरलाक्षीरभिवीक्ष्य ता भवान् ।
करुणामृदुलो नदीतटं समयासीत्तदनुग्रहेच्छया ॥ ३ ॥

गोप्त्रे नमः

नियमावसितौ निजाम्बरं तटसीमन्यवमुच्य तास्तदा ।
यमुनाजलखेलनाकुलाः पुरतस्त्वामवलोक्य लज्जिताः ॥ ४ ॥

वृषभाक्षाय नमः

त्रपया नमिताननास्वथो वनितास्वम्बरजालमन्तिके ।
निहितं परिगृह्य भूरुहो विटपं त्वं तरसाधिरूढवान् ॥ ५ ॥

वृषप्रियाय नमः

इह तावदुपेत्य नीयतां वसनं वः सुदृशो यथायथम् ।
इति नर्ममृदुस्मिते त्वयि ब्रुवति व्यामुमुहे वधूजनैः ॥ ६ ॥

अनिवर्तिने नमः

अयि जीव चिरं किशोर नस्तव दासीरवशीकरोषि किम् ।
प्रदिशाम्बरमम्बुजेक्षणेत्युदितस्त्वं स्मितमेव दत्तवान् ॥ ७ ॥

निवृत्तात्मने नमः

अधिरुह्य तटं कृताञ्जलीः परिशुद्धाः स्वगतीर्निरीक्ष्य ताः ।
वसनान्यखिलान्यनुग्रहं पुनरेवं गिरमप्यदा मुदा ॥ ८ ॥

सङ्क्षेप्त्रे नमः

विदितं ननु वो मनीषितं वदितारस्त्वह योग्यमुत्तरम् ।
यमुनापुलिने सचन्द्रिकाः क्षणदा इत्यबलास्त्वमूचिवान् ॥ ९ ॥

क्षेमकृते नमः

उपकर्ण्य भवन्मुखच्युतं मधुनिष्यन्दि वचो मृगीदृशः ।
प्रणयादयि वीक्ष्य वीक्ष्य ते वदनाब्जं शनकैर्गृहं गताः ॥ १० ॥

शिवाय नमः (६००)

इति नन्वनुगृह्य वल्लवीर्विपिनान्तेषु पुरेव सञ्चरन् ।
करुणाशिशिरो हरे हर त्वरया मे सकलामयावलिम् ॥ ११ ॥

॥ इति सैकं षष्टितमदशकं समाप्तम् ॥

६१. यज्वपत्युद्धरणवर्णनम्

(वंशस्थम्)

ततश्च वृन्दावनतोऽतिदूरतो वनं गतस्त्वं खलु गोपगोकुलैः ।
हृदन्तरे भक्ततरद्विजाङ्गनाकदम्बकानुग्रहणाग्रहं वहन् ॥ १ ॥

श्रीवत्सवक्षसे नमः

ततो निरीक्ष्याशरणे वनान्तरे किशोरलोकं क्षुधितं तृषाकुलम् ।
अदूरतो यज्ञपरान् द्विजान्प्रति व्यसर्जयो दीदिवियाचनाय तान् ॥ २ ॥

श्रीवासाय नमः

गतेष्वथो तेष्वभिधाय तेऽभिधां कुमारकेष्वोदनयाचिषु प्रभो ।
श्रुतिस्थिरा अप्यभिनिन्युरश्रुतिं न किञ्चिदूचुश्च महीसुरोत्तमाः ॥ ३ ॥

श्रीपतये नमः

अनादरात्खिन्नधियो हि बालकाः समाययुर्युक्तमिदं हि यज्वसु ।
चिरादभक्ताः खलु ते महीसुराः कथं हि भक्तं त्वयि तैः समर्प्यते ॥ ४ ॥

श्रीमतां वराय नमः

निवेदयध्वं गृहिणीजनाय मां दिशेयुरन्नं करुणाकुला इमाः ।
इति स्मितार्द्रं भवतेरिता गतास्ते दारका दारजनं ययाचिरे ॥ ५ ॥

श्रीदाय नमः

गृहीतनाम्नि त्वयि सम्भ्रमाकुलाश्चतुर्विधं भोज्यरसं प्रगृह्य ताः ।
चिरं धृतत्वत्प्रविलोकनाग्रहाः स्वकैर्निरुद्धा अपि तूर्णमाययुः ॥ ६ ॥

श्रीशाय नमः

विलोलपिञ्जं चिकुरे कपोलयोः समुल्लसत्कुण्डलमार्द्रमीक्षिते ।
निधाय बाहुं सुहृदंससीमनि स्थितं भवन्तं समलोकयन्त ताः ॥ ७ ॥

श्रीनिवासाय नमः

तदा च काचित्त्वदुपागमोद्यता गृहीतहस्ता दयितेन यज्वना ।
तदैव सञ्चिन्त्य भवन्तमञ्जसा विवेश कैवल्यमहो कृतिन्यसौ ॥ ८ ॥

श्रीनिधये नमः

आदाय भोज्यान्यनुगृह्य ताः पुनस्त्वदङ्गसङ्गस्पृहयोज्झतीर्गृहम् ।
विलोक्य यज्ञाय विसर्जयन्निमाश्चकर्थं भर्तृनपि तास्वगर्हणान् ॥ ९ ॥

श्रीविभावनाय नमः

निरूप्य दोषं निजमङ्गनाजने विलोक्य भक्तिं च पुनर्विचारिभिः ।
प्रबुद्धतत्त्वैस्त्वमभिष्टुतो द्विजैर्मरुत्पुराधीश निरुन्धि मे गदान् ॥ १० ॥

श्रीधराय नमः (६१०)

॥ इति एकषष्टितमदशकं समाप्तम् ॥

६२. इन्द्रयागविघातवर्णनम्

(शिखरिणी)

कदाचिद्गोपालान् विहितमखसम्भारविभवान्
 निरीक्ष्य त्वं शौरै मघवमदमुध्वंसितुमनाः ।
 विजानन्नप्येतान् विनयमृदु नन्दादिपशुपा-
 नपृच्छः को वायं जनक भवतामुद्यम इति ॥ १ ॥

श्रीकराय नमः

बभाषे नन्दस्त्वां सुत ननु विधेयो मघवतो
 मखो वर्षे वर्षे सुखयति स वर्षेण पृथिवीम् ।
 नृणां वर्षायत्तं निखिलमुपजीव्यं महितले
 विशेषादस्माकं तृणसलिलजीव्या हि पशवः ॥ २ ॥

श्रेयसे नमः

इति श्रुत्वा वाचं पितुरयि भवानाह सरसं
 धिगेतन्नो सत्यं मघवजनिता वृष्टिरिति यत् ।
 अदृष्टं जीवानां सृजति खलु वृष्टिं समुचितां
 महारण्ये वृक्षाः किमिव बलिमिन्द्राय ददते ॥ ३ ॥

श्रीमते नमः

इदं तावत्सत्यं यदिह पशवो नः कुलधनं
 तदाजीव्यायासौ बलिचलभर्त्रे समुचितः ।
 सुरेभ्योऽप्युत्कृष्टा ननु धरणिदेवाः क्षितितले
 ततस्तेऽप्याराध्या इति जगदिथ त्वं निजजनान् ॥ ४ ॥

लोकत्रयाश्रयाय नमः

भवद्वाचं श्रुत्वा बहुमतियुतास्तेऽपि पशुपा
 द्विजेन्द्रानर्चन्तो बलिमददुरुच्चैः क्षितिभृते ।
 व्यधुः प्रादक्षिण्यं सुभृशमनमन्नादरयुता-
 स्त्वमादः शैलात्मा बलिमखिलमाभीरपुरतः ॥ ५ ॥

स्वक्षाय नमः

अवोचश्चैवं तान्किमिह वितथं मे निगदितं
 गिरीन्द्रो नन्वेष स्वबलिमुपभुङ्क्ते स्ववपुषा ।
 अयं गोत्रो गोत्रद्विषि च कुपिते रक्षितुमलं
 समस्तानित्युक्ता जहृषुरखिला गोकुलजुषः ॥ ६ ॥

स्वङ्गाय नमः

परिप्रीता याताः खलु भवदुपेता ब्रजजुषो
 ब्रजं यावत्तावन्निजमखविभङ्गं निशमयन् ।
 भवन्तं जानन्नप्यधिकरजसाऽऽक्रान्तहृदयो
 न सेहे देवेन्द्रस्त्वदुपरचितात्मोन्नतिरपि ॥ ७ ॥

शतानन्दाय नमः

मनुष्यत्वं यातो मधुभिदपि देवेष्वविनयं
 विधत्ते चेन्नष्टस्त्रिदशसदसां कोऽपि महिमा ।
 ततश्च ध्वंसिष्ये पशुपहतकस्य श्रियमिति
 प्रवृत्तस्त्वां जेतुं स किल मघवा दुर्मदनिधिः ॥ ८ ॥

नन्दये नमः

त्वदावासं हन्तुं प्रलयजलदानम्बरभुवि
 प्रहिण्वन् विभ्राणः कुलिशमयमभ्रेभगमनः ।

प्रतस्थेऽन्यैरन्तर्दहनमरुदाद्यैर्विहसितो

भवन्माया नैव त्रिभुवनपते मोहयति कम् ॥ ९ ॥

ज्योतिर्गणेश्वराय नमः

सुरेन्द्रः क्रुद्धश्चेद्विजकरुणया शैलकृपया-

प्यनातङ्कोऽस्माकं नियत इति विश्वास्य पशुपान् ।

अहो किं नायातो गिरिभिदिति सञ्चिन्त्य निवसन्

मरुद्ग्रेहाधीश प्रणुद मुरवैरिन् मम गदान् ॥ १० ॥

विजितात्मने नमः (६२०)

॥ इति द्विषष्टितमदशकं समाप्तम् ॥

६३. गोवर्धनोद्धारणवर्णनम् (द्वुतविलम्बितम्)

दृशिशरे किल तत्क्षणमक्षतस्तनितजृम्भितकम्पितदिक्तटाः ।

सुषमया भवदङ्गतुलां गता ब्रजपदोपरि वारिधरास्त्वया ॥ १ ॥

अविधेयात्मने नमः

विपुलकरकमिश्रैस्तोयधारानिपातै-

(मालिनी श्लो० २-५)

र्दिशि दिशि पशुपानां मण्डले दण्ड्यमाने ।

कुपितहरिकृतान्नः पाहि पाहीति तेषां

वचनमजित शृण्वन्मा बिभीतेत्यभाणीः ॥ २ ॥

सत्कीर्तये नमः

कुल इह खलु गोत्रो दैवतं गोत्रशत्रो-

र्विहतिमिह स रुन्ध्यात्को नु वः संशयोऽस्मिन् ।

इति सहसितवादी देव गोवर्धनाद्रिं
 वरितमुदमुमूलो मूलतो बालदोभ्याम् ॥ ३ ॥

छिन्नसंशयाय नमः

तदनु गिरिवरस्य प्रोद्धृतस्यास्य तावत्
 सिकतिलमृदुदेशे दूरतो वारितापे ।
 परिकरपरिमिश्रान्धेनुगोपानधस्ता-
 दुपनिदधदधत्था हस्तपद्मेन शैलम् ॥ ४ ॥

उदीर्णाय नमः

भवति विधृतशैले बालिकाभिर्वयस्यै-
 रपि विहितविलासं केलिलापादिलोले ।
 सविधमिलितधेनूरैकहस्तेन कण्डू-
 यति सति पशुपालास्तोषमैषन्त सर्वे ॥ ५ ॥

सर्वतश्चक्षुषे नमः

अतिमहान् गिरिरेष तु वामके करसरोरुहि तं धरते चिरम् ।
 किमिदमद्भुतमद्रिबलं न्विति त्वदवलोकिभिराकथि गोपकैः ॥ ६ ॥

अनीशाय नमः

अहह धार्ष्ट्यममुष्य वटोर्गिरिं व्यथितबाहुरसाववरोपयेत् ।
 इति हरिस्त्वयि बद्धविगर्हणो दिवससप्तकमुग्रमवर्षयत् ॥ ७ ॥

शाश्वतस्थिराय नमः

अचलति त्वयि देव पदात्पदं गलितसर्वजले च घनोत्करे ।
 अपहृते मरुता मरुतां पतिस्त्वदभिशाङ्कितधीः समुपाद्रवत् ॥ ८ ॥

भूशयाय नमः

शममुपेयुषि वर्षभरे तदा पशुपधेनुकुले च विनिर्गते ।
भुवि विभो समुपाहितभूधरः प्रमुदितैः पशुपैः परिरेभिषे ॥ ९ ॥

भूषणाय नमः

धरणिमेव पुरा धृतवानसि क्षितिधरोद्धरणे तव कः श्रमः ।
इति नुतस्त्रिदशैः कमलापते गुरुपुरालय पालय मां गदात् ॥ १० ॥
भूतये नमः (६३०)

॥ इति त्रिषष्टितमदशकं समाप्तम् ॥

६४. गोविन्दपट्टाभिषेकवर्णनम् (उपजातिः)

आलोक्य शैलोद्धरणादिरूपं प्रभावमुच्चैस्तव गोपलोकाः ।
विश्वेश्वरं त्वामभिमत्य विश्वे नन्दं भवज्जातकमन्वपृच्छन् ॥ १ ॥

विशोकाय नमः

गर्गोदितो निर्गदितो निजाय वर्गाय तातेन तव प्रभावः ।
पूर्वाधिकस्त्वय्यनुराग एषामैधिष्ट तावद्बहुमानभारः ॥ २ ॥

शोकनाशनाय नमः

ततोऽवमानोदिततत्त्वबोधः सुराधिराजः सह दिव्यगव्या ।
उपेत्य तुष्टाव स नष्टगर्वः स्पृष्ट्वा पदाब्जं मणिमौलिना ते ॥ ३ ॥

अर्चिष्मते नमः

स्नेहस्त्रुतैस्त्वां सुरभिः पयोभिर्गोविन्दनामाङ्कितमभ्यषिञ्चत् ।
ऐरावतोपाहृतदिव्यगङ्गापाथोभिरिन्द्रोऽपि च जातहर्षः ॥ ४ ॥

अर्चिताय नमः

जगत्त्रयेशे त्वयि गोकुलेशे तथाऽभिषिक्ते सति गोपवाटः ।
नाकेऽपि वैकुण्ठपदेऽप्यलभ्यां श्रियं प्रपेदे भवतः प्रभावात् ॥ ५ ॥

कुम्भाय नमः

कदाचिदन्तर्यमुनं प्रभाते स्नायन् पिता वारुणपूरुषेण ।
नीतस्तमानेतुमगाः पुरीं त्वं तां वारुणीं कारणमर्त्यरूपः ॥ ६ ॥

विशुद्धात्मने नमः

ससम्भ्रमं तेन जलाधिपेन प्रपूजितस्त्वं प्रतिगृह्य तातम् ।
उपागतस्तक्षणमात्मगेहं पिताऽवदत्तच्चरितं निजेभ्यः ॥ ७ ॥

विशोधनाय नमः

हरिं विनिश्चित्य भवन्तमेतान् भवत्पदालोकनबद्धतृष्णान् ।
निरीक्ष्य विष्णो परमं पदं तदुरापमन्यैस्त्वमदीदृशस्तान् ॥ ८ ॥

अनिरुद्धाय नमः

स्फुरत्परानन्दरसप्रवाहप्रपूर्णाकैवल्यमहापयोधौ ।
चिरं निमग्नाः खलु गोपसङ्घास्त्वयैव भूमन् पुनरुद्धृतास्ते ॥ ९ ॥

अप्रतिरथाय नमः

करबदरवदेवं देव कुत्रावतारे
निजपदमनवाप्यं दर्शितं भक्तिभाजाम् ।
तदिह पशुपरूपी त्वं हि साक्षात्परात्मा
पवनपुरनिवासिन् पाहि मामामयेभ्यः ॥ १० ॥

प्रद्युम्नाय नमः (६४०)

६५. रासक्रीडायां गोपीनां भगवत्समीपागमनवर्णनम्

(वसन्ततिलका)

गोपीजनाय कथितं नियमावसाने

मारोत्सवं त्वमथ साधयितुं प्रवृत्तः ।

सान्द्रेण चान्द्रमहसा शिशिरीकृताशे

प्रापूरयो मुरलिकां यमुनावनान्ते ॥ १ ॥

अमितविक्रमाय नमः

सम्मूर्च्छनाभिरुदितस्वरमण्डलाभिः

सम्मूर्च्छयन्तमखिलं भुवनान्तरालम् ।

त्वद्वेणुनादमुपकर्ण्य विभो तरुण्य-

स्तत्तादृशं कमपि चित्तविमोहमापुः ॥ २ ॥

कालनेमिनिघ्ने नमः

ता गेहकृत्यनिरतास्तनयप्रसक्ताः

कान्तोपसेवनपराश्च सरोरुहाक्ष्यः ।

सर्वं विसृज्य मुरलीरवमोहितास्ते

कान्तारदेशमयि कान्ततनो समेताः ॥ ३ ॥

वीराय नमः

काश्चिन्निजाङ्गपरिभूषणमादधाना

वेणुप्रणादमुपकर्ण्य कृतार्धभूषाः ।

त्वामागता ननु तथैव विभूषिताभ्य-

स्ता एव संरुरुचिरे तव लोचनाय ॥ ४ ॥

शौरये नमः

हारं नितम्बभुवि काचन धारयन्ती
 काञ्चीं च कण्ठभुवि देव समागता त्वाम् ।
 हारित्वमात्मजघनस्य मुकुन्द तुभ्यं
 व्यक्तं बभाष इव मुग्धमुखी विशेषात् ॥ ५ ॥

शूरजनेश्वराय नमः

काचित्कुचे पुनरसज्जितकञ्चुलीका
 व्यामोहतः परवधूभिरलक्ष्यमाणा ।
 त्वामाययौ निरुपमप्रणयातिभार-
 राज्याभिषेकविधये कलशीधरेव ॥ ६ ॥

त्रिलोकात्मने नमः

काश्चिद्गृहात्किल निरेतुमपारयन्त्य-
 स्त्वामेव देव हृदये सुदृढं विभाव्य ।
 देहं विधूय परचित्सुखरूपमेकं
 त्वामाविशन्परमिमा ननु धन्यधन्याः ॥ ७ ॥

त्रिलोकेशाय नमः

जारात्मना न परमात्मतया स्मरन्त्यो
 नार्यो गताः परमहंसगतिं क्षणेन ।
 तत्त्वां प्रकाशपरमात्मतनुं कथञ्चि-
 च्चित्ते वहन्नमृतमश्रममश्रुवीय ॥ ८ ॥

केशवाय नमः

अभ्यागताभिरभितो ब्रजसुन्दरीभि-
 र्मुग्धस्मितार्द्रवदनः करुणावलोकी ।

निस्सीमकान्तिजलधिस्त्वमवेक्ष्यमाणो

विश्वैकहृद्य हर मे परमेश रोगान् ॥ ९ ॥

केशिघ्ने नमः

हरये नमः (६५०)

॥ इति पञ्चषष्टितमदशकं समाप्तम् ॥

६६. रासक्रीडायां भगवत्कृतधर्मोपदेशवर्णनं

विहारवर्णनं च

(गीती)

उपयातानां सुदृशां कुसुमायुधबाणपातविवशानाम् ।

अभिवाञ्छितं विधातुं कृतमतिरपि ता जगाथ वाममिव ॥ १ ॥

कामदेवाय नमः

गगनगतं मुनिनिवहं श्रावयितुं जगिथ कुलवधूधर्मम् ।

धर्म्यं खलु ते वचनं कर्म तु नो निर्मलस्य विश्वास्यम् ॥ २ ॥

कामपालाय नमः

आकर्ण्य ते प्रतीपां वाणीमेणीदृशः परं दीनाः ।

मा मा करुणासिन्धो परित्यजेत्यतिचिरं विलेपुस्ताः ॥ ३ ॥

कामिने नमः

तासां रुदितैर्लपितैः करुणाकुलमानसो मुरारे त्वम् ।

ताभिः समं प्रवृत्तो यमुनापुलिनेषु काममभिरन्तुम् ॥ ४ ॥

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

कान्ताय नमः

चन्द्रकरस्यन्दलसत्सुन्दरयमुनातटान्तवीथीषु ।
गोपीजनोत्तरीयैरापादितसंस्तरो न्यषीदस्त्वम् ॥ ५ ॥

कृतागमाय नमः

सुमधुरनर्मालपनैः करसङ्ग्रहणैश्च चुम्बनोल्लासैः ।
गाढालिङ्गनसङ्गैस्त्वमङ्गनालोकमाकुलीचकृषे ॥ ६ ॥

अनिर्देश्यवपुषे नमः

वासोहरणदिने यद्वासोहरणं प्रतिश्रुतं तासाम् ।
तदपि विभो रसविवशस्वान्तानां कान्तसुभ्रुवामदधाः ॥ ७ ॥

विष्णवे नमः

कन्दलितधर्मलेशं कुन्दमृदुस्मेरवक्रपाथोजम् ।
नन्दसुत त्वां त्रिजगत्सुन्दरमुपगूह्य नन्दिता बालाः ॥ ८ ॥

वीराय नमः

विरहेष्वङ्गारमयः शृङ्गारमयश्च सङ्गमेऽपि त्वम् ।
नितरामङ्गारमयस्तत्र पुनः सङ्गमेऽपि चित्रमिदम् ॥ ९ ॥

अनन्ताय नमः

राधातुङ्गपयोधरसाधुपरीरम्भलोलुपात्मानम् ।
आराधये भवन्तं पवनपुराधीश शमय सकलगदान् ॥ १० ॥

धनञ्जयाय नमः (६६०)

॥ इति षड्विंशतमदशकं समाप्तम् ॥

६७. रासक्रीडायां भगवतस्तिरोधानादिवर्णनम्

(उपेन्द्रवज्रा श्लो० १-२, उपजातिः ३, उपेन्द्रवज्रा ४,
उपजातिः ५-६, उपेन्द्रवज्रा ७-८, उपजातिः ९, इन्द्रवज्रा १०)

स्फुरत्परानन्दरसात्मकेन त्वया समासादितभोगलीलाः ।

असीममानन्दभरं प्रपन्ना महान्तमापुर्मदमम्बुजाक्ष्यः ॥ १ ॥

ब्रह्मण्याय नमः

निलीयतेऽसौ मयि मय्यमायं रमापतिर्विश्वमनोभिरामः ।

इति स्म सर्वाः कलिताभिमाना निरीक्ष्य गोविन्द तिरोहितोऽभूः ॥ २ ॥

ब्रह्मकृते नमः

राधाभिधां तावदजातगर्वामतिप्रियां गोपवधूं मुरारे ।

भवानुपादाय गतो विदूरं तया सह स्वैरविहारकारी ॥ ३ ॥

ब्रह्मणे नमः

तिरोहितेऽथ त्वयि जाततापाः समं समेताः कमलायताक्ष्यः ।

वने वने त्वां परिमार्गयन्त्यो विषादमापुर्भगवन्नपारम् ॥ ४ ॥

ब्रह्मणे नमः

हा चूत हा चम्पक कर्णिकार हा मल्लिके मालति बालवल्ल्यः ।

किं वीक्षितो नो हृदयैकचोर इत्यादि तास्त्वत्प्रवणा विलेपुः ॥ ५ ॥

ब्रह्मविवर्धनाय नमः

निरीक्षितोऽयं सखि पङ्कजाक्षः पुरो ममेत्याकुलमालपन्ती ।

त्वां भावनाचक्षुषि वीक्ष्य काचित्तापं सखीनां द्विगुणीचकार ॥ ६ ॥

ब्रह्मविदे नमः

त्वदात्मिकास्ता यमुनातटान्ते तवानुचक्रुः किल चेष्टितानि ।
विचित्य भूयोऽपि तथैव मानात्त्वया वियुक्तां ददृशुश्च राधाम् ॥ ७ ॥

ब्राह्मणाय नमः

ततः समं ता विपिने समन्तात्तमोवतारावधि मार्गयन्त्यः ।
पुनर्विमिश्रा यमुनातटान्ते भृशं विलेपुश्च जगुर्गुणांस्ते ॥ ८ ॥

ब्रह्मिणे नमः

तथा व्यथासङ्कुलमानसानां ब्रजाङ्गनानां करुणैकसिन्धो ।
जगत्त्रयीमोहनमोहनात्मा त्वं प्रादुरासीरयि मन्दहासी ॥ ९ ॥

ब्रह्मज्ञाय नमः

सन्दिग्धसन्दर्शनमात्मकान्तं त्वां वीक्ष्य तन्व्यस्सहसा तदानीम् ।
किं किं न चक्रुः प्रमदातिभारात्स त्वं गदात्पालय मारुतेश ॥ १० ॥

ब्राह्मणप्रियाय नमः (६७०)

॥ इति सप्तषष्टितमदशकं समाप्तम् ॥

६८. रासक्रीडायां गोपीनां भगवत्समागमादिवर्णनम्

(सम्मता)

तव विलोकनाद्गोपिकाजनाः प्रमदसङ्कुलाः पङ्कजेक्षण ।
अमृतधारया सम्भृता इव स्तिमिततां दधुस्त्वत्पुरोगताः ॥ १ ॥

महाक्रमाय नमः

तदनु काचन त्वत्कराम्बुजं सपदि गृह्णीति निर्विशङ्कितम् ।
घनपयोधरे संविधाय सा पुलकसंवृता तस्थुषी चिरम् ॥ २ ॥

महाकर्मणे नमः

तव विभो पुरा कोमलं भुजं निजगलान्तरे पर्यवेष्टयत् ।
गलसमुद्गतं प्राणमारुतं प्रतिनिरुन्धतीवातिहर्षुला ॥ ३ ॥

महातेजसे नमः

अपगतत्रपा कापि कामिनी तव मुखाम्बुजात्पूगचर्वितम् ।
प्रतिगृह्य तद्ब्रह्मपङ्कजे निदधती गता पूर्णकामताम् ॥ ४ ॥

महोरगाय नमः

विकरुणो वने संविहाय मामपगतोऽसि का त्वामिह स्पृशेत् ।
इति सरोषया तावदेकया सजललोचनं वीक्षितो भवान् ॥ ५ ॥

महाक्रतवे नमः

इति मुदाकुलैर्वल्लवीजनैः सममुपागतो यामुने तटे ।
मृदुकुचाम्बरैः कल्पितासने घुसृणभासुरे पर्यशोभथाः ॥ ६ ॥

महायज्वने नमः

कतिविधा कृपा केऽपि सर्वतो धृतदयोदयाः केचिदाश्रिते ।
कतिचिदीदृशा मादृशेष्वपीत्यभिहितो भवान्वल्लवीजनैः ॥ ७ ॥

महायज्ञाय नमः

अयि कुमारिका नैव शङ्क्यतां कठिनता मयि प्रेमकातरे ।
मयि तु चेतसो वोऽनुवृत्तये कृतमिदं मयेत्यूचिवान्भवान् ॥ ८ ॥

महाहविषे नमः

अयि निशम्यतां जीववल्लभाः प्रियतमो जनो नेदृशो मम ।
तदिह रम्यतां रम्ययामिनीष्वनुपरोधमित्यालपो विभो ॥ ९ ॥

स्तव्याय नमः

इति गिराधिकं मोदमेदुरैर्ब्रजवधूजनैः साकमारमन् ।

कलितकौतुको रासखेलने गुरुपुरीपते पाहि मां गदात् ॥ १० ॥

स्तवप्रियाय नमः (६८०)

॥ इति अष्टषष्टितमदशकं समाप्तम् ॥

६९. रासक्रीडावर्णनम्

(कुसुममञ्जरी)

केशपाशधृतपिञ्जिकावितति सञ्चलन्मकरकुण्डलं

हारजालवनमालिकाललितमङ्गरागधनसौरभम् ।

पीतचेलधृतकाञ्चिकाञ्चितमुदञ्चदंशुमणिनूपुरं

रासकेलिपरिभूषितं तव हि रूपमीश कलयामहे ॥ १ ॥

स्तोत्राय नमः

तावदेव कृतमण्डने कलितकञ्चुलीककुचमण्डले

गण्डलोलमणिकुण्डले युवतिमण्डलेऽथ परिमण्डले ।

अन्तरा सकलसुन्दरीयुगलमिन्दिरारमण सञ्चरन्

मञ्जुलां तदनु रासकेलिमयि कञ्जनाभ समुपादधाः ॥ २ ॥

स्तुतये नमः

वासुदेव तव भासमानमिह रासकेलिरससौरभं

दूरतोऽपि खलु नारदागदितमाकलय्य कुतुकाकुलाः ।

वेषभूषणविलासपेशलविलासिनीशतसमावृता

नाकतो युगपदागता वियति वेगतोऽथ सुरमण्डली ॥ ३ ॥

स्तोत्रे नमः

वेणुनादकृततानदानकलगानरागगतियोजना-

लोभनीयमृदुपादपातकृततालमेलनमनोहरम् ।

पाणिसङ्कणितकङ्कणं च मुहुरंसलम्बितकराम्बुजं

श्रोणिबिम्बचलदम्बरं भजत रासकेलिरसडम्बरम् ॥ ४ ॥

रणप्रियाय नमः

श्रद्धया विरचितानुगानकृततारतारमधुरस्वरे

नर्तनेऽथ ललिताङ्गहारलुलिताङ्गहारमणिभूषणे ।

सम्मदेन कृतपुष्पवर्षमलमुन्मिषद्विविषदां कुलं

चिन्मये त्वयि निलीयमानमिव सम्मुमोह सवधूकुलम् ॥ ५ ॥

पूर्णाय नमः

स्विन्नसन्नतनुवल्लरी तदनु काऽपि नाम पशुपाङ्गना

कान्तमंसमवलम्बते स्म तव तान्तिभारमुकुलेक्षणा ।

काचिदाचलितकुन्तला नवपटीरसारनवसौरभं

वञ्चनेन तव सञ्चुचुम्ब भुजमञ्चितोरुपुलकाङ्कुरम् ॥ ६ ॥

पूरयित्रे नमः

काऽपि गण्डभुवि सन्निधाय निजगण्डमाकुलितकुण्डलं

पुण्यपूरनिधिरन्ववाप तव पूगचर्वितरसामृतम् ।

इन्दिराविहृतिमन्दिरं भुवनसुन्दरं हि नटनान्तरे

त्वामवाप्य दधुरङ्गनाः किमु न सम्मदोन्मददशान्तरम् ॥ ७ ॥

पुण्याय नमः

गानमीश विरतं क्रमेण किल वाद्यमेलनमुपारतं

ब्रह्मसम्मदरसाकुलाः सदसि केवलं ननृतुरङ्गनाः ।

नाविदन्नपि च नीविकां किमपि कुन्तलीमपि च कञ्चुलीं
ज्योतिषामपि कदम्बकं दिवि विलम्बितं किमपरं ब्रुवे ॥ ८ ॥

पुण्यकीर्तये नमः

मोदसीम्नि भुवनं विलाप्य विहृतिं समाप्य च ततो विभो
केलिसम्मृदितनिर्मलाङ्गनवघर्मलेशसुभगात्मनाम् ।
मन्मथासहनचेतसां पशुपयोषितां सुकृतचोदित-
स्तावदाकलितमूर्तिरादधित्य मारवीरपरमोत्सवान् ॥ ९ ॥

अनामयाय नमः

केलिभेदपरिलोलिताभिरतिलालिताभिरबलालिभिः
स्वैरमीश ननु सूरजापयसि चारु नाम विहृतिं व्यधाः ।
काननेऽपि च विसारिशीतलकिशोरमारुतमनोहरे
सूनसौरभमये विलेसिथ विलासिनीशतविमोहनम् ॥ १० ॥

मनोजवाय नमः (६९०)

कामिनीरिति हि यामिनीषु खलु कामनीयकनिधे भवान्
पूर्णसम्मदरसार्णवं कमपि योगिगम्यमनुभावयन् ।
ब्रह्मशङ्करमुखानपीह पशुपाङ्गनासु बहुमानयन्
भक्तलोकगमनीयरूप कमनीय कृष्ण परिपाहि माम् ॥ ११ ॥

॥ इति एकोनसप्ततितमदशकं समाप्तम् ॥

७०. सुदर्शनशापमोक्षादिवर्णनम्

(पृथ्वी)

इति त्वयि रसाकुलं रमितवल्लभे वल्लवाः

कदापि पुनरम्बिकाकमितुरम्बिकाकानने ।

समेत्य भवता समं निशि निषेव्य दिव्योत्सवं
सुखं सुषुपुरग्रसीद्व्रजपमुग्रनागस्तदा ॥ १ ॥

तीर्थकराय नमः

समुन्मुखमथोल्मुकैरभिहतेऽपि तस्मिन्बला-
दमुञ्चति भवत्पदे न्यपति पाहि पाहीति तैः ।
तदा खलु पदा भवान्समुपगम्य पस्पर्शं तं
बभौ स च निजां तनुं समुपसाद्य वैद्याधरीम् ॥ २ ॥

वसुरेतसे नमः

सुदर्शनधर प्रभो ननु सुदर्शनारख्योऽस्म्यहं
मुनीन्कचिदपाहसं त इह मां व्यधुर्वाहसम् ।
भवत्पदसमर्पणादमलतां गतोऽस्मीत्यसौ
स्तुवन्निजपदं ययौ व्रजपदं च गोपा मुदा ॥ ३ ॥

वसुप्रदाय नमः

॥ शङ्खचूडवधः ॥

कदापि खलु सीरिणा विहरति त्वयि स्त्रीजनै-
र्जहार धनदानुगः स किल शङ्खचूडोऽबलाः ।
अतिद्रुतमनुद्रुतस्तमथ मुक्तनारीजनं
रुरोजिथ शिरोमणिं हलभृते च तस्याददाः ॥ ४ ॥

वसुप्रदाय नमः

दिनेषु च सुहृज्जनैः सह वनेषु लीलापरं
मनोभवमनोहरं रसितवेणुनादामृतम् ।
भवन्तममरीदृशाममृतपारणादायिनं
विचिन्त्य किमु नालपन् विरहतापिता गोपिकाः ॥ ५ ॥

वासुदेवाय नमः

॥ अरिष्टासुरवधः ॥

भोजराजभृतकस्त्वथ कश्चित्कष्टदुष्टपथदृष्टिररिष्टः । (स्वागता)
निष्ठुराकृतिरपष्टुनिनादस्तिष्ठते स्म भवते वृषरूपी ॥ ६ ॥

वसवे नमः

शाकरोऽथ जगतीधृतिहारी मूर्तिमेष बृहतीं प्रदधानः ।
पङ्क्तिमाशु परिघूर्ण्य पशूनां छन्दसां निधिमवाप भवन्तम् ॥ ७ ॥

वसुमनसे नमः

तुङ्गशृङ्गमुखमाश्रुभियन्तं सङ्गृहय्य रभसादभियं तम् ।
भद्ररूपमपि दैत्यमभद्रं मर्दयन्नमदयः सुरलोकम् ॥ ८ ॥

हविषे नमः

चित्रमद्य भगवन् वृषघातात्सुस्थिराऽजनि वृषस्थितिरुर्व्याम् ।
वर्धते च वृषचेतसि भूयान्मोद इत्यभिनुतोऽसि सुरैस्त्वम् ॥ ९ ॥

सद्गतये नमः

औक्षकाणि परिधावत दूरं वीक्ष्यतामयमिहोक्षविभेदी ।
इत्थमात्तहसितैः सह गोपैर्गैहगस्त्वमव वातपुरेश ॥ १० ॥

सत्कृतये नमः (७००)

॥ इति सप्ततितमदशकं समाप्तम् ॥

७१. केशिव्योमवधवर्णनम्

(इन्द्रवज्रा श्लो० १,५,७, उपजातिः २-४,६,८-१०)

॥ केशिवधः ॥

यत्नेषु सर्वेष्वपि नावकेशी केशी स भोजेशितुरिष्टबन्धुः ।

त्वं सिन्धुजावाप्य इतीव मत्वा सम्प्राप्तवान्सिन्धुजवाजिरूपः ॥ १ ॥

सत्तायै नमः

गन्धर्वतामेष गतोऽपि रूक्षैर्नादैः समुद्वेजितसर्वलोकः ।

भवद्विलोकावधि गोपवाटीं प्रमर्द्य पापः पुनरापतत्त्वाम् ॥ २ ॥

सद्भूतये नमः

ताक्ष्यार्पिताङ्घ्रिस्तव ताक्ष्य एष चिक्षेप वक्षोभुवि नाम पादम् ।

भृगोः पदाघातकथां निशम्य स्वेनापि शक्यं तदितीव मोहात् ॥ ३ ॥

सत्परायणाय नमः

प्रवञ्चयन्नस्य खुराञ्चलं द्रागमुं च चिक्षेपिथ दूरदूरम् ।

सम्मूर्च्छितोऽपि ह्यतिमूर्च्छितेन क्रोधोष्मणा खादितुमाद्रुतस्त्वाम् ॥ ४ ॥

शूरसेनाय नमः

त्वं वाहदण्डे कृतधीश्च बाहादण्डं न्यधास्तस्य मुखे तदानीम् ।

तद्वृद्धिरुद्धश्वसनो गतासुः सप्तीभवन्नप्ययमैक्यमागात् ॥ ५ ॥

यदुश्रेष्ठाय नमः

आलम्भमात्रेण पशोः सुराणां प्रसादके नून इवाश्वमेधे ।

कृते त्वया हर्षवशात्सुरेन्द्रास्त्वां तुष्टुवुः केशवनामधेयम् ॥ ६ ॥

सन्निवासाय नमः

कंसाय ते शौरिसुतत्वमुक्त्वा तं तद्वधोत्कं प्रतिरुध्य वाचा ।
प्राप्तेन केशिक्षपणावसाने श्रीनारदेन त्वमभिष्टुतोऽभूः ॥ ७ ॥

सुयामुनाय नमः

॥ व्योमासुरघः ॥

कदापि गोपैः सह काननान्ते निलायनक्रीडनलोलुपं त्वाम् ।
मयात्मजः प्राप दुरन्तमायो व्योमाभिधो व्योमचरोपरोधी ॥ ८ ॥

भूतावासाय नमः

स चोरपालायितवल्लवेषु चोरायितो गोपशिशून्यशूंश्च ।
गुहासु कृत्वा पिदधे शिलाभिस्त्वया च बुद्ध्वा परिमर्दितोऽभूत् ॥ ९ ॥

वासुदेवाय नमः

एवंविधैश्चाद्भुतकेलिभेदैरानन्दमूर्छामतुलां व्रजस्य ।
पदे पदे नूतनयन्नसीमां परात्मरूपिन् पवनेश पायाः ॥ १० ॥

सर्वासुनिलयाय नमः (७१०)

॥ इति एकसप्ततितमदशकं समाप्तम् ॥

७२. अक्रूरस्य गोकुलयात्रावर्णनम् (वसन्ततिलका)

कंसोऽथ नारदगिरा व्रजवासिनं त्वा-
माकर्ण्य दीर्णहृदयः स हि गान्दिनेयम् ।
आहूय कार्मुकमखच्छलतो भवन्त-
मानेतुमेनमहिनोदहिनाथशायिन् ॥ १ ॥

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

अनलाय नमः

अक्रूर एष भवदङ्घ्रिपरश्विराय
 त्वद्दर्शनाक्षममनाः क्षितिपालभीत्या ।
 तस्याज्ञयैव पुनरीक्षितुमुद्यतस्त्वा-
 मानन्दभारमतिभूरितरं बभार ॥ २ ॥

दर्पघ्ने नमः

सोऽयं रथेन सुकृती भवतो निवासं
 गच्छन्मनोरथगणांस्त्वयि धार्यमाणान् ।
 आस्वादयन्मुहुरपायभयेन दैवं
 सम्प्रार्थयन्पथि न किञ्चिदपि व्यजानात् ॥ ३ ॥

दर्पदाय नमः

द्रक्ष्यामि वेदशतगीतगार्तिं पुमांसं
 स्पृक्ष्यामि किंस्विदपि नाम परिष्वजेयम् ।
 किं वक्ष्यते स खलु मां क्व नु वीक्षितः स्या-
 दित्थं निनाय स भवन्मयमेव मार्गम् ॥ ४ ॥

दृष्टाय नमः

भूयः क्रमादभिविशन्भवदङ्घ्रिपूतं
 वृन्दावनं हरविरिञ्चसुराभिवन्द्यम् ।
 आनन्दमग्न इव लग्न इव प्रमोहे
 किं किं दशान्तरमवाप न पङ्कजाक्ष ॥ ५ ॥

दुर्धराय नमः

पश्यन्नवन्दत भवद्विहृतिस्थलानि
 पांसुष्ववेष्टत भवच्चरणाङ्कितेषु ।

किं ब्रूमहे बहुजना हि तदापि जाता
एवं तु भक्तिरला विरलाः परात्मन् ॥ ६ ॥

अपराजिताय नमः

सायं स गोपभवनानि भवच्चरित्र-
गीतामृतप्रसृतकर्णरसायनानि ।
पश्यन्प्रमोदसरिदेव किलोह्यमानो
गच्छन्भवद्भवनसन्निधिमन्वयासीत् ॥ ७ ॥

विश्वमूर्तये नमः

तावद्दर्शं पशुदोहविलोकलोलं
भक्तोत्तमागतिमिव प्रतिपालयन्तम् ।
भूमन् भवन्तमयमग्रजवन्तमन्त-
र्ब्रह्मानुभूतिरससिन्धुमिवोद्वमन्तम् ॥ ८ ॥

महामूर्तये नमः

सायन्तनाप्लवविशेषविविक्तगात्रौ
द्वौ पीतनीलरुचिराम्बरलोभनीयौ ।
नातिप्रपञ्चधृतभूषणचारुवेषौ
मन्दस्मितार्द्रवदनौ स युवां ददर्श ॥ ९ ॥

दीप्तमूर्तये नमः

दूराद्रथात्समवरुह्य नमन्तमेन-
मुत्थाप्य भक्तकुलमौलिमथोपगूहन् ।
हर्षान्मिताक्षरगिरा कुशलानुयोगी
पाणिं प्रगृह्य सबलोऽथ गृहं निनेथ ॥ १० ॥

अमूर्तिमते नमः (७२०)

नन्देन साकममितादरमर्चयित्वा
 तं यादवं तदुदितां निशमय्य वार्ताम् ।
 गोपेषु भूपतिनिदेशकथां निवेद्य
 नानाकथाभिरिह तेन निशामनैषीः ॥ ११ ॥

चन्द्रागृहे किमुत चन्द्रभगागृहे नु
 राधागृहे नु भवने किमु मैत्रविन्दे ।
 धूर्तो विलम्बत इति प्रमदाभिरुच्चै-
 राशङ्कितो निशि मरुत्पुरनाथ पायाः ॥ १२ ॥

॥ इति सद्विकं द्विसप्ततितमदशकं समाप्तम् ॥

७३. भगवतो मथुराप्रस्थानवर्णनम्

(वसन्तमालिका)

निशमय्य तवाथ यानवार्तां भृशमार्ताः पशुपालबालिकास्ताः ।
 किमिदं किमिदं कथञ्चितीमाः समवेताः परिदेवितान्यकुर्वन् ॥ १ ॥
 अनेकमूर्तये नमः

करुणानिधिरेष नन्दसूनुः कथमस्मान्विसृजेदनन्यनाथाः ।
 वत नः किमु दैवमेवमासीदिति तास्त्वद्गतमानसा विलेपुः ॥ २ ॥
 अव्यक्ताय नमः

चरमप्रहरे प्रतिष्ठमानः सह पित्रा निजमित्रमण्डलैश्च ।
 परितापभरं नितम्बिनीनां शमयिष्यन् व्यमुचस्सखायमेकम् ॥ ३ ॥
 शतमूर्तये नमः

अचिरादुपयामि सन्निधिं वो भविता साधु मयैव सङ्गमश्रीः ।
अमृताम्बुनिधौ निमज्जयिष्ये द्रुतमित्याश्वसिता वधूरकार्षीः ॥ ४ ॥

शताननाय नमः

सविषादभरं सयाञ्जमुच्चैरतिदूरं वनिताभिरीक्ष्यमाणः ।
मृदु तद्दिशि पातयन्नपाङ्गान् सबलोऽक्रूररथेन निर्गतोऽभूः ॥ ५ ॥

एकस्मै नमः

अनसा बहुलेन वल्लवानां मनसा चानुगतोऽथ वल्लभानाम् ।
वनमार्तमृगं विषण्णवृक्षं समतीतो यमुनातटीमयासीः ॥ ६ ॥

नैकस्मै नमः

नियमाय निमज्ज्य वारिणि त्वामभिवीक्ष्याथ रथेऽपि गान्दिनेयः ।
विवशोऽजनि किञ्चिदं विभोस्ते ननु चित्रं त्ववलोकनं समन्तात् ॥ ७ ॥

सवाय नमः

पुनरेष निमज्ज्य पुण्यशाली पुरुषं त्वां परमं भुजङ्गभोगे ।
अरिकम्बुगदाम्बुजैः स्फुरन्तं सुरसिद्धौघपरीतमालुलोके ॥ ८ ॥

काय नमः

स तदा परमात्मसौख्यसिन्धौ विनिमग्नः प्रणुवन्प्रकारभेदैः ।
अविलोक्य पुनश्च हर्षसिन्धोरनुवृत्त्या पुलकावृतो ययौ त्वाम् ॥ ९ ॥

कस्मै नमः

किमु शीतलिमा महान् जले यत्पुलकोऽसाविति चोदितेन तेन ।
अतिहर्षनिरुत्तरेण सार्धं रथवासी पवनेश पाहि मां त्वम् ॥ १० ॥

यस्मै नमः (७३०)

॥ इति त्रिसप्ततितमदशकं समाप्तम् ॥

७४. भगवतो मथुरापुरीप्रवेशवर्णनम् (शार्दूलविक्रीडितम्)

सम्प्राप्तो मथुरां दिनार्धविगमे तत्रान्तरस्मिन्वस-
 न्नारामे विहिताशनः सखिजनैर्यातः पुरीमीक्षितुम् ।
 प्रापो राजपथं चिरश्रुतिधृतव्यालोककौतूहल-
 स्त्रीपुंसोद्यदगण्यपुण्यनिगलैराकृष्यमाणो नु किम् ॥ १ ॥

तस्मै नमः

त्वत्पादद्युतिवत्सरागसुभगास्त्वन्मूर्तिवद्योषितः
 सम्प्राप्ता विलसत्पयोधररुचो लोला भवद्दृष्टिवत् ।
 हारिण्यस्त्वदुरस्स्थलीवदयि ते मन्दस्मितप्रौढिव-
 न्नैर्मल्योल्लसिताः कचौघरुचिवद्राजत्कलापाश्रिताः ॥ २ ॥

पदायानुत्तमाय नमः

तासामाकलयन्नपाङ्गवलनैर्मोदं प्रहर्षान्द्रुत-
 व्यालोलेषु जनेषु तत्र रजकं कञ्चित्पटीं प्रार्थयन् ।
 कस्ते दास्यति राजकीयवसनं याहीति तेनोदितः
 सद्यस्तस्य करेण शीर्षमहृथाः सोऽप्याप पुण्यां गतिम् ॥ ३ ॥

लोकबन्धवे नमः

भूयो वायकमेकमायतमर्तिं तोषेण वेषोचितं
 दाश्रांसं स्वपदं निनेथ सुकृतं को वेद जीवात्मनाम् ।
 मालाभिः स्तबकैः स्तवैरपि पुनर्मालाकृता मानितो
 भर्त्सितेन वृतां दिदेशिथ परां लक्ष्मीं च लक्ष्मीपते ॥ ४ ॥

लोकनाथाय नमः

कुब्जामञ्जविलोचनां पथि पुनर्दृष्ट्वाङ्गरागे तया
 दत्ते साधु किलाङ्गरागमददास्तस्या महान्तं हृदि ।
 चित्तस्थामृजुतामथ प्रथयितुं गात्रेऽपि तस्याः स्फुटं
 गृह्णन्मञ्जुकरेण तामुदनयस्तावज्जगत्सुन्दरीम् ॥ ५ ॥

माधवाय नमः

तावन्निश्चितवैभवास्तव विभो नात्यन्तपापा जना
 यत्किञ्चिद्ददते स्म शक्त्यनुगुणं ताम्बूलमाल्यादिकम् ।
 गृह्णानः कुसुमादि किञ्चन तदा मार्गं निबद्धाञ्जलि-
 र्नातिष्ठं बत हा यतोऽद्य विपुलामार्तिं ब्रजामि प्रभो ॥ ६ ॥

भक्तवत्सलाय नमः

एष्यामीति विमुक्तयाऽपि भगवन्नालेपदात्र्या तया
 दूरात्कातरया निरीक्षितगतिस्त्वं प्राविशो गोपुरम् ।
 आघोषानुमितत्वदागममहाहर्षोल्लसद्देवकी-
 वक्षोजप्रगलत्पयोरसमिषात्त्वत्कीर्तिरन्तर्गता ॥ ७ ॥

सुवर्णवर्णाय नमः

आविष्टो नगरीं महोत्सववतीं कोदण्डशालां ब्रजन्
 माधुर्येण नु तेजसा नु पुरुषैदूरेण दत्तान्तरः ।
 स्रग्भिर्भूषितमर्चितं वरधनुर्मामेति वादात्पुरः
 प्रागृह्णाः समरोपयः किल समाक्राक्षीरभाङ्गीरपि ॥ ८ ॥

हेमाङ्गाय नमः

श्वः कंसक्षपणोत्सवस्य पुरतः प्रारम्भतूर्योपम-
 श्वापध्वंसमहाध्वनिस्तव विभो देवानरोमाञ्चयत् ।

कंसस्यापि च वेपथुस्तदुदितः कोदण्डखण्डद्वयी-
चण्डाभ्याहतरक्षिपूरुषरवैरुत्कूलितोऽभूत्त्वया ॥ ९ ॥

वराङ्गाय नमः

शिष्टैर्दुष्टजनैश्च दृष्टमहिमा प्रीत्या च भीत्या ततः
सम्पश्यन्पुरसम्पदं प्रविचरन्सायं गतो वाटिकाम् ।
श्रीदाम्ना सह राधिकाविरहजं खेदं वदन्प्रस्वप-
न्नानन्दन्नवतारकार्यघटनाद्वातेश संरक्ष माम् ॥ १० ॥

चन्दनाङ्गदिने नमः (७४०)

॥ इति चतुःसप्ततितमदशकं समाप्तम् ॥

७५. कंसवधवर्णनम्

(स्रग्धरा)

प्रातः सन्त्रस्तभोजक्षितिपतिवचसा प्रस्तुते मल्लतूर्ये
सङ्घे राज्ञां च मञ्चानभिययुषि गते नन्दगोपेऽपि हर्म्यम् ।
कंसे सौधाधिरूढे त्वमपि सहबलः सानुगश्चारुवेषो
रङ्गद्वारं गतोऽभूः कुपितकुवल्यापीडनागावलीढम् ॥ १ ॥

वीरघ्ने नमः

पापिष्ठापेहि मार्गाद्भुतमिति वचसा निष्ठुरक्रुद्धबुद्धे-
रम्बष्ठस्य प्रणोदादधिकजवजुषा हस्तिना गृह्यमाणः ।
केलीमुक्तोऽथ गोपीकुचकलशचिरस्पर्धिनं कुम्भमस्य
व्याहत्यालीयथास्त्वं चरणभुवि पुनर्निर्गतो वल्गुहासी ॥ २ ॥

विषमाय नमः

हस्तप्राप्योऽप्यगम्यो झटिति मुनिजनस्येव धावन्गजेन्द्रं
 क्रीडन्नापात्य भूमौ पुनरभिपततस्तस्य दन्तं सजीवम् ।
 मूलादुन्मूल्य तन्मूलगमहितमहामौक्तिकान्यात्ममित्रे
 प्रादास्त्वं हारमेभिर्ललितविरचितं राधिकायै दिशेति ॥ ३ ॥

शून्याय नमः

गृह्णानं दन्तमंसे युतमथ हलिना रङ्गमङ्गाविशन्तं
 त्वां मङ्गल्याङ्गभङ्गीरभसहृतमनोलोचना वीक्ष्य लोकाः ।
 हंहो धन्यो नु नन्दो न हि न हि पशुपालाङ्गना नो यशोदा
 नो नो धन्येक्षणाः स्मस्त्रिजगति वयमेवेति सर्वे शशंसुः ॥ ४ ॥

घृताशिषे नमः

पूर्णं ब्रह्मैव साक्षान्निरवधिपरमानन्दसान्द्रप्रकाशं
 गोपेषु त्वं व्यलासीर्न खलु बहुजनैस्तावदावेदितोऽभूः ।
 दृष्ट्वाऽथ त्वां तदेदम्प्रथममुपगते पुण्यकाले जनौघाः
 पूर्णानन्दा विपापाः सरसमभिजगुस्त्वत्कृतानि स्मृतानि ॥ ५ ॥

अचलाय नमः

चाणूरो मल्लवीरस्तदनु नृपगिरा मुष्टिको मुष्टिशाली
 त्वां रामं चाभिपेदे झटझटिति मिथो मुष्टिपातातिरूक्षम् ।
 उत्पातापातनाकर्षणविविधरणान्यासतां तत्र चित्रं
 मृत्योः प्रागेव मल्लप्रभुरगमदयं भूरिशो बन्धमोक्षान् ॥ ६ ॥

चलाय नमः

हा धिक्कष्टं कुमारौ सुललितवपुषौ मल्लवीरौ कठोरौ
 न द्रक्ष्यामो ब्रजामस्त्वरितमिति जने भाषमाणे तदानीम् ।

चाणूरं तं करोद्धामणविगलदसुं पोथयामासिथोर्व्यां
पिष्टोऽभून्मुष्टिकोऽपि द्रुतमथ हलिना नष्टशिष्टैर्दधावे ॥ ७ ॥

अमानिने नमः

कंसस्संवार्यं तूर्यं खलमतिरविदन्कार्यमार्यान् पितृस्ता-
नाहन्तुं व्याप्तमूर्तेस्तव च समशिषदूरमुत्सारणाय ।
रुष्टो दुष्टोक्तिभिस्त्वं गरुड इव गिरिं मञ्चमञ्चनुदञ्चत्-
खङ्गव्यावल्गदुस्सङ्ग्रहमपि च हठात्प्राग्रहीरौग्रसेनिम् ॥ ८ ॥

मानदाय नमः

सद्यो निष्पिष्टसन्धिं भुवि नरपतिमापात्य तस्योपरिष्ठात्
त्वय्यापात्ये तदैव त्वदुपरि पतिता नाकिनां पुष्पवृष्टिः ।
किं किं ब्रूमस्तदानीं सततमपि भिया त्वद्गतात्मा स भेजे
सायुज्यं त्वद्वधोत्था परम परमियं वासना कालनेमेः ॥ ९ ॥

मान्याय नमः

तद्भ्रातृनष्ट पिष्ट्वा द्रुतमथ पितरौ सन्नमन्नुग्रसेनं
कृत्वा राजानमुच्चैर्यदुकुलमखिलं मोदयन्कामदानैः ।
भक्तानामुत्तमं चोद्धवममरगुरोराप्तनीतिं सखायं
लब्ध्वा तुष्टो नगर्यां पवनपुरपते रुन्धि मे सर्वरोगान् ॥ १० ॥

लोकस्वामिने नमः (७५०)

॥ इति पञ्चसप्ततितमदशकं समाप्तम् ॥

७६. उद्धवदूत्यवर्णनम्

(मन्दाक्रान्ता)

गत्वा सान्दीपनिमथ चतुष्पष्टिमात्रैरहोभिः

सर्वज्ञस्त्वं सह मुसलिना सर्वविद्यां गृहीत्वा ।

पुत्रं नष्टं यमनिलयनादाहतं दक्षिणार्थं

दत्त्वा तस्मै निजपुरमगा नादयन्पाञ्चजन्यम् ॥ १ ॥

त्रिलोकधृते नमः

स्मृत्वा स्मृत्वा पशुपसुदृशः प्रेमभारप्रणुन्नाः

कारुण्येन त्वमपि विवशः प्रहिणोरुद्धवं तम् ।

किञ्चामुष्मै परमसुहृदे भक्तवर्याय तासां

भक्त्युद्रेकं सकलभुवने दुर्लभं दर्शयिष्यन् ॥ २ ॥

सुमेधसे नमः

त्वन्माहात्म्यप्रथिमपिशुनं गोकुलं प्राप्य सायं

त्वद्वार्ताभिर्बहु स रमयामास नन्दं यशोदाम् ।

प्रातर्दृष्ट्वा मणिमयरथं शङ्किताः पङ्कजाक्षयः

श्रुत्वा प्राप्तं भवदनुचरं त्यक्तकार्याः समीयुः ॥ ३ ॥

मेधजाय नमः

दृष्ट्वा चैनं त्वदुपमलसद्वेषभूषाभिरामं

स्मृत्वा स्मृत्वा तव विलसितान्युच्चकैस्तानि तानि ।

रुद्धालापाः कथमपि पुनर्गद्गदां वाचमूचुः

सौजन्यादीन्निजपरभिदामप्यलं विस्मरन्त्यः ॥ ४ ॥

धन्याय नमः

श्रीमन् किं त्वं पितृजनकृते प्रेषितो निर्दयेन

क्वासौ कान्तो नगरसुदृशां हा हरे नाथ पायाः ।

आश्लेषाणाममृतवपुषो हन्त ते चुम्बनाना-

मुन्मादानां कुहकवचसां विस्मरेत्कान्त का वा ॥ ५ ॥

सत्यमेधसे नमः

रासक्रीडालुलितललितं विश्वथत्केशपाशं

मन्दोद्भिन्नश्रमजलकणं लोभनीयं त्वदङ्गम् ।

कारुण्याब्धे सकृदपि समालिङ्गितुं दर्शयेति

प्रेमोन्मादाद्भुवनमदन त्वत्प्रियास्त्वां विलेपुः ॥ ६ ॥

धराधराय नमः

एवं प्रायैर्विवशवचनैराकुला गोपिकास्ताः

त्वत्सन्देशैः प्रकृतिमनयत्सोऽथ विज्ञानगर्भैः ।

भूयस्ताभिर्मुदितमतिभिस्त्वन्मयीभिर्वधूभि-

स्तत्तद्वार्तासरसमनयत्कानिचिद्वासराणि ॥ ७ ॥

तेजोवृषाय नमः

त्वत्प्रोद्गानैः सहितमनिशं सर्वतो गेहकृत्यं

त्वद्वार्तैव प्रसरति मिथः सैव चोत्स्वापलापाः ।

चेष्टाः प्रायस्त्वदनुकृतयस्त्वन्मयं सर्वमेवं

दृष्ट्वा तत्र व्यमुहदधिकं विस्मयादुद्धवोऽयम् ॥ ८ ॥

द्युतिधराय नमः

राधाया मे प्रियतममिदं मत्प्रियैवं ब्रवीति

त्वं किं मौनं कलयसि सखे मानिनी मत्प्रियेव ।

इत्याद्येव प्रवदति सखि त्वत्प्रियो निर्जने मा-

मित्थंवादैररमयदयं त्वत्प्रियामुत्पलाक्षीम् ॥ ९ ॥

सर्वशस्त्रभृतां वराय नमः

एष्यामि द्रागनुपगमनं केवलं कार्यभाराद्-

विश्लेषेऽपि स्मरणदृढतासम्भवान्मास्तु खेदः ।

ब्रह्मानन्दे मिलति नचिरात्सङ्गमो वा वियोग-

स्तुल्यो वः स्यादिति तव गिरा सोऽकरोन्निर्व्यथास्ताः ॥ १० ॥

प्रग्रहाय नमः (७६०)

एवं भक्तिः सकलभुवने नेक्षिता न श्रुता वा

किं शास्त्रौघैः किमिह तपसा गोपिकाभ्यो नमोऽस्तु ।

इत्यानन्दाकुलमुपगतं गोकुलादुद्धवं तं

दृष्ट्वा हृष्टो गुरुपुरपते पाहि मामामयौघात् ॥ ११ ॥

॥ इति सैकं षट्पत्तितमदशकं समाप्तम् ॥

७७. उपश्लोकोत्पत्तिवर्णनम्

सैरन्ध्यास्तदनु चिरं स्मरातुराया

(प्रहर्षिणी)

यातोऽभूः सुललितमुद्धवेन सार्धम् ।

आवासं त्वदुपगमोत्सवं सदैव

ध्यायन्त्याः प्रतिदिनवाससज्जिकायाः ॥ १ ॥

निग्रहाय नमः

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

उपगते त्वयि पूर्णमनोरथां

(द्रुतविलम्बितम्)

प्रमदसम्भ्रमकम्प्रपयोधराम् ।

विविधमाननमादधतीं मुदा

रहसि तां रमयाञ्चकृषे सुखम् ॥ २ ॥

व्यग्राय नमः

पृष्ठा वरं पुनरसाववृणोद्वराकी

(वसन्ततिलका)

भूयस्त्वया सुरतमेव निशान्तरेषु ।

सायुज्यमस्त्विति वदेद्बुध एव कामं

सामीप्यमस्त्वनिशमित्यपि नाब्रवीत्किम् ॥ ३ ॥

नैकशृङ्गाय नमः

ततो भवान्देव निशासु कासुचिन्मृगीदृशं तां निभृतं विनोदयन् ।

अदादुपश्लोक इति श्रुतं सुतं स नारदात्सात्त्वततन्त्रविद्वभौ ॥ ४ ॥

(वंशस्थम्)

गदाग्रजाय नमः

अक्रूरमन्दिरमितोऽथ बलोद्धवाभ्या-

(वसन्ततिलका)

मभ्यर्चितो बहु नुतो मुदितेन तेन ।

एनं विसृज्य विपिनागतपाण्डवेय-

वृत्तं विवेदिथ तथा धृतराष्ट्रचेष्टाम् ॥ ५ ॥

चतुर्मूर्तये नमः

॥ जरासन्धादियुद्धवर्णनम् ॥

विघाताज्जामातुः परमसुहृदो भोजनृपते-

(शिखरिणी श्लो० ६-९)

र्जरासन्धे रुन्धत्यनवधिरुषान्धेऽथ मथुराम् ।

रथाद्यैर्द्यौर्लब्धैः कतिपयबलस्त्वं बलयुत-

स्त्रयोर्विशत्यक्षौहिणि तदुपनीतं समहृथाः ॥ ६ ॥

चतुर्बाहवे नमः

बद्धं बलादथ बलेन बलोत्तरं त्वं
 भूयो बलोद्यमरसेन मुमोचित्थैनम् ।
 निशशेषदिग्जयसमाहृतविश्वसैन्यात्
 कोऽन्यस्ततो हि बलपौरुषवांस्तदानीम् ॥ ७ ॥

चतुर्व्यूहाय नमः

भग्नस्स लग्नहृदयोऽपि नृपैः प्रणुन्नो
 युद्धं त्वया व्यधित षोडशकृत्व एवम् ।
 अक्षौहिणीः शिव शिवास्य जघन्थ विष्णो
 सम्भूय सैकनवतित्रिशतं तदानीम् ॥ ८ ॥

चतुर्गतये नमः

अष्टादशेऽस्य समरे समुपेयुषि त्वं
 दृष्ट्वा पुरोऽथ यवनं यवनत्रिकोट्या ।
 त्वष्ट्रा विधाप्य पुरमाशु पयोधिमध्ये
 तत्राथ योगबलतः स्वजनाननैषीः ॥ ९ ॥

चतुरात्मने नमः

॥ मुचुकुन्दानुग्रहवर्णनम् ॥

पद्भ्यां त्वं पद्ममाली चकित इव पुरान्निर्गतो धावमानो (स्रग्धरा)
 म्लेच्छेशेनानुयातो वधसुकृतविहीनेन शैले न्यलैषीः ।
 सुप्तेनाद्भ्याहतेन द्रुतमथ मुचुकुन्देन भस्मीकृतेऽस्मिन्
 भूपायाम्मै गुहान्ते सुललितवपुषा तस्थिषे भक्तिभाजे ॥ १० ॥

चतुर्भावाय नमः (७७०)

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri
 ऐक्ष्वाकोऽहं विरक्तोऽस्म्यखिलनृपसुखे त्वत्प्रसादैककाङ्क्षी
 हा देवेति स्तुवन्तं वरविततिषु तं निस्पृहं वीक्ष्य हृष्यन् ।

मुक्तेस्तुल्यां च भक्तिं धुतसकलमलं मोक्षमप्याशु दत्त्वा
कार्यं हिंसाविशुद्ध्यै तप इति च तदा प्रास्थ लोकप्रतीत्यै ॥ ११ ॥

तदनु मथुरां गत्वा हत्वा चमूं यवनाहतां (हरिणी)

मगधपतिना मार्गं सैन्यैः पुरेव निवारितः ।

चरमविजयं दर्पायास्मै प्रदाय पलायितो

जलधिनगरीं यातो वातालयेश्वर पाहि माम् ॥ १२ ॥

॥ इति सद्विकं सप्तसप्ततितमदशकं समाप्तम् ॥

७८. द्वारकावासवर्णनम् (द्वृतविलम्बितम्)

त्रिदशवर्धकिवर्धितकौशलं त्रिदशदत्तसमस्तविभूतिमत् ।

जलधिमध्यगतं त्वमभूषयो नवपुरं वपुरञ्चितरोचिषा ॥ १ ॥

चतुर्वेदविदे नमः

॥ बलरामोद्वाहः ॥

ददुषि रेवतभूभृति रेवतीं हलभृते तनयां विधिशासनात् ।

महितमुत्सवघोषमपूषुषः समुदितैर्मुदितैः सह यादवैः ॥ २ ॥

एकपदे नमः

॥ रुक्मिणीपरिणयः ॥

अथ विदर्भसुतां खलु रुक्मिणीं प्रणयिनीं त्वयि देव सहोदरः ।

स्वयमदित्सत चेदिमहीभुजे स्वतमसा तमसाधुमुपाश्रयन् ॥ ३ ॥

समावर्ताय नमः

चिरधृतप्रणया त्वयि बालिका सपदि काङ्क्षितभङ्गसमाकुला ।

तव निवेदयितुं द्विजमादिशत्स्वकदनं कदनङ्गविनिर्मितम् ॥ ४ ॥

अनिवृत्तात्मने नमः

द्विजसुतोऽपि च तूर्णमुपाययौ तव पुरं हि दुराशदुरासदम् ।
मुदमवाप च सादरपूजितः स भवता भवतापहृता स्वयम् ॥ ५ ॥

दुर्जयाय नमः

स च भवन्तमवोचत कुण्डिने नृपसुता खलु राजति रुक्मिणी ।
त्वयि समुत्सुकया निजधीरतारहितया हि तया प्रहितोऽस्म्यहम् ॥ ६ ॥

दुरतिक्रमाय नमः

तव हृताऽस्मि पुरैव गुणैरहं हरति मां किल चेदिनृपोऽधुना ।
अयि कृपालय पालय मामिति प्रजगदे जगदेकपते तया ॥ ७ ॥

दुर्लभाय नमः

अशरणां यदि मां त्वमुपेक्षसे सपदि जीवितमेव जहाम्यहम् ।
इति गिरा सुतनोरतनोद्भृशं सुहृदयं हृदयं तव कातरम् ॥ ८ ॥

दुर्गमाय नमः

अकथयस्त्वमथैनमये सखे तदधिका मम मन्मथवेदना ।
नृपसमक्षमुपेत्य हराम्यहं तदयि तां दयितामसितेक्षणाम् ॥ ९ ॥

दुर्गाय नमः

प्रमुदितेन च तेन समं तदा रथगतो लघु कुण्डिनमेयिवान् ।
गुरुमरुत्पुरनायक मे भवान्वितनुतां तनुतामखिलापदाम् ॥ १० ॥

दुरावासाय नमः (७८०)

॥ इति अष्टसप्ततितमदशकं समाप्तम् ॥

७९. रुक्मिणीपरिणयः (द्रुतविलम्बितम्)

बलसमेतबलानुगतो भवान् पुरमगाहत भीष्मकमानितः ।
द्विजसुतं त्वदुपागमवादिनं धृतरसा तरसा प्रणनाम सा ॥ १ ॥

दुरारिघ्ने नमः

भुवनकान्तमवेक्ष्य भवद्वपुर्नृपसुतस्य निशम्य च चेष्टितम् ।
विपुलखेदजुषां पुरवासिनां सरुदितैरुदितैरगमन्निशा ॥ २ ॥

शुभाङ्गाय नमः

तदनु वन्दितुमिन्दुमुखी शिवां विहितमङ्गलभूषणभासुरा ।
निरगमद्भवदर्पितजीविता स्वपुरतः पुरतः सुभटावृता ॥ ३ ॥

लोकसारङ्गाय नमः

कुलवधूभिरुपेत्य कुमारिका गिरिसुतां परिपूज्य च सादरम् ।
मुहुरयाचत तत्पदपङ्कजे निपतिता पतितां तव केवलम् ॥ ४ ॥

सुतन्तवे नमः

समवलोककुतूहलसङ्कुले नृपकुले निभृतं त्वयि च स्थिते ।
नृपसुता निरगाद्गिरिजालयात्सुरुचिरं रुचिरञ्जितदिङ्मुखा ॥ ५ ॥

तन्तुवर्धनाय नमः

भुवनमोहनरूपरुचा तदा विवशिताखिलराजकदम्बया ।
त्वमपि देव कटाक्षविमोक्षणैः प्रमदया मदयाञ्चकृषे मनाक् ॥ ६ ॥

इन्द्रकर्मणे नमः

क्व नु गमिष्यसि चन्द्रमुखीति तां सरसमेत्य करेण हरन् क्षणात् ।
समधिरोष्य रथं त्वमपाहृथा भुवि ततो विततो निनदो द्विषाम् ॥ ७ ॥

महाकर्मणे नमः

क्व नु गतः पशुपाल इति क्रुधा कृतरणा यदुभिश्च जिता नृपाः ।
न तु भवानुदचाल्यत तैरहो पिशुनकैः शुनकैरिव केसरी ॥ ८ ॥

कृतकर्मणे नमः

तदनु रुक्मिणमागतमाहवे वधमुपेक्ष्य निबध्य विरूपयन् ।
हृतमदं परिमुच्य बलोक्तिभिः पुरमया रमया सह कान्तया ॥ ९ ॥

कृतागमाय नमः

नवसमागमलज्जितमानसां प्रणयकौतुकजृम्भितमन्मथाम् ।
अरमयः खलु नाथ यथासुखं रहसि तां हसितांशुलसन्मुखीम् ॥ १० ॥

उद्भवाय नमः (७९०)

विविधनर्मभिरेवमहर्निशं प्रमदमाकलयन्पुनरेकदा ।
ऋजुमतेः किल वक्रगिरा भवान् वरतनोरतनोदतिलोलताम् ॥ ११ ॥

तदधिकैरथ लालनकौशलैः प्रणयिनीमधिकं रमयन्निमाम् ।
अयि मुकुन्द भवच्चरितानि नः प्रगदतां गदतान्तिमपाकुरु ॥ १२ ॥

॥ इति सद्विक्रम एकोनाशीतितमदशकं समाप्तम् ॥

८०. स्यमन्तकोपाख्यानम् (वसन्ततिलका)

सत्राजितस्त्वमथ लुब्धवदर्कलब्धं (वसन्ततिलका)

दिव्यं स्यमन्तकर्माणं भगवन्नयाचीः ।

तत्कारणं बहुविधं मम भाति नूनं

तस्यात्मजां त्वयि रतां छलतो विवोढुम् ॥ १ ॥

सुन्दराय नमः

अदत्तं तं तुभ्यं मणिवरमनेनाल्पमनसा (शिखरिणी)

प्रसेनस्तद्भ्राता गलभुवि वहन्प्राप मृगयाम् ।
अहन्नेनं सिंहो मणिमहसि मांसभ्रमवशात्
कपीन्द्रस्तं हत्वा मणिमपि च बालाय ददिवान् ॥ २ ॥

सुन्दाय नमः

शशंसुः सत्राजिद्विरमनु जनास्त्वां मणिहरं (शिखरिणी)

जनानां पीयूषं भवति गुणिनां दोषकणिका ।
ततः सर्वज्ञोऽपि स्वजनसहितो मार्गणपरः
प्रसेनं तं दृष्ट्वा हरिमपि गतोऽभूः कपिगुहाम् ॥ ३ ॥

रत्ननाभाय नमः

भवन्तमवितर्कयन्नतिवयाः स्वयं जाम्बवान् (पृथ्वी)

मुकुन्दशरणं हि मां क इह रोद्धुमित्यालपन् ।
विभो रघुपते हरे जय जयेत्यलं मुष्टिभि-
श्चिरं तव समर्चनं व्यधित भक्तचूडामणिः ॥ ४ ॥

सुलोचनाय नमः

बुद्धाथ तेन दत्तां नवरमणीं वरमणिं च परिगृह्णन् । (गीती)

अनुगृह्णन्नमुमागाः सपदि च सत्राजिते मणिं प्रादाः ॥ ५ ॥

अर्काय नमः

तदनु स खलु व्रीडालोलो विलोलविलोचनां (हरिणी)

दुहितरमहो धीमान्भामां गिरैव परार्पिताम् ।
अदित मणिना तुभ्यं लभ्यं समेत्य भवानपि
प्रमुदितमनास्तस्यैवादान्मणिं गहनाशयः ॥ ६ ॥

वाजसनाय नमः

ब्रीडाकुलां रमयति त्वयि सत्यभामां (वसन्ततिलका श्लो० ७-११)
 कौन्तेयदाहकथयाथ कुरून्प्रयाते ।
 हा गान्दिनेयकृतवर्मगिरा निपात्य
 सत्राजितं शतधनुर्मणिमाजहार ॥ ७ ॥

शृङ्गिणे नमः

शोकात्कुरूनुपगतामवलोक्य कान्तां
 हत्वा द्रुतं शतधनुं समहर्षयस्ताम् ।
 रत्ने सशङ्क इव मैथिलगेहमेत्य
 रामो गदां समशिशिक्षत धार्तराष्ट्रम् ॥ ८ ॥

जयन्ताय नमः

अक्रूर एष भगवन् भवदिच्छयैव
 सत्राजितः कुचरितस्य युयोज हिंसाम् ।
 अक्रूरतो मणिमनाहतवान्पुनस्त्वं
 तस्यैव भूतिमुपधातुमिति ब्रुवन्ति ॥ ९ ॥

सर्वविजयिने नमः

भक्तस्त्वयि स्थिरतरः स हि गान्दिनेय-
 स्तस्यैव कापथमतिः कथमीश जाता ।
 विज्ञानवान्प्रशमवानहमित्युदीर्णं
 गर्वं ध्रुवं शमयितुं भवता कृतैव ॥ १० ॥

सुवर्णबिन्दवे नमः (८००)

यातं भयेन कृतवर्मयुतं पुनस्त-
 माहूय तद्विनिहितं च मणिं प्रकाश्य ।

तत्रैव सुव्रतधरे विनिधाय तुष्यन्

भामाकुचान्तरशयः पवनेश पायाः ॥ ११ ॥

॥ इति सैकम् अशीतितमदशकं समाप्तम् ॥

८१. सुभद्राहरणवर्णनम् (मन्दाक्रान्ता श्लो० १-५)

स्निग्धां मुग्धां सततमपि तां लालयन् सत्यभामां

यातो भूयः सह खलु तया याज्ञसेनीविवाहम् ।

पार्थप्रीत्यै पुनरपि मनागास्थितो हस्तिपुर्यां

शक्रप्रस्थं पुरमपि विभो संविधायागतोऽभूः ॥ १ ॥

अक्षोभ्याय नमः

भद्रां भद्रां भवदवरजां कौरवेणार्थ्यमानां

त्वद्वाचा तामहत कुहनामस्करी शक्रसूनुः ।

तत्र क्रुद्धं बलमनुनयन् प्रत्यगास्तेन सार्धं

शक्रप्रस्थं प्रियसखमुदे सत्यभामासहायः ॥ २ ॥

सर्ववागीश्वरेश्वराय नमः

॥ श्रीकृष्णस्य महिष्यन्तरपरिग्रहणवर्णनम् ॥

तत्र क्रीडन्नपि च यमुनाकूलदृष्टां गृहीत्वा

तां कालिन्दीं नगरमगमः खाण्डवप्रीणिताग्निः ।

भ्रातृत्रस्तां प्रणयविवशां देव पैतृष्वसेर्यां

राज्ञां मध्ये सपदि जहृषे मित्रविन्दामवन्तीम् ॥ ३ ॥

महाहृदाय नमः

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

सत्यां गत्वा पुनरुदवहो नग्नजिन्नन्दनां तां

बद्ध्वा सप्तापि च वृषवरान्सप्तमूर्तिर्निमेषात् ।

भद्रां नाम प्रददुरथ ते देव सन्तर्दनाद्या-

स्तत्सोदर्या वरद भवतः सापि पैतृष्वसेयी ॥ ४ ॥

महागर्ताय नमः

पार्थाद्यैरप्यकृतलवनं तोयमात्राभिलक्ष्यं

लक्षं छित्वा शफरमवृथा लक्षणां मद्रकन्याम् ।

अष्टावेवं तव समभवन् वल्लभास्तत्र मध्ये

शुश्रोथ त्वं सुरपतिगिरा भौमदुश्चेष्टितानि ॥ ५ ॥

महाभूताय नमः

॥ नरकासुरवधः ॥

स्मृतायातं पक्षिप्रवरमधिरूढस्त्वमगमो

(शिखरिणी श्लो० ६-८)

वहन्नङ्गे भामामुपवनामिवारातिभवनम् ।

विभिन्दन् दुर्गाणि त्रुटितपृतनाशोणितरसैः

पुरं तावत्प्राग्ज्योतिषमकुरुथाश्शोणितपुरम् ॥ ६ ॥

महानिधये नमः

मुरस्त्वां पञ्चास्यो जलधिवनमध्यादुदपतत्

स चक्रे चक्रेण प्रदलितशिरा मङ्गु भवता ।

चतुर्दन्तैर्दन्तावलपतिभिरिन्धानसमरं

रथाङ्केन च्छित्वा नरकमकरोस्तीर्णरकम् ॥ ७ ॥

कुमुदाय नमः

स्तुतो भूम्या राज्यं सपदि भगदत्तेऽस्य तनये

गजञ्चैकं दत्त्वा प्रजिघयिथ नागान्निजपुरीम् ।

खलेनावद्धानां स्वगतमनसां षोडश पुनः

सहस्राणि स्त्रीणामपि च धनराशिं च विपुलम् ॥ ८ ॥

कुन्दराय नमः

भौमापाहतकुण्डलं तददितेर्दातुं प्रयातो दिवं (शार्दूलविक्रीडितम्)
 शक्राद्यैर्महितः समं दयितया द्युस्त्रीषु दत्तहिया ।
 हत्वा कल्पतरुं रुषाभिपतितं जित्वेन्द्रमभ्यागम-
 स्तत्तु श्रीमददोष ईदृश इति व्याख्यातुमेवाकृथाः ॥ ९ ॥

कुन्दाय नमः

कल्पद्रुं सत्यभामाभवनभुवि सृजन् द्यष्टसाहस्रयोषाः (स्रग्धरा)
 स्वीकृत्य प्रत्यगारं विहितबहुवपुर्लालयन्केलिभेदैः ।
 आश्चर्यान्नारदालोकितविविधगतिस्तत्र तत्रापि गेहे
 भूयः सर्वासु कुर्वन् दश दश तनयान् पाहि वातालयेश ॥ १० ॥
 पर्जन्याय नमः (८१०)

॥ इति एकाशीतितमदशकं समाप्तम् ॥

८२. उषापरिणयनादिवर्णनम् (स्रग्धरा)

प्रद्युम्नो रौक्मिणेयः स खलु तव कला शम्बरेणाहतस्तं
 हत्वा रत्या सहाप्तो निजपुरमहरद्रुक्मिकन्यां च धन्याम् ।
 तत्पुत्रोऽथानिरुद्धो गुणनिधिरवहद्रोचनां रुक्मिण्यौत्रीं
 तत्रोद्वाहे गतस्त्वं न्यवधि मुसलिना रुक्म्यपि द्यूतवैरात् ॥ १ ॥

पवनाय नमः

॥ बाणासुरयुद्धम् ॥

बाणस्य सा बलिसुतस्य सहस्रबाहो- (वसन्ततिलका)
 माहेश्वरस्य महिता दुहिता किलोषा ।
 त्वत्पौत्रमेनमनिरुद्धमदृष्टपूर्वं
 स्वप्नेऽनुभूय भगवन् विरहातुराऽभूत् ॥ २ ॥

अनिलाय नमः

योगिन्यतीव कुशला खलु चित्रलेखा
 तस्याः सखी विलिखती तरुणानशेषान् ।
 तत्रानिरुद्धमुषया विदितं निशाया-
 मानेष्ट योगबलतो भवतो निकेतात् ॥ ३ ॥

अमृताशाय नमः

कन्यापुरे दयितया सुखमारमन्तं
 चैनं कथञ्चन बबन्धुषि शर्वबन्धौ ।
 श्रीनारदोक्ततदुदन्तदुरन्तरोषै-
 त्त्वं तस्य शोणितपुरं यदुभिर्न्यरुन्ध्याः ॥ ४ ॥

अमृतवपुषे नमः

पुरीपालः शैलप्रियदुहितृनाथोऽस्य भगवान्
 समं भूतव्रातैर्यदुबलमशङ्कं निरुरुधे ।
 महाप्राणो बाणो झटिति युयुधानेन युयुधे
 गुहः प्रद्युम्नेन त्वमपि पुरहन्त्रा जघटिषे ॥ ५ ॥

(शिखरिणी)

सर्वज्ञाय नमः

निरुद्धाशेषास्त्रे मुमुहुषि तवास्त्रेण गिरिशे
 द्रुता भूता भीताः प्रमथकुलवीराः प्रमथिताः ।
 परास्कन्दत्स्कन्दः कुसुमशरबाणैश्च सचिवः
 स कुम्भाण्डो भाण्डं नवमिव बलेनाशु विभिदे ॥ ६ ॥

सर्वतोमुखाय नमः

चापानां पञ्चशत्या प्रसभमुपगते छिन्नचापेऽथ बाणे (स्रग्धरा)
 व्यर्थं याते समेतो ज्वरपतिरशनैरज्वरि त्वज्वरेण ।

ज्ञानी स्तुत्वाथ दत्त्वा तव चरितजुषां विज्वरं सज्वरोऽगात्
प्रायोऽन्तर्ज्ञानवन्तोऽपि च बहुतमसा रौद्रचेष्टा हि रौद्राः ॥ ७ ॥

सुलभाय नमः

बाणं नानायुधोग्रं पुनरभिपतितं दर्पदोषाद्वितन्वन्
निर्लूनाशेषदोषं सपदि बुबुधुषा शङ्करेणोपगीतः ।
तद्वाचा शिष्टबाहुद्वितयमुभयतो निर्भयं तत्प्रियं तं
मुक्त्वा तदत्तमानो निजपुरमगमः सानिरुद्धः सहोषः ॥ ८ ॥

सुव्रताय नमः

मुहुस्तावच्छक्रं वरुणमजयो नन्दहरणे (शिखरिणी)
यमं बालानीतौ दवदहनपानेऽनिलसखम् ।
विधिं वत्सस्तेये गिरिशमिह बाणस्य समरे
विभो विश्वोत्कर्षी तदयमवतारो जयति ते ॥ ९ ॥

सिद्धाय नमः

॥ नृगमोक्षः ॥

द्विजरुषा कृकलासवपुर्धरं (द्रुतविलम्बितम्)
नृगनृपं त्रिदिवालयमापयन् ।
निजजने द्विजभक्तिमनुत्तमा-
मुपदिशन् पवनेश्वर पाहि माम् ॥ १० ॥

शत्रुजिते नमः (८२०)

॥ इति ब्यशीतितमदशकं समाप्तम् ॥

८३. पौण्ड्रकवधः

(वसन्ततिलका)

रामेऽथगोकुलगते प्रमदाप्रसक्ते

हृतानुपेतयमुनादमने मदान्धे ।

स्वैरं समारमति सेवकवादमूढो

दूतं न्ययुङ्क्त तव पौण्ड्रकवासुदेवः ॥ १ ॥

शत्रुतापनाय नमः

नारायणोऽहमवतीर्ण इहास्मि भूमौ

धत्से किल त्वमपि मामकलक्षणानि ।

उत्सृज्य तानि शरणं ब्रज मामिति त्वां

दूतो जगाद् सकलैर्हसितः सभायाम् ॥ २ ॥

न्यग्रोधाय नमः

दूतेऽथ यातवति यादवसैनिकस्त्वं

यातो ददर्शित्थ वपुः किल पौण्ड्रकीयम् ।

तापेन वक्षसि कृताङ्गमनल्पमूल्य-

श्रीकौस्तुभं मकरकुण्डलपीतचेलम् ॥ ३ ॥

उदुम्बराय नमः

कालायसं निजसुदर्शनमस्यतोऽस्य

कालानलोत्करकिरेण सुदर्शनेन ।

शीर्षं चकर्त्तिथ ममर्दिथ चास्य सेनां

तन्मित्रकाशिपशिरोऽपि चकर्त्थ काश्याम् ॥ ४ ॥

अश्वत्थाय नमः

जाड्येन बालकगिराऽपि किलाहमेव
 श्रीवासुदेव इति रूढमतिश्चिरं सः ।
 सायुज्यमेव भवदैक्यधिया गतोऽभूत्
 को नाम कस्य सुकृतं कथमित्यवेयात् ॥ ५ ॥

चाणूरान्ध्रनिषूदनाय नमः

काशीश्वरस्य तनयोऽथ सुदक्षिणाख्यः
 शर्वं प्रपूज्य भवते विहिताभिचारः ।
 कृत्यानलं कमपि बाणरणातिभीतै-
 भूतैः कथञ्चन वृतैः सममभ्यमुञ्चत् ॥ ६ ॥

सहस्रार्चिषे नमः

तालप्रमाणचरणामखिलं दहन्तीं
 कृत्यां विलोक्य चकितैः कथितोऽपि पौरैः ।
 द्यूतोत्सवे कमपि नो चलितो विभो त्वं
 पार्श्वस्थमाशु विससर्जिथ कालचक्रम् ॥ ७ ॥

सप्तजिह्वाय नमः

अभ्यापतत्यमितधाम्नि भवन्महास्त्रे
 हा हेति विद्रुतवती खलु घोरकृत्या ।
 रोषात्सुदक्षिणमदक्षिणचेष्टितं तं
 पुष्पोष चक्रमपि काशिपुरामधाक्षीत् ॥ ८ ॥

सप्तैधसे नमः

॥ विविधवधः ॥

स खलु विविदो रक्षोघाते कृतोपकृतिः पुरा (हरिणी)
 तव तु कलया मृत्युं प्राप्तुं तदा खलतां गतः ।

नरकसचिवो देशक्लेशं सृजन् नगरान्तिके

झटिति हलिना युध्यन्नद्धा पपात तलाहतः ॥ ९ ॥

सप्तवाहनाय नमः

॥ लक्षणास्वर्यवरः ॥

साम्बं कौरव्यपुत्रीहरणनियमितं सान्त्वनार्थी कुरूणां (स्रग्धरा)

यातस्तद्वाक्यरोषोद्धृतकरिनगरो मोचयामास रामः ।

ते घात्याः पाण्डवेयैरिति यदुपृतनां नामुचस्त्वं तदानीं

तं त्वां दुर्बोधलीलं पवनपुरपते तापशान्त्यै निषेवे ॥ १० ॥

अमूर्तये नमः (८३०)

॥ इति त्र्यशीतितमदशकं समाप्तम् ॥

८४. समन्तपञ्चकयात्रावर्णनम् (पुष्पिताग्रा)

क्वचिदथ तपनोपरागकाले पुरि निदधत्कृतवर्मकामसूनु ।

यदुकुलमहिलावृतः सुतीर्थं समुपगतोऽसि समन्तपञ्चकारव्यम् ॥ १ ॥

अनघाय नमः

बहुतरजनताहिताय तत्र त्वमपि पुनर्विनिमज्ज्य तीर्थतोयम् ।

द्विजगणपरिमुक्तवित्तराशिः सममिलथाः कुरुपाण्डवादिमित्रैः ॥ २ ॥

अचिन्त्याय नमः

तव खलु दयिताजनैः समेता द्रुपदसुता त्वयि गाढभक्तिभारा ।

तदुदितभवदाहृतिप्रकारैरतिमुमुदे सममन्यभामिनीभिः ॥ ३ ॥

भयकृते नमः

तदनु च भगवन् निरीक्ष्य गोपानतिकुतुकादुपगम्य मानयित्वा ।
चिरतरविरहातुराङ्गरेखाः पशुपवधूः सरसं त्वमन्वयासीः ॥ ४ ॥

भयनाशनाय नमः

सपदि च भवदीक्षणोत्सवेन प्रमुषितमानहृदां नितम्बिनीनाम् ।
अतिरसपरिमुक्तकञ्चुलीके परिचयहृद्यतरे कुचे न्यलैषीः ॥ ५ ॥

अणवे नमः

रिपुजनकलहैः पुनः पुनर्मे समुपगतैरियती विलम्बनाऽभूत् ।
इति कृतपरिरम्भणे त्वयि द्रागतिविवशा खलु राधिका निलिल्ये ॥ ६ ॥

बृहते नमः

अपगतविरहव्यथास्तदा ता रहसि विधाय ददाथ तत्त्वबोधम् ।
परमसुखचिदात्मकोऽहमात्मेत्युदयतु वः स्फुटमेव चेतसीति ॥ ७ ॥

कृशाय नमः

सुखरसपरिमिश्रितो वियोगः किमपि पुराभवदुद्धवोपदेशैः ।
समभवदमुतः परं तु तासां परमसुखैक्यमयी भवद्विचिन्ता ॥ ८ ॥

स्थूलाय नमः

मुनिवरनिवहैस्तवाथ पित्रा दुरितशमाय शुभानि पृच्छ्यमानैः ।
त्वयि सति किमिदं शुभान्तरैरित्युरुहसितैरपि याजितस्तदाऽसौ ॥ ९ ॥

गुणभृते नमः

सुमहति यजने वितायमाने प्रमुदितमित्रजने सहैव गोपाः ।
यदुजनमहितास्त्रिमासमात्रं भवदनुषङ्गरसं पुरेव भेजुः ॥ १० ॥

निर्गुणाय नमः (८४०)

व्यपगमसमये समेत्य राधां दृढमुपगूह्य निरीक्ष्य वीतखेदाम् ।
प्रमुदितहृदयः पुरं प्रयातः पवनपुरेश्वर पाहि मां गदेभ्यः ॥ ११ ॥

॥ इति सैकं चतुरशीतितमदशकं समाप्तम् ॥

८५. जरासन्धवधवर्णनम्

(पृथ्वी)

ततो मगधभूभृता चिरनिरोधसङ्केशितं
शताष्टकयुतायुतद्वितयमीश भूमीभृताम् ।
अनाथशरणाय ते कमपि पूरुषं प्राहिणो-
दयाचत स मागधक्षपणमेव किं भूयसा ॥ १ ॥

महते नमः

यियासुरभिमागधं तदनु नारदोदीरिता-
द्युधिष्ठिरमखोद्यमादुभयकार्यपर्याकुलः ।
विरुद्धजयिनोऽध्वरादुभयसिद्धिरित्युद्धवे
शशंसुषि निजैः समं पुरमियेथ यौधिष्ठिरीम् ॥ २ ॥

अधृताय नमः

अशेषदयितायुते त्वयि समागते धर्मजो
विजित्य सहजैर्महीं भवदपाङ्गसंवर्धितैः ।
श्रियं निरुपमां वहन्नहह भक्तदासायितं
भवन्तमयि मागधे प्रहितवान्सभीमार्जुनम् ॥ ३ ॥

स्वधृताय नमः

गिरिव्रजपुरं गतास्तदनु देव यूयं त्रयो
ययाच समरोत्सवं द्विजमिषेण तं मागधम् ।

अपूर्णसुकृतं त्वमुं पवनजेन सङ्ग्रामयन्
निरीक्ष्य सह जिष्णुना त्वमपि राजयुध्वा स्थितः ॥ ४ ॥

स्वास्याय नमः

अशान्तसमरोद्धतं विटपपाटनासंज्ञया
निपात्य जरसस्सुतं पवनजेन निष्पाटितम् ।
विमुच्य नृपतीन्मुदा समनुगृह्य भक्तिं परां
दिदेशिथ गतस्पृहानपि च धर्मगुप्त्यै भुवः ॥ ५ ॥

प्राग्वंशाय नमः

॥ राजसूयवर्णनम् ॥

प्रचक्रुषि युधिष्ठिरे तदनु राजसूयाध्वरं
प्रसन्नभृतकीभवत्सकलराजकव्याकुलम् ।
त्वमप्ययि जगतपते द्विजपदावनेजादिकं
चकर्त्त किमु कथ्यते नृपवरस्य भाग्योन्नतिः ॥ ६ ॥

वंशवर्धनाय नमः

ततस्सवनकर्मणि प्रवरमग्र्यपूजाविधिं
विचार्य सहदेववागनुगतस्स धर्मात्मजः ।
व्यधत्त भवते मुदा सदसि विश्वभूतात्मने
तदा ससुरमानुषं भुवनमेव तृप्तिं दधौ ॥ ७ ॥

भारभृते नमः

ततस्सपदि चेदिपो मुनिनृपेषु तिष्ठत्स्वहो
सभाजयति को जडः पशुपदुर्दुरूटं वटुम् ।
इति त्वयि स दुर्वचोविततिमुद्धमन्नासना-
दुदापतदुदायुधः समपतन्नमुं पाण्डवाः ॥ ८ ॥

कथिताय नमः

निवार्य निजपक्षगानभिमुखस्य विद्वेषिण-

स्त्वमेव जहृषे शिरो दनुजदारिणा स्वारिणा ।

जनुस्त्रितयलब्धया सततचिन्तया शुद्धधी-

स्त्वया स परमेकतामधृत योगिनां दुर्लभाम् ॥ ९ ॥

योगिने नमः

ततस्सुमहितो त्वया क्रतुवरे निरूढे जनो

ययौ जयति धर्मजो जयति कृष्ण इत्यालपन् ।

खलः स तु सुयोधनो धृतमनास्सपत्नश्रिया

मयार्पितसभामुखे स्थलजलभ्रमादभ्रमीत् ॥ १० ॥

योगीशाय नमः (८५०)

तदा हसितमुत्थितं द्रुपदन्दनाभीमयो-

रपाङ्गकलया विभो किमपि तावदुज्जृम्भयन् ।

धराभरनिराकृतौ सपदि नाम बीजं वपन्

जनार्दन मरुत्पुरीनिलय पाहि मामामयात् ॥ ११ ॥

॥ इति सैकं पञ्चाशीतितयदशकं समाप्तम् ॥

८६. साल्वादिवधवर्णनम्

(स्रग्धरा)

साल्वो भैष्मीविवाहे यदुबलविजितश्चन्द्रचूडाद्विमानं

विन्दन्सौभं स मायी त्वयि वसति कुरूस्त्वत्पुरीमभ्यभाङ्गीत् ।

प्रद्युम्नस्तं निरुन्धन्नखिलयदुभटैर्न्यग्रहीदुग्रवीर्यं

तस्यामात्यं द्युमन्तं व्यजनि च समरस्सप्तविंशत्यहान्तः ॥ १ ॥

सर्वकामदाय नमः

तावत्त्वं रामशाली त्वरितमुपगतः खण्डितप्रायसैन्यं
 सौभेशं तं न्यरुन्धाः स च किल गदया शार्ङ्गमभ्रंशयत्ते ।
 मायातातं व्यर्हिंसीदपि तव पुरतस्तत्त्वयापि क्षणार्धं
 नाज्ञायीत्याहुरेके तदिदमवमतं व्यास एव न्यषेधीत् ॥ २ ॥

आश्रमाय नमः

क्षिप्त्वा सौभं गदाचूर्णितमुदकनिधौ मङ्गु साल्वेऽपि चक्रे-
 णोत्कृत्ते दन्तवक्रः प्रसभमभिपतन्नभ्यमुञ्चद्गदां ते ।
 कौमोदक्या हतोऽसावपि सुकृतनिधिश्चैद्यवत्प्रापदैक्यं
 सर्वेषामेष पूर्वं त्वयि धृतमनसां मोक्षणार्थोऽवतारः ॥ ३ ॥

श्रमणाय नमः

त्वय्यायातेऽथ जाते किल कुरुसदसि द्यूतके संयतायाः
 क्रन्दन्त्या याज्ञसेन्याः सकरुणमकृथाश्चेलमालामनन्ताम् ।
 अन्नान्तप्राप्तशर्वाशजमुनिचकितद्रौपदी चिन्तितोऽथ
 प्राप्तशशाकान्नमश्नन् मुनिगणमकृथास्तृप्तिमन्तं वनान्ते ॥ ४ ॥

क्षामाय नमः

युद्धोद्योगेऽथ मन्त्रे मिलति सति वृतः फल्गुनेन त्वमेकः
 कौरव्ये दत्तसैन्यः करिपुरमगमो दूत्यकृत्पाण्डवार्थम् ।
 भीष्मद्रोणादिमान्ये तव खलु वचने धिक्कृते कौरवेण
 व्यावृण्वन्विश्वरूपं मुनिसदसि पुरीं क्षोभयित्वाऽऽगतोऽभूः ॥ ५ ॥

सुपर्णाय नमः

जिष्णोस्त्वं कृष्ण सूतः खलु समरमुखे बन्धुघाते दयालुं
 खिन्नं तं वीक्ष्य वीरं किमिदमयि सखे नित्य एकोऽयमात्मा ।

को वध्यः कोऽत्र हन्ता तदिह वधभियं प्रोज्झ्य मय्यर्पितात्मा
धर्म्यं युद्धं चरेति प्रकृतिमनयथा दर्शयन्विश्वरूपम् ॥ ६ ॥

वायुवाहनाय नमः

भक्तोत्तंसेऽथ भीष्मे तव धरणिभरक्षेपकृत्यैकसक्ते
नित्यं नित्यं विभिन्दत्ययुतसमधिकं प्राप्तसादे च पार्थे ।
निशशस्त्रत्वप्रतिज्ञां विजहदरिवरं धारयन्क्रोधशाली-
वाधावन्प्राञ्जलिं तं नतशिरसमथो वीक्ष्य मोदादपागाः ॥ ७ ॥

धनुर्धराय नमः

युद्धे द्रोणस्य हस्तिस्थिररणभगदत्तेरितं वैष्णवास्त्रं
वक्षस्याधत्त चक्रस्थगितरविमहाः प्रार्दयन्सिन्धुराजम् ।
नागास्त्रे कर्णमुक्ते क्षितिमवनमयन्केवलं कृत्तमौलिं
तत्रे तत्रापि पार्थ किमिव न हि भवान् पाण्डवानामकार्षीत् ॥ ८ ॥

धनुर्वेदाय नमः

युद्धादौ तीर्थगामी स खलु हलधरो नैमिशक्षेत्रमृच्छ-
न्नप्रत्युत्थायिसूतक्षयकृदथ सुतं तत्पदे कल्पयित्वा ।
यज्ञघ्नं बल्वलं पर्वणि परिदलयन् स्नाततीर्थो रणान्ते
सम्प्राप्तो भीमदुर्योधनरणमशमं वीक्ष्य यातः पुरीं ते ॥ ९ ॥

दण्डाय नमः

संसुप्तद्रौपदेयक्षपणहतधियं द्रौणिमेत्य त्वदुक्त्या
तन्मुक्तं ब्राह्ममस्त्रं समहृत विजयो मौलिरत्नं च जहे ।
उच्छित्त्यै पाण्डवानां पुनरपि च विशत्युत्तरागर्भमस्त्रे
रक्षन्नङ्गुष्ठमात्रः किल जठरमगाश्चक्रपाणिर्विभो त्वम् ॥ १० ॥

दमयित्रे नमः (८६०)

धर्मौघं धर्मसूनोरभिदधदखिलं छन्दमृत्युः स भीष्म-
 स्त्वां पश्यन्मक्तिभूम्नैव हि सपदि ययौ निष्कलब्रह्मभूयम् ।
 संयाज्याथाश्वमेधैस्त्रिभिरतिमहितैर्धर्मजं पूर्णकामं
 सम्प्राप्तो द्वारकां त्वं पवनपुरपते पाहि मां सर्वरोगात् ॥ ११ ॥
 ॥ इति सैकं षडशीतितमदशकं समाप्तम् ॥

८७. कुचेलोपाख्यानम्

(वंशस्थम्)

कुचेलनामा भवतः सतीर्थ्यतां गतः स सान्दीपनिमन्दिरे द्विजः ।
 त्वदेकरागेण धनादिनिःस्पृहो दिनानि निन्ये प्रशमी गृहाश्रमी ॥ १ ॥
 दमाय नमः

समानशीलाऽपि तदीयवल्लभा तथैव नो चित्तजयं समेयुषी ।
 कदाचिदूचे बत वृत्तिलब्धये रमापतिः किं न सखा निषेव्यते ॥ २ ॥
 अपराजिताय नमः

इतीरितोऽयं प्रियया क्षुधार्तया जुगुप्समानोऽपि धने मदावहे ।
 तदा त्वदालोकनकौतुकाद्ययौ वहन्पटान्ते पृथुकानुपायनम् ॥ ३ ॥
 सर्वसहाय नमः

गतोऽयमाश्चर्यमयीं भवत्पुरीं गृहेषु शैब्याभवनं समेयिवान् ।
 प्रविश्य वैकुण्ठमिवाप निर्वृतिं तवातिसम्भावनया तु किं पुनः ॥ ४ ॥
 नियन्त्रे नमः

प्रपूजितं तं प्रियया च वीजितं करे गृहीत्वाऽकथयः पुरा कृतम् ।
 यदिन्धनार्थं गुरुदारचोदितैरपर्तुवर्षं तदमर्षि कानने ॥ ५ ॥
 अनियमाय नमः

त्रपाजुषोऽस्मात्पृथुकं बलादथ प्रगृह्य मुष्टौ सकृदाशिते त्वया ।
कृतं कृतं नन्वियतेति सम्भ्रमाद्रमा किलोपेत्य करं रुरोध ते ॥ ६ ॥

अयमाय नमः

भक्तेषु भक्तेन स मानितस्त्वया पुरीं वसन्नेकनिशां महासुखम् ।
बतापरेद्युर्द्विविणं विना ययौ विचित्ररूपस्तव खल्वनुग्रहः ॥ ७ ॥

सत्त्ववते नमः

यदि ह्ययाचिष्यमदास्यदच्युतो वदामि भार्या किमिति ब्रजन्नसौ ।
त्वदुक्तिलीलास्मितमग्नधीः पुनः क्रमादपश्यन्मणिदीप्रमालयम् ॥ ८ ॥

सात्त्विकाय नमः

किं मार्गविभ्रंश इति भ्रमन्क्षणं गृहं प्रविष्टः स ददर्श वल्लभाम् ।
सखीपरीतां मणिहेमभूषितां बुबोध च त्वत्करुणां महाद्भुताम् ॥ ९ ॥

सत्याय नमः

स रत्नशालासु वसन्नपि स्वयं समुन्नमद्भक्तिभरोऽमृतं ययौ ।
त्वमेवमापूरितभक्तवाञ्छितो मरुत्पुराधीश हरस्व मे गदान् ॥ १० ॥

सत्यधर्मपरायणाय नमः (८७०)

॥ इति षडशीतितमदशकं समाप्तम् ॥

८८. सन्तानगोपालोपाख्यानम्

(स्रग्धरा)

प्रागेवाचार्यपुत्राहृतिनिशमनया स्वीयषट्सूनुवीक्षां

काङ्क्षन्त्या मातुरुक्त्या सुतलभुवि बलिं प्राप्य तेनार्चितस्त्वम् ।

धातुशशापाद्धिरण्यान्वितकशिपुभवान् शौरिजान् कंसभग्ना-

नानीयैनान् प्रदर्श्य स्वपदमनयथाः पूर्वपुत्रान्मरीचेः ॥ १ ॥

अभिप्रायाय नमः

श्रुतदेव इति श्रुतं द्विजेन्द्रं बहुलाश्रं नृपतिं च भक्तिपूर्णम् । (मूलभारिणी)
युगपत्त्वमनुग्रहीतुकामो मिथिलां प्रापिथ तापसैः समेतः ॥ २ ॥

प्रियार्हाय नमः

गच्छन्दिमूर्तिरुभयोर्युगपन्निकेत- (वसन्ततिलका)
मेकेन भूरिविभवैर्विहितोपचारः ।
अन्येन तद्दिनभृतैश्च फलौदनाद्यै-
स्तुल्यं प्रसेदित्य ददाथ च मुक्तिमाभ्याम् ॥ ३ ॥

अर्हाय नमः

॥ सन्तानगोपालकथा ॥

भूयोऽथ द्वारवत्यां द्विजतनयमृतिं तत्प्रलापानपि त्वं (स्रग्धरा)
को वा दैवं निरुन्ध्यादिति किल कथयन्विश्ववोढाऽप्यसोढाः ।
जिष्णोर्गर्वं विनेतुं त्वयि मनुजधिया कुण्ठितां चास्य बुद्धिं
तत्त्वारूढां विधातुं परमतमपदप्रेक्षणेनेति मन्ये ॥ ४ ॥

प्रियकृते नमः

नष्टा अष्टास्य पुत्राः पुनरपि तव तूपेक्षया कष्टवादः
स्पष्टो जातो जनानामथ तदवसरे द्वारकामाप पार्थः ।
मैत्र्या तत्रोषितोऽसौ नवमसुतमृतौ विप्रवर्यप्ररोदं
श्रुत्वा चक्रे प्रतिज्ञामनुपहतसुतस्सन्निवेश्ये कृशानुम् ॥ ५ ॥

प्रीतिवर्धनाय नमः

मानी स त्वामपृष्ट्वा द्विजनिलयगतो बाणजालैर्महास्त्रै-
रुन्धानः सूतिगेहं पुनरपि सहसा दृष्टनष्टे कुमारं ।
याम्यामैन्द्रीं तथान्यास्सुरवरनगरीर्विद्ययाऽऽसाद्य सद्यो
मोघोद्योगः पतिष्यन्हुतभुजि भवता सस्मितं वारितोऽभूत् ॥ ६ ॥

विहायसगतये नमः

सार्धं तेन प्रतीचीं दिशमतिजविना स्यन्दनेनाभियातो
 लोकालोकं व्यतीतस्तिमिरभरमथो चक्रधाम्ना निरुन्धन् ।
 चक्रांशुक्लिष्टदृष्टिं स्थितमथ विजयं पश्य पश्येति वारां
 पारे त्वं प्राददर्शः किमपि हि तमसां दूरदूरं पदं ते ॥ ७ ॥

ज्योतिषे नमः

तत्रासीनं भुजङ्गाधिपशयनतले दिव्यभूषायुधाद्यै-
 रावीतं पीतचेलं प्रतिनवजलदश्यामलं श्रीमदङ्गम् ।
 मूर्तीनामीशितारं परमिह तिसृणामेकमर्थं श्रुतीनां
 त्वामेव त्वं परात्मन् प्रियसखसहितो नेमिथ क्षेमरूपम् ॥ ८ ॥

सुरुचये नमः

युवां मामेवद्वावधिकविवृतान्तर्हिततया (शिखरिणी)
 विभिन्नौ सन्द्रष्टुं स्वयमहमहार्षं द्विजसुतान् ।
 नयेतं द्रागेनानिति खलु वितीर्णान्पुनरमून्
 द्विजायादायादाः प्रणुतमाहिमा पाण्डुजनुषा ॥ ९ ॥

हुतभुजे नमः

एवं नानाविहारैर्जगदभिरमयन्वृष्णिवंशं प्रपुष्ण- (स्रग्धरा)
 न्नीजानो यज्ञभेदैरतुलविहृतिभिः प्रीणयन्नेणनेत्राः ।
 भूभारक्षेपदम्भात्पदकमलजुषां मोक्षणायावतीर्णः
 पूर्णं ब्रह्मैव साक्षाद्यदुषु मनुजतारूषितस्त्वं व्यलासीः ॥ १० ॥

विभवे नमः (८८०)

प्रायेण द्वारवत्यामवृतदयि तदा नारदस्त्वद्रसार्द्र-
 स्तस्माल्लेभे कदाचित्खलु सुकृतनिधिस्त्वत्पिता तत्त्वबोधम् ।

भक्तानामग्रयायी स च खलु मतिमानुद्धवस्त्वत्त एव
प्राप्तो विज्ञानसारं स किल जनहितायाधुनाऽस्ते बदर्याम् ॥ ११ ॥

सोऽयं कृष्णावतारो जयति तव विभो यत्र सौहार्दभीति-
स्नेहद्वेषानुरागप्रभृतिभिरतुलैरश्रमैर्योगभेदैः ।
आर्तिं तीर्त्वा समस्ताममृतपदमगुस्सर्वतः सर्वलोकाः
स त्वं विश्वार्तिशान्त्यै पवनपुरपते भक्तिपूर्त्यै च भूयाः ॥ १२ ॥

॥ इति सद्विक्रम अष्टाशीतितमदशकं समाप्तम् ॥

८९. वृकासुरवधवर्णनम्

रमाजाने जाने यदिह तव भक्तेषु विभवो (शिखरिणी)
न सद्यः सम्पद्यस्तदिह मदकृत्त्वादशमिनाम् ।
प्रशान्तिं कृत्वैव प्रदिशसि ततः काममखिलं
प्रशान्तेषु क्षिप्रं न खलु भवदीये च्युतिकथा ॥ १ ॥

रवये नमः

सद्यःप्रसादरुषितान्विधिशङ्करादीन् (वसन्ततिलका)
केचिद्विभो निजगुणानुगुणं भजन्तः ।
भ्रष्टा भवन्ति बत कष्टमदीर्घदृष्ट्या
स्पष्टं वृकासुर उदाहरणं किलास्मिन् ॥ २ ॥

विरोचनाय नमः

शकुनिजः स तु नारदमेकदा (द्रुतविलम्बितम्)
त्वरिततोषमपृच्छदधीश्वरम् ।

स च दिदेश गिरीशमुपासितुं

न तु भवन्तमबन्धुमसाधुषु ॥ ३ ॥

सूर्याय नमः

तपस्तप्त्वा घोरं स खलु कुपितः सप्तमदिने

(शिखरिणी)

शिरश्छित्त्वा सद्यः पुरहरमुपस्थाप्य पुरतः ।

अतिक्षुद्रं रौद्रं शिरसि करदानेन निधनं

जगन्नाथाद्वत्रे भवति विमुखानां क शुभधीः ॥ ४ ॥

सवित्रे नमः

मोक्तारं बन्धमुक्तो हरिणपतिरिव प्राद्रवत्सोऽथ रुद्रं

(स्रग्धरा)

दैत्याद्भीत्या स्म देवो दिशि दिशि वलते पृष्ठतो दत्तदृष्टिः ।

तूष्णीके सर्वलोके तव पदमधिरोक्ष्यन्तमुद्वीक्ष्य शर्वं

दूरादेवाग्रतस्त्वं पटुवटुवपुषा तस्थिषे दानवाय ॥ ५ ॥

रविलोचनाय नमः

भद्रं ते शाकुनेय भ्रमसि किमधुना त्वं पिशाचस्य वाचा

सन्देहश्चेन्मदुक्तौ तव किमु न करोष्यङ्गुलीमङ्ग मौलौ ।

इत्थं त्वद्वाक्यमूढः शिरसि कृतकरः सोऽपतच्छिन्नपातं

भ्रंशो ह्येवं परोपासितुरपि च गतिः शूलिनोऽपि त्वमेव ॥ ६ ॥

अनन्ताय नमः

॥ मूर्तित्रये भगवतः श्रेष्ठ्यवर्णनम् ॥

भृगुं किल सरस्वतीनिकटवासिनस्तापसा-

(पृथ्वी)

स्त्रिमूर्तिषु समादिशन्नधिकसत्त्वतां वेदितुम् ।

अयं पुनरनादराद्दुदितरुद्धरोषे विधौ

हरेऽपि च जिहिंसिषौ गिरिजया धृते त्वामगात् ॥ ७ ॥

हुतभुजे नमः

सुप्तं रमाङ्कभुवि पङ्कजलोचनं त्वां
 विप्रे विनिघ्नति पदेन मुदोत्थितस्त्वम् ।
 सर्वं क्षमस्व मुनिवर्य भवेत्सदा मे
 त्वत्पादचिह्नमिह भूषणमित्यवादीः ॥ ८ ॥

भोक्त्रे नमः

निश्चित्य ते च सुदृढं त्वयि बद्धभावाः
 सारस्वता मुनिवरा दधिरे विमोक्षम् ।
 त्वामेवमच्युत पुनश्च्युतिदोषहीनं
 सत्त्वोच्चयैकतनुमेव वयं भजामः ॥ ९ ॥

सुखदाय नमः

जगत्सृष्ट्यादौ त्वां निगमनिवहैर्वन्दिभिरिव
 स्तुतं विष्णो सच्चित्परमरसनिर्द्वैतवपुषम् ।
 परात्मानं भूमन् पशुपवनिताभाग्यनिवहं
 परीतापश्रान्त्यै पवनपुरवासिन् परिभजे ॥ १० ॥

(शिखरिणी)

नैकजाय नमः (८९०)

॥ इति एकोनवतितमदशकं समाप्तम् ॥

१०. आगमादीनां भगवत्येव परमतात्पर्यनिरूपणम्

वृकभृगुमुनिमोहिन्यम्बरीषादिवृत्ते-

(मालिनी)

ष्वयि तव हि महत्त्वं सर्वशर्वादिजैत्रम् ।
 स्थितमिह परमात्मन् निष्कलार्वागभिन्नं
 किमपि यदवभातं तद्धि रूपं तवैव ॥ १ ॥

अग्रजाय नमः

मूर्तित्रयेश्वरसदाशिवपञ्चकं यत् (वसन्ततिलका श्लो० २-६)

प्राहुः परात्मवपुरेव सदाशिवोऽस्मिन् ।

तत्रेश्वरस्तु स विकुण्ठपदस्त्वमेव

त्रित्वं पुनर्भजसि सत्यपदे त्रिभागे ॥ २ ॥

अनिर्विण्णाय नमः

तत्रापि सात्त्विकतनुं तव विष्णुमाहु-

र्धाता तु सत्त्वविरलो रजसैव पूर्णः ।

सत्वोत्कटत्वमपि चास्ति तमोविकार-

चेष्टादिकं च तव शङ्करनाम्नि मूर्तौ ॥ ३ ॥

सदामर्षिणे नमः

तं च त्रिमूर्त्यतिगतं परपूरुषं त्वां

शर्वात्मनापि खलु सर्वमयत्वहेतोः ।

शंसन्त्युपासनविधौ तदपि स्वतस्तु

त्वद्रूपमित्यतिदृढं बहु नः प्रमाणम् ॥ ४ ॥

लोकाधिष्ठानाय नमः

श्रीशङ्करोऽपि भगवान्सकलेषु तावत्

त्वामेव मानयति यो न हि पक्षपाती ।

त्वन्निष्ठमेव स हि नामसहस्रकादि

व्याख्यद्भवत्स्तुतिपरश्च गतिं गतोऽन्ते ॥ ५ ॥

अद्भुताय नमः

मूर्तित्रयातिगमुवाच च मन्त्रशास्त्र-

स्यादौ कलायसुषमं सकलेश्वरं त्वाम् ।

ध्यानं च निष्कलमसौ प्रणवे खलूत्त्वा
त्वामेव तत्र सकलं निजगाद नान्यम् ॥ ६ ॥

सनाते नमः

समस्तसारे च पुराणसङ्ग्रहे विसंशयं त्वन्महिमैव वर्णयते । (वंशस्थम्)
त्रिमूर्तियुक्सत्यपदत्रिभागतः परं पदं ते कथितं न शूलिनः ॥ ७ ॥

सनातनतमाय नमः

यद्ब्राह्मकल्प इह भागवतद्वितीय- (वसन्ततिलका श्लो० ८-११)
स्कन्धोदितं वपुरनावृतमीश धात्रे ।
तस्यैव नाम हरिशर्वमुखं जगाद
श्रीमाधवः शिवपरोऽपि पुराणसारे ॥ ८ ॥

कपिलाय नमः

ये स्वप्रकृत्यनुगुणा गिरिशं भजन्ते
तेषां फलं हि दृढयैव तदीयभक्त्या ।
व्यासो हि तेन कृतवानधिकारिहेतोः
स्कान्दादिकेषु तव हानिवचोऽर्थवादैः ॥ ९ ॥

कपये नमः

भूतार्थकीर्तिरनुवादविरुद्धवादौ
त्रेधार्थवादगतयः खलु रोचनार्थाः ।
स्कान्दादिकेषु बहवोऽत्र विरुद्धवादा-
स्त्वत्तामसत्वपरिभूत्युपशिक्षणाद्याः ॥ १० ॥

अप्ययाय नमः (९००)

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

यत्किञ्चिदप्यविदुषाऽपि विभो मयोक्तं
तन्मन्त्रशास्त्रवचनाद्यभिदृष्टमेव ।

व्यासोक्तिसारमयभागवतोपगीत

क्लेशान्विधूय कुरु भक्तिभरं परात्मन् ॥ ११ ॥

॥ इति सैकं नवतितमदशकं समाप्तम् ॥

॥ इति श्रीमद्भागवतदशमस्कन्धपरिच्छेदः समाप्तः ॥

आदितः श्लोकाः - ९३४

दशमस्कन्धे श्लोकाः - ५५९

एकादशस्कन्धपरिच्छेदः

११. भक्तेरेव निःश्रेयसहेतुत्ववर्णनम् (स्रग्धरा)

श्रीकृष्ण त्वत्पदोपासनमभयतमं बद्धमिथ्यार्थदृष्टे-

र्मर्त्यस्यार्तस्य मन्ये व्यपसरति भयं येन सर्वात्मनैव ।

यत्तावत्त्वत्प्रणीतानिह भजनविधीनास्थितो मोहमार्गं

धावन्नप्यावृताक्षः स्वलति न कुहचिद्देवदेवाखिलात्मन् ॥ १ ॥

स्वस्तिदाय नमः

भूमन् कायेन वाचा मुहुरपि मनसा त्वद्वलप्रेरितात्मा

यद्यत्कुर्वे समस्तं तदिह परतरे त्वय्यसावर्षयामि ।

जात्यापीह श्वपाकस्त्वयि निहितमनः कर्मवाग्निन्द्रियार्थ-

प्राणो विश्वं पुनीते न तु विमुखमनास्त्वत्पदाद्विप्रवर्यः ॥ २ ॥

स्वस्तिकृते नमः

भीतिर्नाम द्वितीयाद्भवति ननु मनःकल्पितं च द्वितीयं

तेनैक्याभ्यासशीलो हृदयमिह यथाशक्ति बुद्ध्य निरुन्ध्याम् ।

मायाविद्धे तु तस्मिन्पुनरपि न तथा भाति मायाधिनाथं

तं त्वां भक्त्या महत्या सततमनुभजन्नीश भीतिं विजह्याम् ॥ ३ ॥

स्वस्तये नमः

भक्तेरुत्पत्तिवृद्धी तव चरणजुषां सङ्गमेनैव पुंसा-
 मासाद्ये पुण्यभाजां श्रिय इव जगति श्रीमतां सङ्गमेन ।
 तत्सङ्गो देव भूयान्मम खलु सततं तन्मुखादुन्मिषद्भि-
 स्त्वन्माहात्म्यप्रकारैर्भवति च सुदृढा भक्तिरुद्धूतपापा ॥ ४ ॥

स्वस्तिभुजे नमः

श्रेयोमार्गेषु भक्तावधिकबहुमतिर्जन्मकर्माणि भूयो
 गायन्क्षेमाणि नामान्यपि तदुभयतः प्रद्रुतं प्रद्रुतात्मा ।
 उद्यद्वासः कदाचित्कुहचिदपि रुदन्काऽपि गर्जन्प्रगाय-
 च्छुन्मादीव प्रनृत्यन्नयि कुरु करुणां लोकबाह्यश्चरेयम् ॥ ५ ॥

स्वस्तिदक्षिणाय नमः

भूतान्येतानि भूतात्मकमपि सकलं पक्षिमत्स्यान्मृगादीन्
 मर्त्यान्मित्राणि शत्रून्पि यमितमतिस्त्वन्मयान्यानमानि ।
 त्वत्सेवायां हि सिध्येन्मम तव कृपया भक्तिदार्ढ्यं विराग-
 स्त्वत्तत्त्वस्यावबोधोऽपि च भुवनपते यत्नभेदं विनैव ॥ ६ ॥

अरौद्राय नमः

नो मुह्यन्क्षुत्तृडाद्यैर्भवसरणिभवैस्त्वनिलीनाशयत्वा-
 च्चिन्तासातत्यशाली निमिषलवमपि त्वत्पदादप्रकम्पः ।
 इष्टानिष्टेषु तुष्टिव्यसनविरहितो मायिकत्वावबोधा-
 ज्योत्स्नाभिस्त्वन्रखेन्दोरधिकशिशिरितेनात्मना सञ्चरेयम् ॥ ७ ॥

कुण्डलिने नमः

भूतेष्वेषु त्वदैक्यस्मृतिसमधिगतौ नाधिकारोऽधुना चेत्
 त्वत्प्रेम त्वत्कमैत्री जडमतिषु कृपा द्विट्सु भूयादुपेक्षा ।

अर्चायां वा समर्चाकुतुकमुरुतरश्रद्धया वर्धतां मे
त्वत्संसेवी तथाऽपि द्रुतमुपलभते भक्तलोकोत्तमत्वम् ॥ ८ ॥

चक्रिणे नमः

आवृत्य त्वत्स्वरूपं क्षितिजलमरुदाद्यात्मना विक्षिपन्ती
जीवान्भूयिष्ठकर्मावलिबिबशगतीन् दुःखजाले क्षिपन्ती ।
त्वन्माया माभिभूयान्मयि भुवनपते कल्पते तत्प्रशान्त्यै
त्वत्पादे भक्तिरेवेत्यवददयि विभो सिद्धयोगी प्रबुद्धः ॥ ९ ॥

विक्रमिणे नमः

दुःखान्यालोक्य जन्तुष्वलमुदितविवेकोऽहमाचार्यवर्या-
ल्लब्ध्वा त्वद्रूपतत्त्वं गुणचरितकथाद्युद्भवद्भक्तिभूमा ।
मायामेनां तरित्वा परमसुखमये त्वत्पदे मोदिताहे
तस्यायं पूर्वरङ्गः पवनपुरपते नाशयाशेषरोगान् ॥ १० ॥

ऊर्जितशासनाय नमः (९१०)

॥ इति एकनवतितमदशकं समाप्तम् ॥

९२. कर्ममिश्रभक्तिस्वरूपवर्णनम्

(स्रग्धरा)

वैदैस्सर्वाणि कर्माण्यफलपरतया वर्णितानीति बुद्ध्वा
तानि त्वय्यर्पितान्येव हि समनुचरन् यानि नैष्कर्म्यमीश ।
मा भूद्वेदैर्निषिद्धे कुहचिदपि मनःकर्मवाचां प्रवृत्ति-
र्दुर्वर्जञ्चेदवाप्तं तदपि खलु भवत्यर्पये चित्प्रकाशे ॥ १ ॥

शब्दातिगाय नमः

यस्त्वन्यः कर्मयोगस्तव भजनमयस्तत्र चाभीष्टमूर्ति

हृद्यां सत्त्वैकरूपां दृषदि हृदि मृदि कापि वा भावयित्वा ।

पुष्पैर्गन्धैर्निवेद्यैरपि च विरचितैः शक्तितो भक्तिपूतै-

र्नित्यं वर्या सपर्या विदधदयि विभो त्वत्प्रसादं भजेयम् ॥ २ ॥

शब्दसहाय नमः

स्त्रीशूद्रास्त्वत्कथादिश्रवणविरहिता आसतां ते दयार्हा-

स्वत्पादासन्नयातान्द्विजकुलजनुषो हन्त शोचाम्यशान्तान् ।

वृत्त्यर्थं ते यजन्तो बहुकथितमपि त्वामनाकर्णयन्तो

दृप्ता विद्याभिजात्यैः किमु न विदधते तादृशं मा कृथा माम् ॥ ३ ॥

शिशिराय नमः

पापोऽयं कृष्णरामेत्यभिलपति निजं गूहितुं दुश्चरित्रं

निर्लज्जस्यास्य वाचा बहुतरकथनीयानि मे विघ्नितानि ।

भ्राता मे वन्ध्यशीलो भजति किल सदा विष्णुमित्थं बुधांस्ते

निन्दन्त्युच्चैर्हसन्ति त्वयि निहितरतींस्तादृशं मा कृथा माम् ॥ ४ ॥

शर्वरीकराय नमः

श्वेतच्छायं कृते त्वां मुनिवरवपुषं प्रीणयन्ते तपोभि-

स्त्रेतायां स्रुक्स्रुवाद्यङ्कितमरुणतनुं यज्ञरूपं यजन्ते ।

सेवन्ते तन्त्रमार्गैर्विलसदरिगदं द्वापरे श्यामलाङ्गं

नीलं सङ्कीर्तनाद्यैरिह कलिसमये मानुषास्त्वां भजन्ते ॥ ५ ॥

अक्रूराय नमः

सोऽयं कालेयकालो जयति मुररिपो यत्र सङ्कीर्तनाद्यै-

र्निर्यत्नैरेव मार्गैरखिलदं नचिरात्त्वत्प्रसादं भजन्ते ।

जातास्त्रेताकृतादावपि हि किल कलौ सम्भवं कामयन्ते
 दैवात्तत्रैव जातान्विषयविषरसैर्मा विभो वञ्चयास्मान् ॥ ६ ॥

पेशलाय नमः

भक्तास्तावत्कलौ स्युर्द्रमिलभुवि ततो भूरिशस्तत्र चोच्चैः
 कावेरीं ताम्रपर्णीमनु किल कृतमालाञ्च पुण्यां प्रतीचीम् ।
 हा मामप्येतदन्तर्भवमपि च विभो किञ्चिदञ्चिद्रसं त्व-
 व्याशापाशैर्निबध्य भ्रमय न भगवन् पूरय त्वन्निषेवाम् ॥ ७ ॥

दक्षाय नमः

दृष्ट्वा धर्मद्रुहं तं कलिमपकरुणं प्राञ्चहीक्षित्परीक्षि-
 द्धन्तुं व्याकृष्टखड्गोऽपि न विनिहतवान् सारवेदी गुणांशात् ।
 त्वत्सेवाद्याशु सिध्येदसदिह न तथा त्वत्परे चैष भीरु-
 र्यत्तु प्रागेव रोगादिभिरपहरते तत्र हा शिक्षयैनम् ॥ ८ ॥

दक्षिणाय नमः

गङ्गा गीता च गायत्र्यपि च तुलसिका गोपिकाचन्दनं तत्
 सालग्रामाभिपूजा परपुरुष तथैकादशी नामवर्णाः ।
 एतान्यष्टाप्ययत्नान्यपि कलिसमये त्वत्प्रसादप्रवृद्ध्या
 क्षिप्रं मुक्तिप्रदानीत्यभिदधुर्ऋषयस्तेषु मां सज्जयेथाः ॥ ९ ॥

क्षमिणां वराय नमः

देवर्षीणां पितृणामपि न पुनर्ऋणी किङ्करो वा स भूमन्
 योऽसौ सर्वात्मना त्वां शरणमुपगतः सर्वकृत्यानि हित्वा ।
 तस्योत्पन्नं विकर्माप्यखिलमपनुदस्येव चित्तस्थितस्त्वं
 तन्मे पापोत्थतापान्पवनपुरपते रुन्धि भक्तिं प्रणीयाः ॥ १० ॥

विद्वत्तमाय नमः (९२०)

॥ इति द्विनवतितमदशकं समाप्तम् ॥

९३. पञ्चविंशतेर्गुरुभ्यः शिक्षणीयस्य वर्णनम्

(स्रग्धरा)

बन्धुस्नेहं विजह्यां तव हि करुणया त्वय्युपावेशितात्मा
 सर्वं त्यक्त्वा चरेयं सकलमपि जगद्वीक्ष्य मायाविलासम् ।
 नानात्वाद्भ्रान्तिजन्यात्सति खलु गुणदोषावबोधे विधिर्वा
 व्यासेधो वा कथं तौ त्वयि निहितमतेर्वीतवैषम्यबुद्धेः ॥ १ ॥

वीतभयाय नमः

क्षुत्तृष्णालोपमात्रे सततकृतधियो जन्तवस्सन्त्यनन्ता-
 स्तेभ्यो विज्ञानवत्त्वात्पुरुष इह वरस्तज्जनिर्दुर्लभैव ।
 तत्राप्यात्माऽऽत्मनः स्यात्सुहृदपि च रिपुर्यस्त्वयि न्यस्तचेता-
 स्तापोच्छित्तेरुपायं स्मरति स हि सुहृत्स्वात्मवैरी ततोऽन्यः ॥ २ ॥
 पुण्यश्रवणकीर्तनाय नमः

त्वत्कारुण्ये प्रवृत्ते क इव न हि गुरुर्लोकवृत्तेऽपि भूमन्
 सर्वाक्रान्ताऽपि भूमिर्न हि चलति ततः सत्क्षमां शिक्षयेयम् ।
 गृहीयामीश तत्तद्विषयपरिचयेऽप्यप्रसक्तिं समीरा-
 द्याप्तत्वञ्चात्मनो मे गगनगुरुवशाद्भातु निर्लेपता च ॥ ३ ॥

उत्तारणाय नमः

स्वच्छः स्यां पावनोऽहं मधुर उदकवद्वह्निवन्मा स्म गृह्णां
 सर्वान्नीनोऽपि दोषं तरुषु तमिव मां सर्वभूतेष्ववेयाम् ।
 पुष्टिर्नाष्टिः कलानां शशिन इव तनोर्नात्मनोऽस्तीति विद्यां
 तोयादिव्यस्तमार्ताण्डवदपि च तनुष्वेकतां त्वत्प्रसादात् ॥ ४ ॥

दुष्कृतिघ्ने नमः

स्नेहाद्याधास्तपुत्रप्रणयमृतकपोतायितो मा स्म भूवं

प्राप्तं प्राश्नन्सहेय क्षुधमपि शयुवत्सिन्धुवत्स्यामगाधः ।

मा पप्तं योषिदादौ शिखिनि शलभवद्भृङ्गवत्सारभागी

भूयासं किन्तु तद्वद्धनचयनवशान्माहमीश प्रणेशम् ॥ ५ ॥

पुण्याय नमः

मा बध्यासं तरुण्या गज इव वशया नार्जयेयं धनौघं

हर्तान्यस्तं हि माध्वीहर इव मृगवन्मा मुहं ग्राम्यगीतैः ।

नात्यासज्जेय भोज्ये झष इव बडिशो पिङ्गलावन्निराशः

सुप्यां भर्तव्ययोगात्कुरुर इव विभो सामिषोऽन्यैर्न हन्यै ॥ ६ ॥

दुःस्वप्ननाशनाय नमः

वर्तेय त्यक्तमानः सुखमतिशिशुवन्निस्सहायश्चरेयं

कन्याया एकशेषो वलय इव विभो वर्जितान्योन्यघोषः ।

त्वच्चित्तो नावबुध्यै परमिषुकृदिव क्षमाभृदायानघोषं

गेहेष्वन्यप्रणीतेष्वहिरिव निवसान्युन्दुरोर्मन्दिरेषु ॥ ७ ॥

वीरघ्ने नमः

त्वय्येव त्वत्कृतं त्वं क्षपयसि जगदित्यूर्णनाभात्प्रतीयां

त्वच्चिन्ता त्वत्स्वरूपं कुरुत इति दृढं शिक्षये पेशकारात् ।

विङ्गस्मात्मा च देहो भवति गुरुवरो यो विवेकं विरक्तिं

धत्ते सञ्चिन्त्यमानो मम तु बहुरुजापीडितोऽयं विशेषात् ॥ ८ ॥

रक्षणाय नमः

ही ही मे देहमोहं त्यज पवनपुराधीश यत्प्रेमहेतो-

र्गेहं वित्ते कलत्रादिषु च विवशितास्त्वत्पदं विस्मरन्ति ।

सोऽयं वह्नेः शुनो वा परमिह परतः साम्प्रतञ्चाक्षिकर्ण-
 त्वग्जिह्वाद्या विकर्षन्त्यवशमत इतः कोऽपि न त्वत्पदाब्जे ॥ ९ ॥
 सञ्चो नमः

दुर्वारो देहमोहो यदि पुनरधुना तर्हि निशेषरोगान्
 हत्वा भक्तिं द्रष्टिष्ठां कुरु तव पदपङ्केरुहे पङ्कजाक्ष ।
 नूनं नानाभवान्ते समधिगतमिमं मुक्तिदं विप्रदेहं
 क्षुद्रे हा हन्त मा मा क्षिप विषयरसे पाहि मां मारुतेश ॥ १० ॥
 जीवनाय नमः (९३०)

॥ इति त्रिनवतितमदशकं समाप्तम् ॥

९४. तत्त्वज्ञानोत्पत्तिप्रकारवर्णनम् (स्रग्धरा)

शुद्धा निष्कामधर्मैः प्रवरगुरुगिरा तत्स्वरूपं परं ते
 शुद्धं देहेन्द्रियादिव्यपगतमखिलव्याप्तमावेदयन्ते ।
 नानात्वस्थौल्यकाश्यादि तु गुणजवपुस्सङ्गतोऽध्यासितं ते
 वहेर्दारुप्रभेदेष्विव महदणुतादीप्तताशान्ततादि ॥ १ ॥
 पर्यवस्थिताय नमः

आचार्याख्याधरस्थारणिसमनुमिलच्छिष्यरूपोत्तरार-
 ण्यावेधोद्भासितेन स्फुटतरपरिबोधाग्निना दह्यमाने ।
 कर्मालीवासनातत्कृततनुभुवनभ्रान्तिकान्तारपूरे
 दाह्याभावेन विद्याशिखिनि च विरते त्वन्मयी खल्ववस्था ॥ २ ॥
 अनन्तरूपाय नमः

एवं त्वत्प्राप्तितोऽन्यो न हि खलु निखिलक्लेशहानेरुपायो
 नैकान्तात्यन्तिकास्ते कृषिवदगदषाङ्गुण्यषट्कर्मयोगाः ।
 दुर्वैकल्यैरकल्या अपि निगमपथास्तत्फलान्यप्यवाप्ता

मत्तास्त्वां विस्मरन्तः प्रसजति पतने यान्त्यनन्तान्विषादान् ॥ ३ ॥

अनन्तश्रिये नमः

त्वल्लोकादन्यलोकः क्व नु भयरहितो यत्परार्धद्वयान्ते
 त्वद्भीतस्सत्यलोकेऽपि न सुखवसतिः पद्मभूः पद्मनाभ ।
 एवम्भावे त्वधर्माजितबहुतमसां का कथा नारकाणां
 तन्मे त्वं छिन्धि बन्धं वरद कृपणबन्धो कृपापूरसिन्धो ॥ ४ ॥

जितमन्यवे नमः

याथार्थ्यात्त्वन्मयस्यैव हि मम न विभो वस्तुतो बन्धमोक्षौ
 मायाविद्यातनुभ्यां तव तु विरचितौ स्वप्नबोधोपमौ तौ ।
 बद्धे जीवद्विमुक्तिं गतवति च भिदा तावती तावदेको
 भुङ्क्ते देहद्रुमस्थो विषयफलरसान्नापरो निर्व्यथात्मा ॥ ५ ॥

भयापहाय नमः

जीवन्मुक्तत्वमेवंविधमिति वचसा किं फलं दूरदूरे
 तन्नामाशुद्धबुद्धेर्न च लघु मनसः शोधनं भक्तितोऽन्यत् ।
 तन्मे विष्णो कृषीष्ठास्त्वयि कृतसकलप्रार्पणं भक्तिभारं
 येन स्यां मञ्जु किञ्चिद्गुरुवचनमिलत्त्वत्प्रबोधस्त्वदात्मा ॥ ६ ॥

चतुरश्राय नमः

शब्दब्रह्मण्यपीह प्रयतितमनसस्त्वां न जानन्ति केचित्
 कष्टं वन्ध्यश्रमास्ते चिरतरमिह गां बिभ्रते निष्प्रसूतिम् ।

यस्यां विश्वाभिरामास्सकलमलहरा दिव्यलीलावताराः

सच्चित्सान्द्रं च रूपं तव न निगदितं तां न वाचं भ्रियासम् ॥ ७ ॥

गभीरात्मने नमः

यो यावान्यादृशो वा त्वमिति किमपि नैवावगच्छामि भूम-

न्नेवञ्चानन्यभावस्त्वदनुभजनमेवाद्विधे चैद्यवैरिन् ।

त्वल्लिङ्गानां त्वदङ्घ्रिप्रियजनसदसां दर्शनस्पर्शनादि-

र्भूयान्मे त्वत्प्रपूजानतिनुतिगुणकर्मानुकीर्त्यादरोऽपि ॥ ८ ॥

विदिशाय नमः

यद्यल्लभ्येत तत्तत्त्व समुपहृतं देव दासोऽस्मि तेऽहं

त्वद्ग्रेहोन्मार्जनाद्यं भवतु मम मुहुः कर्म निर्मायमेव ।

सूर्याग्निब्राह्मणात्मादिषु लसितचतुर्बाहुमाराधये त्वां

त्वत्प्रेमार्द्रत्वरूपो मम सततमभिष्यन्दतां भक्तियोगः ॥ ९ ॥

व्यादिशाय नमः

ऐक्यं ते दानहोमव्रतनियमतपस्साङ्ख्ययोगैर्दुरापं

त्वत्सङ्गेनैव गोप्यः किल सुकृतितमाः प्रापुरानन्दसान्द्रम् ।

भक्तेष्वन्येषु भूयस्स्वपि बहुमनुषे भक्तिमेव त्वमासां

तन्मे त्वद्भक्तिमेव दृढय हर गदान्कृष्ण वातालयेश ॥ १० ॥

दिशाय नमः (९४०)

॥ इति चतुर्नवतितमदशकं समाप्तम् ॥

९५. भक्त्या विशुद्धचित्तस्यैव भगवत्स्वरूपध्यानयोग्यतावर्णनम् (स्रग्धरा)

आदौ हैरण्यगर्भीं तनुमविकलजीवात्मिकामास्थितस्त्वं
जीवत्वं प्राप्य मायागुणगणखचितो वर्तसे विश्वयोने ।
तत्रोद्धृद्धेन सत्त्वेन तु गुणयुगलं भक्तिभावं गतेन-
छित्वा सत्त्वं च हित्वा पुनरनुपहितो वर्तिताहे त्वमेव ॥ १ ॥

अनादये नमः

सत्त्वोन्मेषात्कदाचित्खलु विषयरसे दोषबोधेऽपि भूमन्
भूयोऽप्येषु प्रवृत्तिः सतमसि रजसि प्रोद्धते दुर्निवारा ।
चित्तं तावद्गुणाश्च ग्रथितमिह मिथस्तानि सर्वाणि रोद्धुं
तुर्ये त्वय्येकभक्तिः शरणमिति भवान्हंसरूपी न्यगादीत् ॥ २ ॥

भुवो भुवे नमः

सन्ति श्रेयांसि भूयांस्यपि रुचिभिदया कर्मिणां निर्मितानि
क्षुद्रानन्दाश्च सान्ता बहुविधगतयः कृष्ण तेभ्यो भवेयुः ।
त्वञ्चाचख्याथ सख्ये ननु महिततमां श्रेयसां भक्तिमेकां
त्वद्भक्त्यानन्दतुल्यः खलु विषयजुषां सम्मदः केन वा स्यात् ॥ ३ ॥

लक्ष्म्यै नमः

त्वद्भक्त्या तुष्टबुद्धेः सुखमिह चरतो विच्युताशस्य चाशाः
सर्वास्स्युः सौख्यमय्यः सलिलकुहरगस्येव तोयैकमय्यः ।
सोऽयं खल्विन्द्रलोकं कमलजभवनं योगसिद्धीश्च हृद्या
नाकाङ्क्षत्येतदास्तां स्वयमनुपतिते मोक्षसौख्येऽप्यनीहः ॥ ४ ॥

सुवीराय नमः

त्वद्भक्तो बाध्यमानोऽपि च विषयरसैरिन्द्रियाशान्तिहेतो-
 र्भक्त्यैवाक्रम्यमाणैः पुनरपि खलु तैर्दुर्बलैर्नाभिजय्यः ।
 सप्तार्चिर्दीपितार्चिर्दहति किल यथा भूरिदारुप्रपञ्चं
 त्वद्भक्त्यौघे तथैव प्रदहति दुरितं दुर्मदः केन्द्रियाणाम् ॥ ५ ॥

रुचिराङ्गदाय नमः

चित्तार्द्रीभावमुच्चैर्वपुषि च पुलकं हर्षबाष्पञ्च हित्वा
 चित्तं शुद्ध्येत्कथं वा किमु बहुतपसा विद्यया वीतभक्तेः ।
 तद्गाथास्वादसिद्धाञ्जनसततमरीमृज्यमानोऽयमात्मा
 चक्षुर्वत्तत्त्वसूक्ष्मं भजति न तु तथाभ्यस्तया तर्ककोट्या ॥ ६ ॥

जननाय नमः

ध्यानं ते शीलयेयं समतनुसुखबद्धासनो नासिकाग्र-
 न्यस्ताक्षः पूरकाद्यैर्जितपवनपथश्चित्तपद्मन्त्ववाञ्चम् ।
 ऊर्ध्वाग्रं भावयित्वा रविविधुशिखिनस्संविचिन्त्योपरिष्ठात्
 तत्रस्थं भावये त्वां सजलजलधरश्यामलं कोमलाङ्गम् ॥ ७ ॥

जनजन्मादये नमः

आनीलश्लक्ष्णकेशं ज्वलितमकरसत्कुण्डलं मन्दहास-
 स्यन्दार्द्रं कौस्तुभश्रीपरिगतवनमालोरुहाराभिरामम् ।
 श्रीवत्साङ्गं सुबाहुं मृदुलसदुदरं काञ्चनच्छायचेलं
 चारुस्निग्धोरुमम्भोरुहललितपदं भावयेऽहं भवन्तम् ॥ ८ ॥

भीमाय नमः

सर्वाङ्गेष्वङ्ग रङ्गत्कुतुकमतिमुहुर्धारयन्नीश चित्तं
 तत्राप्येकत्र युञ्जे वदनसरसिजे सुन्दरे मन्दहासे ।

तत्रालीनन्तु चेतः परमसुखचिदद्वैतरूपे वितन्व-

न्नन्यन्नो चिन्तयेयं मुहुरिति समुपारूढयोगो भवेयम् ॥ ९ ॥

भीमपराक्रमाय नमः

इत्थं त्वद्दधानयोगे सति पुनरणिमाद्यष्टसंसिद्धयस्ता

दूरश्रुत्यादयोऽपि ह्यहमहमिकया सम्पतेयुर्मुरारे ।

त्वत्सम्प्राप्तौ विलम्बावहमखिलमिदं नाद्रिये कामयेऽहं

त्वामेवानन्दपूर्णं पवनपुरपते पाहि मां सर्वतापात् ॥ १० ॥

आधारनिलयाय नमः (९५०)

॥ इति पञ्चनवतितमदशकं समाप्तम् ॥

९६. भगवद्विभूतिवर्णनम्

(स्रग्धरा)

त्वं हि ब्रह्मैव साक्षात् परमुरुमहिमन्नक्षराणामकार-

स्तारो मन्त्रेषु राज्ञां मनुरसि मुनिषु त्वं भृगुर्नारदोऽपि ।

प्रह्लादो दानवानां पशुषु च सुरभिः पक्षिणां वैनतेयो

नागानामस्यनन्तः सुरसरिदपि च स्रोतसां विश्वमूर्ते ॥ १ ॥

अघात्रे नमः

ब्रह्मण्यानां बलिस्त्वं क्रतुषु च जपयज्ञोऽसि वीरेषु पार्थो

भक्तानामुद्धवस्त्वं बलमसि बलिनां धाम तेजस्विनां त्वम् ।

नास्त्यन्तस्त्वद्विभूतेर्विकसदतिशयं वस्तु सर्वं त्वमेव

त्वं जीवस्त्वं प्रधानं यदिह भवदृते तन्न किञ्चित्प्रपञ्चे ॥ २ ॥

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

पुष्पहासाय नमः

धर्मं वर्णाश्रमाणां श्रुतिपथविहितं त्वत्परत्वेन भक्त्या
 कुर्वन्तोऽन्तर्विरागे विकसति शनकैस्सन्त्यजन्तो लभन्ते ।
 सत्तास्फूर्तिप्रियत्वात्मकमखिलपदार्थेषु भिन्नेष्वभिन्नं
 निर्मूलं विश्वमूलं परममहमिति त्वद्विबोधं विशुद्धम् ॥ ३ ॥

प्रजागराय नमः

ज्ञानं कर्मापि भक्तिस्त्रितयमिह भवत्प्रापकं तत्र ताव-
 त्त्रिर्विण्णानामशेषे विषय इह भवेत् ज्ञानयोगेऽधिकारः ।
 सक्तानां कर्मयोगस्त्वयि हि विनिहितो ये तु नात्यन्तसक्ता
 नाप्यत्यन्तं विरक्तास्त्वयि च धृतरसा भक्तियोगो ह्यमीषाम् ॥ ४ ॥

ऊर्ध्वगाय नमः

ज्ञानं त्वद्भक्ततां वा लघु सुकृतवशान्मर्त्यलोके लभन्ते
 तस्मात्तत्रैव जन्म स्पृहयति भगवन् नाकगो नारको वा ।
 आविष्टं मां तु दैवाद्भवजलनिधिपोतायिते मर्त्यदेहे
 त्वं कृत्वा कर्णधारं गुरुमनुगुणवातायितस्तारयेथाः ॥ ५ ॥

सत्पथाचाराय नमः

अव्यक्तं मार्गयन्तः श्रुतिभिरपि नयैः केवलज्ञानलुब्धाः
 क्लिश्यन्तेऽतीव सिद्धिं बहुतरजनुषामन्त एवाप्नुवन्ति ।
 दूरस्थः कर्मयोगोऽपि च परमफले नन्वयं भक्तियोग-
 स्त्वामूलादेव हृद्यस्त्वरितमयि भवत्प्रापको वर्धतां मे ॥ ६ ॥

प्राणदाय नमः

ज्ञानायैवातियत्नं मुनिरपवदते ब्रह्मतत्त्वं तु शृण्वन्
 गाढं त्वत्पादभक्तिं शरणमयति यस्तस्य मुक्तिः कराग्रे ।

त्वद्द्धानेऽपीह तुल्या पुनरसुकरता चित्तचाञ्चल्यहेतो-

रभ्यासादाशु शक्यं तदपि वशयितुं त्वत्कृपाचारुताभ्याम् ॥ ७ ॥

प्रणवाय नमः

निर्विण्णः कर्ममार्गे खलु विषमतमे त्वत्कथादौ च गाढं

जातश्रद्धोऽपि कामानयि भुवनपते नैव शक्नोमि हातुम् ।

तद्भूयो निश्चयेन त्वयि निहितमना दोषबुद्ध्या भजंस्तान्

पुष्णीयां भक्तिमेव त्वयि हृदयगते मङ्क्षु नङ्क्ष्यन्ति सङ्गाः ॥ ८ ॥

पणाय नमः

कश्चित्केशार्जितार्थक्षयविमलमतिर्नुद्यमानो जनौघैः

प्रागेवं प्राह विप्रो न खलु मम जनः कालकर्मग्रहा वा ।

चेतो मे दुःखहेतुस्तदिह गुणगणं भावयत्सर्वकारी-

त्युक्त्वा शान्तो गतस्त्वां मम च कुरु विभो तादृशीं चित्तशान्तिम् ॥ ९ ॥

प्रमाणाय नमः

ऐलः प्रागुर्वशीं प्रत्यतिविवशमनाः सेवमानश्चिरं तां

गाढं निर्विद्य भूयो युवतिसुखमिदं क्षुद्रमेवेति गायन् ।

त्वद्भक्तिं प्राप्य पूर्णः सुखतरमचरत्तद्वदुद्धूय सङ्गं

भक्तोत्तंसं क्रिया मां पवनपुरपते हन्त मे रुन्धि रोगान् ॥ १० ॥

प्राणनिलयाय नमः (९६०)

॥ इति षण्णवतितमदशकं समाप्तम् ॥

९७. उत्तमभक्तिप्रार्थनावर्णनं मार्कण्डेयोपाख्यानं च

(स्रग्धरा)

त्रैगुण्याद्भिन्नरूपं भवति हि भुवने हीनमध्योत्तमं यत्-
 ज्ञानं श्रद्धा च कर्ता वसतिरपि सुखं कर्म चाहारभेदाः ।
 त्वत्क्षेत्रत्वन्निषेवादि तु यदिह पुनस्त्वत्परं तत्तु सर्वं
 प्राहुर्नैर्गुण्यनिष्ठं तदनुभजनतो मङ्गु सिद्धो भवेयम् ॥ १ ॥

प्राणभृते नमः

त्वय्येव न्यस्तचित्तः सुखमयि विचरन्सर्वचेष्टास्त्वदर्थं
 त्वद्भक्तैस्सेव्यमानानपि चरितचरानाश्रयन् पुण्यदेशान् ।
 दस्यौ विप्रे मृगादिष्वपि च सममतिर्मुच्यमानावमान-
 स्पर्धासूयादिदोषः सततमखिलभूतेषु सम्पूजये त्वाम् ॥ २ ॥

प्राणजीवनाय नमः

त्वद्भावो यावदेषु स्फुरति न विशदं तावदेवं ह्युपास्ति
 कुर्वन्नैकात्म्यबोधे झटिति विकसति त्वन्मयोऽहं चरेयम् ।
 त्वद्धर्मस्यास्य तावत्किमपि न भगवन् प्रस्तुतस्य प्रणाश-
 स्तस्मात्सर्वात्मनैव प्रदिश मम विभो भक्तिमार्गं मनोज्ञम् ॥ ३ ॥

तत्त्वाय नमः

तच्चैनं भक्तियोगं द्रढयितुमयि मे साध्यमारोग्यमायु-
 र्दिष्ट्या तत्रापि सेव्यं तव चरणमहो भेषजायेव दुग्धम् ।
 मार्कण्डेयो हि पूर्वं गणकनिगदितद्वादशाब्दायुरुच्चैः
 सेवित्वा वत्सरं त्वां तव भटनिवहैर्द्रावयामास मृत्युम् ॥ ४ ॥

तत्त्वविदे नमः

॥ इति श्रीमद्भागवतैकादशस्कन्धपरिच्छेदः समाप्तः ॥

द्वादशस्कन्धपरिच्छेदः

॥ मार्कण्डेयोपाख्यानम् ॥

मार्कण्डेयश्चिरायुस्स खलु पुनरपि त्वत्परः पुष्पभद्रा-

तीरे निन्ये तपस्यन्नतुलसुखरतिः षट् तु मन्वन्तराणि ।

देवेन्द्रस्सप्तमस्तं सुरयुवतिमरुन्मन्मथैर्मोहयिष्यन्

योगोष्मप्लुष्यमाणैर्न तु पुनरशकत्त्वज्जनं निर्जयेत्कः ॥ ५ ॥

एकात्मने नमः

प्रीत्या नारायणाख्यस्त्वमथ नरसखः प्राप्तवानस्य पार्श्वं

तुष्ट्या तोष्टूयमानः स तु विविधवरैर्लोभितो नानुमेने ।

द्रष्टुं मायां त्वदीयां किल पुनरवृणोद्भक्तिवृत्तान्तरात्मा

मायादुःखानभिज्ञस्तदपि मृगयते नूनमाश्चर्यहेतोः ॥ ६ ॥

जन्ममृत्युजरातिगाय नमः

याते त्वय्याशु वाताकुलजलदगलत्तोयपूर्णातिघूर्ण-

त्सप्तार्णोराशिमग्ने जगति स तु जले सम्भ्रमन्वर्षकोटीः ।

दीनः प्रैक्षिष्ट दूरे वटदलशयनं कञ्चिदाश्चर्यबालं

त्वामेव श्यामलाङ्गं वदनसरसिजन्यस्तपादाङ्गुलीकम् ॥ ७ ॥

भुर्भुवःस्वस्तरवे नमः

दृष्ट्वा त्वां हृष्टरोमा त्वरितमभिगतः स्म्रष्टुकामो मुनीन्द्रः

श्वासेनान्तर्निविष्टः पुनरिह सकलं दृष्टवान् विष्टपौघम् ।

भूयोऽपि श्वासवातैर्बहिरनुपतितो वीक्षितस्त्वत्कटाक्षै-

र्मोदादाश्लेष्टुकामस्त्वयि पिहिततनौ स्वाश्रमे प्राग्वदासीत् ॥ ८ ॥

ताराय नमः

गौर्या सार्धं तदग्रे पुरभिदथ गतस्त्वत्प्रियप्रेक्षणार्थी

सिद्धानेवास्य दत्त्वा स्वयमयमजरामृत्युतादीन् गतोऽभूत् ।

एवं त्वत्सेवयैव स्मररिपुरपि स प्रीयते येन तस्मा-

न्मूर्तित्रय्यात्मकस्त्वं ननु सकलनियन्तेति सुव्यक्तमासीत् ॥ ९ ॥

सवित्रे नमः

त्र्यंशोऽस्मिन्सत्यलोके विधिहरिपुरभिन्मन्दिराण्यूर्ध्वमूर्ध्वं

तेभ्योऽप्यूर्ध्वं तु मायाविकृतिविरहितो भाति वैकुण्ठलोकः ।

तत्र त्वं कारणाम्भस्यपि पशुपकुले शुद्धसत्त्वैकरूपी

सच्चिद्ब्रह्माद्वयात्मा पवनपुरपते पाहि मां सर्वरोगात् ॥ १० ॥

प्रपितामहाय नमः (९७०)

॥ इति सप्तनवतितमदशकं समाप्तम् ॥

१८. सत्यज्ञानादिस्वरूपाद् ब्रह्मणो

जगदुत्पत्त्यादिनिरूपणम्

(स्रग्धरा)

यस्मिन्नेतद्विभातं यत इदमभवद्येन चेदं य एत-

द्योऽस्मादुत्तीर्णरूपः खलु सकलमिदं भासितं यस्य भासा ।

यो वाचां दूरदूरे पुनरपि मनसां यस्य देवा मुनीन्द्रा

नो विद्युस्तत्त्वरूपं किमु पुनरपरे कृष्ण तस्मै नमस्ते ॥ १ ॥

यज्ञाय नमः

जन्माथो कर्म नाम स्फुटमिह गुणदोषादिकं वा न यस्मिन्

लोकानामूतये यः स्वयमनुभजते तानि मायानुसारी ।

बिभ्रच्छक्तीररूपोऽपि च बहुतररूपोऽवभात्यद्भुतात्मा, Sringeri

तस्मै कैवल्यधाम्ने पररसपरिपूर्णाय विष्णो नमस्ते ॥ २ ॥

यज्ञपतये नमः

नो तिर्यञ्चन्न मर्त्यं न च सुरमसुरं न स्त्रियं नो पुमांसं
 न द्रव्यं कर्म जार्ति गुणमपि सदसद्वापि ते रूपमाहुः ।
 शिष्टं यत्स्यान्निषेधे सति निगमशतैर्लक्षणावृत्तितस्तत्
 कृच्छ्रेणावेद्यमानं परमसुखमयं भाति तस्मै नमस्ते ॥ ३ ॥

यज्वने नमः

मायायां बिम्बितस्त्वं सृजसि महदहङ्कारतन्मात्रभेदै-
 र्भूतग्रामेन्द्रियाद्यैरपि सकलजगत्स्वप्नसङ्कल्पकल्पम् ।
 भूयः संहृत्य सर्वं कमठ इव पदान्यात्मना कालशक्त्या
 गम्भीरे जायमाने तमसि वितिमिरो भासि तस्मै नमस्ते ॥ ४ ॥

यज्ञाङ्गाय नमः

शब्दब्रह्मेति कर्मेत्यणुरिति भगवन् काल इत्यालपन्ति
 त्वामेकं विश्वहेतुं सकलमयतया सर्वथा कल्प्यमानम् ।
 वेदान्तैर्यत्तु गीतं पुरुषपरचिदात्माभिधं तत्तु तत्त्वं
 प्रेक्षामात्रेण मूलप्रकृतिविकृतिकृत्कृष्ण तस्मै नमस्ते ॥ ५ ॥

यज्ञवाहनाय नमः

सत्त्वेनासत्तया वा न च खलु सदसत्त्वेन निर्वाच्यरूपा
 धत्ते यासावविद्या गुणफणिमतिवद्विश्वदृश्यावभासम् ।
 विद्यात्वं सैव याता श्रुतिवचनलवैर्यत्कृपास्यन्दलाभे
 संसारारण्यसद्यस्त्रुटनपरशुतामेति तस्मै नमस्ते ॥ ६ ॥

यज्ञभृते नमः

भूषासु स्वर्णवद्वा जगति घटशरावादिके मृत्तिकावत्
 तत्त्वे सञ्चिन्त्यमाने स्फुरति तदधुनाप्यद्वितीयं वपुस्ते ।

स्वप्नद्रष्टुः प्रबोधे तिमिरलयविधौ जीर्णरज्जोश्च यद्वद्-

विद्यालामे तथैव स्फुटमपि विकसेत्कृष्ण तस्मै नमस्ते ॥ ७ ॥

यज्ञकृते नमः

यद्गीत्योदेति सूर्यो दहति च दहनो वाति वायुस्तथान्ये

यद्गीताः पद्मजाद्याः पुनरुचितबलीनाहरन्तेऽनुकालम् ।

येनैवारोपिताः प्राङ्गिजपदमपि ते च्यावितारश्च पश्चात्

तस्मै विश्वं नियन्त्रे वयमपि भवते कृष्ण कुर्मः प्रणामम् ॥ ८ ॥

यज्ञिने नमः

त्रैलोक्यं भावयन्तं त्रिगुणमयमिदं त्र्यक्षरस्यैकवाच्यं

त्रीशानामैक्यरूपं त्रिभिरपि निगमैर्गीयमानस्वरूपम् ।

तिस्रोऽवस्था विदन्तं त्रियुगजनिजुषं त्रिक्रमाक्रान्तविश्वं

त्रैकाल्ये भेदहीनं त्रिभिरहमनिशं योगभेदैर्भजे त्वाम् ॥ ९ ॥

यज्ञभुजे नमः

सत्यं शुद्धं विबुद्धं जयति तव वपुर्नित्यमुक्तं निरीहं

निर्द्वन्द्वं निर्विकारं निखिलगुणगणव्यञ्जनाधारभूतम् ।

निर्मूलं निर्मलं तन्निरवधिमहिमोल्लासि निर्लीनमन्त-

निस्सङ्गानां मुनीनां निरुपमपरमानन्दसान्द्रप्रकाशम् ॥ १० ॥

यज्ञसाधनाय नमः (९८०)

दुर्वारं द्वादशारं त्रिशतपरिमिलत्षष्टिपर्वाभिवीतं

सम्भ्राम्यत्क्रूरवेगं क्षणमनु जगदाच्छिद्य सन्धावमानम् ।

चक्रं ते कालरूपं व्यथयतु न तु मां त्वत्पदैकावलम्बं

विष्णो कारुण्यसिन्धो पवनपुरपते पाहि सर्वामयौघात् ॥ ११ ॥

॥ इति सैकम् अष्टनवतितमदशकं समाप्तम् ॥

९९. भगवन्महिमानुवर्णनम्

(स्रग्धरा)

विष्णोर्वीर्याणि को वा कथयतु धरणेः कश्च रेणून्मिमीते
 यस्यैवाङ्घ्रित्रयेण त्रिजगदभिमितं मोदते पूर्णसम्पत् ।
 योऽसौ विश्वानि धत्ते प्रियमिह परमं धाम तस्याभियायां
 तद्भक्ता यत्र माद्यन्त्यमृतरसमरन्दस्य यत्र प्रवाहः ॥ १ ॥

यज्ञान्तकृते नमः

आद्यायाशेषकर्त्रे प्रतिनिमिषनवीनाय भर्त्रे विभूते-
 र्भक्तात्मा विष्णवे यः प्रदिशति हविरादीनि यज्ञार्चनादौ ।
 कृष्णाद्यं जन्म यो वा महदिह महतो वर्णयेत्सोऽयमेव
 प्रीतः पूर्णो यशोभिस्त्वरितमभिसरेत्प्राप्यमन्ते पदं ते ॥ २ ॥

यज्ञगुह्याय नमः

हे स्तोतारः कवीन्द्रास्तमिह खलु यथा चेतयध्वे तथैव
 व्यक्तं वेदस्य सारं प्रणुवत जननोपात्तलीलाकथाभिः ।
 जानन्तश्चास्य नामान्यखिलसुखकराणीति सङ्कीर्तयध्वं
 हे विष्णो कीर्तनाद्यैस्तव खलु महतस्तत्त्वबोधं भजेयम् ॥ ३ ॥

अन्नाय नमः

विष्णोः कर्माणि सम्पश्यत मनसि सदा यैः स धर्मानवध्ना-
 द्यानीन्द्रस्यैष भृत्यः प्रियसख इव च व्यातनोत्क्षेमकारी ।
 वीक्षन्ते योगसिद्धाः परपदमनिशं यस्य सम्यक्प्रकाशं
 विप्रेन्द्रा जागरूकाः कृतबहुनुतयो यच्च निर्भासयन्ते ॥ ४ ॥

अन्नादाय नमः

नो जातो जायमानोऽपि च समधिगतस्त्वन्महिम्नोऽवसानं
 देव श्रेयांसि विद्वान्प्रतिमुहुरपि ते नाम शंसामि विष्णो ।
 तं त्वां संस्तौमि नानाविधनुतिवचनैरस्य लोकत्रयस्या-
 प्यूर्ध्वं विभ्राजमाने विरचितवसतिं तत्र वैकुण्ठलोके ॥ ५ ॥

आत्मयोनये नमः

आपः सृष्ट्यादिजन्याः प्रथममयि विभो गर्भदेशे दधुस्त्वां
 यत्र त्वय्येव जीवा जलशयन हरे सङ्गता ऐक्यमापन् ।
 तस्याजस्य प्रभो ते विनिहितमभवत्पद्ममेकं हि नाभौ
 दिक्प्रत्रं यत्किलाहुः कनकधरणिभृत् कर्णिकं लोकरूपम् ॥ ६ ॥

स्वयं जाताय नमः

हे लोका विष्णुरेतद्भुवनमजनयत्तन्न जानीथ यूयं
 युष्माकं ह्यन्तरस्थं किमपि तदपरं विद्यते विष्णुरूपम् ।
 नीहारप्रख्यमायापरिवृतमनसो मोहिता नामरूपैः
 प्राणप्रीत्यैकतृप्ताश्चरथ मखपरा हन्त नेच्छा मुकुन्दे ॥ ७ ॥

वैखानाय नमः

मूर्ध्नामक्षणां पदानां वहसि खलु सहस्राणि सम्पूर्य विश्वं
 तत्प्रोत्क्रम्यापि तिष्ठन्परिमितविवरे भासि चित्तान्तरेऽपि ।
 भूतं भव्यं च सर्वं परपुरुष भवान् किञ्च देहेन्द्रियादि-
 ष्वाविष्टोऽप्युद्रतत्वादमृतसुखरसं चानुभुङ्क्षे त्वमेव ॥ ८ ॥

सामगायनाय नमः

यत्तु त्रैलोक्यरूपं दधदपि च ततो निर्गतोऽनन्तशुद्ध-
 ज्ञानात्मा वर्तसे त्वं तव खलु महिमा सोऽपि तावान्किमन्यत् ।

स्तोकस्ते भाग एवाखिलभुवनतया दृश्यते त्र्यंशकल्पं
भूयिष्ठं सान्द्रमोदात्मकमुपरि ततो भाति तस्मै नमस्ते ॥ ९ ॥

देवकीनन्दनाय नमः

अव्यक्तं ते स्वरूपं दुरधिगमतमं तत्तु शुद्धैकसत्त्वं
व्यक्तञ्चाप्येतदेव स्फुटममृतरसाम्भोधिकल्लोलतुल्यम् ।
सर्वोत्कृष्टामभीष्टां तदिह गुणरसेनैव चित्तं हरन्तीं
मूर्तिं ते संश्रयेऽहं पवनपुरपते पाहि मां कृष्ण रोगात् ॥ १० ॥

स्रष्ट्रे नमः (९९०)

॥ इति नवनवतितमदशकं समाप्तम् ॥

१००. केशादिपादान्तवर्णनम्

(स्रग्धरा)

अग्रे पश्यामि तेजो निबिडतरकलायावलीलोभनीयं
पीयूषाप्लावितोऽहं तदनु तदुदरे दिव्यकैशोरवेषम् ।
तारुण्यारम्भरम्यं परमसुखरसास्वादरोमाञ्चिताङ्गै-
रावीतं नारदाद्यैर्विलसदुपनिषत्सुन्दरीमण्डलैश्च ॥ १ ॥

क्षितीशाय नमः

नीलाभं कुञ्चिताग्रं घनममलतरं संयतं चारुभङ्गा
रत्नोत्तंसाभिरामं वलयितमुदयच्चन्द्रकैः पिञ्छजालैः ।
मन्दारस्रङ्गिवीतं तव पृथुकबरीभारमालोकयेऽहं
स्निग्धश्वेतोर्ध्वपुण्ड्रामपि च सुललितां फालबालेन्दुवीथीम् ॥ २ ॥

© Dakshinamnaya Sri Sharada Peetham, Sringeri

पापनाशनाय नमः

हृद्यं पूर्णानुकम्पार्णवमृदुलहरीचञ्चलभ्रूविलासै-

रानीलस्निग्धपक्ष्मावलिपरिलसितं नेत्रयुग्मं विभो ते ।

सान्द्रच्छायं विशालारुणकमलदलाकारमामुग्धतारं

कारुण्यालोकलीलाशिशिरितभुवनं क्षिप्यतां मय्यनाथे ॥ ३ ॥

शङ्खभृते नमः

उत्तुङ्गोल्लासिनासं हरिमणिमुकुरप्रोल्लसद्रण्डपाली-

व्यालोलत्कर्णपाशाञ्चितमकरमणीकुण्डलद्वन्द्वदीप्रम् ।

उन्मीलदन्तपङ्क्तिस्फुरदरुणतरच्छायबिम्बाधरान्तः-

प्रीतिप्रस्यन्दिमन्दस्मितमधुरतरं वक्रमुद्गासतां मे ॥ ४ ॥

नन्दकिने नमः

बाहुद्वन्द्वेन रत्नोज्ज्वलवलयभृता शोणपाणिप्रवाले-

नोपात्तां वेणुनालीं प्रसृतनखमयूखाङ्गुलीसङ्गशाराम् ।

कृत्वा वक्रारविन्द्रे सुमधुरविकसद्रागमुद्गाव्यमानैः

शब्दब्रह्मामृतैस्त्वं शिशिरितभुवनैस्सिञ्च मे कर्णवीथीम् ॥ ५ ॥

चक्रिणे नमः

उत्सर्पत्कौस्तुभश्रीततिभिररुणितं कोमलं कण्ठदेशं

वक्षः श्रीवत्सरम्यं तरलतरसमुद्गीप्रहारप्रतानम् ।

नानावर्णप्रसूनावलिकिसलयिनीं वन्यमालां विलोल-

ल्लोलम्बां लम्बमानामुरासि तव तथा भावये रत्नमालाम् ॥ ६ ॥

शार्ङ्गधन्वने नमः

अङ्गे पञ्चाङ्गरागैरतिशयविकसत्सौरभाकृष्टलोकं

लीनानेकत्रिलोकीविततिमपि कृशां बिभ्रतं मध्यवल्लीम् ।

शक्राश्मन्यस्ततप्तोज्वलकनकनिभं पीतचेलं दधानं
ध्यायामो दीप्तरश्मिस्फुटमणिरशनाकिङ्किणीमण्डितं त्वाम् ॥ ७ ॥

गदाधराय नमः

ऊरू चारू तवोरू घनमसृणरुचौ चित्तचोरौ रमाया
विश्वक्षोभं विशङ्क्य ध्रुवमनिशमुभौ पीतचेलावृताङ्गौ ।
आनम्राणां पुरस्तात्त्र्यसनधृतसमस्तार्थपालीसमुद्ग-
च्छायां जानुद्वयं च क्रमपृथुलमनोज्ञे च जङ्घे निषेवे ॥ ८ ॥

रथाङ्गपाणये नमः

मञ्जीरं मञ्जुनादैरिव पदभजनं श्रेय इत्यालपन्तं
पादाग्रं भ्रान्तिमज्जत्प्रणतजनमनोमन्दरोद्धारकूर्मम् ।
उत्तुङ्गाताम्रराजन्नखरहिमकरज्योत्स्नया चाश्रितानां
सन्तापध्वान्तहन्त्रीं ततिमनुकलये मङ्गलामङ्गुलीनाम् ॥ ९ ॥

अक्षोभ्याय नमः

योगीन्द्राणां त्वदङ्गेष्वधिकसुमधुरं मुक्तिभाजां निवासो
भक्तानां कामवर्षद्युतरुकिसलयं नाथ ते पादमूलम् ।
नित्यं चित्तस्थितं मे पवनपुरपते कृष्ण कारुण्यसिन्धो
हत्वा निःशेषतापान्प्रदिशतु परमानन्दसन्दोहलक्ष्मीम् ॥ १० ॥

सर्वप्रहरणायुधाय नमः

अज्ञात्वा ते महत्त्वं यदिह निगदितं विश्वनाथ क्षमेथाः
स्तोत्रं चैतत्सहस्रोत्तरमधिकतरं त्वत्प्रसादाय भूयात् ।

द्वेधा नारायणीयं श्रुतिषु च जनुषा स्तुत्यतावर्णनेन
स्फीतं लीलावतारैरिदमिह कुरुतामायुरारोग्यसौख्यम् ॥ ११ ॥

॥ इति शततमदशकं समाप्तम् ॥

॥ श्रीमद्भागवतद्वादशस्कन्धपरिच्छेदः समाप्तः ॥

आदितः श्लोकाः - १०३४

द्वादशस्कन्धे श्लोकाः - ३८

॥ इति मेलपत्तूर श्रीनारायणभट्टतिरिवर्यविरचितं
श्रीमन्नारायणीयं स्तोत्रं समाप्तम् ॥

श्रीकृष्णाष्टोत्तरशतनामावलि:

श्रीकृष्णाय नमः	नवनीतनटाय नमः
कमलानाथाय नमः	अनघाय नमः
वासुदेवाय नमः	नवनीतनवाहाराय नमः
सनातनाय नमः	मुचुकुन्दप्रसादकाय नमः
वसुदेवात्मजाय नमः	षोडशस्त्रीसहस्रेशाय नमः
पुण्याय नमः	त्रिभङ्गिने नमः
लीलामानुष-विग्रहाय नमः	मधुराकृतये नमः
श्रीवत्सकौस्तुभधराय नमः	शुकवागमृताब्धीन्दवे नमः
यशोदावत्सलाय नमः	गोविन्दाय नमः (३०)
हरये नमः (१०)	गोविदां पतये नमः
चतुर्भुजात्त-चक्रासि-गदा- शङ्खाद्युदायुधाय नमः	वत्सवाटचराय नमः
देवकीनन्दनाय नमः	अनन्ताय नमः
श्रीशाय नमः	धेनुकासुरभञ्जनाय नमः
नन्दगोपप्रियात्मजाय नमः	तृणीकृत तृणावर्ताय नमः
यमुनावेगसंहारिणे नमः	यमलार्जुनभञ्जनाय नमः
बलभद्रप्रियानुजाय नमः	उत्तानतालभेत्त्रे नमः
पूतनाजीवितहराय नमः	तमालश्यामलाकृतये नमः
शकटासुरभञ्जनाय नमः	गोपगोपीश्वराय नमः
नन्दव्रजजनानन्दिने नमः	योगिने नमः (४०)
सच्चिदानन्दविग्रहाय नमः (२०)	कोटिसूर्यसमप्रभाय नमः
नवनीतविलिप्ताङ्गाय नमः	इलापतये नमः n. Sringeri
	परस्मै ज्योतिषे नमः

यादवेन्द्राय नमः	संसारवैरिणे नमः	
यदूद्धहाय नमः	कंसारये नमः	
वनमालिने नमः	मुरारये नमः	(७०)
पीतवाससे नमः	नरकान्तकाय नमः	
पारिजातापहारकाय नमः	अनादि-ब्रह्मचारिणे नमः	
गोवर्धनाचलोद्धर्त्रे नमः	कृष्णाव्यसन-कर्शकाय नमः	
गोपालाय नमः	(५०) शिशुपालशिरश्छेत्रे नमः	
सर्वपालकाय नमः	दुर्योधनकुलान्तकाय नमः	
अजाय नमः	विदुराक्रूर-वरदाय नमः	
निरञ्जनाय नमः	विश्वरूपप्रदर्शकाय नमः	
कामजनकाय नमः	सत्यवाचे नमः	
कञ्जलोचनाय नमः	सत्यसङ्कल्पाय नमः	
मधुघ्ने नमः	सत्यभामारताय नमः	(८०)
मथुरानाथाय नमः	जयिने नमः	
द्वारकानायकाय नमः	सुभद्रा-पूर्वजाय नमः	
बलिने नमः	जिष्णवे नमः	
वृन्दावनान्त-सञ्चारिणे नमः	(६०) भीष्ममुक्ति-प्रदायकाय नमः	
तुलसीदाम-भूषणाय नमः	जगद्गुरवे नमः	
स्यमन्तकमणेर्हर्त्रे नमः	जगन्नाथाय नमः	
नरनारायणात्मकाय नमः	वेणुनाद-विशारदाय नमः	
कुब्जा-कृष्णाम्बरधराय नमः	वृषभासुर-विध्वंसिने नमः	
मायिने नमः	बाणासुर-करान्तकाय नमः	
परमपूरुषाय नमः	युधिष्ठिर-प्रतिष्ठात्रे नमः	(९०)
मुष्टिकासुर-चाणूर-मल्लयुद्ध-	बर्हिर्बर्हावतंसकाय नमः	
विशारदाय नमः	पार्थसारथये नमः	

अव्यक्त-गीतामृत-महोदधये नमः जलक्रीडा-समासक्त-
 कालीय-फणिमाणिक्य-रञ्जित- गोपीवस्त्रापहारकाय नमः
 श्रीपदाम्बुजाय नमः पुण्यश्लोकाय नमः
 दामोदराय नमः तीर्थकराय नमः
 यज्ञभोक्त्रे नमः वेदवेद्याय नमः
 दानवेन्द्र-विनाशनाय नमः दयानिधये नमः
 नारायणाय नमः सर्वतीर्थात्मकाय नमः
 परस्मैब्रह्मणे नमः सर्वग्रह-रूपिणे नमः
 पन्नगाशन-वाहनाय नमः (१००) परात्पराय नमः (१०८)
 श्रीगोपालकृष्णस्वामिने नमः

फुल्लेन्दीवरकान्तमिन्दुवदनं बर्हावतंसं प्रियं
 श्रीवत्साङ्गमुदारकौस्तुभधरं पीताम्बरं सुन्दरम् ।
 गोपीनां नयनोत्पलार्चिततनुं गोगोपसङ्घावृतं
 गोविन्दं कलवेणुवादनरतं दिव्याङ्गभूषं भजे ॥
 यं ब्रह्मावरुणेन्द्ररुद्रमरुतः स्तुन्वन्ति दिव्यैः स्तवै-
 र्वेदैः साङ्गपदक्रमोपनिषदैर्गायन्ति यं सामगाः ।
 ध्यानावस्थिततद्गतेन मनसा पश्यन्ति यं योगिनो
 यस्यान्तं न विदुः सुरासुरगणा देवाय तस्मै नमः ॥
 वंशीविभूषितकरान्नवनीरदाभात्
 पीताम्बरादरुणबिम्बफलाधरोष्ठात् ।
 पूर्णेन्दुसुन्दरमुखादरविन्दनेत्रात्
 कृष्णात्परं किमपि तत्त्वमहं न जाने ॥

श्रीशङ्कराचार्यविरचिते

प्रबोधसुधाकरे

१७. ध्यानविधिप्रकरणम्

- यमुनातटनिकटस्थितवृन्दावनकानने महारम्ये ।
कल्पद्रुमतलभूमौ चरणं चरणोपरि स्थाप्य ॥ १८४ ॥
- तिष्ठन्तं घननीलं स्वतेजसा भासयन्तमिह विश्वम् ।
पीताम्बरपरिधानं चन्दनकर्पूरलिप्तसर्वाङ्गम् ॥ १८५ ॥
- आकर्णपूर्णनेत्रं कुण्डलयुगमण्डितश्रवणम् ।
मन्दस्मितमुखकमलं सुकौस्तुभोदारमणिहारम् ॥ १८५ ॥
- वलयाङ्गुलीयकाद्यानुज्वलयन्तं स्वलङ्कारान् ।
गलविलुलितवनमालं स्वतेजसाऽपास्तकलिकालम् ॥ १८७ ॥
- गुञ्जारवालिकलितं गुञ्जापुञ्जान्विते शिरसि ।
भुञ्जानं सह गोपैः कुञ्जान्तरवर्तिनं हरिं स्मरत ॥ १८८ ॥
- मन्दारपुष्पवासितमन्दानिलसेवितं परानन्दम् ।
मन्दाकिनीयुतपदं नमत महानन्ददं महापुरुषम् ॥ १८९ ॥
- सुरभीकृतदिग्बलयं सुरभिशतैरावृतं सदा परितः ।
सुरभीतिक्षपणमहासुरभीमं यादवं नमत ॥ १९० ॥
- कन्दर्पकोटिसुभगं वाञ्छितफलदं दयार्णवं कृष्णम् ।
त्यक्त्वा कमन्यविषयं नेत्रयुगं द्रष्टुमुत्सहते ॥ १९१ ॥

पुण्यतमामतिसुरसां मनोऽभिरामां हरेः कथां त्यक्त्वा ।
श्रोतुं श्रवणद्वन्द्वं ग्राम्यं कथमादरं भवति ॥ १९२ ॥

दौर्भाग्यमिन्द्रियाणां कृष्णे विषये हि शाश्वतिके ।
क्षणिकेषु पापकरणेष्वपि सज्जन्ते यदन्यविषयेषु ॥ १९३ ॥

१८. सगुणनिर्गुणयोरैक्यप्रकरणम्

श्रुतिभिर्महापुराणैः सगुणगुणातीतयोरैक्यम् ।
यत्रोक्तं गूढतया तदहं वक्ष्येऽतिविशदार्थम् ॥ १९४ ॥

भूतेष्वन्तर्यामी ज्ञानमयः सच्चिदानन्दः ।
प्रकृतेः परः परात्मा यदुकुलतिलकः स एवायम् ॥ १९५ ॥

ननु सगुणो दृश्यतनुस्तथैकदेशाधिवासश्च ।
स कथं भवेत्परात्मा प्राकृतवद्रागरोषयुतः ॥ १९६ ॥

इतरे दृश्यपदार्था लक्ष्यन्तेऽनेन चक्षुषा सर्वे ।
भगवाननया दृष्ट्या न लक्ष्यते ज्ञानदृग्गम्यः ॥ १९७ ॥

यद्विश्वरूपदर्शनसमये पार्थाय दत्तवान्भगवान् ।
दिव्यं चक्षुस्तस्माददृश्यता युज्यते नृहरौ ॥ १९८ ॥

साक्षाद्यथैकदेशे वर्तुलमुपलभ्यते रवेर्बिम्बम् ।
विश्वं प्रकाशयति तत्सर्वैः सर्वत्र दृश्यते युगपत् ॥ १९९ ॥

यद्यपि साकारोऽयं तथैकदेशी विभाति यदुनाथः ।
सर्वगतः सर्वात्मा तथाप्ययं सच्चिदानन्दः ॥ २०० ॥

- एको भगवान् रेमे युगपद्गोपीध्वनेकासु ।
अथवा विदेहजनकश्रुतदेवभूदेवयोर्हरिर्युगपत् ॥ २०१ ॥
- अथवा कृष्णाकारां स्वचमूं दुर्योधनोऽपश्यत् ।
तस्माद्वापक आत्मा भगवान्हरिरीश्वरः कृष्णः ॥ २०२ ॥
- वक्षसि यदा जघान श्रीवत्सः श्रीपतेः स किं द्वेष्यः ।
भक्तानामसुराणामन्येषां वा फलं सदृशम् ॥ २०३ ॥
- तस्मान्न कोऽपि शत्रुर्नो मित्रं नाप्युदासीनः ।
नृहरिः सन्मार्गस्थः सफलः शाखीव यदुनाथः ॥ २०४ ॥
- लोहशलाकनिवहैः स्पर्शाश्मनि भिद्यमानेऽपि ।
स्वर्णत्वमेति लौहं द्वेषादपि विद्विषां तथा प्राप्तिः ॥ २०५ ॥
- नन्वात्मनः सकाशादुत्पन्ना जीवसन्ततिश्चेयम् ।
जगतः प्रियतर आत्मा तत्प्रकृते नैव सम्भवति ॥ २०६ ॥
- वत्साहरणावसरे पृथग्भवयोरूपवासनाभूषान् ।
हरिरजमोहं कर्तुं सवत्सगोपान्विनिर्ममे स्वस्मात् ॥ २०७ ॥
- अग्नेर्यथा स्फुलिङ्गाः क्षुद्रास्तु व्युच्चरन्तीति ।
श्रुत्यर्थं दर्शयितुं स्वतनोरतनोत्स जीवसन्दोहम् ॥ २०८ ॥
- यमुनातीरनिकुञ्जे कदाचिदपि वत्सकांश्च चारयति ।
कृष्णे तथाऽऽर्यगोपेषु च वरगोष्ठेषु चारयत्स्वारात् ॥ २०९ ॥

- वत्सं निरीक्ष्य दूराद्भावः स्नेहेन सम्भ्रान्ताः ।
तदभिमुखं धावन्त्यः प्रययुर्गोपैश्च दुर्वाराः ॥ २१० ॥
- प्रस्रवभरेण भूयः स्रुतस्तनाः प्राप्य पूर्ववद्वत्सान् ।
पृथुरसनया लिहन्त्यस्तर्णकवत्यः प्रपाययन्प्रमुदा ॥ २११ ॥
- गोपा अपि निजबालाञ्जगृहूर्धनमाघ्राय ।
इत्थमलौकिकलाभस्तेषां तत्र क्षणं ववृधे ॥ २१२ ॥
- गोपा वत्साश्चान्या पूर्वं कृष्णात्मका ह्यभवन् ।
तेनात्मनः प्रियत्वं दर्शितमेतेषु कृष्णेन ॥ २१३ ॥
- प्रेयः पुत्राद्वित्तात्प्रेयोऽन्यस्माच्च सर्वस्मात् ।
अन्तरतरं यदात्मेत्युपनिषदः सत्यताऽभिहिता ॥ २१४ ॥
- ननूच्चावचभूतेष्वात्मा सम एव वर्ततेऽथ हरिः ।
दुर्योधनेऽर्जुने वा तरतमभावं कथं नु गतवान्सः ॥ २१५ ॥
- बधिरान्धपङ्गुमूका दीर्घाः खर्वाः सरूपाश्च ।
सर्वे विधिना दृष्टाः सवत्सगोपाश्चतुर्भुजास्तेन ॥ २१६ ॥
- भूतसमत्वं नृहरेः समो हि मशकेन नागेन ।
लोकैः समस्त्रिभिर्वेत्युपनिषदा भाषितः साक्षात् ॥ २१७ ॥
- आत्मा तावदभोक्ता तथैव ननु वासुदेवश्चेत् ।
नानाकैतवयल्लैः पररमणीभिः कथं रमते ॥ २१८ ॥
- सुन्दरमभिनवरूपं कृष्णं दृष्ट्वा विमोहिता गोप्यः ।
तमभिलषन्त्यो मनसा कामाद्विरहव्यथां प्रापुः ॥ २१९ ॥

- गच्छन्त्यस्तिष्ठन्त्यो गृहकृत्यपराश्च भुञ्जानाः ।
कृष्णं विनान्यविषयं समक्षमपि जातु नाविन्दन् ॥ २२० ॥
- दुःसहविरहभ्रान्त्या स्वपतीन्ददृशुस्तरून्नाश्रं पशून् ।
हरिरयमिति सुप्रीताः सरभसमालिङ्गयाञ्चक्रुः ॥ २२१ ॥
- काऽपि च कृष्णायन्ती कस्याश्चित्पूतनायन्त्याः ।
अपिबत्स्तनमिति साक्षाद्वासो नारायणः प्राह ॥ २२२ ॥
- तस्मान्निजनिजदयितान्कृष्णाकारान्ब्रजस्त्रियो वीक्ष्य ।
स्वपरनृपतिपत्नीनामन्तर्यामी हरिः साक्षात् ॥ २२३ ॥
- परमार्थतो विचारे गुडतन्मधुरत्वदृष्टान्तात् ।
नश्वरमपि नरदेहं परमात्माकारतां याति ॥ २२४ ॥
- किं पुनरनन्तशक्तेर्लीलावपुरीश्वरस्येह ।
कर्माण्यलौकिकानि स्वमायया विदधतो नृहरेः ॥ २२५ ॥
- मृद्भक्षणेन कुपितां विकसितवदनां स्वमातरं वक्रे ।
विश्वमदर्शयदखिलं किं पुनरथ विश्वरूपोऽसौ ॥ २२६ ॥

१९. आनुग्रहिकप्रकरणम्

- विषविषमस्तनयुगलं पाययितुं पूतना गृहं प्राप्ता ।
तस्याः पृथुभाग्याया आसीत्कृष्णार्पणो देहः ॥ २२७ ॥
- अनयत्पृथुतरशकटं निजनिकटं वा कृतापराधमपि ।
कण्ठाश्लेषविशेषादवधीद्वाल्येऽसुरं कृष्णः ॥ २२८ ॥

- यमलार्जुनौ तरू उन्मूल्योलूखलगतश्चिरं खिन्नौ ।
रिङ्गन्नङ्गणभूमौ स्वमालयं प्रापयन्नृहरिः ॥ २२९ ॥
- नित्यं त्रिदशद्वेषी येन च मृत्योर्वशीकृतः केशी ।
काकः कोऽपि वराको बकोऽप्यशोकं गतो लोकम् ॥ २३० ॥
- गोगोपीगोपानां निकरमहि पीडयन्तमतिवेगात् ।
अनघमघासुरमकरोत्पृथुतरमुरगेश्वरं भगवान् ॥ २३१ ॥
- पीत्वाऽरण्यहुताशनमसह्यतत्तेजसो हेतोः ।
दग्धान्मुग्धानखिलाञ्जुगोप गोपान्कृपासिन्धुः ॥ २३२ ॥
- पातुं गोकुलमाकुलमशनितटिद्वर्षणैः कृष्णः ।
असहाय एकहस्ते गोवर्धनमुदधारोच्चैः ॥ २३३ ॥
- वासोलोभाकलितं धावद्रजकं शिलातलैर्हत्वा ।
विस्मृत्य तदपराधं विकुण्ठवासोऽर्पितस्तस्मै ॥ २३४ ॥
- त्रेधा वक्रशरीरामतिलम्बोष्ठीं स्वलद्वर्षचर्चनात् ।
स्रक्कन्दनपरितोषात्कुञ्जामृज्वाननामकरोत् ॥ २३५ ॥
- निहतः पपात हरिणा हरिचरणाग्रेण कुवल्यापीडः ।
तुङ्गोन्मत्तमतङ्गः पतङ्गवदीपकस्याग्रे ॥ २३६ ॥
- युद्धमिषात्सह रङ्गे श्रीरङ्गेनाङ्गसङ्गमं प्राप्य ।
मुष्टिकचाणूरारख्यौ ययतुर्निःश्रेयसं सपदि ॥ २३७ ॥
- देहकृतादपराधाद्वैकुण्ठोत्कण्ठितान्तरात्मानम् ।
यदुवरकुलावतंसः कंसं विध्वंसयामास ॥ २३८ ॥

हरिसन्दर्शनयोगात्पृथुरणतीर्थे निमज्जते तस्मै ।

भगवान्नु प्रददाद्यः सद्यश्चैद्याय सायुज्यम् ॥ २३९ ॥

मीनादिभिरवतारैर्निहताः सुरविद्विषो बहवः ।

नीतास्ते निजरूपं तत्र च मोक्षस्य का वार्ता ॥ २४० ॥

ये यदुनन्दननिहतास्ते तु न भूयः पुनर्भवं प्रापुः ।

तस्मादवताराणामन्तर्यामी प्रवर्तकः कृष्णः ॥ २४१ ॥

ब्रह्माण्डानि बहूनि पङ्कजभवान्प्रत्यण्डमत्यद्भुतान्

गोपान्वत्सयुतानदर्शयदजं विष्णूनशेषांश्च यः ।

शम्भुर्यच्चरणोदकं स्वशिरसा धत्ते च मूर्तित्रयात्

कृष्णो वै पृथगस्ति कोऽप्यविकृतः सच्चिन्मयो नीलिमा ॥ २४२ ॥

कृपापात्रं यस्य त्रिपुररिपुरम्भोजवसतिः

सुता जहोः पूता चरणनखनिर्णेजनजलम् ।

प्रदानं वा यस्य त्रिभुवनपतित्वं विभुरपि

निदानं सोऽस्माकं जयति कुलदेवो यदुपतिः ॥ २४३ ॥

मायाहस्तेऽर्पयित्वा भरणकृतिकृते मोहमूलोद्भवं मां

मातः कृष्णाभिधाने चिरसमयमुदासीनभावं गतासि ।

कारुण्यैकाधिवासे सकृदपि वदनं नेक्षसे त्वं मदीयं

तत्सर्वज्ञे न कर्तुं प्रभवसि भवती किं नु मूलस्य शान्तिम् ॥ २४४ ॥

उदासीनः स्तब्धः सततमगुणः सङ्गरहितो

भवांस्तातः कातः परमिह भवेज्जीवनगतिः ।

अकस्मादस्माकं यदि न कुरुते स्नेहमथ तत्

वसस्व स्वीयान्तर्विमलजठरेऽस्मिन्पुनरपि ॥ २४५ ॥

लोकाधीशे त्वयीशे किमिति भवभवा वेदना स्वाश्रितानां

सङ्कोचः पङ्कजानां किमिह समुदिते मण्डले चण्डरश्मेः ।

भोगः पूर्वार्जितानां भवति भुवि नृणां कर्मणां चेदवश्यं

तन्मे दृष्टैर्नृपुष्टैर्ननु दनुजनृपैरूर्जितं निर्जितं ते ॥ २४६ ॥

नित्यानन्दसुधानिधेरधिगतः सत्रीलमेघः सता-

मौत्कण्ठ्यप्रबलप्रभञ्जनभरैराकर्षितो वर्षति ।

विज्ञानामृतमद्भुतं निजवचो धाराभिरारादिदं

चेतश्चातक चेन्न वाञ्छति मृषाक्रान्तोऽसि सुप्तोऽसि किम् ॥ २४७ ॥

चेतश्चञ्चलतां विहाय पुरतः सन्धाय कोटिद्वयं

तत्रैकत्र निधेहि सर्वविषयानन्यत्र च श्रीपतिम् ।

विश्रान्तिर्हितमप्यहो क्व नु तयोर्मध्ये तदालोच्यतां

युक्त्या वाऽनुभवेन यत्र परमानन्दश्च तत्सेव्यताम् ॥ २४८ ॥

पुत्रान्यौत्रमथस्त्रियोऽन्ययुवतीर्वित्तान्यथोऽन्यद्धनं

भोज्यादिष्वपि तारतम्यवशतो नालं समुत्कण्ठया ।

नैतादृग्यदुनायके समुदिते चेतस्यनन्ते विभौ

सान्द्रानन्दसुधारणवे विहरति स्वैरं यतो निर्भयम् ॥ २४९ ॥

काम्योपासनयाऽर्थयन्त्यनुदिनं किञ्चित्फलं सेप्सितं

किञ्चित्स्वर्गमथापवर्गमपरैर्योगादियज्ञादिभिः ।

अस्माकं यदुनन्दनाङ्घ्रियुगलध्यानावधानार्थिनां

किं लोकेन दमेन किं नृपतिना स्वर्गापवर्गैश्च किम् ॥ २५० ॥

आश्रितमात्रं पुरुषं

स्वाभिमुखं कर्षति श्रीशः ।

लोहमपि चुम्बकाश्मा

सम्मुखमात्रं जडं यद्वत्

॥ २५१ ॥

अयमुत्तमोऽयमधमो

जात्या रूपेण सम्पदा वयसा ।

श्लाघ्योऽश्लाघ्यो वेत्थं

न वेत्ति भगवाननुग्रहावसरे

॥ २५२ ॥

अन्तःस्थभावभोक्ता

ततोऽन्तरात्मा महामेघः ।

खदिरश्चम्पक इव वा

प्रवर्षणं किं विचारयति

॥ २५३ ॥

यद्यपि सर्वत्र समस्तथापि नृहरिस्तथाप्येते ।

भक्ताः परमानन्दे रमन्ति सदयावलोकेन

॥ २५४ ॥

सुतरामनन्यशरणाः क्षीराद्याहारमन्तरा यद्वत् ।

केवलया स्नेहदृशा कच्छपतनयाः प्रजीवन्ति

॥ २५५ ॥

यद्यपि गगनं शून्यं तथापि जलदामृतांशुरूपेण ।

चातकचकोरनाम्नोर्दृढभावात्पूरयत्याशाम्

॥ २५६ ॥

तद्बद्धजतां पुंसां दृग्वाङ्मनसामगोचरोऽपि हरिः ।

कृपया फलत्यकस्मात्सत्यानन्दामृतेन विपुलेन

॥ २५७ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ

प्रबोधसुधाकरः समाप्तः ॥

१. विष्णुषट्पदीस्तोत्रम्

अविनयमपनय विष्णो दमय मनः शमय विषयमृगतृष्णाम् ।
भूतदयां विस्तारय तारय संसारसागरतः ॥ १ ॥

दिव्यधुनीमकरन्दे परिमलपरिभोगसच्चिदानन्दे ।
श्रीपतिपदारविन्दे भवभयखेदच्छिन्दे वन्दे ॥ २ ॥

सत्यपि भेदापगमे नाथ तवाहं न मामकीनस्त्वम् ।
सामुद्रो हि तरङ्गः कचन समुद्रो न तारङ्गः ॥ ३ ॥

उद्धृतनग नगभिदनुज दनुजकुलामित्र मित्रशशिदृष्टे ।
दृष्टे भवति प्रभवति न भवति कं भवतिरस्कारः ॥ ४ ॥

मत्स्यादिभिरवतारैरवतारवताऽवता सदा वसुधाम् ।
परमेश्वर परिपाल्यो भवता भवतापभीतोऽहम् ॥ ५ ॥

दामोदर गुणमन्दिर सुन्दरवदनारविन्द गोविन्द ।
भवजलधिमथनमन्दर परमं दरमपनय त्वं मे ॥ ६ ॥

नारायण करुणामय शरणं करवाणि तावकौ चरणौ ।
इति षट्पदी मदीये वदनसरोजे सदा वसतु ॥ ७ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ
विष्णुषट्पदीस्तोत्रम् ॥

२. विष्णुभुजङ्गप्रयातस्तोत्रम्

- चिदंशं विभुं निर्मलं निर्विकल्पं
 निरीहं निराकारमोङ्कारगम्यम् ।
 गुणातीतमव्यक्तमेकं तुरीयं
 परं ब्रह्म यं वेद तस्मै नमस्ते ॥ १ ॥
- विशुद्धं शिवं शान्तमाद्यन्तशून्यं
 जगज्जीवनं ज्योतिरानन्दरूपम् ।
 अदिग्देशकालव्यवच्छेदनीयं
 त्रयी वक्ति यं वेद तस्मै नमस्ते ॥ २ ॥
- महायोगपीठे परिभ्राजमाने
 धरण्यादितत्त्वात्मके शक्तियुक्ते ।
 गुणाहस्करे वह्निबिम्बार्धमध्ये
 समासीनमोङ्कर्णिकेऽष्टाक्षराब्जे ॥ ३ ॥
- समानोदितानेकसूर्येन्दुकोटि-
 प्रभापूरतुल्यद्युतिं दुर्निरीक्षम् ।
 न शीतं न चोष्णं सुवर्णावदात-
 प्रसन्नं सदानन्दसंवित्स्वरूपम् ॥ ४ ॥
- सुनासापुटं सुन्दरभ्रूललाटं
 किरीटोचिताकुञ्चितस्निग्धकेशम् ।
 स्फुरत्पुण्डरीकाभिरामायताक्षं
 समुत्फुल्लरत्नप्रसूनावतंसम् ॥ ५ ॥

लसत्कुण्डलामृष्टगण्डस्थलान्तं

जपारागचोराधरं चारुहासम् ।

अलिव्याकुलामोदिमन्दारमालं

महोरस्फुरत्कौस्तुभोदारहारम्

॥ ६ ॥

सुरत्नाङ्गदैरन्वितं बाहुदण्डै-

श्चतुर्भिश्चलत्कङ्कणालङ्कृताग्रैः ।

उदारोदरालङ्कृतं पीतवस्त्रं

पदद्वन्द्वनिर्धूतपद्माभिरामम्

॥ ७ ॥

स्वभक्तेषु सन्दर्शिताकारमेवं

सदा भावयन्सन्निरूद्धेन्द्रियाश्वः ।

दुरापं नरो याति संसारपारं

परस्मै परेभ्योऽपि तस्मै नमस्ते

॥ ८ ॥

श्रिया शातकुम्भद्युतिस्निग्धकान्त्या

धरण्या च दूर्वादलश्यामलाङ्गा ।

कलत्रद्वयेनामुना तोषिताय

त्रिलोकीगृहस्थाय विष्णो नमस्ते

॥ ९ ॥

शरीरं कलत्रं सुतं बन्धुवर्गं

वयस्यं धनं सद्म भृत्यं भुवं च ।

समस्तं परित्यज्य हा कष्टमेको

गमिष्यामि दुःखेन दूरं किलाहम्

॥ १० ॥

जरेयं पिशाचीव हा जीवतो मे

वसामत्ति रक्तं च मांसं बलं च ।

अहो देव सीदामि दीनानुकम्पि-

न्किमद्यापि हन्त त्वयोदासितव्यम्

॥ ११ ॥

कफव्याहतोष्णोल्बणश्वासवेग-

व्यथाविस्फुरत्सर्वमर्मास्थिबन्धाम् ।

विचिन्त्याहमन्त्यामसङ्ग्रामवस्थां

बिभेमि प्रभो किं करोमि प्रसीद

॥ १२ ॥

लपन्नच्युतानन्त गोविन्द विष्णो

मुरारे हरे नाथ नारायणेति ।

यथानुस्मरिष्यामि भक्त्या भवन्तं

तथा मे दयाशील देव प्रसीद

॥ १३ ॥

भुजङ्गप्रयातं पठेद्यस्तु भक्त्या

समाधाय चित्ते भवन्तं मुरारे ।

स मोहं विहायाशु युष्मत्प्रसादा-

त्समाश्रित्य योगं व्रजत्यच्युतं त्वाम्

॥ १४ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ

विष्णुभुजङ्गप्रयातस्तोत्रम् ॥

योऽन्तःप्रविश्य मम वाचमिमां प्रसुप्तां

सञ्जीवयत्यखिलशक्तिधरः स्वधाम्ना ।

© D अन्त्यांश्च हस्तचरणश्रवणत्वगादीन् etham, Sringeri

प्राणान्नमो भगवते पुरुषाय तुभ्यम् ॥

३. पाण्डुरङ्गाष्टकम्

महायोगपीठे तटे भीमरथ्या

वरं पुण्डरीकाय दातुं मुनीन्द्रैः ।

समागत्य तिष्ठन्तमानन्दकन्दं

परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम्

॥ १ ॥

तटिद्वाससं नीलमेघावभासं

रमामन्दिरं सुन्दरं चित्रकाशम् ।

वरं त्विष्टकायां समन्यस्तपादं

परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम्

॥ २ ॥

प्रमाणं भवाब्धेरिदं मामकानां

नितम्बः कराभ्यां धृतो येन तस्मात् ।

विधातुर्वसत्यै धृतो नाभिकोशः

परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम्

॥ ३ ॥

स्फुरत्कौस्तुभालङ्कृतं कण्ठदेशे

श्रिया जुष्टकेयूरकं श्रीनिवासम् ।

शिवं शान्तमीड्यं वरं लोकपालं

परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम्

॥ ४ ॥

शरच्चन्द्रविम्बाननं चारुहासं

लसत्कुण्डलाक्रान्तगण्डस्थलान्तम् ।

जपारागविम्बाधरं कञ्जनेत्रं

परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम्

॥ ५ ॥

किरीटोज्ज्वलत्सर्वदिक्प्रान्तभागं

सुरैरर्चितं दिव्यरत्नैरनर्घैः ।

त्रिभङ्गाकृतिं बर्हमाल्यावतंसं

परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम्

॥ ६ ॥

विभुं वेणुनादं चरन्तं दुरन्तं

स्वयं लीलया गोपवेषं दधानम् ।

गवां वृन्दकानन्ददं चारुहासं

परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम्

॥ ७ ॥

अजं रुक्मिणीप्राणसञ्जीवनं तं

परं धाम कैवल्यमेकं तुरीयम् ।

प्रसन्नं प्रपन्नार्तिहं देवदेवं

परब्रह्मलिङ्गं भजे पाण्डुरङ्गम्

॥ ८ ॥

स्तवं पाण्डुरङ्गस्य वै पुण्यदं ये

पठन्त्येकचित्तेन भक्त्या च नित्यम् ।

भवाम्भोनिधिं तेऽपि तीर्त्वाऽन्तकाले

हरेरालयं शाश्वतं प्राप्नुवन्ति

॥ ९ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ

पाण्डुरङ्गाष्टकम् ॥

४. जगन्नाथाष्टकम्

कदाचित्कालिन्दीतटविपिनसङ्गीतकवरो

मुदा गोपीनारीवदनकमलास्वादमधुपः ।

रमाशम्भुब्रह्मामरपतिगणेशार्चितपदो

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे

॥ १ ॥

भुजे सव्ये वेणुं शिरसि शिखिपिच्छं कटितटे

दुकूलं नेत्रान्ते सहचरकटाक्षं च विदधत् ।

सदा श्रीमद्वृन्दावनवसतिलीलापरिचयो

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे

॥ २ ॥

महांभोधेस्तीरे कनकरुचिरे नीलशिखरे

वसन्प्रासादान्तः सहजबलभद्रेण बलिना ।

सुभद्रामध्यस्थः सकलसुरसेवाऽवसरदो

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे

॥ ३ ॥

कृपापारावारः सजलजलदश्रेणिरुचिरो

रमावाणीसोमस्फुरदमलपद्मोद्भवमुखैः ।

सुरेन्द्रैराराध्यः श्रुतिगणशिखागीतचरितो

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे

॥ ४ ॥

रथारूढो गच्छन्पथि मिलितभूदेवपटलैः

स्तुतिप्रादुर्भावं प्रतिपदमुपाकर्ण्य सदयः ।

दयासिन्धुर्वन्धुः सकलजगतां सिन्धुसुतया

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे

॥ ५ ॥

परब्रह्मापीडः कुवलयदलोत्फुल्लनयनो

निवासी नीलाद्रौ निहितचरणोऽनन्तशिरसि ।

रसानन्दो राधासरसवपुरालिङ्गनसुखो

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे

॥ ६ ॥

न वै प्रार्थ्यं राज्यं न च कनकता भोगविभवे

न याचेऽहं रम्यां निखिलजनकाम्यां वरवधूम् ।

सदा काले काले प्रमथपतिना गीतचरितो

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे

॥ ७ ॥

हर त्वं संसारं द्रुततरमसारं सुरपते

हर त्वं पापानां विततिमपरां यादवपते ।

अहो दीनानाथं निहितमचलं पातुमनिशं

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे

॥ ८ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ

जगन्नाथाष्टकम् ॥

तरत्यविद्यां विततां हृदि यस्मिन्निवेशिते ।

योगी मायाममेयाय तस्मै विद्यात्मने नमः ॥

स्मृते सकलकल्याणभाजनं यत्र जायते ।

पुरुषस्तमजं नित्यं ब्रजामि शरणं हरिम् ॥

यज्ञेशाच्युत गोविन्द माधवानन्त केशव ।

कृष्णा विष्णो हृषीकेश वासुदेव नमोऽस्तु ते ॥

५. अच्युताष्टकम्

अच्युतं केशवं रामनारायणं
कृष्णदामोदरं वासुदेवं हरिम् ।

श्रीधरं माधवं गोपिकावल्लभं
जानकीनायकं रामचन्द्रं भजे

॥ १ ॥

अच्युतं केशवं सत्यभामाधवं
माधवं श्रीधरं राधिकाराधितम् ।

इन्दिरामन्दिरं चेतसा सुन्दरं
देवकीनन्दनं नन्दजं सन्दधे

॥ २ ॥

विष्णवे जिष्णवे शङ्खिने चक्रिणे
रुक्मिणीरागिणे जानकीजानये ।

वल्लवीवल्लभायार्चितायात्मने
कंसविध्वंसिने वंशिने ते नमः

॥ ३ ॥

कृष्ण गोविन्द हे राम नारायण
श्रीपते वासुदेवाजित श्रीनिधे ।

अच्युतानन्त हे माधवाधोक्षज
द्वारकानायक द्रौपदीरक्षक

॥ ४ ॥

राक्षसक्षोभितः सीतया शोभितो
दण्डकारण्यभूपुण्यताकारणम् ।

लक्ष्मणेनान्वितो वानरैः सेवितोऽ-
गस्त्यसम्पूजितो राघवः पातु माम्

॥ ५ ॥

धेनुकारिष्टहाऽनिष्टकृद्वेषिणां

केशिहा कंसहृद्वंशिकावादकः ।

पूतनाकोपकः सूरजाखेलनो

बालगोपालकः पातु मां सर्वदा

॥ ६ ॥

विद्युदुद्योतवत्प्रस्फुरद्वाससं

प्रावृडम्भोदवत्प्रोल्लसद्विग्रहम् ।

वन्यया मालया शोभितोरःस्थलं

लोहिताङ्घ्रिद्वयं वारिजाक्षं भजे

॥ ७ ॥

कुञ्चितैः कुन्तलैर्भ्राजमानाननं

रत्नमौलिं लसत्कुण्डलं गण्डयोः ।

हारकेयूरकं कङ्कणप्रोज्ज्वलं

किङ्किणीमञ्जुलं श्यामलं तं भजे

॥ ८ ॥

अच्युतस्याष्टकं यः पठेदिष्टदं

प्रेमतः प्रत्यहं पूरुषः सस्पृहम् ।

वृत्ततः सुन्दरं वेद्यविश्वम्भरं

तस्य वश्यो हरिर्जायते सत्वरम्

॥ ९ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ

अच्युताष्टकम् ॥

विभेदजनकेऽज्ञाने नाशमात्यन्तिकं गते ।

तदा जीवेशयोर्भेदमसन्तं कः करिष्यति ॥

© Dak शुद्धः संलक्ष्यते भ्रान्त्या गुणवानिव योऽगुणः

तमात्मरूपिणं देवं नताः स्म पुरुषोत्तमम् ॥

६. कृष्णाष्टकम्

श्रियाश्लिष्टो विष्णुः स्थिरचरगुरुर्वेदविषयो

धियां साक्षी शुद्धो हरिरसुरहन्ताऽजनयनः ।

गदी शङ्खी चक्री विमलवनमाली स्थिररुचिः

शरण्यो लोकेशो मम भवतु कृष्णोऽक्षिविषयः

॥ १ ॥

यतः सर्वं जातं वियदनिलमुख्यं जगदिदं

स्थितौ निःशेषं योऽवति निजसुखांशेन मधुहा ।

लये सर्वं स्वस्मिन्हरति कलया यस्तु स विभुः

शरण्यो लोकेशो मम भवतु कृष्णोऽक्षिविषयः

॥ २ ॥

असूनायम्यादौ यमनियममुख्यैः सुकरणै-

र्निरुद्धेदं चित्तं हृदि विलयमानीय सकलम् ।

यमीड्यं पश्यन्ति प्रवरमतयो मायिनमसौ

शरण्यो लोकेशो मम भवतु कृष्णोऽक्षिविषयः

॥ ३ ॥

पृथिव्यां तिष्ठन्त्यो यमयति महीं वेद न धरा

यमित्यादौ वेदो वदति जगतामीशममलम् ।

नियन्तारं ध्येयं मुनिसुरनृणां मोक्षदमसौ

शरण्यो लोकेशो मम भवतु कृष्णोऽक्षिविषयः

॥ ४ ॥

महेन्द्रादिर्देवो जयति दितिजान्यस्य बलतो

न कस्य स्वातन्त्र्यं क्वचिदपि कृतौ यत्कृतिमृते ।

बलारातेर्गर्वं परिहरति योऽसौ विजयिनः

शरण्यो लोकेशो मम भवतु कृष्णोऽक्षिविषयः

॥ ५ ॥

विना यस्य ध्यानं व्रजति पशुतां सूकरमुखां
 विना यस्य ज्ञानं जनिमृतिभयं याति जनता ।
 विना यस्य स्मृत्या कृमिशतजर्निं याति स विभुः
 शरण्यो लोकेशो मम भवतु कृष्णोऽक्षिविषयः ॥ ६ ॥

नरातङ्कोदृङ्कः शरणशरणो भ्रान्तिहरणो
 घनश्यामो वामो व्रजशिशुवयस्योऽर्जुनसखः ।
 स्वयम्भूर्भूतानां जनक उचिताचारसुखदः
 शरण्यो लोकेशो मम भवतु कृष्णोऽक्षिविषयः ॥ ७ ॥

यदा धर्मग्लानिर्भवति जगतां क्षोभकरणी
 तदा लोकस्वामी प्रकटितवपुः सेतुधृदजः ।
 सतां धाता स्वच्छो निगमगणगीतो व्रजपतिः
 शरण्यो लोकेशो मम भवतु कृष्णोऽक्षिविषयः ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
 श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ
 कृष्णाष्टकम् ॥

एकोऽपि कृष्णस्य कृतः प्रणामो दशाश्वमेधावभृथेन तुल्यः ।
 दशाश्वमेधी पुनरोति जन्म कृष्णप्रणामी न पुनर्भवाय ॥

कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने ।
 प्रणतक्लेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥

© Dikshinamaya Sri Sharada Peetham, Sringeri
 वासुदेवसुतं देवं कंसचाणूरमर्दनम् ।

देवकीपरमानन्दं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥

७. गोविन्दाष्टकम्

- सत्यं ज्ञानमनन्तं नित्यमनाकाशं परमाकाशं
 गोष्ठप्राङ्गणरिङ्गणलोलमनायासं परमायासम् ।
 मायाकल्पितनानाकारमनाकारं भुवनाकारं
 क्षामानाथमनाथं प्रणमत गोविन्दं परमानन्दम् ॥ १ ॥
- मृत्स्नामत्सीहेति यशोदाताडनशैशवसन्त्रासं
 व्यादितवक्रालोकितलोकालोकचतुर्दशलोकालिम् ।
 लोकत्रयपुरमूलस्तम्भं लोकालोकमनालोकं
 लोकेशं परमेशं प्रणमत गोविन्दं परमानन्दम् ॥ २ ॥
- त्रैविष्टपरिपुवीरघ्नं क्षितिभारघ्नं भवरोगघ्नं
 कैवल्यं नवनीताहारमनाहारं भुवनाहारम् ।
 वैमल्यस्फुटचेतोवृत्तिविशेषाभासमनाभासं
 शैवं केवलशान्तं प्रणमत गोविन्दं परमानन्दम् ॥ ३ ॥
- गोपालं भूलीलाविग्रहगोपालं कुलगोपालं
 गोपीखेलनगोवर्धनधृतिलीलालालितगोपालम् ।
 गोभिर्निगदितगोविन्दस्फुटनामानं बहुनामानं
 गोधीगोचरदूरं प्रणमत गोविन्दं परमानन्दम् ॥ ४ ॥
- गोपीमण्डलगोष्ठीभेदं भेदावस्थमभेदाभं
 शश्वद्गोखुरनिर्धूतोद्गतधूलीधूसरसौभाग्यम् ।
 श्रद्धाभक्तिगृहीतानन्दमचिन्त्यं चिन्तितसद्भावं
 चिन्तामणिमहिमानं प्रणमत गोविन्दं परमानन्दम् ॥ ५ ॥

स्नानव्याकुलयोषिद्वस्त्रमुपादायागमुपारूढं

व्यादित्सन्तीरथ दिग्बस्त्रा दातुमुपाकर्षन्तं ताः ।

निर्धूतद्वयशोकविमोहं बुद्धं बुद्धेरन्तःस्थं

सत्तामात्रशरीरं प्रणमत गोविन्दं परमानन्दम्

॥ ६ ॥

कान्तं कारणकारणमादिमनादिं कालघनाभासं

कालिन्दीगतकालियशिरसि सुनृत्यन्तं मुहुरत्यन्तम् ।

कालं कालकलातीतं कलिताशेषं कलिदोषघ्नं

कालत्रयगतिहेतुं प्रणमत गोविन्दं परमानन्दम्

॥ ७ ॥

वृन्दावनभुवि वृन्दारकगणवृन्दाराधितवन्द्यायां

कुन्दाभामलमन्दस्मेरसुधानन्दं सुमहानन्दम् ।

वन्द्याशेषमहामुनिमानसवन्द्यानन्दपदद्वन्द्वं

नन्द्याशेषगुणाब्धिं प्रणमत गोविन्दं परमानन्दम्

॥ ८ ॥

गोविन्दाष्टकमेतदधीते गोविन्दार्पितचेता यो

गोविन्दाच्युत माधव विष्णो गोकुलनायक कृष्णेति ।

गोविन्दाङ्घ्रिसरोजध्यानसुधाजलधौतसमस्ताघो

गोविन्दं परमानन्दामृतमन्तःस्थं स तमभ्येति

॥ ९ ॥

॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ

गोविन्दाष्टकम् ॥

© Dak अतसीपुष्पसङ्काशं पीतवाससमच्युतम् । Tringeri

ये नमस्यन्ति गोविन्दं न तेषां विद्यते भयम् ॥

८. भगवन्मानसपूजा

हृदम्भोजे कृष्णः सजलजलदश्यामलतनुः

सरोजाक्षः स्रग्वी मकुटकटकाद्याभरणवान् ।

शरद्राकानाथप्रतिमवदनः श्रीमुरलिकां

वहन्ध्येयो गोपीगणपरिवृतः कुङ्कुमचितः

॥ १ ॥

पयाम्भोधेर्द्वीपान्मम हृदयमायाहि भगव-

न्मणिव्रातभ्राजत्कनकवरपीठं भज हरे ।

सुचिह्नौ ते पादौ यदुकुलज नेनेज्मि सुजलै-

र्गृहाणेदं दूर्वादलजलवदध्वं मुररिपो

॥ २ ॥

त्वमाचामोपेन्द्र त्रिदशसरिदम्भोऽतिशिशिरं

भजस्वेमं पञ्चामृतफलरसाप्लावमघहन् ।

द्युनद्याः कालिन्द्या अपि कनककुम्भस्थितमिदं

जलं तेन स्नानं कुरु कुरु कुरुष्वाचमनकम्

॥ ३ ॥

तटिद्वर्णे वस्त्रे भज विजयकान्ताधिहरण

प्रलम्बारिभ्रातर्मृदुलमुपवीतं कुरु गले ।

ललाटे पाटीरं मृगमदयुतं धारय हरे

गृहाणेदं माल्यं शतदलतुलस्यादिरचितम्

॥ ४ ॥

दशाङ्गं धूपं सद्वरद चरणाग्रेऽर्पितमिदं

मुखं दीपेनेन्दुप्रभ विरजसं देव कलये ।

इमौ पाणी वाणीपतिनुत सकर्पूररजसा

विशोऽध्याग्रे दत्तं सलिलमिदमाचाम नृहरे

॥ ५ ॥

सदातृप्तान्नं षड्रसवदखिलव्यञ्जनयुतं

सुवर्णामत्रे गोघृतचषकयुक्ते स्थितमिदम् ।

यशोदासूनो तत्परमदययाऽशान सखिभिः

प्रसादं वाञ्छद्भिः सह तदनु नीरं पिब विभो

॥ ६ ॥

सचूर्णं ताम्बूलं मुखशुचिकरं भक्षय हरे

फलं स्वादु प्रीत्या परिमलवदास्वादय चिरम् ।

सपर्यापर्याप्त्यै कनकमणिजातं स्थितमिदं

प्रदीपैरारतिं जलधितनयाश्छिष्ट रचये

॥ ७ ॥

विजातीयैः पुष्पैरतिसुरभिभिर्बिल्वतुलसी-

युतैश्चमं पुष्पाञ्जलिमजित ते मूर्ध्नि निदधे ।

तव प्रादक्षिण्यक्रमणमघविध्वंसि रचितं

चतुर्वारं विष्णो जनिपथगतेश्चान्तविदुषा

॥ ८ ॥

नमस्कारोऽष्टाङ्गः सकलदुरितध्वंसनपटुः

कृतं नृत्यं गीतं स्तुतिरपि रमाकान्त त इयम् ।

तव प्रीत्यै भूयादहमपि च दासस्तव विभो

कृतं छिद्रं पूर्णं कुरु कुरु नमस्तेऽस्तु भगवन्

॥ ९ ॥

सदा सेव्यः कृष्णः सजलघननीलः करतले

दधानो दध्यन्नं तदनु नवनीतं मुरलिकाम् ।

कदाचित्कान्तानां कुचकलशपत्रालिरचना-

समासक्तः स्निग्धैः सह शिशुविहारं विरचयन्

॥ १० ॥

© Dakshinamurti Prasangiri

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ

भगवन्मानसपूजा ॥

९. दशावतारस्तोत्रम्

मत्स्यः कूर्मो वराहो नरहरिणपतिर्वामनो जामदग्न्यः

काकुत्स्थः कंसघाती मनसिजविजयी यश्च कल्किर्भविष्यन् ।

विष्णोरंशावतारा भुवनहितकरा धर्मसंस्थापनार्थाः

पायासुर्मा त एते गुरुतरकरुणाभारखिन्नाशया ये ॥

.....

नमः कारणमत्स्याय प्रलयाब्धिचराय च ।

हयशीर्ष्णे नमस्तुभ्यं मधुकैटभमृत्यवे ॥

अकूपाराय बृहते नमो मन्दरधारिणे ।

क्षित्युद्धारविहाराय नमः सूकरमूर्तये ॥

नमस्तेऽद्भुतसिंहाय साधुलोकभयापह ।

वामनाय नमस्तुभ्यं क्रान्तत्रिभुवनाय च ॥

नमो भृगूणां पतये दृप्तक्षत्रवनच्छिदे ।

नमस्ते रघुवर्याय रावणान्तकराय च ॥

नमस्ते वासुदेवाय नमः सङ्कर्षणाय च ।

प्रद्युम्नायानिरुद्धाय सात्वतां पतये नमः ॥

नमो बुद्धाय शुद्धाय दैत्यदानवमोहिने ।

म्लेच्छप्रायक्षत्रहन्त्रे नमस्ते कल्किरूपिणे ॥

.....

आदाय वेदाः सकलाः समुद्रान्निहत्य शङ्खासुरमत्पुदग्रम् ।

दत्ताः पुरा येन पितामहाय विष्णुं तमाद्यं भज मत्स्यरूपम् ॥

दिव्यामृतार्थं मथिते महाब्धौ देवासुराभ्यां वासुकिमन्दराभ्याम् ।
 भूमेर्महावेगविघूर्णितायास्तं कूर्ममाधारगतं स्मरामि ॥
 समुद्रकाञ्ची सरिदुत्तरीया वसुन्धरा मेरुकिरीटभारा ।
 दंष्ट्राग्रतो येन समुद्धृता भूस्तमादिकोलं शरणं प्रपद्ये ॥
 भक्तार्तिभङ्गक्षमया धिया यः स्तम्भान्तरालादुदितो नृसिंहः ।
 रिपुं सुराणां निशितैर्नखाग्रैर्विदारयन्तं न च विस्मरामि ॥
 चतुःसमुद्राभरणा धरित्री न्यासाय नालं चरणस्य यस्य ।
 एकस्य नाऽन्यस्य पदं सुराणां त्रिविक्रमं सर्वगतं स्मरामि ॥
 त्रिःसप्तवारं नृपतीन् निहत्य यस्तर्पणं रक्तमयं पितृभ्यः ।
 चकार दोर्दण्डबलेन सम्यक् तमादिशूरं प्रणमामि भक्त्या ॥
 कुले रघूणां समवाप्य जन्म विधाय सेतुं जलधेर्जलान्तः ।
 लङ्केश्वरं यः शमयाञ्चकार सीतापतिं तं प्रणमामि भक्त्या ॥
 हलेन सर्वानसुरान्विकृष्य चकार चूर्णं मुसलप्रहारैः ।
 यः कृष्णमासाद्य बलं बलीयान् भक्त्या भजे तं बलभद्ररामम् ॥
 पुरा पुराणामसुरान्विजेतुं सम्भावयन् चीवरचिह्नवेशम् ।
 चकार यः शास्त्रममोघकल्पं तं मूलभूतं प्रणतोऽस्मि बुद्धम् ॥
 कल्पावसाने निखिलैः खुरैः स्वैः सङ्घट्टयामास निमेषमात्रात् ।
 यस्तेजसा निर्दहतातिभीमो विश्वात्मकं तं तुरगं भजामः ॥
 शङ्खं सुचक्रं सुगदां सरोजं दोर्भिर्दधानं गरुडाधिरूढम् ।
 श्रीवत्सचिह्नं जगदादिमूलं तमालनीलं हृदि विष्णुमीडे ॥
 क्षीराम्बुधौ शेषविशेषतल्पे शयानमन्तः स्मितशोभिवक्त्रम् ।
 उतफुल्लनेत्राम्बुजमम्बुजाभमाद्यं श्रुतीनामसकृतं स्मरामि ॥

१०. श्रीवेङ्कटेशकरावलम्बस्तोत्रम्

श्रीशेषशैलसुनिकेतनदिव्यमूर्ते

नारायणाच्युत हरे नलिनायताक्ष ।

लीलाकटाक्षपरिरक्षितसर्वलोक

श्रीवेङ्कटेश मम देहि करावलम्बम्

॥ १ ॥

ब्रह्मादिवन्दितपदाम्बुज शङ्खपाणे

श्रीमत्सुदर्शनसुशोभितदिव्यहस्त ।

कारुण्यसागर शरण्य सुपुण्यमूर्ते

श्रीवेङ्कटेश मम देहि करावलम्बम्

॥ २ ॥

वेदान्तवेद्य भवसागरकर्णधार

श्रीपद्मनाभ कमलार्चितपादपद्म ।

लोकैकपावन परात्पर पापहारिन्

श्रीवेङ्कटेश मम देहि करावलम्बम्

॥ ३ ॥

लक्ष्मीपते निगमलक्ष्यनिजस्वरूप

कामादिदोषपरिहारक बोधदायिन् ।

दैत्यालिमर्दन जनार्दन वासुदेव

श्रीवेङ्कटेश मम देहि करावलम्बम्

॥ ४ ॥

तापत्रयं हर विभो रभसा मुरारे

संरक्ष मां करुणया सरसीरुहाक्ष ।

मच्छिष्यमप्यनुदिनं परिरक्ष विष्णो

श्रीवेङ्कटेश मम देहि करावलम्बम्

॥ ५ ॥

श्रीजातरूपनवरत्नलसत्किरीट-

कस्तूरिका-तिलक-शोभि-ललाट-देश ।

राकेन्दुबिम्बवदनाम्बुज वारिजाक्ष

श्रीवेङ्कटेश मम देहि करावलम्बम्

॥ ६ ॥

वन्दारुलोकवरदानवचोविलास

रत्नाढ्यहारपरिशोभित-कम्बुकण्ठ ।

केयूर-रत्न-सुविभासि-दिगन्तराल

श्रीवेङ्कटेश मम देहि करावलम्बम्

॥ ७ ॥

दिव्याङ्गदाङ्कितभुजद्वय मङ्गलात्मन्

केयूरभूषणसुशोभितदीर्घबाहो ।

नागेन्द्र-कङ्कण-करद्वय कामदायिन्

श्रीवेङ्कटेश मम देहि करावलम्बम्

॥ ८ ॥

स्वामिन् जरर्णगदवारिधिमध्यमग्रं

मामुद्धरार्य कृपया करुणापयोधे ।

लक्ष्मीञ्च देहि मम धर्मसमृद्धिहेतुं

श्रीवेङ्कटेश मम देहि करावलम्बम्

॥ ९ ॥

दिव्याङ्गरागपरिचर्चितकोमलाङ्ग

पीताम्बरावृत-तनो तरुणार्क-भास ।

सत्काञ्चनाभपरिधानसुपट्टबन्ध

श्रीवेङ्कटेश मम देहि करावलम्बम्

॥ १० ॥

रत्नाढ्यधामसुनिबद्ध-कटिप्रदेश
 माणिक्यदर्पणसुसन्निभजानुदेश ।
 जङ्घाद्वयेन परिमोहितसर्वलोक
 श्रीवेङ्कटेश मम देहि करावलम्बम् ॥ ११ ॥

लोकैकपावनसरित्परिशोभिताङ्घ्रि
 त्वत्पाददर्शनदिनेशमहाप्रसादात् ।
 हार्दं तमश्च सकलं लयमाप भूमन्
 श्रीवेङ्कटेश मम देहि करावलम्बम् ॥ १२ ॥

कामादिवैरिनिवहोऽच्युत मे प्रयातः
 दारिद्र्यमप्यपगतं सकलं दयालो ।
 दीनं च मां समवलोक्य दयार्द्रदृष्ट्या
 श्रीवेङ्कटेश मम देहि करावलम्बम् ॥ १३ ॥

श्रीवेङ्कटेशपदपङ्कजषट्पदेन
 श्रीमन्मूर्तिहयतिना रचितं जगत्याम् ।
 ये तत् पठन्ति मनुजाः पुरुषोत्तमस्य
 ते प्राप्नुवन्ति परमां पदवीं मुरारेः ॥ १४ ॥

॥ इति श्रीशृङ्गेरीजगद्गुरु श्रीनृसिंहभारतीमहास्वामिभिः विरचितं
 श्रीवेङ्कटेशकरावलम्बस्तोत्रम् ॥

ध्यायेच्छ्रीवेङ्कटेशं कलिमलहरणं काञ्चनाराधिताङ्घ्रि
 शेषाद्रौ सन्निविष्टं चिरमपि रमया भूमिवैकुण्ठनाथम् ।
 सुब्रह्मण्यं सुरेशं सकलमुनिजनैस्सेवितं मन्त्रमूर्तिं ingeri
 भक्तेष्टार्थप्रदानप्रविततयशसं विष्णुमर्चावतारम् ॥

११. श्रीकृष्णषट्कम्

भगवत्पदकरपङ्कजपूजितपदपद्म शङ्खचक्रधर । यदुनन्दन नतनन्दन पाहि सदा मां कृपापयोराशे	॥ १ ॥
नवनीतादप्यधिकं मृदु मम हृदयं प्रणम्रक्षायाम् । इति बोधयितुं धत्से नवनीतं किं करे कृष्ण	॥ २ ॥
गोगोपमुक्तिदं त्वां गोभारहरं कृपापयोराशिम् । गोपीजनार्चितपदं गोप्राप्त्यै नौमि देवकीसूनुम्	॥ ३ ॥
गोवर्धनमन्दधरधरणाद्गर्वायसे वृथा शौरैः । यद्यस्ति शक्तिरधुना धर मां धरणीरमार्चिताङ्घ्रियुग	॥ ४ ॥
अल्पबलकैटभादीन् हत्वा गर्वं वृथा कुरुषे । मोहाभिधानमसुरं जहि शीघ्रं शक्तिरस्ति यदि कृष्ण	॥ ५ ॥
शङ्करगुरुवरकरवरकमलार्चिताङ्घ्रियुग कृष्ण । किङ्करवरजनवृन्दं तोषय तोयालिशयनकमलेश	॥ ६ ॥

॥ इति शृङ्गेरी जगद्गुरु
श्रीसच्चिदानन्दशिवाभिनवनृसिंहभारतीमहास्वामिभिः
विरचितं श्रीकृष्णषट्कम् ॥

प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तपःकर्मात्मकानि वै ।
यानि तेषामशेषाणां कृष्णानुस्मरणं परम् ॥
नमो ब्रह्मण्यदेवाय गोब्राह्मणहिताय च ।
जगद्धिताय कृष्णाय गोविन्दाय नमो नमः ॥

१२. लक्ष्मीनृसिंहपञ्चरत्नम्

लक्ष्मीवदनकञ्जातभानवे भानुतेजसे । प्रह्लादपोषकायास्तु लक्ष्मीनृहरये नमः	॥ १ ॥
क्षीयन्ते सर्वकर्माणि छिद्यन्ते सर्वसंशयाः । यस्मिन् दृष्टे परे तत्त्वे तस्मै नृहरये नमः	॥ २ ॥
नृणां हृत्स्तम्भनाशाय व्यापिताबोधनाय च । स्तम्भं भित्वा पुरो योऽभूत्तस्मै श्रीविष्णवे नमः	॥ ३ ॥
सिंहसंहननं सिन्धोः सुधाया मध्यवासिनम् । त्र्यक्षं प्रसन्नवदनं लक्ष्मीनरहरिं स्तुमः	॥ ४ ॥
हरन्तं भक्तवृन्दानां दुरितं स्मृतिमात्रतः । स्वसायुज्यप्रदातारं श्रीमन्तं विष्णुमाश्रये	॥ ५ ॥
पञ्चकं नारसिंहस्य भक्त्या प्रपठतां रमा । श्रियं विद्यां सदारोग्यं धर्मात्मत्वं प्रयच्छतु	॥ ६ ॥

॥ इति शृङ्गेरी जगद्गुरु श्रीचन्द्रशेखरभारतीमहास्वामिभिः विरचितं
लक्ष्मीनृसिंहपञ्चरत्नम् ॥

नमो भगवते तुभ्यं पुरुषाय महात्मने ।
हरयेऽद्भुतसिंहाय ब्रह्मणे परमात्मने ॥
त्वमेव सर्गस्थितिहेतुरस्य त्वमेव नेता नृहरेऽखिलस्य ।
त्वमेव चिन्त्यो हृदयेऽनवद्ये त्वामेव चिन्मात्रमहं प्रपद्ये ॥

१३. श्रीविष्णुगीतम्

गरुडगमन तव चरणकमलमिह मनसि लसतु मम नित्यम् ।	
मम तापमपाकुरु देव, मम पापमपाकुरु देव	॥ १ ॥
जलजनयन विधिनमुचिहरणमुखविबुधविनुतपदपद्म ।	
मम तापमपाकुरु देव, मम पापमपाकुरु देव	॥ २ ॥
भुजगशयन भव मदनजनक मम जननमरणभयहारी ।	
मम तापमपाकुरु देव, मम पापमपाकुरु देव	॥ ३ ॥
शङ्खचक्रधर दुष्टदैत्यहर सर्वलोकशरण ।	
मम तापमपाकुरु देव, मम पापमपाकुरु देव	॥ ४ ॥
अगणितगुणगण अशरणशरणद विदलितसुररिपुजाल ।	
मम तापमपाकुरु देव, मम पापमपाकुरु देव	॥ ५ ॥
भक्तवर्यमिह भूरिकरुणया पाहि भारतीतीर्थम् ।	
मम तापमपाकुरु देव, मम पापमपाकुरु देव	॥ ६ ॥

॥ इति शृङ्गेरी जगद्गुरु श्रीभारतीतीर्थमहास्वामिभिः विरचितं
श्रीविष्णुगीतम् ॥

वनमाली गदी शार्ङ्गी शङ्खी चक्री च नन्दकी ।
श्रीमान्नारायणो विष्णुर्वासुदेवोऽभिरक्षतु ॥
सत्यानन्तचिदानन्दजगत्कारणमीश्वरम् ।
रुक्मिणीसहितं कृष्णं सर्वज्ञं परमाश्रये ॥

१४. श्रीविष्णुसेवापद्यावलिः

- श्रीमत्सिन्धुसुतामुखाम्बुजरवे श्रीवत्सलक्ष्मन् हरे
 पादाम्भोरुहरेणुपावितशिल ब्रध्नेन्दुनेत्रद्वय ।
 दैत्यव्रातविमर्दन प्रविलसन्माणिक्यहारोज्ज्वल
 गीर्वाणानिशपालनव्रत विभो ऋग्वेदमाकर्णय ॥ १ ॥
- संसारार्णवकर्णधार भगवन् कंसादिदुष्टान्तक
 वंशीभूषितपाणिपङ्कजयुग ब्रह्मादिदेवार्चित ।
 धर्मज्ञोत्तम शत्रुसंहरण भो गोविन्द योगेश्वर
 प्रह्लादावन ताक्ष्यवाहन यजुर्वेदं त्वमाकर्णय ॥ २ ॥
- लक्ष्मीसेवितपादपङ्कजयुग प्रक्षीणकर्मस्तुत
 कुक्षिस्थाखिललोक दानवपतिप्रक्षालिताङ्घ्रिद्वय ।
 ऋक्षाधीशसमर्चित प्रविलसत्पक्षाग्र्यसंसेवित
 सर्वेष्टार्थद सामवेदममलं स्वामिन् समाकर्णय ॥ ३ ॥
- सर्वाम्नायसुगीयमानमहिमन्नुर्वीसुतानायक
 गीर्वाणानिशवन्द्यमानचरणाम्भोजात पद्मापते ।
 सुग्रीवादिकपीशसेवित दशग्रीवादिदैत्यान्तक
 प्रद्युम्न त्वमथर्वणश्रुतिमिमां प्रीत्या समाकर्णय ॥ ४ ॥
- शक्रादित्रिदशेड्य कामजनकाक्रूरादिसंसेवित
 चक्राद्यायुधशोभमान तुलसीहारोज्ज्वल श्रीधर ।
 नक्राक्रान्तगजेन्द्ररक्षक समाक्रान्तत्रिलोक प्रभो
 श्रीनारायण सर्ववाद्यनिनदं तुष्ट्या समाकर्णय ॥ ५ ॥

आर्तत्राणपरायण श्रुतिशिरोवेद्याखिलेष्टार्थद
 धूर्तध्वंसनकर्मठ क्रतुशतैरिज्य प्रसन्नानन ।
 कीर्तिव्याप्तदिगन्त सन्धृतगिरे लोकेशगर्वापह
 स्वामिस्तूर्यरवं मुदा शृणु महीलक्ष्मीसदासेवित

॥ ६ ॥

॥ इति शृङ्गेरी जगद्गुरु श्रीभारतीतीर्थमहास्वामिभिः विरचिता
 श्रीविष्णुसेवापद्यावलिः ॥

पतितः स्वलितश्चार्तः क्षुत्त्वा वा विवशो ब्रुवन् ।
 हरये नम इत्युच्चैः मुच्यते सर्वपातकात् ॥
 नामसङ्कीर्तनं यस्य सर्वपापप्रणाशनम् ।
 प्रणामो दुःखशमनस्तं नमामि हरिं परम् ॥
 हरे राम हरे राम राम राम हरे हरे ।
 हरे कृष्ण हरे कृष्ण कृष्ण कृष्ण हरे हरे ॥

त्वमेव माता च पिता त्वमेव
 त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव ।
 त्वमेव विद्या च गुरुस्त्वमेव
 त्वमेव सर्वं मम देव देव ॥

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा
 बुद्ध्यात्मना वा प्रकृतेः स्वभावात् ।
 करोमि यद्यत् सकलं परस्मै
 नारायणायेति समर्पयामि ॥